

Verbeteren van doorplaatsingen na behandeling JeugdzorgPlus

*“Een onderzoek naar factoren die invloed hebben op een doorplaatsing van jongeren na een
behandeling in de JeugdzorgPlus van Intermetzo”*

Onderzoeksrapport

Renske van Maanen 451605 – Jaleesa Ohoilulin 483437 – Afstudeeronderzoek Pedagogiek
Hogeschool Arnhem en Nijmegen – Beoordelaar Elske van Oostaijen – Klas PED-VH06
9 juni '14 Onderzoeksrapport – Opdrachtgever Intermetzo, Lieke van Domburgh

Voorwoord

In het kader van “Onderzoek en Innovatie” hebben wij onderzoek gedaan naar aanleiding van een probleem in de praktijk. Dit onderzoek vond plaats binnen de JeugdzorgPlus van de organisatie Intermetzo te Eefde. Het onderzoek diende ter afronding van de opleiding Pedagogiek op de HAN te Nijmegen en is bestemd voor de JeugdzorgPlus van Intermetzo.

Het was een interessant, maar groot onderzoek waarbij we veel werk hebben verricht in een relatief korte periode. Gedurende het proces merkten we dat onderzoek groter bleek dan wij konden waarmaken in deze kleine vijf maanden. Desondanks hebben wij het onderzoek na onze tevredenheid afgerond.

Graag willen wij de volgende betrokkenen bedanken voor de bijdrage die zij hebben geleverd in de totstandkoming van dit onderzoek:

Lieke van Domburgh, onze opdrachtgever die dit onderzoek mogelijk heeft gemaakt en sturing en begeleiding heeft geboden gedurende dit hele proces.

De leidinggevende van de JeugdzorgPlus, Christa Schrödeur, voor het werven van medewerkers en jongeren.

Alle jongeren en medewerkers, waaronder de medewerkers van het plaatsingsbureau, de trajectregisseurs L. Evers, L. Rutgers, S. Nijboer en T. Wiggers, de groepsleiders Franklin, Arjan, Marcel en Greg, de gedragswetenschapper J. Tiekink, de unit leider C. Stomp van de OG Heldringstichting en de teamcoördinator L. Prinssen van ‘Moedige Meiden’ willen wij bedanken voor hun tijd en openheid.

Tot slot willen wij onze docenten P. van Elen en E. van Oostaijen bedanken voor hun feedback en support tijdens de begeleidingslessen.

Renske van Maanen & Jaleesa Ohoilulin
Nijmegen, juni 2014

Colofon

Titel	Verbeteren van doorplaatsingen na behandeling JeugdzorgPlus
Onderzoekskader	In het kader van de beroepstaak 'Ontwikkeling en Innovatie', onderdeel van de opleiding Pedagogiek op de HAN.
Opdrachtgever	Lieke van Domburgh Hoofd van afdeling 'Onderzoek en Ontwikkeling' Intermetzo Mettrayweg 25 7211 LC Eefde Tel: 088-5477000 http://www.intermetzo.nl/
Onderwijsinstelling	Hogeschool van Arnhem en Nijmegen Kapittelweg 33 6525 EN Nijmegen
Faculteit	Gezondheid, Gedrag en Maatschappij
Opleiding	Pedagogiek
Begeleidend docent	Petra van Elen
Beoordelend docent	Elske van Oostaijen
Auteurs	Renske van Maanen Jaleesa Ohoilulin
Datum en plaats	Juni 2014, Nijmegen

intermetzo

Inhoudsopgave

Samenvatting	Pag.1
1. Inleiding	Pag. 3
1.1. Aanleiding van het onderzoek	Pag. 3
1.2. Introductie van de organisatie	Pag. 3
1.3. Introductie van de globale opdracht/vraag	Pag. 4
1.4. Leeswijzer	Pag. 4
2. Probleemanalyse	Pag. 5
2.1. Analyse van het probleem in de praktijk	Pag. 5
2.2. Analyse van het probleem in de literatuur	Pag. 8
2.3 Probleemstelling	Pag. 11
3. Methode van onderzoek	Pag. 13
3.1. De onderzoeksbenadering	Pag. 13
3.2. Participanten	Pag. 13
3.3. Procedure van onderzoek	Pag. 15
3.4. Meetinstrumenten	Pag. 16
3.5. Analyse	Pag. 17
3.6. Betrouwbaarheid en validiteit	Pag. 17
4. Resultaten	Pag. 19
4.1 Resultaten	Pag. 19
5. Conclusies en discussie	Pag. 29
5.1. Beantwoording deelvragen	Pag. 29
5.2. Beantwoording onderzoeksvraag	Pag. 36
5.3. Discussie	Pag. 37
5.4. Suggesties voor vervolgonderzoek	Pag. 38
5.5. Aanbevelingen	Pag. 39
Literatuurlijst	Pag. 41
Bijlagen	

Samenvatting

Dit onderzoek is onderdeel van de opleiding pedagogiek aan de HAN en vond plaats binnen de JeugdzorgPlus van de organisatie Intermetzo, voormalig LSG-Rentray. Tijdens het onderzoek bood opdrachtgever, mevr. L. van Domburgh, ondersteuning. Deze samenvatting zal een kernachtige beschrijving van het onderzoek weergeven.

Intermetzo is een multisectorale jeugdzorgorganisatie gevestigd in de provincies Utrecht, Gelderland, Overijssel en Flevoland. Intermetzo biedt kinderen en jongeren met complexe problematiek variaties en combinaties van verschillende zorg en behandelingen in verschillende settings (LSG-Rentray, z.d.). Vanuit de JeugdzorgPlus stromen regelmatig jongeren door naar een vervolgvoorziening. Binnen Intermetzo was gesignaleerd dat dit niet altijd succesvol verloopt. Het doel van dit onderzoek was zicht krijgen op de factoren die bijdragen aan een succesvolle doorplaatsing.

Uit gesprekken met mevr. L. van Domburgh, de leidinggevende van de JeugdzorgPlus mevr. C. Schröder en de trajectregisseurs was gebleken dat jongeren regelmatig, binnen zes maanden na een doorplaatsing naar een vervolgvoorziening, weer heropgenomen werden. Mogelijke redenen van de heropnames van deze jongeren waren, het weglopen bij de vervolgvoorziening of thuissituatie, het plegen van delicten of vertonen van onhandelbaar gedrag, waardoor de eigen veiligheid en die van de omgeving niet meer gewaarborgd konden worden. Vanaf eind 2009 is Intermetzo gaan registreren hoeveel aanmeldingen er bij de JeugdzorgPlus zijn geweest. Tot februari 2014 ging het om 434 jongeren, waarvan 211 jongens en 223 meiden. Vanaf eind 2011 gingen ze ook de heropnames registreren. Hierin was terug te zien dat er in die periode 42 jongeren waren teruggevallen. Het ging hierbij om 18 jongens en 24 meiden. Het is mogelijk dat in de periode van eind 2009 tot eind 2011 ook heropnames zijn geweest, maar deze zijn niet geregistreerd. Bij dit probleem waren verschillende betrokkenen, waaronder: de jongeren, de leidinggevende van de JeugdzorgPlus, de trajectregisseurs, de groepsleiding en de vervolgvoorzieningen. Het probleem had voor alle betrokkenen consequenties, waaronder faalervaringen bij zowel de jongeren als medewerkers. Mogelijk dragen de verkorte trajecten en de bezuinigingen bij aan een vergroting van het probleem.

Om gericht onderzoek te kunnen doen naar de factoren die invloed hebben op een doorplaatsing werd de volgende vraagstelling geformuleerd: “Hoe kan de JeugdzorgPlus van Intermetzo bereiken dat de kans op een succesvolle doorplaatsing van een jongere naar een vervolgvoorziening vergroot wordt?” Het doel van het onderzoek was tweedelig en luidde: “Binnen vijf maanden heeft de JeugdzorgPlus van Intermetzo kennis en inzicht in de

bevorderende en belemmerende factoren van de doorplaatsingen van jongeren van eind 2011 tot 2014 en weten zij de kans op een succesvolle doorplaatsing naar een vervolgvoorziening te vergroten.”

Om antwoord te geven op de vraagstelling bestond het onderzoek uit verschillende interviews met jongeren, groepsleiding en trajectregisseurs van de JeugdzorgPlus en groepsleiding van vervolgvoorziening Nieuwmarke. Daarnaast werden ook de unitleider van een andere JeugdzorgPlus instelling, namelijk van de Otto Gerard Heldringstichting en de teamcoördinator van het ‘Moedige Meiden’ -project geïnterviewd. ‘Moedige Meiden’ is een project dat opgestart is naar aanleiding van het probleem dat er veel meisjes in een gat vielen tijdens de doorplaatsing van de JeugdzorgPlus naar reguliere jeugdzorg. Naast de interviews werden twintig dossiers geanalyseerd, waarvan tien succesvolle doorplaatsingen en tien heropnames. Zowel de interviews als het dossieronderzoek zorgden voor kwalitatieve data.

Uit de resultaten van het onderzoek bleek dat een aantal factoren meerdere malen naar voren kwamen. De factoren die invloed hebben op het probleem zijn: de verkorte trajecten, tijd, geld, de leeftijd, motivatie, vertrouwen, mentor/trajectregisseur, warme overdracht, doorplaatsing, samenwerking, verschil JeugdzorgPlus en reguliere Jeugdzorg, weglopen en het netwerk van de jongere.

Concluderend kan gezegd worden dat veel factoren samenhangen met een goede samenwerking onderling en met interne en externe vervolgvoorzieningen. Door een goede samenwerking kan er: effectiever gewerkt worden binnen de korte behandelduur, het verschil tussen JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg worden geminimaliseerd en een vaste warme overdracht met eerlijkheid en een goede kennismaking worden gerealiseerd. Daarbij zouden de kwaliteiten van de mentor en trajectregisseur op een beter manier worden ingezet en kon er meer worden ingespeeld op de motivatie. Aan de hand van deze informatie zijn er aanbevelingen rondom de samenwerking gegeven.

“Ik werk wel aan mijn doelen maar als het te lang duurt neem ik denk ik de benen.”

(Uitspraak van een geïnterviewde jongere).

1. Inleiding

Dit verslag is een onderzoeksrapport voor het afstudeeronderzoek binnen de organisatie Intermetzo. In dit eerste hoofdstuk zal beschreven worden wat de aanleiding van het onderzoek is (1.1), binnen welke organisatie het onderzoek zal plaatsvinden (1.2) en wat de vraag vanuit de organisatie is (1.3). Het hoofdstuk sluit af met een leeswijzer (1.4) waarin staat weergegeven wat er waar in dit onderzoeksrapport beschreven zal worden.

1.1. Aanleiding van het onderzoek

De eerste aanleiding van het onderzoek was om de opleiding pedagogiek af te sluiten met een praktijkwetenschappelijk onderzoek binnen het werkveld. Door interesse in de JeugdzorgPlus werd er middels een open sollicitatiebrief contact gelegd met Intermetzo. Zij hadden een vacature open staan voor een onderzoek op HBO niveau in de JeugdzorgPlus, waardoor er een match ontstond.

1.2. Introductie van de organisatie

Intermetzo helpt kinderen, jongeren en gezinnen met complexe problematiek. Van zowel de geestelijke gezondheidszorg, zorg voor (licht) verstandelijk beperkten, jeugdzorg, JeugdzorgPlus en justitiële jeugdzorg, heeft kennis en kunde in huis. Binnen Intermetzo worden er combinaties van verschillende zorg en behandelingen geboden aan kinderen en jongeren. Dit gebeurt in verschillende settings van kleinschalige leefomgevingen in het eigen gezin tot aan tijdelijk verblijf met onderwijs, arbeidstoeleiding en allerlei diensten op het gebied van welzijn (LSG-Rentray, z.d.). Als er problemen zijn in het opvoeden en opgroeien wordt er eerst een beroep gedaan op de directe leefomgeving zoals vrienden, familie of school. Wanneer dit onvoldoende is, kan er een beroep worden gedaan op de professionele hulpverlening. Deze komt op gang als er sprake is van gedragsproblemen waarbij de kinderen, jongeren en gezinnen er samen met hun eigen directe leefomgeving niet meer uitkomen. De hulpverlening van Intermetzo is intensief, in principe tijdelijk en aanvullend op de zorg van collega's in de regio. Daarnaast is de hulpverlening gericht op de toekomst van het kind of de jongere. De visie en missie van Intermetzo is samen te vatten in: "Naar een betekenisvol bestaan" (LSG-Rentray, z.d.).

De JeugdzorgPlus instelling van Intermetzo zit gevestigd in Eefde. In totaal hebben zij 119 plekken verdeelt over zeven homogene groepen en twee groepen (een jongens- en een meidengroep) voor licht verstandelijk beperkte jongeren. De groepen bestaan uit maximaal twaalf jongeren. Naast de locatie in Eefde zijn er nog 24 plekken voor meisjes in Nijkerk, 10 crisistractanten en 21 plekken voor het Moeder&Kindhuis.

Binnen de JeugdzorgPlus werken ze bij Intermetzo vanuit de trajectgedachte. “Een traject JeugdzorgPlus is een resultaatgericht aaneensluitend geheel van verblijf, zorg en behandeling – vastgelegd in een trajectplan – dat er in voorziet dat een jongere onder regie kan toegroeien naar een aanvaardbaar en stabiel niveau van zelfstandig maatschappelijk functioneren” (Jeugdzorg Nederland, z.d.).

1.3. Introductie van de globale opdracht/vraag

Er werd gesignaleerd dat de doorplaatsingen van jongeren, die vanuit de JeugdzorgPlus doorstromen naar een vervolgvoorziening, niet altijd succesvol verliep. Regelmatig werden jongeren na een doorplaatsing heropgenomen. Omdat het onduidelijk was waar dit aan lag wilde Intermetzo graag zicht krijgen op factoren die bijdragen aan een succesvolle doorplaatsing. Dit onderzoek biedt inzicht in deze factoren.

1.4. Leeswijzer

Het eerste hoofdstuk bevat de inleiding en geeft een beeld van het praktijkprobleem en de organisatie weer. In het tweede hoofdstuk wordt het probleem in de praktijk en literatuur geanalyseerd en wordt de vraagstelling en doelstelling geformuleerd. In het derde hoofdstuk wordt weergegeven op welke manier het onderzoek is uitgevoerd. Het vierde hoofdstuk geeft de resultaten weer en zal worden opgevolgd door hoofdstuk vijf welke de conclusies, suggesties voor vervolgonderzoek, discussie en aanbevelingen bevat.

2. Probleemanalyse

Om een juist beeld te geven van het probleem zal in dit hoofdstuk het probleem worden beschreven. Als eerst wordt er een analyse van het probleem in de praktijk gegeven (2.1), wat zal worden opgevolgd door literatuur over het probleem (2.2). Het hoofdstuk sluit af met de probleemstelling en deelvragen (2.3).

2.1. Analyse van het probleem in de praktijk

Voor een goede beschrijving van het probleem werd gebruik gemaakt van de 5xW+H methode (Donk en Lanen, 2012, p112). De informatie was afkomstig uit gesprekken met L. van Domburgh, C. Schrödeur en de trajectregisseurs. Daarnaast werd gebruik gemaakt van de gegevens van het plaatsingsbureau, het bureau waar alle aanmeldgegevens staan geregistreerd.

Wat is het probleem?

Vanuit de JeugdzorgPlus van Intermetzo werden jongeren na verblijf doorgeplaatst naar een vervolgvoorziening of de thuissituatie. C. Schrödeur signaleerde dat er regelmatig sprake was van een niet succesvolle doorplaatsing, ook wel heropname genoemd. Dit hield in dat een jongere teruggeplaatst werd naar de JeugdzorgPlus. De organisatie had geen zicht op de factoren die bijdragen aan een succesvolle doorplaatsing. De trajectregisseurs bevestigden dit probleem. Om deze reden wilden ze graag weten waarom doorplaatsingen wel of niet succesvol zijn. Om het probleem af te bakenen werd er met L. van Domburgh afgesproken dat dit onderzoek de focus zou leggen op een heropname waarbij er sprake was van een terugval binnen zes maanden. Redenen van heropnames waren: weglopen, niet terugkeren naar verlof (onttrekken aan de behandeling), plegen van een delict of onhandelbaar gedrag vertonen. Bij het plegen van een delict is er sprake van een terugval, omdat het hier ging om een strafbaar feit waarvoor de jongere opgenomen kan worden in een Justitiële Jeugd Inrichting (JJI). Met onhandelbaar gedrag wordt bedoeld dat een jongere als onhoudbaar binnen de voorziening wordt ervaren. Hieronder vallen bijvoorbeeld: teveel agressie of gevaar voor prostitutie en/of loverboys. Voor de eigen veiligheid en die van de omgeving, werd de jongere heropgenomen in de JeugdzorgPlus. De behandeling in de vervolgvoorziening werd vroegtijdig beëindigd.

Vanaf 2009 heeft Intermetzo het aantal aanmeldingen geregistreerd. Aan de hand van de gegevens van het plaatsingsbureau kon er worden geconcludeerd dat er in totaal 434 jongeren terecht zijn gekomen binnen de JeugdzorgPlus. Dit waren 211 jongens en 223 meiden (zie tabel 1). Vanaf eind 2011 zijn de heropnames geregistreerd, omdat het opviel

dat hier regelmatig sprake van was. Als er gekeken werd naar de trajecten was er te zien dat er vanaf 2009 tot februari dit jaar 392 trajecten succesvol zijn afgerond. Vanaf eind 2011 tot februari dit jaar waren er 42 trajecten niet succesvol afgerond, waarvan 24 meiden en 18 jongens (zie tabel 1). Het was wel mogelijk dat er binnen die 392 succesvolle trajecten nog meer heropnames vielen. Er is namelijk geen zicht op de jongeren die een terugval hadden, maar terug waren geplaatst naar een andere instelling buiten Intermetzo. Daarnaast zouden er heropnames bij hebben gezeten die toentertijd nog niet geregistreerd werden. In tabel 1 zijn de cijfers overzichtelijk terug te vinden. In de bijlage is het gehele overzicht terug te vinden (bijlage II).

Tabel 1: Cijfers

	Totaal aantal jongeren	Succesvolle doorplaatsing	Niet-succesvolle doorplaatsing
Meiden	223	199	24
Jongens	211	193	18
Totaal	434	392	41

In tabel 2 wordt aangegeven vanuit waar de jongeren werden heropgenomen. Hierin werd onderscheid gemaakt tussen: thuis, vervolgvoorziening en JJI. Ook zijn de jongeren die na het weggelopen zijn heropgenomen, opgenomen in de tabel. Van enkelen was dit niet geregistreerd, dit is onder de 'niet geregistreerd' in de tabel terug te zien. 'Weglopen' werd geregistreerd wanneer dit langer was dan veertien dagen en de jongeren hierdoor standaard werden uitgeschreven. In de tabel worden alleen de jongeren weergegeven die langer dan veertien dagen zijn weggelopen (zie tabel 2).

Tabel 2: Overzicht vanuit waar de jongeren zijn heropgenomen

	Heropname vanuit vervolgvoorziening	Heropname vanuit thuis	Heropname na weglopen	Heropname na JJI	Niet geregistreerd
Meiden	10	4	9	0	1
Jongens	3	4	7	3	1
Totaal	13	8	16	3	2

Wie heeft het probleem?

Er waren verschillende betrokkenen die direct of indirect met het probleem te maken hadden. De jongeren deden faalervaringen op wanneer de behandeling niet op de gewenste manier verliep. Bij een terugplaatsing stond de jongere in zijn beleving stil en zag hij geen

perspectief meer. De langetermijnevolgen waren onduidelijk. Ook voor de leidinggevende en de medewerkers werd het ervaren als falen, doordat hun professioneel handelen voor hun idee geen resultaat had. Er kon onderlinge wrijving komen tussen de JeugdzorgPlus en vervolgvoorziening doordat ze elkaar als “schuldige” zagen. Trajectregisseurs gaven aan dat het soms lastig was om een vervolgvoorziening voor een jongere te vinden, omdat de jongere soms werd afgewezen vanwege diagnoses of gedrag. Ten opzichte van de onderlinge samenwerken ging dit ten koste, terwijl het juist belangrijk was om in de samenwerkende en onderzoekende stand te gaan zoals L. van Domburgh aangaf. In een samenwerking zou er gezamenlijk kunnen worden gekeken naar oorzaken van het probleem. Voor de organisatie betekende het probleem dat zij de trajecten niet goed afsloten. Hierdoor leek het alsof zij als organisatie hun werk niet goed hadden gedaan. De samenleving kostte het uiteindelijk meer geld wanneer een jongere opnieuw het traject in moest gaan. Ook kreeg de samenleving te maken met moeilijke jongeren.

Wanneer is het een probleem?

Het probleem speelde na de doorplaatsing en werd duidelijk wanneer de jongere eerdergenoemd gedrag vertoonde. Zoals eerder beschreven richtte dit onderzoek zich op een terugval binnen zes maanden. Het was moeilijk om de frequentie van het probleem aan te geven, omdat een doorplaatsing onregelmatig voorkwam. Ook was het onmogelijk om in percentages uit te drukken hoe vaak er sprake was geweest van een heropname vanwege het registratiesysteem.

Waar is het een probleem?

Het probleem speelde binnen de JeugdzorgPlus van Intermetzo. L. van Domburgh vermoedde dat door de verkorte trajecten de jongere nog minder ver was in zijn behandeling en nog probleemgedrag vertoonde als hij na negen maanden doorstroomde. Dit gedrag kon wel aan bod komen in de vervolgvoorziening, maar dit vroeg meer van de vervolgvoorzieningen. De verkorte trajecten hadden mogelijk bijgedragen aan een vergroting van het probleem. Doordat deze verkorte trajecten landelijk zijn ingevoerd is het mogelijk dat meerdere organisaties tegen dit probleem aanlopen. L. van Domburgh gaf aan dat zij binnen Intermetzo goed zicht hadden op het probleem doordat er veel doorplaatsingen zijn binnen de eigen organisatie. Dit houdt in dat de jongere in beeld blijft, maar dan binnen een andere setting. Volgens C. Schröder ging het vaak mis bij de vervolgvoorzieningen die milder waren en waarbij meer van de zelfstandigheid van de jongere werd gevraagd. Hierbij kan gedacht worden aan een open groep, thuis of een kamertraining.

Waarom is het een probleem?

Zoals eerder beschreven, waren er veel betrokkenen die er allen op een eigen manier hinder van ondervonden. Het was belangrijk om dit probleem aan te pakken, omdat alle betrokkenen baat hebben bij zo min mogelijk terugval van de jongeren. Zo zorgt het bij de jongeren voor succeservaringen wanneer zij hun behandeling succesvol afronden en het gewenste perspectief hebben bereikt. Voor de organisatie zorgt het voor meer geslaagde behandelingen en geeft het de medewerkers onderling een gevoel van samenhang, professionaliteit en deskundigheid. De medewerkers van de vervolgvoorziening krijgen minder te maken met jongeren met heftige en complexe problematieken, maar met jongeren die binnen hun doelgroep passen en waar ze de handvatten voor hebben. Uiteindelijk zorgt het voor de hele organisatie en voor de jongeren voor succesvolle resultaten en (cliënt)tevredenheid.

Hoe is het probleem ontstaan?

Zoals eerder naar voren kwam leken de landelijk ingevoerde trajectgedachte een bijdrage te leveren aan een vergroting van het probleem. Het probleem was er al, maar het aantal heropnames leek toegenomen te zijn. De behandelingen duurden tussen de drie en negen maanden, terwijl dit voorheen langer was. Daarnaast droegen de bezuinigingen ook bij aan een vergroting van het probleem. Er is minder tijd en geld beschikbaar. De trajectregisseurs gaven als mogelijke oorzaak aan dat de samenwerking met andere organisaties niet altijd optimaal verliep. Dit kwam onder andere doordat een vervolgvoorziening een jongere mocht weigeren. Beide trajectregisseurs hadden het gevoel dat zij soms een jongere moesten 'verkopen' om ergens binnen te krijgen. Ook vonden zij het verschil tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg erg groot. Daarbij heeft de JeugdzorgPlus meer expertise in huis. Intermetzo was zich bewust van het probleem en had vanaf 2012 het werken met trajectregisseurs ingezet om de behandeling en het perspectief van de jongere beter te kunnen coördineren. Tevens waren ze vanaf eind 2011 het aantal heropnames gaan registreren. Daarnaast gingen medewerkers wel eens op eigen initiatief naar de vervolgvoorziening om daar de groepsleiding bij te staan en te coachen, maar hiermee wordt het probleem niet opgelost.

2.2. Analyse van het probleem in de literatuur

Naast een analyse van het probleem in de praktijk is het ook bekeken vanuit de literatuur. Onderstaande informatie geeft een kernachtige beschrijving van de relevante literatuur weer. Het gehele literatuuronderzoek is te vinden in de bijlage (bijlage III).

JeugdzorgPlus. Binnen de residentiële jeugdzorg verblijven kinderen en jongeren op vrijwillige of gedwongen basis dag en nacht buiten hun eigen omgeving. Onder de residentiële jeugdzorg vallen verschillende typen zorg zoals gesloten (JeugdzorgPlus), besloten en open leefgroepen (Nederlands Jeugd Instituut, z.d.). JeugdzorgPlus is een residentiële vorm van zorg in een beveiligde omgeving voor jongeren die onder toezicht staan van de kinderrechter. Het is een behandeling voor jongeren met ernstige gedrags- en opvoedproblemen (Nederlands Jeugd Instituut 2011). Jongeren komen terecht in de JeugdzorgPlus wanneer het thuis of binnen de instelling waar zij verbleven ernstig uit de hand is gelopen. Het gaat altijd om jongeren van wie de toekomst wordt bedreigd en bij wie vrijwel altijd hardnekkige problemen spelen. Voor een plaatsing in de JeugdzorgPlus is er een gesloten machtiging nodig.

Transitie Jeugdzorg. Momenteel geldt de Wet op de Jeugdzorg 2005. In januari 2015 gaat het nieuwe jeugdstelsel in werking. Gemeenten worden dan verantwoordelijk voor de gehele jeugdzorg. Er zal gewerkt worden met een 'één gezin-één plan-één regisseur' waarbij men uitgaat van de behoefte en leefwereld van het gezin (Nederlands Jeugdinstituut, 2012).

Trajectaanpak. Sinds januari 2008 is het aanbieden van JeugdzorgPlus mogelijk door een wijziging van de Wet op de Jeugdzorg. Hiervoor werden jongeren met ernstige gedragsproblemen regelmatig in een justitiële jeugdinrichting geplaatst (Jeugdzorg Nederland, z.d.). Sinds 2012 wordt er bij alle JeugdzorgPlus instellingen gewerkt volgens de trajectaanpak om de verblijfsduur van jongeren in geslotenheid te verkorten. In het zorgtraject worden er vier fasen onderscheiden: aanmelding & intake, diagnosefase, behandelfase en de nazorgfase. De nazorgfase bevat een interne en externe fase en duurt tot een half jaar na de behandeling (LSG-Rentray, 2012). De trajectregisseur is voor de jongere en betrokkenen het eerste aanspreekpunt mocht het gaan over het traject. Een traject is pas geslaagd als de gedragsproblematiek zover is teruggedrongen dat een jongere in zijn nieuwe leefomgeving zich ook na een half jaar nog weet te handhaven (Jeugdzorg Nederland, 2011).

De doelgroep van de JeugdzorgPlus. De doelgroep van JeugdzorgPlus zijn jongeren met ernstige gedragsproblemen met daarbij vaak een (verstandelijke) beperking en/of (psychiatrische) stoornis. Deze jongeren vormen een gevaar voor zichzelf en hun omgeving en onttrekken zich of worden door de omgeving onttrokken aan zorg (Vermaes, Konijn, Nijhof, Strijbosch & Domburgh, 2012). De gemiddelde leeftijd van de jongeren bij binnenkomst is vijftien á zestien jaar. Gekeken naar het geslacht kunnen we stellen dat er een redelijk gelijke verdeling van jongens en meiden binnen de JeugdzorgPlus instellingen te

zien is. Ongeveer twee derde van de doelgroep is autochtoon en een derde allochtoon. De resultaten van drie onderzoeken geven aan dat zeker de helft van de doelgroep een beneden gemiddeld intelligentieniveau heeft. De jongeren die binnenkomen bij de JeugdzorgPlus hebben bijna allemaal al te maken gehad met verschillende soorten jeugdzorg waaronder residentiële zorg, pleegzorg en (intensieve) ambulante zorg (Vermaes, et al, 2012). Naast deze kenmerken is er nog een aantal kenmerken van de doelgroep die beschreven kan worden. Zo komt externaliserend probleemgedrag veel voor. De meeste voorkomende stoornissen zijn ODD, CD en ADHD. Ook internaliserend probleemgedrag waaronder depressieve klachten en angst worden veel gezien. Veel jongeren hebben traumatische gebeurtenissen meegemaakt, onder andere prostitutie. Gekeken naar de thuissituatie komen de volgende problemen veel voor: hechtingsproblematiek, ouder-kindrelatie problematiek, onveilige gezinssituatie met weinig oudermacht, fysiek geweld, kindermishandeling en gescheiden gezinnen. Veel ouders kampen met psychische problematiek, zijn afhankelijk van middelen en/of hebben contact met de politie gehad. Het school- en prestatieniveau onder de doelgroep is over het algemeen laag. Ze hebben minder schoolse vaardigheden, een leerachterstand en kennen een hoge mate van faalervaringen. Spijbelen van school en weglopen van huis of instelling wordt ook veel gezien. Een deviante vriendengroep heeft invloed op een jongere. Een derde laat automutilatie en suicidaliteit zien, jongeren gebruiken regelmatig drugs en hebben contact met de politie gehad.

Wat verstaan we onder uitval? Een doorplaatsing is niet succesvol als de behandeling of het traject binnen zes maanden wordt beëindigd zonder dat het perspectief behaald is. Dit wordt ook wel 'uitval' genoemd. Uitval kan verschillende onderzaken hebben waaronder: het beëindigen van de behandeling door weglopen of niet terugkeren van verlof, het vertonen van delinquent gedrag of door terugval doordat het gedrag van de jongere niet meer te handhaven is (Inspectie Jeugdzorg, 2010). Delinquente jongeren vertonen niet altijd wet overtredend gedrag, maar ook gedrag dat tegen de normen en waarden van de samenleving in gaat. Voorbeelden zoals weglopen, verslaving en/of zwerven, worden ook wel antisociaal gedrag genoemd (Ploeg, 2003). Een situatie is onhoudbaar als de veiligheid, van de jongere en/of zijn omgeving, niet meer gewaarborgd kan worden.

Risico- en beschermende factoren. Vanuit de literatuur zijn er factoren bekend die invloed hebben op het succes van een doorplaatsing. Deze zijn te onderscheiden in kind-, gezins- en omgevingsfactoren. Hier zullen een aantal van deze factoren benoemd worden. Het gehele overzicht is terug te vinden in de bijlage (bijlage III). Competentie, veerkracht en intelligentie zijn voorbeelden van beschermende kindfactoren. Geschiedenis van weglopen, de ernst van gedragsproblemen, hogere leeftijd bij opname, een lage SES en opleidingsniveau en

traumatische gebeurtenissen zijn kindfactoren die een risico vormen en de kans op uitval groter maken. Ondersteunende ouders en een goed pedagogisch klimaat worden gezien als beschermende factoren. Problemen in het gezin, lage motivatie, omgang met delinquente vrienden en een geringe hulpwens van ouders zijn voorbeelden van risicofactoren vanuit de omgeving/behandeling.

Hoe zien anderen (literatuur) het probleem? Defence for Children (2014) signaleert al een langere tijd dat het slecht gesteld is met de nazorg na een verblijf binnen de JeugdzorgPlus. Zij krijgen regelmatig klachten en vragen van jongeren over het gebrek aan nazorg. De jongeren krijgen onvoldoende nazorg en daardoor onvoldoende kansen om succesvol terug te kunnen keren in de maatschappij. Uit een onderzoek van de Universiteit in Leiden blijkt dat de meiden die een JeugdzorgPlus instelling verlaten nauwelijks nazorg aangeboden krijgen. Negentig procent van de door hen onderzochte meisjes vijf jaar later functioneert vijf jaar later slecht functioneert op het gebied van onder andere zelfstandig wonen (Sonderman, z.d.). Eind 2009 meldt het GGZ maandblad 'Psy' dat de doorstroom van de JeugdzorgPlus naar een GGZ instelling erg problematisch verloopt. Dit is gebaseerd op basis van een rapportage van de Inspectie Jeugdzorg (Inspectie Jeugdzorg, 2009). In de rapportage staat dat de instellingen zelf de problematische doorstroom wijten aan een gebrek aan residentiële vervolgplekken. Daarnaast werkt de regionalisering, waarbij gestreefd wordt naar hulp zo dicht mogelijk bij de thuissituatie van de jongere, ook niet mee aan een goede doorstroom. Hierdoor wordt het vinden van een goede vervolgvoorziening extra bemoeilijkt (Inspectie Jeugdzorg, 2009). Tevens speelt er volgens de Inspectie Jeugdzorg nog een andere factor mee. In de gesloten jeugdzorg verblijft namelijk een groep jongeren met ernstige psychiatrische problematiek die eigenlijk in een GGZ instelling behandeld zouden moeten worden. Het is voor de JeugdzorgPlus moeilijk om deze jongeren hier onder te brengen, omdat hun gedrag voor een GGZ instelling te problematisch is. De GGZ kan deze groep niet aan (Inspectie Jeugdzorg, 2009). Doordat de jongeren vanwege hun gedragsproblematiek niet worden aangenomen binnen een GGZ instelling missen ze specialistische behandeling en is het risico op heropname mogelijk groter. Naast het maandblad "Psy" geeft ook minister Rouvoet voor Jeugd en Gezin zijn mening. Zo schrijft hij in 2010 een brief naar de Tweede Kamer waarin hij de doorstroom van jongeren in een JeugdzorgPlus instelling wil verbeteren (Nederlands Jeugd Instituut, 2010).

2.3. Probleemstelling

Om zicht te krijgen op de factoren die bijdragen aan een succesvolle doorplaatsing, zal er gericht onderzoek gedaan moeten worden. Door de vraagstelling, doelstelling en deelvragen helder op te stellen, kan dit onderzoek daadwerkelijk gericht uitgevoerd worden.

Vraagstelling

Hoe kan de JeugdzorgPlus van Intermetzo bereiken dat de kans op een succesvolle doorplaatsing van een jongere naar een vervolgvoorziening vergroot wordt?”

Doelstelling

Het doel is tweedelig en luidt: “Binnen vijf maanden heeft de JeugdzorgPlus van Intermetzo kennis en inzicht in de bevorderende en belemmerende factoren van de doorplaatsingen van jongeren van eind 2011 tot 2014 en weten zij de kans op een succesvolle doorplaatsing naar een vervolgvoorziening te vergroten.”

Deelvragen

1. Welke factoren bevorderden en belemmerden een succesvolle doorplaatsing volgens de medewerkers?
2. Welke factoren bevorderden en belemmerden een succesvolle doorplaatsing vanuit de cliënten?
3. Wat doet een andere JeugdzorgPlus instelling om de doorstroom succesvol te laten verlopen?
4. Welke invloed kan Intermetzo uitoefenen op de bevorderende en belemmerende factoren bij doorplaatsingen?

Definiëren van woorden

- Factoren: ‘Elementen of omstandigheden die bepalend zijn’ (Encyclo, z.d.). In het kader van dit onderzoek zijn factoren elementen of omstandigheden die van invloed zijn op een doorplaatsing van jongeren uit de JeugdzorgPlus.
- Succesvol: ‘Een goed gevolg hebbend’ (Encyclo, z.d.) In dit onderzoek wordt onder succesvol verstaan: Een factor die bijdraagt aan een succesvolle doorplaatsing van jongeren uit de JeugdzorgPlus.
- Belemmerend: ‘Hinderlijk, storend of vertragend’ (Encyclo, z.d.). In het kader van dit onderzoek wordt onder belemmerend verstaan: “Een factor die hinderlijk, storend of vertragend is bij een doorplaatsing van jongeren uit de JeugdzorgPlus.”
- Doorplaatsing/doorplaatsen: In dit onderzoek wordt onder doorplaatsing verstaan: De overgang van een JeugdzorgPlus instelling naar een vervolgvoorziening.
- Vervolgvoorziening: In dit onderzoek wordt onder vervolgvoorziening verstaan: Een instelling waar jongeren naar doorstromen na een opname in de JeugdzorgPlus. Dit kan een geestelijke gezondheidszorg (GGZ) instelling, licht verstandelijk beperkte (LVB) instelling, open residentiële jeugdzorg, een gezinshuis, maar ook de thuissituatie zijn.

3. Methode van onderzoek

Dit hoofdstuk gaat over de methode van onderzoek. Bij de onderzoeksbenadering wordt beschreven op welke manier er onderzoek is gedaan (3.1). Vervolgens wordt weergegeven welke participanten mee hebben gewerkt (3.2). Daarna wordt weergegeven hoe het onderzoek is uitgevoerd en hoe de informatie is verworven (3.3). Tevens wordt aangegeven welke meetinstrumenten zijn gebruikt (3.4). Tot slot wordt weergegeven hoe de data is geanalyseerd (3.5) en hoe de betrouwbaarheid en validiteit is vergroot (3.6).

3.1. De onderzoeksbenadering

Voor de probleemanalyse werd er zowel kwalitatief als kwantitatief onderzoek uitgevoerd. Kwantitatief onderzoek werd uitgevoerd om de werkelijkheid over het probleem duidelijk te krijgen (Migchelbrink, 2009, p32). In dit geval door het aantal heropnames weer te geven. Kwalitatief onderzoek gaf een diepgaander zicht in de sociale werkelijkheid. Door de oriënterende gesprekken met L. van Domburgh, C. Schrödeur en trajectregisseurs werd duidelijk hoe zij het probleem zagen. Voor de beantwoording van de deelvragen werd er kwalitatief onderzoek gedaan door middel dossieronderzoek en interviews.

3.2. De participanten

De belangrijkste databron voor dit onderzoek waren professionals die betrokken waren bij de behandeling en de doorplaatsing. De jongeren die op dat moment nog in de JeugdzorgPlus verbleven, werden geïnterviewd. Dit waren jongeren van twee verschillende JeugdzorgPlus groepen. Deze jongeren werden geselecteerd door de groepsleiding. De jongeren moesten er open voor staan en binnen het onderzoek passen. De trajectregisseurs en een groepsleider van de vervolgvoorziening Nieuwemarke werden geselecteerd naar aanleiding van het dossieronderzoek. De groepsleiding van de JeugdzorgPlus was geselecteerd in overleg met C. Schrödeur en de groepsleiding zelf. Hierbij werd gekeken wie het meeste kon vertellen over het probleem. Dit waren groepsleiders van twee verschillende JeugdzorgPlus groepen. Daarnaast werd de unitleider van de Otto Gerard Heldringstichting (OGH) geïnterviewd. OGH is een andere JeugdzorgPlus instelling. De unitleider werd geïnterviewd om te onderzoeken hoe hij het probleem ervoer en hoe zij als organisatie hiermee omgingen. Daarnaast was de teamcoördinator van het 'Moedige Meiden' -project geïnterviewd. Dit project is opgestart naar aanleiding van het probleem dat veel meisjes bij de doorplaatsing van de JeugdzorgPlus naar een open jeugdzorg in een gat vielen. De teamcoördinator werd geïnterviewd om te achterhalen hoe zij de meisjes begeleidden.

De visies en ervaringen van de betrokkenen waren belangrijk om de onderzoeksvraag te beantwoorden. De personen hadden als respondent gefungeerd, omdat zij informatie gaven

over eigen ervaringen, meningen en ideeën. Tevens hadden zij gefungeerd als deskundige, omdat ze aangesproken werden als persoon met kennis/gegevens over andere personen en zaken buiten zichzelf om (Migchelbrink, 2008, p. 87).

Jongeren. Voor de beantwoording van de deelvragen werden vijf jongeren geïnterviewd. Drie hiervan waren op dat moment heropgenomen. Bij de heropgenomen jongeren was het doel van het interview te achterhalen wat de reden van heropname was, hoe hun doorplaatsing verliep en of zij hierin iets gemist hadden. De andere jongeren werden gevraagd naar hun ervaringen over de JeugdzorgPlus, het contact met hun mentor en trajectregisseur en hun beeld van de toekomstige doorplaatsing.

Groepsleiding. Er werden drie groepsleiders van de JeugdzorgPlus geïnterviewd. Hiervan werkte één groepsleider op de maximaal beschermende groep en twee groepsleiders op een besloten groep. Het verschil tussen deze twee groepen is dat de slaapkamerdeuren van de maximaal beschermende groep allemaal op slot kunnen. Daarnaast hebben de jongeren op een besloten groep meer vrijheden. De geïnterviewde groepsleider van de vervolgvoorziening Nieuwmarke werd gekozen naar aanleiding van het dossieronderzoek waarin naar voren kwam dat er een aantal jongeren naar deze groep doorgestroomd was. Nieuwmarke is een vervolgvoorziening van Internetzo. Het is een besloten groep met een open karakter. Dit houdt in dat alles wat op een open groep kan, bij Nieuwmarke mogelijk is. Indien nodig mag Nieuwmarke wel de deuren op slot draaien. Hier is geen gesloten machtiging voor nodig, wel moet het in het dossier van de jongere vermeld staan.

Trajectregisseurs. Naar aanleiding van het dossieronderzoek werden er drie trajectregisseurs geselecteerd. Deze trajectregisseurs waren betrokken bij vier cliënten van het dossieronderzoek. Tijdens het interview werd gesproken over de overdracht en de doorplaatsing van deze jongeren en wat de taken van de trajectregisseur hierin waren.

Unitleider van de OGH. De unitleider werd benaderd om te achterhalen of zijn organisatie bekend was met het probleem, wat oorzaken van het probleem konden zijn en hoe zij hiermee omgingen. Tevens was het doel om te achterhalen hoe zij de overdracht deden en wat hierin goed ging of gemist werd.

Teamcoördinator van 'Moedige Meiden'-project. Organisaties De Rading, Lindenhorst en Lijn 5 zijn een project gestart voor meiden die doorgeplaatst worden van de JeugdzorgPlus naar de reguliere jeugdzorg. Inmiddels heeft het project ook een transfer gemaakt naar jongens. Het doel van dit interview was om informatie te achterhalen over hoe zij het verschil

tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg verkleinen.

3.3. Procedure van het onderzoek

Hier wordt de procedure van het onderzoek beschreven waarin onderscheid wordt gemaakt tussen het dossieronderzoek en de interviews.

Dossieronderzoek. Voor de start van het dossieronderzoek werd er een plan van aanpak gemaakt met daarin een format voor de uitvoering om ervoor te zorgen dat er geen overbodige informatie verzameld werd, maar ook geen informatie gemist werd. Dit plan met onderbouwing en het format is terug te vinden in de bijlage (bijlage IIII). Voor het dossieronderzoek werden er twintig dossiers geanalyseerd. Dit waren tien dossiers waarbij sprake was van een heropname en tien dossiers waarbij sprake was van een succesvolle doorplaatsing. Uit zowel de dossiers van de succesvolle doorplaatsingen als heropnames werden er tien jongens en tien meiden geselecteerd. De dossiers waren erg verschillend doordat niet in elk dossier dezelfde informatie terug te vinden was. Daarbij stonden veel documenten in verschillende versies door elkaar, waardoor het dossieronderzoek veel extra tijd in beslag nam. Informatie met betrekking tot de doorplaatsing was niet terug te vinden in de dossiers. Hierdoor werd ervoor gekozen om deze informatie te achterhalen door middel van interviews met drie trajectregisseurs.

Interviews. Voor de interviews met de trajectregisseur werden vier dossiers geselecteerd waarvan twee heropnames en twee succesvolle doorplaatsingen. Het doel van de interviews was om te achterhalen hoe de doorplaatsingen van deze vier jongeren waren verlopen. Twee interviews vonden face-to-face plaats en één interview werd telefonisch afgenomen. Na de interviews met de trajectregisseurs werden twee duo-interviews gepland met de JeugdzorgPlus groepsleiding. Bij aankomst bleek een groepsleider verhinderd te zijn waardoor één interview individueel plaatsvond. Voor de interviews met de groepsleiding werd gebruik gemaakt van een fictieve casus welke was opgesteld aan de hand van de gegevens uit het dossieronderzoek. Deze casus is terug te vinden in de bijlage (bijlage V). Het doel van de casus was om de ideale doorplaatsing te achterhalen zonder rekening te hoeven houden met tijd, geld en/of personeel. Het uitgangspunt was dat de respondenten 'out of the box' gingen te denken. Op deze manier werd hun visie en behoefte duidelijk, maar ook wat er nodig was om deze ideale doorplaatsing te kunnen realiseren. Naast de casus werd er gesproken over de contacten tussen de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorzieningen. Naast deze interviews vond er ook een interview plaats met een groepsleider van een vervolgvoorziening. Ook hier werd gebruik gemaakt van de casus om vanuit het perspectief van de vervolgvoorziening de ideale doorplaatsing en de contacten met de JeugdzorgPlus

te bekijken. Tevens waren er interviews met de jongeren. Vervolgens vond er een interview met de OGH unitleider plaats. In dit interview werd achterhaald of het probleem ook bij hen speelde, wat zij deden om het probleem tegen te gaan en wat de ideale doorplaatsing in hun ogen zou zijn. Voor extra informatie werd de teamcoördinator van het 'Moedige Meiden' -project geïnterviewd. Hieruit werd duidelijk hoe zij het probleem ondervingen en wat hiervoor nodig was. Alle interviews waren half gestructureerd waardoor er gebruik werd gemaakt van topiclijsten. Deze topiclijsten zijn terug te vinden in de bijlage (Bijlage VI). Op de twee telefonische interviews na vonden de interviews face-to-face plaats. Dit betekent in lijfelijke aanwezigheid van de respondent. Dit bood de mogelijkheid om ook de non-verbale communicatie mee te nemen (Migchelbrink, 2008, p.91). Om de betrouwbaarheid te vergroten werden alle interviews opgenomen met een voicerecorder, uitgewerkt en naar de respondenten opgestuurd.

3.4. Meetinstrumenten

Hieronder worden de meetinstrumenten beschreven die gebruikt waren tijdens het onderzoek.

Selectiecriteria dossiers. Voor het dossieronderzoek werden verschillende dossiers geselecteerd. Hiermee wordt bedoeld dat dossiers werden uitgekozen met verschil in IQ, leeftijd, sekse, waar ze vandaan kwamen en waar ze naar doorgestroomd waren. Wel waren alle jongeren heropgenomen tussen 2011 en 2014, lag de leeftijd tussen 12 en 18 jaar, vond de heropname plaats binnen maximaal zes maanden of hadden ze al minimaal zes maanden de JeugdzorgPlus verlaten.

Selectiecriteria fictieve casus. Om de casus voor de groepsleiders zo herkenbaar mogelijk te maken werd hij gebaseerd op de veelvoorkomende problematiek en factoren uit de geanalyseerde dossiers. De volgende aspecten kwamen veelvuldig voor in de dossiers en zijn verwerkt in de casus: meerdere hulpverleningsvormen, ingrijpende gebeurtenissen (huiselijk geweld, mishandeling en seksueel misbruik), gemiddeld IQ, beïnvloedbaarheid en kwetsbaarheid, verschillende diagnoses (ODD, hechtingsproblematiek en ouder-kindproblematiek) en een risicovol sociaal netwerk.

Topiclijst. Voor de half gestructureerde interviews met de respondenten werd gebruik gemaakt van een topiclijst. De topiclijsten zijn terug te vinden in de bijlage (bijlage VI). Dit is een lijst met onderwerpen die in de loop van het interview aan de orde moesten komen (Migchelbrink, 2008). Hierdoor was er de mogelijkheid om door te vragen. De interviews hadden een duidelijke opbouw. Eerst werd er toestemming gevraagd om het interview op te

nemen. Daarna werd het doel van het onderzoek en interview vermeld. Aan de trajectregisseurs werd vervolgens gevraagd om kort iets over de specifieke jongere, waar het interview over ging, te vertellen. Bij de groepsleiders werd gestart met de fictieve casus en bij de jongeren werd begonnen met het vragen van de leeftijd en de leeftijd bij de eerste opname en de heropname.

3.5. Analyse

In deze paragraaf wordt verantwoord hoe de gegevens zijn geanalyseerd.

Dossieronderzoek. Uit het dossieronderzoek kwam veel informatie. De belangrijkste data werden teruggebracht tot een overzichtelijk geheel zodat er conclusies getrokken konden worden (Donk & Lanen, 2012, p. 233). Voor een duidelijke weergave werden de risico- en beschermende factoren verwerkt in een tabel. De belangrijkste informatie is gepresenteerd in diagrammen.

Interviews. Uit de interviews kwam veel bruikbare informatie. De interviews bestonden uit open vragen. Dit hield in dat tijdens het analyseren de resultaten niet in getallen uit te drukken was; ook wel minder gestructureerde data genoemd (Donk & Lanen, 2012, p.253). Tijdens de analyse was het belangrijk om de hoofd- van de bijzaken te scheiden. Door de interviews uit te typen en coderen werd er structuur aangebracht. “De essentie van coderen is labels of codes toekennen aan tekstfragmenten door lezen, herlezen, organiseren, (her)ordenen, reflecteren en logisch redeneren” (Migchelbrink, 2008, p. 115). Na het uitschrijven werd de tekst in fragmenten verdeeld met elk een code. Na deze verdeling kwamen verschillende categorieën naar voren waar meerdere keren iets over gezegd werd. Onder deze categorieën werden de uitspraken weergegeven om in één oogopslag te zien wat er over welke categorie gezegd werd. Hierdoor konden er makkelijker conclusies getrokken worden. De categorieën met uitspraken zijn terug te vinden in de bijlage (bijlage VIII).

3.6. Betrouwbaarheid en validiteit

“Betrouwbaarheid en validiteit hebben te maken met het vertrouwen dat gesteld kan worden in de onderzoeksresultaten” (Migchelbrink, 2008, p. 28). Validiteit houdt in dat de resultaten de werkelijkheid weerspiegelen. Betrouwbaarheid gaat over nauwkeurig en zorgvuldig te werk gaan zonder dat de onderzoeksresultaten ‘gekleurd of vertekend’ worden. Om het onderzoek betrouwbaar en valide te maken werd er triangulatie toegepast (Baarda, in Donk en Lanen, 2012, p. 49). Dit werd gedaan door gebruik te maken van verschillende bronnen en manieren van verzamelen. Zo vonden voor de probleemanalyse oriënterende gesprekken

met verschillende betrokkenen plaats. Tijdens de literatuurstudie werd er gebruik gemaakt van brontriangulatie; er werd meerdere literatuur geraadpleegd om het probleem van verschillende kanten te bekijken. Voor het beantwoorden van de deelvragen werd er zorgvuldig en nauwlettend gewerkt waardoor de kans op fouten verkleind werd. Het dossieronderzoek werd gezamenlijk uitgevoerd. Dit hield in dat de dossiers door beide onderzoekers werden geanalyseerd. Na twintig dossiers kwam er geen nieuwe informatie meer waardoor er datasaturatie werd bereikt (Lucassen & Hartman, 2007). Om zo min mogelijk informatie verloren te laten gaan werden de interviews gezamenlijk uitgevoerd. De interviews werden opgenomen met een voicerecorder en letterlijk uitgetypt zodat de kans op vertekening minimaal werd (Migchelbrink, 2008, p. 129). Er was draagvlak gecreëerd door de betrokkenen te consulteren als respondent (Donk & Lanen, 2012, p. 51). Dit werd gedaan door feedback te vragen op het praktijkprobleem en de onderzoeksvraag. Door anderen te betrekken in alle fasen van het onderzoek werd er draagvlak en betrokkenheid gecreëerd, maar werden er ook meerdere perspectieven helder. Tijdens het onderzoek werd er transparantie gegeven over het onderzoek door L. van Domburgh en C. Schröder op de hoogte te houden van de voortgang. Om kritisch naar het onderzoek te blijven kijken en de betrouwbaarheid en validiteit te waarborgen werd er gebruik gemaakt van inhoudscontrole op vier manieren. L. van Domburgh had een rol in het controleren van de analyses, begrippen en bevindingen. Haar feedback werd gebruikt om aanpassingen te doen en nogmaals kritisch naar de inhoud te kijken. Ook werd begeleiding vanuit de HAN geboden door een docent met ervaring op gebied van 'Onderzoek en Innovatie'. Daarbij gaven onze medestudenten kritische feedback. Tevens werd er gebruik gemaakt van derden. Zij waren niet betrokken bij het onderzoek, maar vanuit hun visie op het onderzoek kon er worden geconcludeerd of het onderzoek te begrijpen was buitenstaander.

In tabel 3 is het gehele onderzoek in een overzicht te zien.

Tabel 3: Het gehele onderzoek

Deelvraag	Onderzoeks- benadering	Databronnen	Dataverzamelings- techniek	Benodigdheden
1	Kwalitatief	Medewerkers JeugdzorgPlus en vervolgvoorziening	Half gestructureerde interview	Voicerecorder Topiclijst Fictieve casus
2	Kwalitatief	Documenten Jongeren	Dossieranalyse Half gestructureerde interview	Computer (dossiers) Voicerecorder Topiclijst
3	Kwalitatief	Medewerkers externe organisatie	Half gestructureerde interview	Voicerecorder Topiclijst
4	Kwalitatief	Alle respondenten	Inhoudsanalyse	Verworven resultaten

4. Resultaten

Dit hoofdstuk geeft de belangrijkste resultaten per deelvraag aan de hand van quotes en diagrammen afkomstig uit het onderzoek worden weer. De gehele interviews zijn terug te vinden in de bijlage (bijlage VII).

4.1. Resultaten

4.1.1. Welke factoren bevorderden en belemmerden een succesvolle doorplaatsing volgens de medewerkers?

Het antwoord op deze vraag is gebaseerd op de interviews met de medewerkers. De factoren die veelal naar boven kwamen worden hier besproken. Het gaat om de volgende factoren: verkorte trajecten, leeftijd bij opname, motivatie, vertrouwen, warme overdracht, samenwerking, het verschil tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg en de band tussen jongere en de trajectregisseur.

Verkorte trajecten. De verkorte factoren werden gezien als een belemmerende factor. In de probleemanalyse werd door L. van Domburgh aangegeven dat de verkorte trajecten zorgden voor een vergroting van het probleem. In de verschillende interviews werd dit nogmaals bevestigd. Zo gaf een groepsleider aan: “Er is tijdgebrek. Verkorte trajecten zijn een mooie gedachte, maar erg kort als al die jongeren er voorheen uitgekapt zijn”. Dit werd ook bevestigd door een trajectregisseur: “Dus ook al zijn ze nog niet uitbehandeld of zijn de doelen nog niet bereikt, dan worden ze alsnog doorgeplaatst”. Meerdere betrokkenen gaven aan dat de verkorte trajecten een succesvolle doorplaatsing belemmeren.

Leeftijd en motivatie. Naast de korte tijd werden ook leeftijd bij opname en motivatie als belangrijke redenen van heropnames genoemd. Wanneer een jongere op hogere leeftijd werd opgenomen, was er vaak weinig motivatie. Zodra een jongere achttien werd, werd zijn plaatsing vrijwillig. “Als je jongens krijgt van zeventien jaar of ouder, die wachten gewoon, die zitten gewoon de tijd uit”, aldus een groepsleider. Ook was dit terug te zien bij de vervolginstelling: “Sommige jongeren die willen wel hoor, dat geven ze ook duidelijk aan ‘met achttien ga ik weg’”, aldus een groepsleider. Leeftijd en motivatie speelden een belangrijke rol in een succesvolle behandeling en doorplaatsing.

Vertrouwen. Tevens was vertrouwen een belangrijke factor. Om jongeren te motiveren is onderlinge vertrouwen van belang. Door de lange hulpverleningsgeschiedenis met verschillende hulpverleners was het voor de groepsleiding moeilijk om het vertrouwen te winnen van de jongeren. Zo gaf een groepsleider aan: “Hun vertrouwen is heel broos” en

“Heel veel jongeren hebben gemiddeld vijftien instellingen gehad, dus ze zijn helemaal klaar met de hulpverlening”. Het was moeilijk om in een korte tijd een vertrouwensband op te bouwen.

Warme overdracht en samenwerking. Naast bovenstaande punten werden ook een warme overdracht en goede samenwerking door alle ondervraagden als belangrijk ervaren. “De warme overdracht is wel heel erg belangrijk om in ieder geval die communicatie tussen verschillende partijen open te houden”, aldus een trajectregisseur. De medewerkers van de JeugdzorgPlus gaven aan dat zij het gevoel hadden hun jongeren te moeten ‘verkopen’ om ze ergens aangemeld te krijgen. In tegenstelling tot de JeugdzorgPlus heeft de reguliere jeugdzorg geen opnameplicht, waardoor ze niet elke jongere hoeven aan te nemen. Desondanks is het wel belangrijk dat de JeugdzorgPlus eerlijk blijft in de aanmelding. Zo gaf een groepsleider aan: “Een eerlijke overdracht is belangrijk. Liever niet dingen achterhouden, zodat wij ook weten waar wij rekening mee kunnen houden”.

Kennismaken op een nieuwe groep gebeurde op verschillende manieren. “Een dagje de jongere hier mee laten draaien doen we ook wel eens”, maar ook “Twee nachten op de vervolgvoorziening wennen is wel een unicum, maar kan wel hele positieve gevolgen hebben”, aldus een groepsleider. Een warme overdracht met eerlijkheid en kennismaking en een goede samenwerking waren van belang voor een succesvolle doorplaatsing.

Verschil JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg. Wat ook werd aangegeven was het verschil tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg. “De overstap van gesloten naar open jeugdzorg is groot een enorm verschil”, aldus een groepsleider. Ook werd dit bevestigd door een andere groepsleider: “De overstap van gesloten naar open jeugdzorg is groot en open en gesloten jeugdzorg is een enorm verschil. Met dwang en drang kunnen wij best veel en als dat dan ergens anders niet kan of niet mag dan is het verschil tussen hier en daar wel heel groot.” Onder andere dwang en drang binnen de JeugdzorgPlus maakten het verschil met een vervolgvoorziening groot. Ook de vrijheid was een verschil. Als er werd gevraagd naar redenen van de heropnames werden ‘weglopen’ en ‘te veel vrijheden’ genoemd. “Cliënt K. heeft zich meerdere keren onttrokken aan de behandeling” gaf een trajectregisseur aan. “Er zijn teveel vrijheden en daar gaat het ook vaak mis”.

Netwerk. Ook het netwerk werd als oorzaak gezien: “Het is eigenlijk het netwerk wat hij buiten heeft, waar je geen invloed op hebt, dat maakt dat hij terugvalt” en: “Binnen gaat het goed, maar wel dankzij het feit dat hij binnen deze setting zit. Zodra hij buiten deze poort gaat en hij komt een jongen tegen. Op die leeftijd ben je heel omgevingsgevoelig.” De omgeving was dus een belangrijke factor.

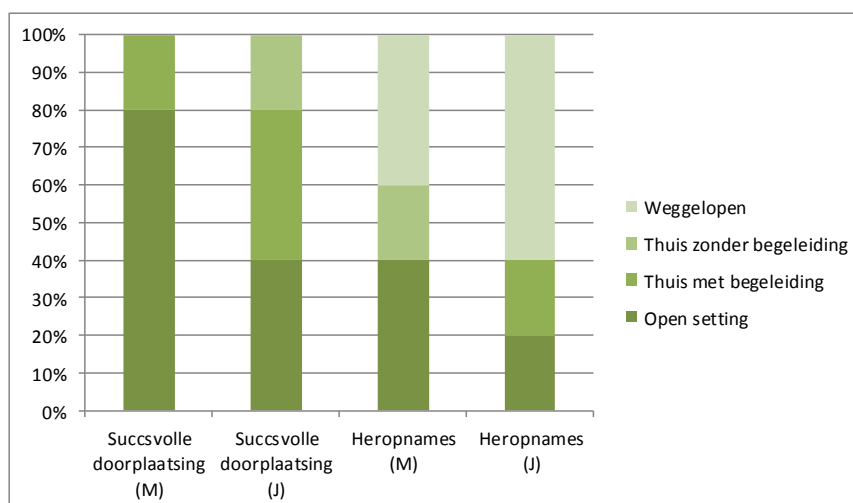
Band met trajectregisseur. In vergelijken met de band tussen de jongere en de mentor werd aangegeven dat de band tussen de jongere en de trajectregisseur afstandelijker was. “Het zijn regisseurs op afstand en ze hebben niet echt contact met het kind”, aldus een groepsleider. Ook was er geen richtlijn of de trajectregisseur, of de mentor mee op intake ging. “De tussenschakel in communicatie zijn. Onderling spreek je met de mentor af wie de warme overdracht doet”, aldus een trajectregisseur.

Samenvattend kan gezegd worden dat er veel factoren zijn die meespelen in een doorplaatsing. In hoofdstuk vijf zal hier verder op ingegaan worden, wordt er een koppeling met de literatuur gelegd en zullen er conclusies worden getrokken.

4.1.2. Welke factoren bevorderden en belemmerden een succesvolle doorplaatsingen vanuit de cliënten?

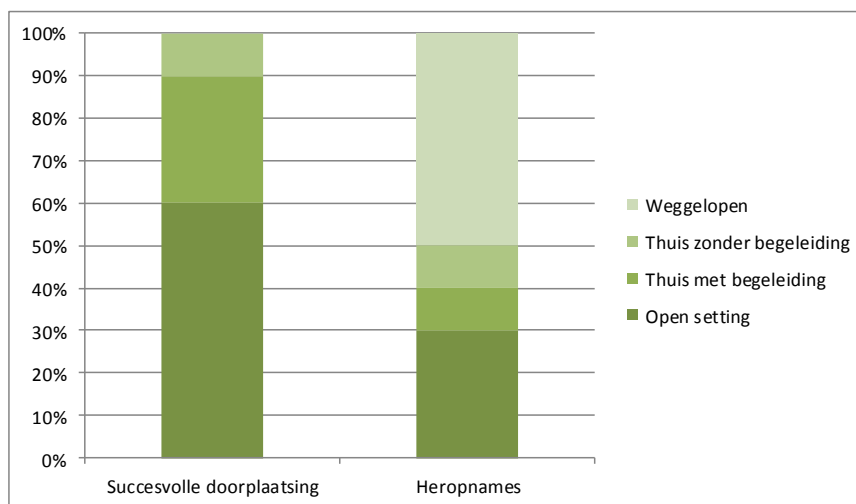
Het antwoord op deze vraag is gebaseerd op het dossieronderzoek en de interviews met jongeren. De factoren die bij de vorige vraag werden benoemd en die ook bij deze deelvraag weer terug zijn gekomen zullen in een staafdiagram worden weergegeven. Dit waren de factoren: motivatie, leeftijd en sociaal netwerk. Tevens zullen de belangrijkste factoren uit de interviews met de jongeren worden benoemd. Deze factoren zijn: kennismaking met de vervolgplek en de band met de mentor en trajectregisseur.

Voor een duidelijk beeld zal er eerst een overzicht worden gegeven van waar de jongeren, uit het dossieronderzoek, naar toe doorgeplaatst zijn en wat de redenen van heropnames waren. In onderstaande staafdiagrammen wordt de informatie, met betrekking tot de doorplaatsingen en heropnames, weergegeven. De doorplaatsmogelijkheden die worden benoemd in de staafdiagrammen zijn: ‘weglopen’, ‘thuis zonder begeleiding’, ‘thuis met begeleiding’ en ‘open setting’. Onder ‘begeleiding’ wordt in deze casussen verstaan: Multi System Therapie, ambulante begeleiding, gezinstherapie.

Staafdiagram 1: Doorplaatsing (met onderscheid in sekse)

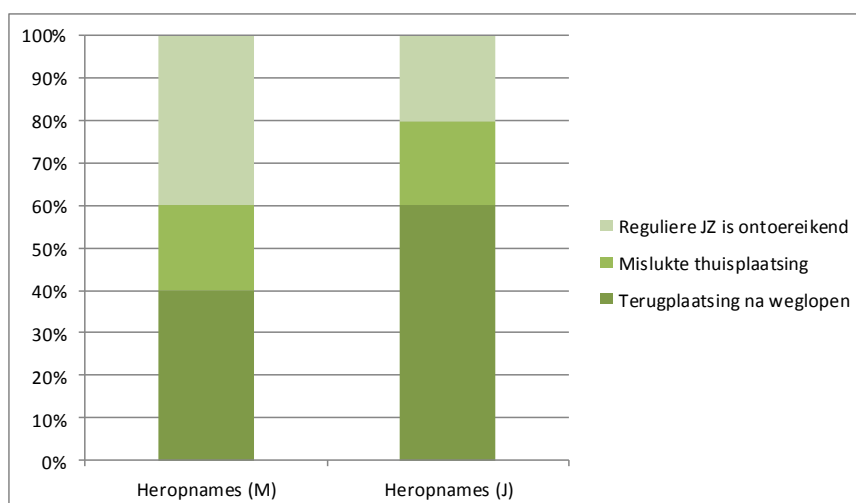
De eerste staafdiagram geeft aan waar de jongeren naar toe doorgeplaatst waren. Hierbij werd onderscheid gemaakt in sekse en tussen succesvolle en niet succesvolle doorplaatsing. Als er wordt gekeken naar de succesvolle doorplaatsingen was er bij de meiden te zien dat een groot deel naar een open setting was doorgestroomd en het overige deel naar de thuissituatie was gegaan met begeleiding. Bij de jongens waren deze gegevens gelijkmatig verdeeld. Daarbij was te zien dat ook een klein deel naar de thuissituatie zonder begeleiding was gegaan. Bij de heropnames was een groot deel van de jongeren weggelopen. Hier was bijna geen verschil te zien tussen de meiden en jongens (zie staafdiagram 1).

Staafdiagram 2: Doorplaatsing (geen onderscheid in sekse)

In bovenstaand tabel worden dezelfde gegevens weergegeven, maar zonder onderscheid in sekse. Hier was duidelijker terug te zien dat een groot deel van de jongeren, die heropgenomen waren, waren weggelopen. Dit werd opgevolgd door een doorplaatsing naar een open setting. Een klein deel was naar de thuissituatie met of zonder begeleiding gegaan. In tegenstelling tot de succesvolle doorplaatsingen, waarin een groot deel naar een open setting ging. Een klein aantal ging naar huis met begeleiding en een enkeling zonder begeleiding.

Onderstaand staafdiagram geeft de redenen van heropnames weer (zie staafdiagram 3). In het staafdiagram worden 'reguliere jeugdzorg (JZ) is ontoereikend', 'mislukte thuisplaatsing' en 'terugplaatsing na weglopen' genoemd als redene. Er is onderscheid gemaakt tussen de sekse.

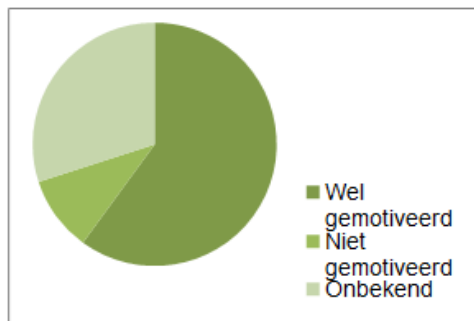
Staadtdiagram 3: Redenen van heropnames

In deze gegevens was terug te zien dat een groot deel was teruggeplaatst nadat ze waren weggelopen. Bij de meiden stond dit gelijk aan het deel dat terug was geplaatst, omdat de reguliere jeugdzorg ontoereikend was. Bij de jongens kwam deze laatste reden bij een enkeling voor. Bij zowel de meiden als de jongens was er bij een enkeling sprake van een mislukte thuisplaatsing (zie staadtdiagram 3).

Als er werd gekeken naar de risico- en beschermende factoren in de succesvolle en niet-succesvolle (heropnames) dossiers was er in het dossieronderzoek weinig verschil te zien tussen de risico- en beschermende factoren. Het gehele overzicht van deze resultaten is terug te vinden in de bijlage (bijlage IX). Elke jongere had een lange hulpverleningsgeschiedenis, ingrijpende gebeurtenissen meegemaakt en problemen in een of meerdere ontwikkelingsgebieden. De resultaten van 'motivatie', 'leeftijd' en 'sociaal netwerk' worden weergegeven in cirkeldiagrammen. Het enige verschil was te zien bij 'sociaal netwerk' (Zie cirkeldiagram 3). Bij heropgenomen jongeren was er grotendeels sprake van een negatief netwerk in tegenstelling tot de succesvolle doorplaatsingen waarin er meer sprake was van een positief netwerk. Met betrekking tot leeftijd en motivatie was er geen verschil te zien. Hieronder zullen de factoren besproken worden.

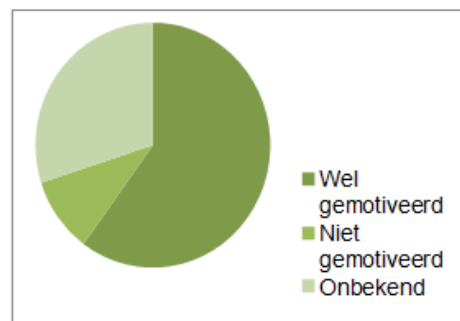
Motivatie. Bij motivatie werd er onderscheid gemaakt tussen: 'wel gemotiveerd', 'niet gemotiveerd' of 'onbekend'. Onder 'onbekend' wordt verstaan dat de informatie niet terug te vinden was in het dossier. Bij 'wel of geen motivatie' moet erbij worden gezegd dat de jongere gemotiveerd was op het moment dat het in het dossier werd beschreven. Dit houdt in dat niet met zekerheid gezegd kon worden of de jongere zijn gehele behandeling wel of niet gemotiveerd was. In de resultaten (zie cirkeldiagram 1) is terug te zien dat een groot deel van

de jongeren wel gemotiveerd leek, een klein deel van de jongere ongemotiveerd leek en bij ongeveer een kwart was het onbekend. Er was geen verschil te zien in motivatie bij de succesvolle doorplaatsingen en de heropnames (zie cirkeldiagram 1).

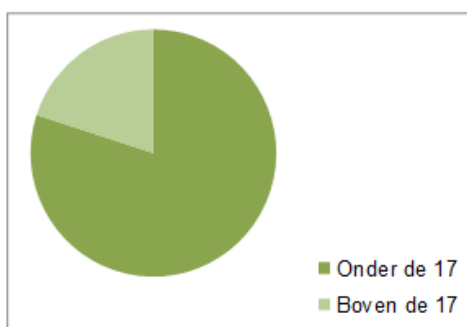
Cirkeldiagram 1:

Motivatie (succesvolle doorplaatsing)

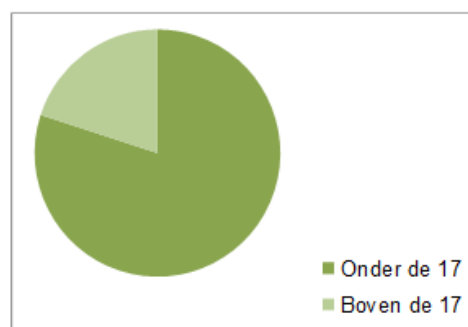
Motivatie (heropnames)

Leeftijd. Bij leeftijd is er onderscheid gemaakt tussen 'onder de zeventien bij eerste opname' en 'boven de zeventien bij eerste opname'. Deze leeftijdsgrens was ingesteld aan de hand van de interviews met de medewerkers. Ook met betrekking tot leeftijd was er in de resultaten geen verschil te zien tussen succesvolle doorplaatsingen en heropnames. Bij zowel de succesvolle doorplaatsingen als de heropnames was te zien dat ruim drie kwart van de jongeren jonger dan zeventien jaar was bij de eerste opname. Het overige deel was zeventien of ouder (zie cirkeldiagram 2).

Cirkeldiagram 2:

Leeftijd bij opname (Succesvolle doorplaatsing)

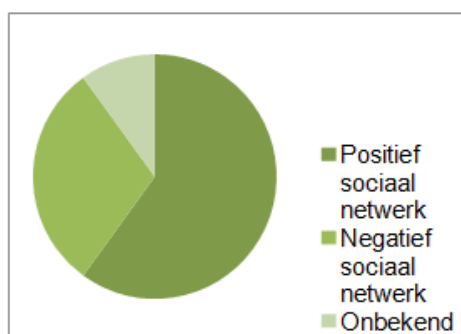

Leeftijd bij opname (heropnames)

Gekeken naar de leeftijd van de geïnterviewde jongeren waren zij allen jonger dan zeventien bij hun eerste JeugdzorgPlus opname: "Ik was veertien toen ik voor het eerst in de JeugdzorgPlus kwam". Het grootste deel van de jongeren wil niet hier, maar thuis zijn: "Ik zit mijn tijd uit, ik ben over twee maanden 18 en moet ik hier weg. Na mijn 18^e wil ik naar huis". Ook was er weinig motivatie onder de jongeren te zien: "Ik werk wel aan mijn doelen maar

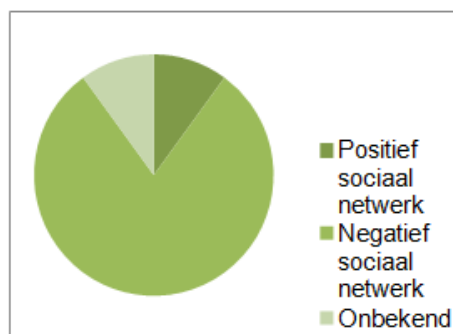
als het te lang duurt neem ik denk ik de benen”. Uit beide gegevens bleek dat een groot deel jonger dan zeventien was bij de eerste opname.

Sociaal netwerk. Bij het sociaal netwerk wordt onderscheid gemaakt tussen ‘positief sociaal netwerk’, ‘negatief sociaal netwerk’ of ‘onbekend’. Een positief sociaal netwerk betekende binnen dit onderzoek dat er sprake was van een sociaal netwerk die een positieve invloed heeft op de jongere. Een negatief sociaal netwerk hield in dat er een sociaal netwerk was met een negatieve invloed op de jongere (denk bijvoorbeeld aan een deviante vriendengroep). Wanneer er wordt gesproken over ‘onbekend’ houdt het in dat de informatie hierover niet terug te vinden was in het dossier. In de resultaten met betrekking tot het sociaal netwerk was terug te zien dat een groot deel van de succesvolle doorplaatsingen beschikt over een positief sociaal netwerk. Dit in tegenstelling tot de heropnames waarin ruim drie kwart beschikt over een negatief sociaal netwerk. Van een klein deel van zowel de succesvolle doorplaatsingen als de heropnames ontbrak de informatie over het sociaal netwerk (zie cirkeldiagram 3).

Cirkeldiagram 3:

Sociaal netwerk (succesvolle doorplaatsing)

Sociaal netwerk (heropnames)

Kennismaking op de vervolgvoorziening. Als de jongeren iets vertellen over hun kennismaking en doorplaatsing komen er verschillende antwoorden. Zo gaf een jongere aan: “Mijn mentor heeft me daar heen gebracht en is mee gegaan op kennismaking”, terwijl een tweede jongere aangaf: “Nee, ik heb geen gesprek gehad. Toen ik daar zat kreeg ik pas een intake. Iemand van de JeugdzorgPlus ging wel mee maar die heeft na een kwartier afscheid genomen. Dat vond ik best klote, want ik kon goed met die mensen.”

Band met mentor en trajectregisseur. De jongeren gaven aan een goede band met hun mentor te hebben als hun mentor zich aan de afspraken hield: “Ik heb goed contact met mijn mentor, want hij hield zich aan de afspraken”. Maar ook als de mentoren deden wat de jongeren vroegen: “Ik heb een goede band met mijn mentor. Als ik iets aan hem vraag dan

gaat hij dat ook voor mij regelen”. Of ze contact wilden na een toekomstige doorplaatsing wist nog niet iedereen: “Ik heb er nog niet over nagedacht of ik daarna nog contact zou willen met mijn mentor”. De afstandelijke band tussen de jongeren en trajectregisseurs werd door de jongeren bevestigd: “Mijn trajectregisseur zie ik alleen bij de zorgovereenkomst” en “Ik weet niet wie mijn trajectregisseur is. Die heb ik pas sinds kort gekregen ik heb haar nog nooit ontmoet.” Er bleek meer contact te zijn met de mentor dan trajectregisseur.

4.1.3. Wat doet een andere JeugdzorgPlus instelling om de doorstroom succesvol te laten verlopen?

Voor deze deelvraag wordt het interview met de unitleider van de OGH gebruikt. Daarbij wordt er extra informatie gebruikt uit het interview met de teamcoördinator van het ‘Moedige Meiden’-project. Beide interviews zijn terug te vinden in de bijlage (bijlage VII). Ook hier zal een aantal factoren worden besproken waaronder: motivatie, vroeg doorplaatsen, vroeg contact met vervolgvoorziening, warme overdracht, uitbreiden van verlof, nazorg en oefenen op de vervolgplek. Deze factoren zullen in een verhaalvorm beschreven worden.

De OGH probeerde de jongeren in hun behandeling te motiveren: “We proberen te motiveren. Dat is dat stoeien, conflicten aangaan, dat is uitdagen, dat is belonen, dat is een aai over de bol, dat is huilen met hem. Dat is constant de groep inzetten”. Daarbij begonnen ze vroeg met het uitplaatsen zodra zij wisten dat het moeilijk was om een bepaalde jongere uit te plaatsen: “Op het moment dat je weet dat het heel moeilijk is om een kind uitgeplaatst te krijgen dat je dan maar heel vroeg begint om een kind proberen uit te plaatsen”. Soms moest je gokken”, gaf de unitleider aan: “En het is helaas dat je over de rug van een kind moet gokken, maar soms hoop je dat een kind dan maar extra motivatie krijgt op een vervolgtraject en dat hij het daar wel goed gaat doen.” Om de doorplaatsing zo succesvol mogelijk te maken werd er in een vroeg stadium contact gelegd met de vervolgvoorziening: “Om een doorplaatsing zo succesvol mogelijk te maken leggen we in een vroeg stadium al contact met de ontvangende groep”. Hierbij probeerden zij een warme overdracht te verzorgen: “We proberen een steeds warmere overdracht te doen. Tot een jaar of vijf geleden was het gewoon ijskoud. Dan was de dag dat je over ging. Je had een intakegesprek en wij gingen niet eens mee. Gelukkig zie je daar een trendverandering in.” Omdat de mentor niet van de groep af kon, ging de trajectregisseur mee op intake: “De trajectregisseur gaat meestal mee op intake”. Aanschuiven bij een eindevaluatie gebeurde steeds vaker: “Het gebeurt steeds meer dat mensen van een vervolgvoorziening al bij de evaluatie aanschuiven”. Ook het proefdraaien op een vervolgvoorziening gebeurde vaker. Ook kwam er weleens een jongere iets vertellen over een vervolgplek: “Wat we ook doen is een keer een oude jongere meenemen hier naar toe om deze jongeren te vertellen van ‘hé

maar zo werkt het op een KTC". Zodra duidelijk was wanneer een jongere overging werd er geprobeerd hem door te laten schuiven in de fasen zodat hij kan oefenen voor zijn vervolgplek. Ook werd het verlof uitgebreid: "De laatste zes weken mag een kind elk weekend op bezoek." Na een doorplaatsing had de trajectregisseur altijd nog contact. "Ik geloof dat er nu een jaar nazorg is door trajectregisseurs. Een keer in de zoveel tijd nemen ze een keer contact met elkaar op. En die blijft het traject regisseren", gaf de unit leider aan.

Naast het interview met de OGH werd er een interview gehouden met de teamcoördinator van het 'Moedige Meiden' -project, een evidence based methodiek. Dit interview is terug te vinden in de bijlage (bijlage VII). Het 'Moedige Meiden' -project werkt met Multi Dimensional Family Therapy (MDTF) en is er om een transfer te maken van de JeugdzorgPlus naar reguliere jeugdzorg. "Moedige Meiden werkt met MDFT. Dus dat wil zeggen dat we op alle vier de domeinen interveniëren". Ze wilden de kloof tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg verkleinen door met de jongere de overstap te maken en hem hierin te begeleiden en ondersteunen. "Dus wat wij doen is kinderen die uitstromen, met een stevige interventie te begeleiden", aldus de teamcoördinator. Ook werd er hierbij al geoefend op de vervolgplek. De effecten van het 'Moedige Meiden' -project is dat een kind niet meer tussen wal en schip viel: "De effecten daarvan zijn dat een kind niet losgelaten wordt, maar dat hij dan nog een vertrouwd persoon heeft die met hem de overstap maakt en hem daarin ondersteunt". In tegenstelling tot de trajectregisseurs begeleidden ze vanuit het 'Moedige Meiden'- project intensiever en op een therapeutische manier.

4.1.4. Welke invloed kan Intermetzo uitoefenen op de bevorderende en belemmerende factoren bij doorplaatsingen?

De factoren vroegen volgens de ondervraagden veel samenwerking met de vervolgvoorziening. Zoals een groepsleiding aangaf: "Iedere instelling doet het op zijn manier of haar manier, maar ik denk dat je mekaar nog veel meer kan vinden en dat je mekaar kan ondersteunen en helpen." Er werd aangegeven dat er concurrentie tussen de instellingen werd ervaren, terwijl er met samenwerken veel meer te bereiken was. "Er is concurrentie tussen instellingen; wij zijn beter". Wanneer men wist waar een jongere naar zou doorstromen kan hier al contact mee worden gezocht en op worden afgestemd. Door in een vroeg stadium contact te leggen en de vervolgvoorziening erbij te betrekken kun je een doorplaatsing zo succesvol mogelijk maken: "Als we weten waar die jongere voor is aangemeld en dan stem je daar af en zoek je daar contact. En dan probeer je met elkaar echt af te stemmen van wat moet die jongen dan nog leren, wil het zo meteen echt goed gaan slagen" gaf de trajectregisseur aan. Vaak was dan de trajectregisseur de tussenschakel in de communicatie zoals zij zelf zeiden "Je neemt de bemiddelende rol op

je”. ‘Eerlijkheid’ werd aangegeven als belangrijke factor. “Een eerlijke overdracht is belangrijk” gaf een groepsleider aan. Ook de OGH bevestigde dit: “Je moet eerlijk zijn over je cliënt tijdens het ‘verkopen’ anders worden ze snel weer teruggeplaatst omdat de vervolgvoorziening anders niet voorbereid is op de problematiek die is achtergehouden”. Een trajectregisseur gaf aan “Eerlijkheid naar je collega-instelling is je plicht.”

De verkorte trajecten vroegen om harder en effectiever te werken. Er werd een aantal keer benoemd dat je met meer geld, tijd en ruimte meer kan doen. Zo gaf een groepsleider aan: “De categorie die we binnen hebben is echt een stuk zwaarder en er is meer kapot en dan heb je dus meer tijd en meer ruimte nodig om eigenlijk die stappen te kunnen zetten”. Een trajectregisseur gaf aan dat je soms creatief moest omgaan met de beperkingen die je had. Ook vanuit de groepsleiding werd ‘creativiteit’ benoemd. Een groepsleider zei: “Experimenteren vraagt creativiteit. Creatief denken wordt gemist. Als mensen gaan denken en brainstormen dan komen daar hele creatieve dingen uit.” Creativiteit kan helpen om om te gaan met de factoren die niet te beïnvloeden zijn.

Naar de jongeren toe moet je betrouwbaar zijn, je aan je afspraken houden, consequent zijn en stabiliteit creëren. Zo gaf een groepsleider aan “laat zien dat je je aan de afspraken houdt, dan creëer je absoluut wat”. Maar ook: “Jongeren hebben veel instellingen gehad, dan is de kunst aan ons om ze weer aan ons te binden” en: “Doe wat je zegt en zeg wat je doet is belangrijk voor de betrouwbaarheid”. Wanneer een mentor doet wat zijn jongere vraagt, werd dit door de jongere bestempeld als ‘goed contact’. Ik heb goed contact met mijn mentor, want hij houdt zich aan de afspraken”, aldus een jongere.

De jongeren motiveren werd geprobeerd door onder andere te belonen en kijken naar interesses. “We proberen te motiveren. Dat is behandeling. Dat is dat stoeien, conflicten aangaan, dat is uitdagen, dat is belonen, dat is een aai over de bol, dat is huilen met hem.”

Een aantal groepsleiders van de JeugdzorgPlus gaf aan dat een goede werkbegeleiding het niveau van werken omhoog haalt en daarmee misschien ook de doorplaatsing van een jongere. “Video Interactie training in het team zou goed zijn. Eng maar wel leerzaam” en “Ik denk dat intervisie en/of supervisie heel goed zou kunnen werken”, aldus twee groepsleiders.

5. Conclusies en discussies

In dit hoofdstuk wordt antwoord gegeven op de deelvragen (5.1) en uiteindelijk op de onderzoeksvraag (5.2). Op grond van het onderzoek is er een grote hoeveelheid informatie verkregen. De relevante en bruikbare resultaten worden hieronder toegelicht. Tevens wordt er een koppeling gemaakt met de literatuur. Vervolgens wordt er een discussie (5.3) weergegeven over de beperkingen van dit onderzoek en worden er suggesties gedaan voor vervolgonderzoek (5.4). Tot slot zijn de aanbevelingen geformuleerd (5.5).

5.1. Beantwoording van de deelvragen

5.1.1. Welke factoren bevorderden en belemmerden een succesvolle doorplaatsing volgens de medewerkers?

Verkorte trajecten. Uit de interviews kwam naar voren dat het verkorte traject een reden was voor het aantal heropnames. Er werd aangegeven dat de tijd te kort was om een geslaagde behandeling voor de heftige doelgroep te kunnen realiseren. De jongeren hadden vaak al veel vormen van hulpverlening gehad. Hierdoor was het moeilijk om het gedrag dat de jongere al langere tijd laat zien in drie tot negen maanden te kunnen veranderen. Het gevolg hiervan was dat de jongeren vroegtijdig moesten doorstromen, maar het thuis of op hun vervolgplek niet redden en opnieuw in de JeugdzorgPlus terechtkwamen.

Leeftijd en motivatie. Naast de korte behandelduur was de leeftijd van de jongere bij opname van belang. Hoe hoger de leeftijd van de jongere bij opname, hoe groter de kans op uitval (Dunnen, Pierre, Stewart, Johnson, Cook & Leschied, 2012). Uit het dossieronderzoek bleek dat de meerderheid van de jongeren van zowel de succesvolle doorplaatsingen als heropnames jonger was dan zeventien jaar. Dit kwam niet overeen met de literatuur. Dit kon echter ook te maken hebben met de selectiecriteria die gehanteerd werden. Er werden dossiers van jongeren met hogere en lagere leeftijd bij opname geselecteerd. Tijdens de interviews gaven alle respondenten aan dat het moeilijk was om jongeren met een hogere leeftijd te motiveren voor de behandeling. Zij zaten tot hun achttiende de tijd uit, omdat ze daarna de JeugdzorgPlus mogen verlaten. Het doel van deze jongeren werd het motiveren voor vrijwillige hulpverlening. “Niet gemotiveerd zijn voor behandeling, is één van de belangrijkste oorzaken van uitval uit residentiële jeugdzorg” (Ploeg & Scholte, geciteerd in Vermaes et al, 2012). “Dit komt vaker voor bij gedwongen dan bij vrijwillige opnames. Met name wanneer jeugdigen ervaren dat zij geen (positieve) invloed kunnen uitoefenen op het leefklimaat en het gevoel hebben dat vrijheid beperkende maatregelen willekeurig worden toegepast” (Helm, geciteerd in Vermaes et al, 2012). Jongeren die achttien worden mogen weg uit de JeugdzorgPlus, omdat de behandeling dan vrijwillig wordt.

Vertrouwen. Tevens speelde het vertrouwen van de jongeren in de hulpverleners een rol. De jongeren van de JeugdzorgPlus kenden vaak veel verschillende vormen van hulpverlening en hulpverleners. Over het algemeen hadden de jongeren vanwege deze geschiedenis geen vertrouwen meer in volwassenen waaronder hulpverleners. “Door hun moeilijke achtergrond en problemen ontbreekt bij deze jongeren vaak een basis van veiligheid en vertrouwen” (Jongepier, 2011). De medewerkers van de JeugdzorgPlus gaven aan dat het moeilijk was om in zo’n korte periode een band op te bouwen met de jongeren waardoor het ook moeilijk was om ze te motiveren. Geen vertrouwen in de hulpverlener kon de motivatie voor behandeling vermoeilijken, zoals groepsleiding aangaf.

Warme overdracht en samenwerking. Het verschil tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg was groot. Vanwege van dit verschil, was het belangrijk om zorgvuldig te werk te gaan om deze doorplaatsing zo makkelijk mogelijk te maken voor de jongere. De faseringen werken wel naar steeds meer vrijheden, verantwoordelijkheden en zelfstandigheid, maar alsnog was de stap voor sommige jongeren te groot. Om deze doorplaatsing goed te kunnen verwezenlijken is samenwerking belangrijk. “Samenwerken levert een bijdrage aan een gezamenlijk resultaat ook wanneer dit niet onmiddellijk van persoonlijk belang is” (Samenwerken tussen organisaties, 2014). Uit meerdere interviews kwam naar voren dat de samenwerking tussen de organisaties verbeterd kon worden. Er werd soms een onderlinge strijd gevoerd en er werd een gevoel van concurrentie tussen groepen en organisaties ervaren. Zo werd het door de vervolgvoorziening niet altijd gewaardeerd als een medewerker van de JeugdzorgPlus contact opnam. De medewerkers van de JeugdzorgPlus gaven aan dat ze soms het gevoel hadden een jongere te moeten ‘verkopen’ om hem aangemeld te krijgen bij een vervolgvoorziening. Omdat de vervolgvoorzieningen geen opnameplicht hebben, hebben zij de keuze om een jongere wel of niet aan te nemen. Het gevolg daarvan was dat de JeugdzorgPlus medewerkers het gevoel hadden geen eerlijke overdracht te kunnen doen. Een eerlijke overdracht was namelijk wel belangrijk voor de vervolgvoorziening om hun werk goed te kunnen doen.

Naast eerlijkheid was een warme overdracht belangrijk. Een steunende de mentor kon er voor zorgen dat de behandeling beter verliep. “Steun heeft te maken met de relatie tussen medewerker en jongere; jongeren ervaren die steun door gewone dingen als iemand kunnen vertrouwen en persoonlijke aandacht” (Jongepier, 2011). Als de band onderling goed was zou de mentor een belangrijke rol kunnen spelen tijdens een doorplaatsing. Vertrouwen en steun van de mentor kon een bevorderende factor zijn, maar ook een belemmerende factor. Uit de interviews kan geconcludeerd worden dat met warme overdracht bedoeld werd dat de jongere op een veilige, vertrouwde manier doorgeplaatst werd naar de vervolgvoorziening.

Hoe dit eruit zag was per jongere verschillend. Onderdelen die onder een warme overdracht vielen: Meerdere gesprekken met de trajectregisseur en/of mentor op de nieuwe organisatie, meeloop dag(en) op de nieuwe plek, gesprekken met de nieuwe mentor, na de doorplaatsing regelmatig contact met de mentor van de JeugdzorgPlus en de mentor van de JeugdzorgPlus laten meedraaien op de vervolgvoorziening zodat hij tips kon geven aan de groepsleiders. Uit de interviews met de trajectregisseurs kwam naar voren dat zij bij de vier specifieke jongeren van de dossiers allemaal een warme overdracht verzorgd hadden. Dit kon aan de hand van de beschrijvingen van de trajectregisseurs over de overdracht geconcludeerd worden. Uit de overige interviews bleek dat het niet duidelijk was wie de warme overdracht doet. Dit kon zowel de mentor als de trajectregisseur zijn. Hier was geen vaste richtlijn voor. Dit hoefde echter geen probleem te zijn als de taken van de mentor en de trajectregisseur onderling maar goed verdeeld werden. De afspraak was wel dat de trajectregisseur nog zes maanden na beëindigen van de behandeling in de JeugdzorgPlus de jongere nazorg bood. Voor deze nazorg was geen vaste richtlijn en kon verschillen.

Verschil JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg. Wat vaak naar voren kwam was het verschil tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg. In de JeugdzorgPlus wordt een strak regime gehanteerd. Ze hebben in tegenstelling tot de reguliere jeugdzorg de middelen om jongeren binnen te houden. De vrijheden zijn erg beperkt. De doorplaatsing naar een kamertraining, een open groep of thuis werd daardoor erg groot. Vrijwel alle groepsleiders gaven aan dat het niet goed kunnen omgaan met vrijheden reden kon zijn voor terugval.

Netwerk. Een andere, maar niet minder belangrijke oorzaak is het netwerk van de jongere en in combinatie met zijn beïnvloedbaarheid en omgevingsgevoeligheid. Een deviante vriendengroep was een belangrijke risicofactor voor de vervolgbehandeling (Vermaes et al., 2012). Vaak kwamen deze jongeren uit een gezin waarbij de ouders ook problematieken hadden. Groepsleiders merkten dat de jongeren beïnvloedbaar waren en daardoor de verkeerde keuzes maakten. De gevolgen hiervan konden ze niet overzien.

Om terug te komen op de deelvraag kan aangegeven worden dat een aantal factoren invloed hadden en hebben op een doorplaatsing. Zo kan gezegd worden dat de verkorte trajecten, een hogere leeftijd bij opname, lage (behandel)motivatie, het verschil tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg en een negatief of geen netwerk een belemmering vormen. Daarentegen kan een warme overdracht, een goede voorbereiding (kennismaking) op de vervolgvoorziening, jongere leeftijd bij opname, motivatie en een ondersteunend netwerk, een succesvolle doorplaatsing bevorderen. Tot slot kan een goede samenwerking

tussen groepen en organisaties een positieve invloed hebben op een doorplaatsing zoals door veel partijen werd aangegeven.

5.1.2. Welke factoren bevorderden en belemmerden een succesvolle doorplaatsing vanuit de cliënten?

Leeftijd en motivatie. Uit het dossieronderzoek bleek dat het merendeel jonger was dan zeventien jaar bij de eerste opname in de JeugdzorgPlus. Zoals bij de beantwoording van de vorige deelvraag al duidelijk werd, heeft de leeftijd bij binnenkomst veel invloed op de behandelmotivatie van de jongeren. De jongeren bevestigden dit tijdens de interviews. De oudere jongens gaven aan dat ze hun tijd uitzitten tot ze achttien werden, want dan gingen ze weg. Ze zaten dan in het vrijwilliger kader en mochten weg.

Warme overdracht en kennismaking. Defence for Children (2014) signaleerde al een langere tijd dat het slecht gesteld was met de nazorg na een verblijf binnen de JeugdzorgPlus. Zij kregen regelmatig klachten en vragen van jongeren over het gebrek van nazorg. De jongeren kregen onvoldoende nazorg en hierbij onvoldoende kansen om succesvol terug te kunnen keren in de maatschappij (DefenceforChildren, 2014). Uit de interviews met de jongeren bleek dat sommige geen tot een minimale kennismaking hadden met de vervolgplek. Wanneer er geen goede band met groepsleiding was, gaven ze aan dit ook niet erg te vinden.

Band met mentor/trajectregisseur. Meerdere geïnterviewde jongeren gaven aan dat ze een goede band met hun mentor hadden, omdat hun mentoren deden wat zij zeiden en zaken voor hen regelden. Sommige gaven aan geen behoefte gehad te hebben aan contact met de oude mentor na de doorplaatsing. Het contact met de trajectregisseur was minimaal. Sommige jongeren gaven aan dat ze hun trajectregisseur nauwelijks kenden. De trajectregisseur nam belangrijke beslissingen terwijl hij de jongere niet altijd goed kende. Terwijl de trajectregisseur voor de jongere en betrokkenen het eerste aanspreekpunt is, mocht het gaan over het traject (LSG-Rentray, 2012).

Netwerk. In de resultaten van het dossieronderzoek was er een duidelijk verschil te zien tussen het netwerk van de heropgenomen en succesvol doorgeplaatste jongeren. Bij de succesvolle doorplaatsingen was het netwerk veelal een beschermende factor. Bij de heropgenomen jongeren was het netwerk veelal een risicofactor. Dit betekende dat zij geen sociaal netwerk hadden of een vriendengroep met een negatieve invloed.

Weglopen. Uit het dossieronderzoek bleek dat veel jongeren een geschiedenis hadden van weglopen. Jongeren met een geschiedenis van weglopen en spijbelen hebben een grotere kans op uitval (Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013). Uit de cijfers van het plaatsingsbureau bleek dat veel uitschrijvingen te maken hadden met weglopen. Blijft een jongere langer dan veertien dagen weg, dan werd hij uitgeschreven. Jongeren gaven aan dat ze wegliepen, omdat ze niet in de JeugdzorgPlus wilden zijn. Als ze terugkwamen werden ze op hun kamer gezet. Twee jongens gaven aan het belangrijk te vinden om te bespreken waarom ze telkens wegliepen. Hier werd in hun beleving minimaal aandacht aan besteed.

In vergelijking met de vorige deelvraag kan ook vanuit de jongeren gezegd worden dat leeftijd, motivatie en vertrouwen een belemmering of bevordering kan zijn voor een succesvolle doorplaatsing. Een warme overdracht met kennismaking kan een succesvolle doorplaatsing bevorderen. Weglopen vormt een grote belemmering tijdens de behandeling.

5.1.3. Wat doet een andere JeugdzorgPlus instelling om de doorstroom succesvol te laten verlopen?

Tijdens het interview bleek dat de OGH unitleider het probleem van het groeiende aantal heropnames herkende. Met name bij de groepen waar oudere jongeren zaten speelde het probleem. Ook stelde hij dat het aantal heropnames een van de gevolgen was van de verkorte trajecten. Daarnaast kampte ook de OGH met het gevoel dat ze jongeren moesten ‘verkopen’ aan een vervolgvoorziening. De eisen van sommige vervolgvoorzieningen waren ontzettend hoog waardoor de jongeren tussen wal en schip vielen. De teamcoördinator van het ‘Moedige Meiden’ –project bevestigde dit. Het was soms moeilijk om een plek te vinden voor een jongere, waardoor de OGH op tijd begon met aanmelden. Het voordeel hiervan was dat er in ieder geval toegewerkt kon worden naar een vervolgvoorziening. Het nadeel was dat ze soms een jongere eerder moesten uitplaatsen om maar een plek te hebben. Het gevolg was dat de jongere nog niet klaar was om van de JeugdzorgPlus naar de reguliere jeugdzorg door te plaatsen, waardoor de kans op terugval groter werd. Omdat het soms noodzakelijk was om eerder door te stromen schoven de jongeren van de OGH sneller door in hun fasen. Dit hield in dat ze meer vrijheden, verlof en zelfstandigheid kregen. Soms lieten ze een jongere op verlof gaan in de richting van de vervolgvoorziening. Zo kon hij zich alvast oriënteren en eventueel een binding krijgen met zijn toekomstige omgeving. Bij 40% van alle jeugdzorg en volwasseneninstellingen verliep de zogenaamde overdracht slecht tot zeer slecht (Weekers & Sohier, 2007). Om een goede doorplaatsing te verwezenlijken probeerde de OGH een warme overdracht te verzorgen. Samen met de jongere ging de trajectregisseur op intake, omdat de mentor nodig was op de groep. Ook kwam het wel eens voor dat de OGH een jongere van een kamertrainingcentrum liet komen om hierover te vertellen.

Het 'Moedige Meiden'-project probeert het verschil tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg te minimaliseren door Multi Dimensionele Familie Therapy in te zetten. Dit is een erkend behandelprogramma dat zich richt op vier of meer domeinen in het leven van de jongeren: de jongere, het gezin en andere belangrijke sociale systemen zoals school of werk (MDFT, z.d.). Het verschil met trajectregisseurs is dat MDFT therapeutisch werkt en nauwer bij het gezin betrokken is.

Samenvattend kan gezegd worden dat de OGH een jongere op tijd aanmeldt en naar de vervolgvoorziening toewerkt. Het komt voor dat jongeren sneller doorstromen in hun fasen en soms zelfs te vroeg worden doorgeplaatst naar hun vervolgvoorziening. Dit doen ze omdat ze bang zijn dat de jongere anders geen plek op een vervolgvoorziening heeft. Bij de doorplaatsing verzorgt de trajectregisseur een warme overdracht. Ook wordt er wel eens een jongere van bijvoorbeeld een kamertrainingcentrum uitgenodigd om iets hierover te vertellen. Naast de OGH is ook het 'Moedige Meiden' -project bekend met het probleem. Zij proberen de stap Jeugdzorgplus en reguliere jeugdzorg te verkleinen door een MDFT, een intensieve therapeutische begeleiding op meerdere domeinen.

5.1.4. Welke invloed kan Intermetzo uitoefenen op de bevorderende en belemmerende factoren bij doorplaatsingen?

De factoren die invloed hadden en hebben op het probleem, hebben voornamelijk met samenwerking te maken. Uit de interviews kwam naar voren dat de organisaties, maar ook de interne groepen veel meer zouden moeten samenwerken om de doorplaatsing succesvol te laten verlopen. Dit vraagt niet alleen wat van Intermetzo, maar ook van de externe vervolgvoorzieningen. Redenen waarom de samenwerking niet goed verliep waren divers. Er was bijvoorbeeld niet altijd de mogelijkheid om aan te sluiten bij een eindevaluatie van de JeugdzorgPlus, een kennismakingsdag op de vervolgvoorziening te realiseren of om op tijd een vervolgvoorziening voor de jongere te vinden. Daarnaast was er soms het gevoel van onderlinge concurrentie. "Bij samenwerken weten beide organisaties wat ze aan elkaar hebben, wat er onder samenwerken wordt verstaan, wanneer dit begint en wanneer het eindigt" (Samenwerken tussen organisaties, 2014). Onder samenwerking viel ook eerlijkheid naar de vervolgvoorziening. De medewerkers van de JeugdzorgPlus hadden soms het idee dat ze niet altijd eerlijk konden zijn naar de vervolgvoorzieningen, omdat ze de jongeren anders niet aangemeld kregen. Vervolgvoorzieningen benadrukten dat eerlijkheid over de jongere belangrijk was, omdat er dan gekeken kon worden of de vervolgvoorziening de middelen en de expertise hadden om deze jongere toe te laten. Eerlijkheid had ook met betrouwbaarheid te maken. De jongeren gaven aan dat ze het belangrijk vonden dat hun mentoren zaken voor hen regelden en afspraken na kwam. "Een sterke band tussen mentor

en jeugdige blijkt samen te hangen met positieve effecten“ (Berger & Booij, 2003). De medewerkers van de JeugdzorgPlus proberen met elke jongere een band op te bouwen en laten hem na maximaal negen maanden weer gaan. Er moet veel geïnvesteerd worden om met deze doelgroep een vertrouwensband op te bouwen. “Je gaat geen appèl doen op een stuk loyaliteit, dat kan gewoon niet. Dat is vaak allemaal kapot. Daardoor werk je bijna zakelijk”, aldus een groepsleider van de JeugdzorgPlus.

Veel medewerkers ervoeren de verkorte trajecten als een belemmerende factor. Deze factor vraagt veel van de JeugdzorgPlus medewerkers, maar ook van de vervolgvoorziening. Door de kortere trajecten moeten de medewerkers van de JeugdzorgPlus harder en effectiever werken om de behandeling in zo'n korte periode te laten slagen. Het verkorte traject is een factor die niet te beïnvloeden is waardoor er om moet worden gegaan met deze beperking. Daarnaast wordt de doelgroep die bij de JeugdzorgPlus binnenkomt steeds moeilijker. Om effectief te werken is goede werkbegeleiding en creativiteit nodig. De twee respondenten van de JeugdzorgPlus gaven aan deze werkbegeleiding te missen. “Door goede werkbegeleiding zou het niveau van werken omhoog kunnen gaan”, aldus een medewerker van de JeugdzorgPlus. Goede werkbegeleiding zou vormgegeven kunnen worden door intervisie, supervisie of coaching. “Uit effectonderzoek blijkt dat supervisie werkt. Supervisie vergroot de tevredenheid met het werk, leidt tot een groter zelfinzicht, een toename van persoonlijke effectiviteit van de professional en betrokkenheid met de organisatie. Bovendien gaat supervisie negatieve uitkomsten tegen, zoals stress, angst, en personeelsverloop binnen een organisatie” (Nederlands Jeugd Instituut, z.d.). “Bij intervisie zijn er weinig effecten op het gedrag waargenomen, maar het draagt wel bij aan kennisvermeerdering. Coaching schijnt de werktevredenheid te vergroten en verbetert de vaardigheden en effectiviteit van de professional” (Nederlands Jeugd Instituut, z.d.).

Concluderend kan gezegd worden dat de verschillende factoren een goede samenwerking onderling en tussen interne en externe vervolgvoorzieningen vragen. Binnen deze samenwerking is eerlijkheid, betrouwbaarheid, creativiteit en aansluiting op elkaar belangrijk. Het gevoel van concurrentie kan een samenwerking bemoeilijken. Naast een goede samenwerking is ook tijd en geld belangrijk

5.2. Beantwoording van de onderzoeksvraag

Naar aanleiding van de beantwoording van de deelvragen wordt er antwoord gegeven op de onderzoeksvraag. Het antwoord op de onderzoeksvraag is gebaseerd op de verkregen informatie uit het dossieronderzoek en interviews met de twaalf respondenten.

De onderzoeksvraag luidde: “Hoe kan de JeugdzorgPlus van Intermetzo bereiken dat de kans op een succesvolle doorplaatsing van een jongere naar een vervolgvoorziening vergroot wordt?” Er kan geconcludeerd worden dat er overeenkomsten zijn in de bevorderende en belemmerende factoren die door de respondenten werden genoemd en die uit het dossieronderzoek naar voren kwamen. Factoren die invloed hebben op het probleem zijn: de verkorte trajecten, tijd, geld, leeftijd, motivatie, vertrouwen, de mentor/trajectregisseur, warme overdracht, doorplaatsing, samenwerking, verschil tussen JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg, wegelopen en het netwerk van de jongeren. Om te kunnen kijken wat Intermetzo kan doen om de kans van een succesvolle doorplaatsing te vergroten moet er eerst gekeken worden naar welk van deze factoren te beïnvloeden zijn. De volgende factoren zij te beïnvloeden: de warme overdracht, vertrouwen, motivatie, wegelopen, netwerk van de jongere, het verschil tussen JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg, de doorplaatsing, de mentor/trajectregisseur en de samenwerking. De factoren die niet te beïnvloed zijn: de verkorte trajecten, tijd, geld en de leeftijd waarop een jongere binnenkomt. Dit betekent dat er gekeken moet worden hoe er met deze belemmering om gegaan kan worden om een doorplaatsing zo succesvol mogelijk te maken. Tijdens het onderzoek kwam regelmatig naar voren dat een goede samenwerking ontbrak, terwijl een goede samenwerking onderling maar ook met de interne en externe vervolgvoorzieningen een groot deel van het probleem kon ondervangen. Gekeken naar de factoren kan een goede samenwerking zorgen voor een warme overdracht, een goede doorplaatsing en een goede rol- en taakverdeling tussen de mentor en trajectregisseur. Tevens is het belangrijk dat er een overdracht gedaan wordt waarbij er eerlijkheid en openheid is over de problematiek van de jongere. Hierdoor kan de vervolgvoorziening beoordelen of zij de handvatten en middelen hebben om deze jongere te begeleiden en behandelen. Daarnaast kan het verschil tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg worden verkleind door meer op elkaar aan te sluiten. Wanneer er goed contact is met de toekomstige vervolgvoorziening weet de jongere waar hij aan toe is, wat er van hem verwacht wordt en wat hij van de professionals kan verwachten. Dit kan invloed hebben op het vertrouwen van de jongere en hierdoor ook op de behandelmotivatie. Door in een vroeg stadium de vervolgvoorziening bij het traject te betrekken kan dit ervoor zorgen dat de druk van de korte tijd verminderd wordt. Daarbij kan er makkelijker geprobeerd worden om een oudere jongere te motiveren voor vrijwillige behandeling, omdat de verwachtingen duidelijk zijn.

Alles bijelkaar genomen zijn er veel factoren die invloed hebben op een doorplaatsing. Door de factoren te beïnvloeden kan het bijdragen een succesvolle doorplaatsing, maar het biedt geen garantie op het voorkomen van heropnames. Omdat naast Intermetzo ook de OGH bekend is met heropnames, is het mogelijk dat er meerdere organisaties te maken hebben

met dit probleem. Er is een kans dat dezelfde factoren die uit dit onderzoek naar voren zijn gekomen, ook bij andere organisaties invloed hebben op een succesvolle doorplaatsing. Wanneer het probleem van Intermetzo vergelijkbaar is met een andere JeugdzorgPlus instelling, kunnen de uiteindelijke aanbevelingen mogelijk ook binnen hun organisatie worden gebruikt. Op deze manier kunnen de factoren ook binnen deze organisaties bijdragen aan succesvolle doorplaatsing en kan het landelijke probleem mogelijk verkleind worden.

Samenvattend kan gezegd worden dat veel van de factoren te maken hebben met de samenwerking onderling en tussen interne en externe vervolgvoorzieningen. Samenwerken is het verbinden van belangen. Je kan pas op zoek gaan naar win/winoplossingen als de belangen van beide partijen inzichtelijk worden (Gudde, z.d.). Doordat er meerdere betrokkenen te maken hebben met het probleem en al deze partijen hinder ondervinden van het probleem, is het belangrijk dat er samen wordt gewerkt aan een oplossing. Er moet gewerkt worden vanuit een gezamenlijk belang waarin de jongere centraal staat. Dit moet gebeuren zonder concurrentie, maar met vertrouwen.

5.3. Discussie

In deze paragraaf wordt er in de discussie beschreven welke beperkingen het onderzoek kent en welke invloed deze hebben gehad op de betrouwbaarheid en validiteit van het onderzoek.

Onderzoekspopulatie. Bij dit onderzoek waren er verschillende professionals betrokken. Om het onderzoek af te bakenen werd er voornamelijk gericht op medewerkers van de JeugdzorgPlus. Voor de vervolgvoorziening hadden we ons gericht op één interne vervolgvoorziening, namelijk Nieuwmarke. Het bevatte dus maar een kleine populatie van de daadwerkelijke onderzoekspopulatie. Ondanks het feit dat alle resultaten overeen kwamen zijn wij ons ervan bewust dat de kleine onderzoekspopulatie een beperking was van het onderzoek. Om de betrouwbaarheid van het onderzoek te vergroten zouden er meer interviews gehouden moeten worden met meerdere medewerkers uit verschillende vervolgvoorzieningen. Voor een nog betrouwbaarder onderzoek zouden er ook meer medewerkers van JeugdzorgPlus van Intermetzo en andere JeugdzorgPlus instellingen geïnterviewd moeten worden. De mening en belevingen van de jongeren waren een belangrijk onderdeel voor het onderzoek. Ondanks dat zij een belangrijke rol speelden in dit probleem is het een zwak punt van het onderzoek dat wij ons (te) weinig gericht hebben op de succesvolle doorplaatsingen onder de jongeren. Om betere resultaten over de succesvolle doorplaatsingen te krijgen hadden wij ook jongeren moeten interviewen die zes maanden na een doorplaatsing zich nog steeds staande hebben weten te houden.

Daarnaast zijn we uitgegaan van de gegevens van Intermetzo. Hierdoor hadden wij geen zicht op oud-cliënten van Intermetzo die zijn heropgenomen bij een andere JeugdzorgPlus instelling. Het is mogelijk dat er een hoger aantal heropnames zijn dan dat wij hebben weergegeven. Ondanks dat wij ons beseffen dat dit niet mogelijk is geweest vanwege privacyredenen is dit wel een beperking van ons onderzoek.

Dossieronderzoek. De resultaten uit het dossieronderzoek schiepen een duidelijk beeld over de situatie van de jongeren. Met dit beeld begonnen we de interviews en wisten wij voldoende over de doelgroep en de factoren die mogelijk een rol speelden tijdens een doorplaatsing. Een beperking van het dossieronderzoek was dat niet in alle dossiers dezelfde informatie te vinden was. Daarnaast werd sommige informatie niet opgenomen in het dossier of werd het niet of niet duidelijk vermeld. Bij sommige jongeren stond er duidelijk 'cliënt is seksueel misbruikt' genoteerd. Als jongeren dit niet mee hadden gemaakt werd dit in veel gevallen niet genoteerd. Als het niet te vinden was in het dossier kon het betekenen dat het (1) niet genoteerd was, (2) het niet gebeurd was of (3) de informatie onbekend was.

Interviews. Bij het coderen en analyseren van de interviews merkten we dat er weer nieuwe vragen bij ons op kwamen. Hierdoor werd duidelijk dat we bij sommige interviews te weinig hadden doorgevraagd. Tijdens het interview dachten we dat we genoeg informatie hadden, maar door het uitwerken kwamen er een aantal punten naar voren waar we beter of meer op hadden moeten doorvragen. Dit zou ons mogelijk specifiekere informatie opleveren. Doordat we maar een korte periode voor de uitvoering van dit onderzoek hadden, zijn we ons ervan bewust dat het onderzoek beter tot zijn recht zou gekomen als we nog een interviewronde hadden gehouden.

5.4. Suggesties voor vervolgonderzoek

Naar aanleiding van het onderzoek kwamen er onderwerpen naar voren die nader onderzocht kunnen worden. In deze paragraaf worden suggesties voor vervolgonderzoek gedaan.

Onderzoekspopulatie. Zoals in de vorige paragraaf naar voren kwam, zou het onderzoek betrouwbaarder zijn als er uitgebreider onderzoek gedaan wordt bij jongeren en meerdere vervolgvoorzieningen. Dit creëert een breder beeld over de ervaringen en belevingen betreft de doorplaatsingen. Voor een groter onderzoek zou dit een suggestie zijn.

Multidimensionele Familietherapie (MDFT). Tijdens het onderzoek kwam naar voren dat de Rading, Lijn 5 en de Lindenhorst een project hadden opgezet voor meiden die doorgeplaatst

werden van de JeugdzorgPlus naar reguliere jeugdzorg. Het project heet 'Moedige Meiden' en is gebaseerd op MDFT, een erkende interventie. Het is een ambulante therapie die zich richt op vier of meer domein omtrent de jongere. De teamcoördinator stelde: "De effecten hiervan is dat een jongere niet losgelaten wordt op het moment dat hij Lindenhorst verlaat, maar dat hij dan nog een vertrouwd persoon heeft die met hem eigenlijk, met hem of haar die overstap maakt en hem daarin ondersteunt. Dus een jongere valt eigenlijk niet meer tussen wal en schip. Het percentage laat zien dat er minder heropnames zijn." Er zou vervolgonderzoek gedaan kunnen worden of er mogelijkheden zijn om dit project ook voor de jongeren van de JeugdzorgPlus van Intermetzo in te zetten.

Netwerk. Uit het onderzoek kwam naar voren dat het sociaal netwerk veel invloed had op de jongere. Dit kon zowel positieve als negatieve invloed zijn. Toch merkten een aantal medewerkers dat de jongeren zo omgevingsgevoelig en beïnvloedbaar waren waardoor ze gauw terugvielen in oud gedrag, wegliepen of wegbleven van verlof. Om jongeren meer te laten oefenen met hun vrijheden buiten het terrein zou het zinvol zijn om een groepsleider mee te laten gaan ter begeleiding. Daar is vaak geen tijd voor, omdat de groepsleider niet van de groep af kan. Een mogelijke oplossing is dat een vrijwilliger met de jongere meegaat. Er kan verder onderzoek gedaan worden naar de mogelijkheden hiervan.

Werkbegeleiding. In een interview werd benoemd dat werkbegeleiding werd gemist. De literatuur zegt dat werkbegeleiding in deze vorm kan leiden tot kennisvermeerdering en het verbeteren van de vaardigheden en effectiviteit van de professionals. Gezien dit feit kan dit ook leiden tot een groei met betrekking tot onderlinge samenwerking. Het is interessant om verder onderzoek te doen of er meerdere medewerkers behoefte hebben aan werkbegeleiding en of dit een succesvolle doorplaatsing ten goede kan komen.

5.5. Aanbevelingen

Op basis van de antwoorden op de deelvragen en de onderzoeksvraag worden hier de aanbevelingen gegeven. Zoals in de conclusie al duidelijk werd, is de samenwerking een belangrijk aspect. Daarom worden de aanbevelingen toespitsing op het verbeteren hiervan.

Aanbeveling 1. Gezien de grote overgang van de JeugdzorgPlus naar een open setting wordt het aanbevolen de vervolgvoorziening eerder te betrekken bij de behandeling van de jongere in de JeugdzorgPlus. Hierdoor kan de vervolgvoorziening een rol spelen in de ontwikkeling en het proces van de jongere. Door na de observatiefase in de JeugdzorgPlus gelijk contact te leggen met de desbetreffende vervolgvoorziening, kunnen er afspraken gemaakt worden. Een medewerker van de vervolgvoorziening kan vroegtijdig aansluiten bij

behandelevaluaties. Op deze manier leert hij de jongere kennen en kan er worden aangegeven wat de jongere nog moet leren om de vervolgbehandeling zo succesvol mogelijk te laten verlopen. Door bewust te zijn van de verschillen tussen de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening en deze te bespreken, kan er worden gekeken op welke manier er het beste kan worden aangesloten bij de vervolgvoorziening. Tevens kan de jongere er op de juiste manier naartoe werken door zijn verlopen en vrijheden uitbreiden, omdat dit mogelijk in een open setting ook van hem verwacht wordt. Wanneer een jongere na de JeugdzorgPlus thuis wordt geplaatst, kan er worden afgesproken met de gezinsbegeleider en/of ouders wat de jongere nog moet leren voordat hij weer thuis kan komen wonen. Om de overgang van de JeugdzorgPlus naar reguliere jeugdzorg te verkleinen, wordt naast vroegtijdig aanmelden ook aanbevolen om de jongere al eerder te laten kennismaken op de vervolgvoorziening. Zo heeft de jongere ook een concreet beeld van de vervolgvoorziening en weet hij waar hij naartoe werkt.

Aanbeveling 2 . Uit het onderzoek kwam naar voren dat er geen duidelijke richtlijnen zijn voor warme overdracht van de JeugdzorgPlus naar reguliere Jeugdzorg, terwijl er wel werd aangegeven dat een warme overdracht van belang is om de kans op een succesvolle doorplaatsing te vergroten. Momenteel doet elke medewerker dit op een eigen manier. Er wordt aanbevolen om een standaard format (overdrachtsformulier) te gebruiken die zal bij dragen aan een warme overdracht zodat iedereen grotendeels op één lijn zit en alle belangrijke informatie op de juiste manier wordt overgedragen. Een format voor een warme overdracht zorgt voor eenduidigheid en standaard afspraken. Hierdoor weet zowel de JeugdzorgPlus als de vervolgvoorziening wat er staat te gebeuren. Uit onderzoek bleek dat er momenteel geen duidelijke rolverdeling is met betrekking tot de overdracht. Daarnaast gaven de jongeren aan dat zij geen tot minimale band hadden met hun trajectregisseur ondanks het feit dat zij wel belangrijke beslissingen over de jongere en het traject nemen. Veel jongeren hebben een lange hulpverleningsgeschiedenis en daardoor weinig tot geen vertrouwen in de hulverleners. Een mentor heeft in tegenstelling tot de trajectregisseur intensiever contact met de jongere. Hierdoor is de kans op een vertrouwensband groter. Daarom wordt geadviseerd om per jongere te kijken of de mentor een rol kan spelen in de overdracht en nazorg. Naast het overdrachtsformulier wordt er aanbevolen om een richtlijn te hebben met betrekking tot de nazorg. Nazorg is een belangrijk onderdeel van de behandeling waardoor ook hier aandacht aan besteed moet worden. Door ook hier vaste richtlijnen te geven zijn alle verwachtingen duidelijk, is er meer afstemming op elkaar en kan er vroegtijdig gesignaleerd worden wanneer er bij de jongere een kans op terugval is. Wel is het in alle tijden belangrijk om individueel te blijven kijken.

Literatuurlijst

- Berger, M. & Booij, Y. (2003). *Monitoring in de jeugdzorg*. Geraadpleegd op 12 mei 2014, van <http://www.pedagogiek-online.nl/index.php/pedagogiek/article/viewFile/169/168>
- Blokland, G. (2005). *Over opvoeden gesproken*. Amsterdam: Uitgeverij SWP.
- Boendermaker, L., Rooijen, K. van., Berg, T. & Bartelink, C. (2013). *Residentiële jeugdzorg*. Geraadpleegd op 18 februari 2014, van <http://www.nji.nl/Residentiele-jeugdzorg>
- Brummelaar, M.D.C., ten., Boendemaker, L., Harder, A.T. & Knorth, E.J. (2011). *JeugdzorgPlus: trajectzorg voor jeugdigen met ernstige gedragsproblemen*. Geraadpleegd op 19 februari 2014, van <http://www.nji.nl/Residentiele-jeugdzorg-Literatuur?view=content&refid=143490&recnr=70118&setembed>
- Defence for Children. (2014). *Gebrek aan nazorg voor jongeren na gesloten plaatsing*. Geraadpleegd op 25 februari 2014, van <http://www.defenceforchildren.nl/p/148/3467/mo233-m80/gebrek-aan-nazorg-voor-jongeren-na-gesloten-plaatsing>
- Delay, T. (2004). *Denken, voelen, doen*. Apeldoorn: Garant.
- Lucassen, P.L.B.J. & Hartman, T.C. (2007). *Kwalitatief onderzoek*. Houten: Bohn Stafleu van Loghum.
- Donk, C. van der, & Lanen, B. van. (2012) *Praktijkonderzoek in zorg en welzijn*. Bussum: Uitgeverij Coutinho.
- Dunnen, W. den, St. Pierre, J., Stewart, S.L., Johnson, A., Cook, S. & Leschied, A.W. (2012). *Predicting Residential Treatment Outcomes for Emotionally and Behaviorally Disordered Youth: The Role of Pretreatment Factors*. *Residential Treatment For Children & Youth*, 29 (1), 13-31.
- Eduvier. (2013). *Schoolgids de Stedenschool*. Gedownload op 19 februari 2014, van https://www.eduvier.nl/user_files/1381995910.pdf
- Encyclo. (z.d.). *Begrip*. Geraadpleegd op 07 maart 2014, van <http://www.encyclo.nl/begrip/>
- Ervaringsleren Nederland. (2013). *Home*. Geraadpleegd op 19 februari 2014, van <http://www.ervaringsleren-nederland.nl/>

Forder, C., Duijst, W. & Wolthuis, A. (Eds.) (2012) *Kindvriendelijke opsluiting*. Ridderkerk: Stichting NJCM-boekerij

Hogeschool Leiden. (2010) *'Wat werkt' in gesloten jeugdzorg?* Gedownload op 19 februari 2014, van <http://www.hsleiden.nl/aems/lectoraatResidentieleJeugdzorg/Watwerkt.pdf>

Hogeschool Leiden. (2014). *Meisjes in gesloten jeugdzorg en JJI*. Geraadpleegd op 25 februari 2014, van <http://www.hsleiden.nl/lectoraten/residentiele-jeugdzorg/meisjes>

InfoNu. (2009). *Werken met het sociaal competentiemodel*. Geraadpleegd op 19 februari 2014, van <http://mens-en-samenleving.info nu.nl/pedagogiek/44785-werken-met-het-sociaal-competentiemodel.html>

Inspectie Jeugdzorg. (2009). *De rechtspositie van jongeren in de gesloten jeugdzorg*. Geraadpleegd op 25 februari 2014, van http://www.inspectiejeugdzorg.nl/actueel/nw_detail.asp?id=0158

Inspectie Jeugdzorg. (2011). *Tussentijds bericht toezicht JeugdzorgPlus*. Gedownload op 25 februari 2014, van http://www.inspectiejeugdzorg.nl/documenten/Tweede%20inspectie%20tussen_bericht%20gesloten%20jeugdzorg%20over%20de%20stand%20van%20zaken_%202011.pdf

Inspectie Jeugdzorg. (2010). *Vermissingen gesloten jeugdzorg*. Gedownload op 25 februari 2014, van <http://www.inspectiejeugdzorg.nl/documenten/Rapport%20Vermissingen%20gesloten%20jeugdzorg%202009.pdf>

Intermetzo. (z.d.). *Weg naar perspectief*. Geraadpleegd op 19 februari 2014, van <http://www.intermetzo.nl/>

Jeugdzorg Nederland. (z.d.). *Beleidskader trajecten JeugdzorgPlus*. Geraadpleegd op 18 februari 2014, van <http://jeugdzorgnederland.nl/kennisbank/zoeken/0/beleidskader-trajecten-jeugdzorgplus/>

Jeugdzorg Nederland. (2011). *Wanneer JeugdzorgPlus?* Geraadpleegd op 18 februari 2014, van <http://jeugdzorgplus.jeugdzorgnederland.nl/nl/wanneer-jeugdzorgplus->

Johnson, R.L. & McCann, V. (2009). *Psychologie, een inleiding*. Amsterdam: Pearson Education Benelux

Jongepier, N. (2011) *Gesloten jeugdzorg als veilige haven*. Geraadpleegd op 08 mei 2014, van <http://www.jeugdkennis.nl/jgk/Artikelen-Jeugdkennis/Gesloten-residentiele-jeugdzorg-als-veilige-haven?highlight>

Jongepier, N., Struijk, M., & Van der Helm, P. (2011). *Pedagogisch handelen in de residentiële zorg: Zes uitgangspunten voor een goed pedagogisch klimaat*. In P. Van der Helm & J. Hanrath (Eds.), *Wat werkt in de gesloten jeugdzorg*. Amsterdam: SWP

LSG-Rentray. (z.d.). *Welkom*. Geraadpleegd op 18 februari 2014, van <http://www.lsg-rentray.nl/>

LSG-Rentray. (2012). *Zorgtrajecten LSG-Rentray JeugdzorgPlus*. Gedownload op 5 maart 2014, van http://www.lsg-rentray.nl/upload/files/zorgtrajecten_jeugdzorgplus_def.pdf

MDFT. (z.d.). *Wat is MDFT?* Geraadpleegd op 11 mei 2014, van http://www.mdft.nl/wat_is_mdft/

Meij, H. (2011) *De basis van opvoeding en ontwikkeling*. Gedownload op 26 februari 2014, van <http://www.nji.nl/nl/Normale-ontwikkeling-pdftekst.pdf>

Migchelbrink, F. (2008) *Praktijkgericht onderzoek in zorg en welzijn*. Amsterdam: uitgeverij SWP

Nederlands Jeugd Instituut. (2010). *Rouvoet: Doorstroom gesloten jeugdzorg moet beter*. Geraadpleegd op 25 februari 2014, van <http://www.nji.nl/nl/Actueel/Nieuws-over-de-jeugdsector/2010/Rouvoet-Doorstroom-gesloten-jeugdzorg-moet-beter>

Nederlands Jeugd Instituut. (2012). *Transitie Jeugdzorg*. Gedownload op 27 februari http://www.nji.nl/nl/Stelsel_Transitieagenda_Jeugdzorg_maart2012.pdf

Nederlands Jeugd Instituut. (z.d.). *Wat werkt bij supervisie, intervisie en coaching?* Geraadpleegd op 13 mei 2014 van, <http://www.nji.nl/nl/Kennis/Databanken/Databank-Wat-werkt/Wat-werkt-bij-supervisie,-intervisie-en-coaching>

- Nederlandse Vereniging van pedagogen en onderwijskundigen. (2013). *Transitie jeugdzorg*. Geraadpleegd op 27 februari 2014, van http://www.nvo.nl/dossiers/jeugdzorg/transitie_jeugdzorg.aspx
- Prins, P. & Braet, C. (2008). *Handboek klinische ontwikkelingspsychologie*. Houten: Bohn Stafleu van Loghum.
- Regelhulp. (2013). *Gezinshuis*. Geraadpleegd op 10 maart 2014, van <https://www.regelhulp.nl/zr/rh/webapp/kennisbank/Informatie/Gezinshuis?sessionId=B9385892C72303A30F75CB709CE55699#>
- Rijksoverheid. (z.d.). *JeugdzorgPlus (gesloten jeugdzorg)*. Geraadpleegd op 24 februari 2014, van http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/jeugdzorg/j_jeugdzorgplus?utm_campaign=sea-t-familie-jeugd-en-gezin-a-jeugdzorgplus&pk_kwd=jeugdzorg+plus&gclid=CLfL1PXR5LwCFZDKtAodAhQADA
- Rigter, J. (2002). *Ontwikkelingspsychopathologie bij kinderen en jeugdigen*. Bussum: Uitgeverij Coutinho
- Rigter, J. (2010). *Palet van de Psychologie*. Bussum: Coutinho.
- Rigter, J. & Hintum van, M. (2013). *Ontwikkelingspsychopathologie bij kinderen en jeugdigen*. Bussum: Uitgeverij Countinho
- Zimbardo, P.G., (2013). *Ontwikkelingspsychopathologie bij kinderen en jeugdigen*. Bussum: Uitgeverij Countinho
- Samenwerken tussen organisaties. (2014). *Wat is samenwerken?* Geraadpleegd op 12 mei 2014, van <http://www.samenwerkentussenorganisaties.nl/Oversamenwerken/Watissamenwerken/tabid/75/Default.aspx>
- Universiteit Utrecht. (2008). *Uitval binnen de residentiële jeugdzorg*. Geraadpleegd op 25 februari 2014, van <http://dspace.library.uu.nl/bitstream/handle/1874/30721/Masterthesis%20Vos,%20E-0415626.pdf?sequence=1>
- Vermaes, I., Konijn, C., Nijhof, K., Strijbosch, E. & Domburgh, L., van. (2012). *Monitor JeugdzorgPlus*. Gedownload op 25 februari 2014, van http://www.jeugdzorgplus.jeugdzorgnederland.nl/UserFiles/Monitor%20JZ%2B%20Analyse_DEFINITIEF.pdf
- Vreeman, M. (2010). *Fasering Rentray JeugdzorgPlus*. Beleidsdocument. Eefde: Rentray

Weekers, S. & Sohier, R. (2007) *Meerderjarig in de jeugdzorg, en dan..?* 's Hertogenbosch:
Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en Maatschappelijke zorg

Bijlagen

Bijlage I: Begrippenlijst

Doorplaatsing: Een overgang van de ene instelling naar de andere instelling

HAN: Hoge school van Arnhem en Nijmegen.

JeugdzorgPlus: Wordt ook wel gesloten jeugdzorg genoemd, waarin jongeren met ernstige gedragsproblemen behandeling en zorg krijgen.

Justitiële Jeugd Inrichting (JJI): Een gevangenis voor jongeren van twaalf tot achttien jaar.

KamerTrainingsCentrum (KTC): Hier wonen jongeren van 17 tot 23 jaar met een licht verstandelijke beperking die niet meer thuis kunnen wonen. Ze leren om op zich zelf te gaan wonen.

Multi Dimensional Family Therapy (MDTF) : Een therapie die ingezet wordt op de vier (of meer) domeinen rondom een jongere.

OG Heldringstichting: Een gesloten jeugdzorg instelling.

Opleiding pedagogiek: Opleiding voor opvoedkunde.

Project 'Moedige Meiden': Een samenwerkingsverband tussen De Rading, De lindenhorst en Lijn 5

Reguliere jeugdzorg: Een vorm van jeugdzorg met een open karakter. Voorbeelden hiervan zijn: ambulante hulpverlening, dagbehandeling, residentiële behandeling en KamerTrainingsCentrum.

Trajectregisseur: Een professional die de regie over de behandeling van een jongere heeft.

Warme overdracht: Een goed verzorgde overdracht tussen een JeugdzorgPlus instelling en een vervolgvoorziening.

Bijlage II: Cijfers heropnames

In onderstaande tabellen zijn de gegevens (opname periode, afkomstig van, vervolgvoorziening) van de heropgenomen jongeren terug te vinden. De eerste tabel geeft de gegevens van de meiden weer, de tweede tabel geeft de gegevens van de jongens weer.

Meidentabel Eefde

Jongere	Afkomstig van	Opname Rentray	Vervolg-instelling	Afkomstig van	Heropname	Vervolg-instelling
1. 02-10-96	GJZ JJC	04-07-12 tot 09-10-12	GJZ JJC	GJZ Avenier	03-06-13 tot 03-09-13	Anders
2. 03-09-96	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Andere soort jeugdzorg	29-04-13 tot 28-08-13	Thuis
3. 03-04-97	GJZ Rentray	05-08-11 tot 13-04-12	Thuis	Andere soort jeugdzorg	11-07-13 tot 19-09-13	Anders
4. LVB 15-06-96	LVB Instelling	05-09-12 tot 05-06-13	Andere soort jeugdzorg	Anders	20-08-13 tot heden	-
5. 31-05-95	GJZ Lindenhorst	02-07-10 tot 17-03-12	Andere soort jeugdzorg	Anders	10-10-12 tot 30-11-12	Anders
6. 06-12-96	Thuis	14-10-11 tot 27-11-12	LVB instelling	LVB instelling	28-02-14 tot heden	-
7. 22-11-96	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Anders	09-11-11 tot 03-01-13	Anders
8. 22-11-96	Andere soort jeugdzorg	09-11-11 tot 16-05-12	Anders	Thuis Anders Anders	25-05-12 tot 04-03-13 05-03-13 tot 15-04-13 13-06-13 tot 02-08-13	Anders Anders Anders
9. 27-03-96	Anders	11-11-11 tot 17-04-12	Andere soort jeugdzorg	Andere soort jeugdzorg	19-10-12 tot 27-03-13	Anders
10. 09-09-97	Anders	15-07-13 tot 03-12-13	Anders	Anders	11-12-13 tot 24-02-14	Anders
11. 15-04-97	Anders	24-11-11 tot 26-08-13	Anders	Thuis	05-09-13 tot 07-11-13	LVB instelling

12. LVB 05-02-97	LVB instelling	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	LVB instelling	24-12-13 tot heden	-
13. 17-12-92	Anders	23-02-12 tot 17-06-13	Andere soort jeugdzorg	Andere soort jeugdzorg	13-10-13 tot 25-02-14	Anders
14. 09-04-96	Thuis	06-08-11 tot 21-12-12	Thuis	Niet geregistree rd	08-03-13 tot 06-06-13	Niet geregi- streerd
15. 20-03-97	GJZ Rentray	10-10-12 tot 14-11-12	LVB instelling	Anders	24-08-13 tot 21-10-13	GJZ Rentray
16. LVB 23-03-96	GJZ Avenier	11-06-12 tot 24-09-12	Anders	Anders	11-10-12 tot 01-02-13	Anders
17. 01-05-97	Andere soort jeugdzorg	04-07-12 tot 26-04-13	Thuis	Andere soort jeugdzorg	06-09-13 tot heden	-
18. 12-09-98	GJZ Avenier	16-07-12 tot 28-06-13	Thuis	Andere soort jeugdzorg	26-01-14 tot heden	-
19. 26-07-97	Thuis	10-08-12 tot 07-09-12	Anders	Thuis Thuis	09-09-12 tot 18-02-13 15-03-13 tot 11-11-13	Anders Thuis
20. LVB 11-02-97	Thuis	16-10-12 tot 22-07-13	LVB instelling	Anders	04-10-13 tot heden	-
21. 13-03-97	Thuis	16-12-12 tot 15-04-13	Anders	Anders	13-05-13 tot niet geregistree rd	Anders
22. LVB 10-06-99	Andere soort jeugdzorg	29-01-13 tot 21-10-13	LVB instelling	LVB instelling	22-01-14 tot heden	-
23. 12-09-99	Andere soort jeugdzorg	31-01-13 tot 19-08-13	Anders	Anders	03-10-13 tot heden	-
24. 09-12-96	Thuis	22-06-13 tot 17-07-13	GJZ Rentray	Thuis	08-11-13 tot 02-12-13	Anders

Meidentabel Nijkerk

Jongere	Afkomstig van	Opname Rentray	Vervolg instelling	Afkomstig van	Heropname	Vervolg instelling
1. LVB 05-02-1997	Andere soort jeugdzorg	06-01-12 tot 25-04-12	LVB instelling	Andere soort jeugdzorg LVB instelling	03-07-12 tot 27-09-12 24-12 tot heden	LVB instelling -
2. 10-10-95	Andere soort jeugdzorg	04-08-11 tot 02-04-12	GJZ Rentray	Anders	16-11-12 tot 14-12-12	Anders
3. 24-12-95	Andere soort jeugdzorg	Niet geregistreerd tot 04-03-13	Anders	Thuis	08-03-13 tot 07-08-13	Anders

Jongenstabel

Jongere	Afkomstig van	Opname Rentray	Vervolg instelling	Afkomstig van	Heropname	Vervolg instelling
1. 15-07-99	GJZ Rentray	16-08-11 tot 24-12-12	Andere soort jeugdzorg	JJI	12-01-14 tot heden	-
2. 17-01-96	Thuis	17-06-11 tot 01-10-12	Thuis	JJI	20-03-13 tot 17-01-14	Thuis
3. 18-08-96	Thuis	12-05-11 tot 06-01-12	Thuis	Thuis	15-03-13 tot 21-03-13	Ander soort jeugdzorg
4. 26-06-95	JJI	18-11-11 tot 19-06-12	Anders	Anders	03-10-12 tot 29-03-13	Thuis
5. 08-02-99	GJZ Rentray	16-11-11 tot 16-07-12	GJZ Avenier	GJZ Rentray	06-03-13 tot 19-08-13	Ander soort jeugdzorg
6. 18-05-97	Thuis	04-06-12 tot 30-08-13	Andere soort jeugdzorg	Anders	11-10-13 tot heden	-

7. 21-01-96	GJZ Rentray	13-09-12 tot 22-04-13	Andere soort jeugdzorg	Anders	16-07-13 tot 18-11-13	Ander soort jeugdzorg
8. 23-11-97	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Anders	30-10-13 tot heden	-
9. 08-01-97	Anders	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Thuis	02-12-12 tot 18-07-13	Niet geregistreerd
10. 28-08-97	Thuis	01-10-12 tot 18-05-13	Anders	Niet geregistreerd	05-07-13 tot heden	-
11. 14-05-97	Thuis	20-09-12 tot 19-08-13	Andere soort jeugdzorg	Andere soort jeugdzorg	23-11-13 tot heden	-
12. 10-06-99	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd	Anders	21-12-12 tot 31-08-13	Thuis
13. 12-05-99	Anders	07-12-12 tot 28-12-12	Anders	Thuis Anders	17-01-13 tot 12-08-13 15-08-13 tot 18-12-13	Anders Ander soort jeugdzorg
14. 31-10-98	Andere soort jeugdzorg	18-01-13 tot 26-08-13	Thuis	Thuis	03-10-13 tot heden	-
15. LVB 13-03-96	Andere soort jeugdzorg	04-03-13 tot 28-05-13	Anders	Andere soort jeugdzorg	26-06-13 tot 19-08-13	Anders
16. 13-08-96	JJI	17-04-13 tot 25-07-13	Anders	JJI	Niet geregistreerd	Niet geregistreerd
17. 14-03-97	GJZ OGH	13-05-13 tot 23-09-13	Anders	Anders	01-11-13 tot 17-02-14	Anders
18. 10-06-96	Thuis	12-09-13 tot 20-10-13	Anders	Anders	01-11-13 tot heden	-

Bijlage III: Uitgebreide literatuurstudie

De doelgroep van de JeugdzorgPlus

De doelgroep van JeugdzorgPlus zijn jongeren met ernstige gedragsproblemen met daarbij vaak een (verstandelijke) beperking en/of (psychiatrische) stoornis. Deze jongeren vormen een gevaar voor zichzelf en hun omgeving en onttrekken zichzelf of worden door de omgeving onttrokken aan zorg (Vermaes, Konijn, Nijhof, Strijbosch & Domburgh, 2012). De gemiddelde leeftijd van de jongeren bij binnenkomst is vijftien á zestien jaar. Gekeken naar het geslacht kunnen we stellen dat er een redelijk gelijke verdeling van jongens en meiden binnen de JeugdzorgPlus instellingen te zien is. Gezien de afkomst is ongeveer twee derde van de doelgroep autochtoon en een derde allochtoon. De resultaten van drie onderzoeken geven aan dat zeker de helft van de doelgroep een beneden gemiddeld intelligentie niveau heeft. Voor een gegevensmonitor zijn de intelligentie scores van 217 jongeren uit zes verschillende JeugdzorgPlus instellingen verzameld. Hieruit werd geconcludeerd dat 13% van de jongeren een licht verstandelijke beperking heeft (totaal IQ onder de 70), 26% is moeilijk lerend (totaal IQ tussen 70-79), 26% is beneden gemiddeld intelligent (totaal IQ van 80-90), 34% is gemiddeld intelligent (totaal IQ tussen 90-120) en 1% is begaafd (totaal IQ tussen 120-130). Vanuit de praktijk blijkt dat er steeds meer hulpvragen komen van jongeren met een licht verstandelijke beperking en/of een beperkt sociaal aanpassingsvermogen. De jongeren die binnenkomen bij de JeugdzorgPlus hebben bijna allemaal al te maken gehad met verschillende soorten jeugdzorg, waaronder residentiële zorg, pleegzorg en (intensieve) ambulante zorg (Vermaes, et al, 2012).

Naast bovenstaande kenmerken, zijn er nog een aantal kenmerken van de doelgroep die beschreven kunnen worden. Deze kenmerken zijn echter door behandeling te beïnvloeden. Deze kenmerken zullen hier worden beschreven. Minimaal de helft van de jongeren heeft last van zowel internaliserend als externaliserend probleemgedrag. Bij binnenkomst heeft 62% een DSM-IV diagnose, waarvan 64% jongeren een dubbele diagnose. De stoornissen die hierbij het meest voorkomen zijn ODD (Oppositional Defiant Disorder; 36%), CD (Conduct Disorder; 30%) en ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder; 25%). Uit onderzoek blijkt dat 85-98% van de jongeren bij binnenkomst kampt met externaliserend probleemgedrag. Hiernaast gebruikt volgens Nijhof (Vermaes et al, 2012, p23) 42% fysiek geweld tegen gezinsleden, spijbelt 71% regelmatig van school en loopt 70% weg van huis/ instelling. Naast de externaliserende problemen, kampt ongeveer 42-67% van de jongeren (ook) met internaliserende problemen, waaronder depressieve klachten en angst. Automutilatie en suicidaliteit laat ongeveer een derde van de jongeren zien (Nijhof, geciteerd in Vermaes et al, 2012, p24). Ook is er bij een deel van de jongeren sprake van een hechtingsstoornis of ouder-kind relatieproblemen. Veel jongeren groeien op in een onveilige

gezinssituatie met weinig oudermacht. Als we kijken naar de gezinnen waar de jongeren uitkomen, zien we dat 20% van de jongeren uit een gezin met vier of meer kinderen komt. Dit wordt gezien als risicofactor. Één op de vijf jongeren komt uit een gezin met twee biologische ouders. Kindermishandeling door ouders komt bij een derde van de gezinnen voor.

Fysiek geweld tussen ouders waar het kind getuige van is komt is 28% van de gezinnen voor. Naast de problematieken van de jongeren, kampt een groot deel van de ouders met psychische problemen, middelenverslaving en/of heeft een gezinslid politiecontact. Naast een onveilige thuissituatie, heeft ook een deviante vriendengroep veel invloed op de jongeren. Een deviante vriendengroep is een belangrijke risicofactor voor de ontwikkeling en instandhouding van delinquent gedrag. Meer dan de helft van de jongeren (60%) had voor binnenkomst een deviante vriendengroep (Nijhof, geciteerd in Vermaes et al , 2012, p28). Vaak groeien deze jongeren op in minder goede buurten, waardoor contacten met het criminele circuit makkelijk gelegd kunnen worden.

Het schoolniveau en de schoolprestaties onder de doelgroep zijn over het algemeen laag. De jongeren hebben vaak minder schoolse vaardigheden, een leerachterstand en een hoge mate van falen op school. Bij binnenkomst heeft een derde van de doelgroep geen dagbesteding (school/werk).

Veel van de jongeren hebben traumatische gebeurtenissen meegemaakt. Zo is ongeveer een derde van de meiden slachtoffer geweest van minderjarige prostitutie (Nijhof, geciteerd in Vermaes, 2011, p24). Als we kijken naar politiecontacten heeft ongeveer 70% van de jongeren volgens Nijhof (Vermaes, 2011, p24) contact gehad met politie. Dit betreft vooral vermogensdelicten, geweldsdelicten en vandalisme. Veel jongeren uit de doelgroep gebruiken regelmatig drugs. Ongeveer 65% gebruikt softdrugs en 25% harddrugs. Daarbij is er bij 27% sprake van problematisch alcoholgebruik (Dam, geciteerd in Vermaes, 2011, p26).

Ontwikkelingsopgaven

In de ontwikkeling van baby naar adolescent zal een kind te maken krijgen met verschillende ontwikkelingsopgaven of -taken. Dit zijn psychologische opdrachten die elk kind gedurende zijn levensloop in een min of meer vaste volgorde zal doorlopen voor een goede ontwikkeling. Het niet goed oplossen van eerdere ontwikkelingsopgaven kan gevolg hebben voor latere ontwikkelingsopgaven (Meij, 2011, p.4). Hierdoor kan een ontwikkeling stagneren.

De ontwikkelingsopgaven van een adolescent (twaalf tot en met achttien jaar) zijn:

- Emotionele zelfstandigheid: Een jongere verwerft zijn autonomie ten opzichte van zijn ouders. Tevens hoort het bepalen van een eigen plaats in het gezin hier ook bij.

- Omgaan met eigen en andere sekse: In deze periode treden er veel lichamelijke veranderingen op bij zichzelf, maar ook bij leeftijdsgenoten. De jongeren zorgt zelf voor een goede lichamelijke conditie.
- Seksuele identiteit: Seksualiteit speelt een steeds grotere rol in het leven van een adolescent en in de omgang met leeftijdsgenoten. De jongere gaat ontdekken wat zijn wensen en mogelijkheden zijn in intieme en seksuele relaties.
- Ontwikkeling eigen waardensysteem: De jongere ontdekt wat zijn normen en waarden zijn.
- School en beroepskeuze: De jongere ontwikkelt kennis en vaardigheden om een studie te kiezen die hij leuk vindt of om een beroep uit te kunnen oefenen (Blokland, 2008, p.44)

JeugdzorgPlus

Binnen de residentiële jeugdzorg verblijven kinderen en jongeren, op vrijwillige of gedwongen basis, dag en nacht buiten hun eigen omgeving. Onder de residentiële jeugdzorg vallen verschillende typen zorg, zoals gesloten (JeugdzorgPlus), besloten en open leefgroepen (Nederlands Jeugd Instituut, z.d.). JeugdzorgPlus is residentiële zorg in een beveiligde omgeving jongeren die onder toezicht staan van de kinderrechter. Het is een behandeling voor jongeren met ernstige gedragsproblemen en opvoedproblemen. (Nederlands Jeugd Instituut 2011). Jongeren komen terecht bij de JeugdzorgPlus wanneer het thuis of binnen de instelling waar zij verbleven ernstig uit de hand is gelopen. Het gaat altijd om jongeren van wie de toekomst wordt bedreigd en bij wie vrijwel altijd hardnekkige problemen spelen. Om geplaatst te kunnen worden in een JeugdzorgPlus instelling moet Bureau Jeugdzorg een indicatie geven, waarin staat dat gesloten jeugdzorg nodig is. Wanneer de gedragswetenschapper erin mee stemt, zal het worden voorgelegd aan de rechter die hier het eindoordeel over geeft. Wanneer hij besluit dat een jongere in de JeugdzorgPlus moet worden opgenomen, zal hij een “machtiging gesloten jeugdzorg” geven. Voor een gedwongen opname is er geen toestemming nodig van de jongere of ouders (Jeugdzorg Nederland, 2011).

Het doel van JeugdzorgPlus is dat bij de jongeren gedragsverandering plaatsvindt, zodat zij weer kunnen participeren in de maatschappij (Jeugdzorg Nederland, 2011).

In Nederland zijn er veertien instellingen die JeugdzorgPlus aanbieden. Onder deze instellingen kunnen meerdere locaties vallen (Rijksoverheid, z.d.).

Trajectaanpak

Sinds januari 2008 is het aanbieden van gesloten jeugdzorg mogelijk door een wijziging van de Wet op de Jeugdzorg. Hiervoor werden jongeren met ernstige gedragsproblemen

regelmatig in een justitiële jeugdinrichting geplaatst (Jeugdzorg Nederland, z.d).

Sinds 2012 wordt er bij alle JeugdzorgPlus instellingen gewerkt volgens de trajectaanpak. Het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de JeugdzorgPlus wil de verblijfsduur van jongeren in geslotenheid korter maken. Het gaat erom dat er voor elke jongere een op maat gemaakte traject wordt ontwikkeld met meetbare doelen en een realistisch toekomstperspectief. Voor de kans van slagen van het traject is duidelijkheid nodig over wie er verantwoordelijk is voor het verblijf, veiligheid, het welbevinden van de jongeren (Jeugdzorg Nederland, 2011). Vanuit Intermetzo wordt er bij start van het traject een trajectregisseur aangewezen die de het perspectief van de jongeren voor ogen houdt. De jongere wordt bij het begin van het traject geplaatst in een JeugdzorgPlus instelling. Bij voorkeur zo veel mogelijk in de buurt van zijn woonplaats. De eerste fase van het verblijf wordt gekenmerkt door het in kaart brengen van de problematiek en het opstellen van een hulpverleningsplan. Daarnaast richten de medewerkers van JeugdzorgPlus zich op de omgeving van de jongere. Er wordt gekeken naar mogelijkheden, maar ook de beperkingen van de omgeving. Tevens moet er worden nagegaan op welke wijze onderwijs weer opgepakt wordt. Op grond van dat beeld wordt er met de jongere, de ouders en indien van toepassing de gezinsvoogd een mogelijk perspectief bepaald (Jeugdzorg Nederland, 2011). De behandeling wordt gestart binnen JeugdzorgPlus. Zodra deze afgerond is wordt de jongere doorverwezen naar een vervolgvoorziening. Dat is immers de plek waar de (gedrags) veranderingen moeten beklijven. JeugdzorgPlus houdt ook rekening met een terugslag. Bij een ernstige terugval in oud gedrag kan - als de rechterlijke machtiging daarin voorziet - de jongere weer tijdelijk in een meer of minder gesloten setting worden geplaatst. Een plaatsing in JeugdzorgPlus zal altijd zo kort mogelijk zijn, maar zolang als noodzakelijk. Door vanaf het begin toe te werken naar een concreet einddoel worden houvast en duidelijkheid gegeven aan de jongere en zijn omgeving (Jeugdzorg Nederland, 2011). Wanneer een jongere niet meer naar huis kan, wordt er gekeken wat dan het beste bij de jongere past. Hierbij kan gedacht worden aan een pleeggezin, gezinshuis of zelfstandige kamerbewoning. Wanneer het gedrag van de jongere dusdanig ernstig is de eerder opgelopen schade te groot is, kan er een verblijf in een residentiële setting binnen de psychiatrie of binnen de verstandelijk gehandicaptenzorg nodig zijn. Een traject is pas geslaagd als de gedragsproblematiek zover is teruggedrongen dat een jongere in zijn nieuwe leefomgeving ook na een half jaar nog weet te handhaven (Jeugdzorg Nederland, 2011).

Zorgtraject binnen Intermetzo

Binnen de JeugdzorgPlus van Intermetzo zijn ze in 2011 gestart met deze nieuwe werkwijze. Uitgangspunt van deze werkwijze is het werken in zorgtraject, waarbij de JeugdzorgPlus meer dan voorheen een fase in het hele traject van de jongere is. In het zorgtraject worden

er vier fases onderscheiden. De eerste fase is “Aanmelding & Intake”. Dit moment is vanaf het contact met het plaatsingsbureau tot en met het zorgovereenkomst gesprek. Dit gesprek neemt binnen twee weken na de opname plaats, waarbij de cliënt, ouder(s), gezinsvoogd, gedragswetenschapper en trajectregisseur aanwezig zijn. Daarna volgt de diagnosefase met daarin een observatie op de leefgroep, de intake & assessment onderwijs en een netwerkbijeenkomst. Eventueel wordt er (aanvullende) diagnostiek gedaan. Na maximaal tien weken volgt er een trajectplanbespreking met de cliënt, ouders, gezinsvoogd en trajectregisseur waarin het trajectplan met perspectief ontstaat. Dit perspectief wordt gesteld op vier domeinen; gedrag, wonen, sociaal netwerk en dagbesteding. Door dit perspectief tijdig op te stellen weet de jongere waar hij aan toe is. Daarnaast kunnen ze hierdoor eventuele aanmeldingen voor zorg in de externe behandelfase doen. De behandelfase, de volgende fase, heeft als doel dat het perspectief bereikt wordt. Deze fase bevat een interne en externe fase. De laatste fase, de nazorgfase, houdt in dat de trajectregisseur, na de afronding, nog een half jaar bereikbaar is voor de betrokkenen. Ook zijn er twee momenten waarop de trajectregisseur contact opneemt met de jongere om te kijken hoe het gaat (LSG-Rentray, 2012).

Sinds 2012 krijgen alle jongeren op een JeugdzorgPlus behandelgroep in Flevoland, Gelderland en Overijssel een trajectregisseur. Samen met de gezinsvoogd heeft de trajectregisseur de regie. De gezinsvoogd heeft de wettelijke regie en is daardoor verantwoordelijk voor de juiste indicatie en machtiging (LSG-Rentray, 2012).

De trajectregisseur is voor de jongere en betrokkenen het eerste aanspreekingspunt mocht het gaan over het traject. In overleg met de gezinsvoogd organisatie en begeleidt de trajectregisseur de externe behandelfase (LSG-Rentray, 2012).

Transitie Jeugdzorg

Momenteel spreken we van de wet op de jeugdzorg 2005. In januari 2015 gaat het nieuwe jeugdstelsel in werking. Gemeenten worden dan verantwoordelijk voor de gehele jeugdzorg, waaronder de JeugdzorgPlus (Nederlands Jeugdinstituut, 2012). Wel blijft de Rijksoverheid een toezichthoudende rol houden in situaties die betrekking hebben op de JeugdzorgPlus (NVO, 2013). Door de transitie zal er een transformatie komen, een inhoudelijke vernieuwing. Zo zal er meer gericht worden op preventie, ondersteuning van gezinnen en het versterken van de eigen kracht van gezinnen. Door middel van wijkteams wil men zo licht mogelijk ondersteuning bieden in de directe omgeving van gezinnen. Zo wordt er op een vraaggerichte manier hulpverlening dicht bij huis georganiseerd. Hiermee wordt gedacht dat er meer eerstelijns hulp geboden kan worden, waardoor de groei van de vraag naar specialistische hulp minder wordt. De generalist zal hier een belangrijke rol spelen. “Een generalist is iemand die van alle markten thuis is, die niet per se heel diepgaande kennis

heeft, maar over een breed arsenaal aan kennis beschikt om 'eerste hulp' te kunnen bieden" (Nederlands Jeugdinstituut, 2012). Binnen het generalistisch werken zal men een lokaal team van jeugd- en gezinsgeneralisten inzetten om een groot deel van de vragen en problemen rondom het opvoeden en opgroeien op te lossen. Wanneer er een specialist nodig is, zal deze worden ingezet door de generalist. Wel blijft de generalist betrokken bij het gezin (Nederlands Jeugdinstituut, 2012). In de nieuwe Jeugdwet is "het versterken van de eigen kracht" een belangrijk uitgangspunt. Eigen kracht is het vermogen om problemen rondom opgroeien en opvoeden aan te pakken. Ieder mens heeft eigen krachten. Door hier op te focussen kunnen gezinnen deze kracht benutten en vergroten. Er zal gewerkt worden met een "één gezin-één plan-één regisseur", waarbij men uitgaat van de behoefte en leefwereld van het gezin (Nederlands Jeugdinstituut, 2012).

Inspectie JeugdzorgPlus

In 2009 is er door Jeugdzorg Nederland het "kwaliteitskader Gesloten Jeugdzorg" vastgesteld waarin kwaliteitsnormen voor de gesloten jeugdzorg in worden geformuleerd. Aan de hand van dit document heeft de inspectie jeugdzorg in 2009 onderzoek naar de rechtspositie van jongeren in negen gesloten jeugdzorg instellingen gedaan. In 2011 is er een tweede onderzoek gedaan naar het "leefklimaat" (Inspectie Jeugdzorg, 2011). Het maakt momenteel een groot verschil in welke instelling een jongere terecht komt. Tijdens de onderzoeken is bekend geworden dat er grote verschillen in zorg zijn tussen de instellingen. Dit kan gevolgen hebben voor het leefklimaat, de bewegingsvrijheid, de behandeling en de ontwikkelingsmogelijkheden van de jongeren. Ook de vrijheidsbeperking verschilt per instelling. Daarnaast is in het onderzoek naar voren gekomen dat de aansluiting met GGZ problematisch is. Hier zal aan het einde van de literatuur specifiek op ingegaan worden. Als laatst is terug te zien in de resultaten dat de doorstroming vanuit de gesloten jeugdzorg moeizaam verloopt (Inspectie Jeugdzorg, 2009). Wat de precieze redenen hiervan zijn wordt niet in het document beschreven.

Wat verstaan we onder uitval?

Een doorplaatsing is niet succesvol als de behandeling of het traject binnen zes maanden wordt beëindigd zonder dat het perspectief behaald is. Dit wordt ook wel "uitval" genoemd. Uitval kan verschillende oorzaken hebben. Als eerst is het mogelijk dat de jongere zelf de behandeling beëindigt door weg te lopen van de instelling of door niet terug te keren van verlof (Inspectie Jeugdzorg, 2010). Ten tweede wordt het vertonen van delinquent gedrag gezien als mogelijke oorzaak. Als een jongere binnen de eerste zes maanden tijdens verblijf in zijn vervolgvoorziening delinquent gedrag laat zien, kan het worden aangegeven als een niet succesvolle doorplaatsing. Onder delinquent gedrag vallen alle strafbare gedragingen

waarbij de wet wordt overtreden, zoals diefstal, inbraak, vernieling en beroving. Delinquenten jongeren vertonen echter niet altijd wet overschrijdend gedrag, maar ook gedrag dat tegen de normen en waarden van de samenleving in kan gaan, zoals weglopen, verslaving en/of zwerven. Dit gedrag wordt ook wel antisociaal gedrag genoemd (Ploeg, 2003). Jongeren die een geschiedenis hebben van weglopen, spijbelen en/of meerdere verblijfplaatsen en hulpverleners hebben gehad hebben een groter risico op voortijdige beëindiging van de behandeling (Geurts en anderen, in JeugdenCo, 2011, p. 11). Een derde teken van terugval kan zijn dat het gedrag van de jongeren niet meer te handhaven is, zonder dat hij delinquent gedrag vertoont of wegloopt. Er zouden bijvoorbeeld zoveel conflicten kunnen ontstaan waardoor de situatie voor zowel de jongere als voor zijn omgeving (medewerkers, (pleeg)ouders) onhoudbaar wordt. Een situatie is bijvoorbeeld onhoudbaar als de veiligheid van de jongeren of zijn omgeving niet meer gewaarborgd kan worden.

Volgens een review studie van Mike Stein (2008) naar jongeren die uit de JeugdzorgPlus kwamen, zijn er drie groepen zorgverlaters te onderscheiden.

1. Those moving on: Deze jongeren hebben baat gehad bij de behandeling. Ze beschikken over voldoende competenties om weer deel te nemen aan de samenleving
2. Survivors: Deze jongeren ondervinden moeilijkheden bij en na het verlaten van de JeugdzorgPlus. Tijdens hun verblijf ervaren ze al instabiliteit. Door middel van steun van hun sociale netwerk zullen ze zich toch kunnen redden.
3. Victims/strugglers: Deze jongeren hebben onvoldoende baat gehad bij de behandeling en zullen na de behandeling veel moeilijkheden ervaren. Vaak hebben deze jongeren een zeer problematische opvoedingssituatie gehad en kampen ze met emotionele en gedragsproblemen. Deze kunnen tot ver in hun volwassenheid tot uiting komen. Ze zullen weinig tot geen steun uit hun omgeving hebben (Vermaes, et al, 2012).

De 'victims/strugglers' zullen blijvend ondersteuning en zorg nodig hebben, anders redden zij het niet in de maatschappij. Ook 'those moving on' en de 'survivors' zullen zorg nodig hebben, omdat anders de behaalde resultaten onder druk komen te staan. Wel kan deze begeleiding korter en minder intensief worden ingezet dan bij de 'victims/strugglers' (Sprangers, 2011).

Beschermende- en risicofactoren

Hieronder zijn twee tabellen weergegeven met daarin factoren die van invloed zijn op een succesvolle of niet-succesvolle doorplaatsing. Als eerst wordt er een tabel weergegeven met beschermende factoren. Beschermende factoren verkleinen de kans op nadelige effecten van risicofactoren. Een risicofactor is een factor die de kans op een negatieve invloed

vergroten. In het kader van dit onderzoek gaat het dus om beschermende- en risicofactoren die een doorplaatsing beïnvloeden.

Beschermende factoren

Factor	Belangrijkste bevinding
Kindfactoren	- Competentie (interne locus of control; “de overtuiging dat je zelf iets kunt aanpakken en dat je invloed op je eigen leven hebt” (Rigter, 2002, p78). - Intelligentie (Rigter, 2002, p78). - Veerkracht (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013).
Omgeving	- Gezinnen waarbij voorafgaand al sprake is van een beter gezins-functioneren, doen het na de behandeling beter (Boendemaker, Rooijen, Berg & Cora Bartelink, 2013). - Ondersteunende ouders (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013). - Succeservaringen (Rigter, 2002, p78).
Behandeling	- Een goed pedagogisch klimaat beïnvloed de behandelmotivatie van de jongeren in positieve zin (Struijker & Jongepier, in Forder et al., 2012).

Risicofactoren

Factor	Belangrijkste bevinding
Kindfactoren	- De ernst van de gedragsproblemen is gerelateerd aan de kans op uitval (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013). - Jongeren die een geschiedenis van weglopen en spijbelen hebben, hebben een grotere kans op uitval (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013). - Jongeren die een relatief hoog delictsfrequentie hebben, hebben een vergrote kans op uitval (Abrams et al., in Nederlands Jeugd Instituut, 2008). - Delinquent gedrag voorafgaand aan de opname is een voorspeller voor vroegtijdig beëindigen van de behandeling (Harder, Kalverboer, & Knorth, 2011; Van der Ploeg, Scholte, & Berg, 2000; in: Harder, 2011; in Nederlands Jeugd Instituut, 2013). - Hoe ouder de jongere bij de opname is, hoe groter de kans op uitval (Dunnen, Pierre, Stewart, Johnson, Cook & Leschied, 2012). - Kinderen die voorafgaand aan de behandeling veel internaliserende of externaliserende problemen hebben functioneren na de behandeling minder goed (Yperen et al., 2003). - Lage sociaal- economische klasse, laag opleidingsniveau en laag inkomen vergroot de kans op uitval (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013).

	- Allochtone jongeren (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013). - Gehandicapte jongeren (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013). - Jongeren zonder diploma's (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013). - Traumatische gebeurtenissen (Rigter, 2002, p78).
Omgeving	- Omgang met delinquente vrienden vergroot de kans op uitval (Scholte & van der Ploeg, 2006). - Een geringe hulp wens van de ouders vergroot de kans op uitval van de jongere (Yperen et al., 2003). - Problemen in het gezin (Ten Brummelaar et al., in Boendemaker et al., 2013)
Behandeling	- Ongemotiveerde jongeren vallen eerder uit (Scholte & van der Ploeg, 2003). - Wanneer de motivatie in het begin laag is, is de kans op uitval groter (Yperen, 2003) - Bij gedwongen behandeling is de uitval groter (Vermaes, et al, 2012). - Een 'geïntrojecteerde (van buiten komende) behandelmotivatie' maakt de kans op uitval groter (Zaat, in Forder, Duijst & Wolthuis, 2012).

Tabel 4: Risicofactoren

Hoe zien anderen (literatuur) het probleem?

Defence for Childeren (2014) signaleert al een langere tijd dat het slecht gesteld is met de nazorg na een verblijf binnen de JeugdzorgPlus. Zij krijgen regelmatig klachten en vragen van jongeren over het gebrek van nazorg. De jongeren krijgen onvoldoende nazorg en daardoor onvoldoende kansen om succesvol terug te kunnen keren naar de maatschappij (DefenceforChilderen, 2014). Uit een onderzoek van de Universiteit in Leiden blijkt dat de meisjes die een JeugdzorgPlus instelling verlaten, bijna geen nazorg aangeboden krijgen. Het blijkt dat 90% van de door hen onderzochte meisjes vijf jaar later slecht functioneert op het gebied van onder andere zelfstandig wonen (Sonderman, z.d.).

Eind 2009 meldt het GGZ dagblad 'Psy' dat de doorstroom van de JeugdzorgPlus naar een GGZ instelling erg problematisch verloopt. Dit is gebaseerd op basis van een rapportage van de Inspectie Jeugdzorg (Skipr, 2009). Volgens de inspectie is dit echt een knelpunt. In de rapportage staat dat de instellingen zelf de problematische doorstroom verwijten aan een gebrek aan residentiële vervolgplekken. Daarnaast helpt de regionalisering, waarbij gestreefd wordt naar hulp zo dicht mogelijk bij de thuissituatie van de jongere, ook niet mee aan een goede doorstroom. Hierdoor wordt het vinden van een goede vervolgvoorziening extra bemoeilijkt (Inspectie Jeugdzorg, 2009). Tevens speelt er volgens de Inspectie Jeugdzorg nog een andere factor mee. In de gesloten jeugdzorg verblijft namelijk een groep jongeren met ernstige psychiatrische problematiek die eigenlijk in een GGZ instelling

behandeld zouden moeten worden. Het is voor de gesloten Jeugdzorg moeilijk om deze jongeren hier onder te brengen, omdat hun gedrag voor een GGZ instelling te problematisch is. De GGZ kan deze groep niet aan. (Inspectie Jeugdzorg, 2009). Dit zijn vaak meiden met zware psychiatrische problemen die ernstig automutilerend gedrag vertonen.

Ook minister Rouvoet voor Jeugd en Gezin schrijft in 2010 een brief naar de Tweede Kamer waarin hij de doorstroom van jongeren in een JeugdzorgPlus instelling wil verbeteren (Nederlands Jeugd Instituut, 2010).

Uit al deze voorbeelden blijkt dat meerdere betrokkenen de doorstroom vanuit jongeren van de JeugdzorgPlus momenteel als knelpunt zien.

Bijlage IIII: Plan van aanpak en format dossieronderzoek

Als onderdeel van een onderzoek naar aanleiding van een vraag vanuit de praktijk zal er dossieronderzoek uitgevoerd worden. Dit document bevat de verantwoording van het onderzoek en het format voor uitvoering van het dossieronderzoek.

Doel

De beïnvloedbare factoren uit reeds gebeurde doorplaatsingen achterhalen.

Vraagstelling

“Hoe kan Intermetzo ervoor zorgen dat de kans op een succesvolle doorplaatsing naar een vervolgvoorziening vergroot wordt?”

Criteria

Als eerst zal er een dossieronderzoek plaatsvinden onder de jongeren waarbij de doorplaatsing niet succesvol is verlopen. Dit zijn de jongeren die binnen zes maanden zijn heropgenomen.

Vervolgens zal er een dossieronderzoek plaatsvinden onder de jongeren waarbij de doorplaatsing succesvol is verlopen. Hiermee worden de jongeren bedoeld die doorgeplaatst zijn naar een vervolgvoorziening en hier langer dan zes maanden verblijven.

Voor de selectie zijn de volgende dossiers geselecteerd:

- Jongeren die heropgenomen zijn tussen 2011 en 2014.
- De leeftijd van de jongeren ligt tussen de 12 en 18 jaar.
- De dossiers die onderzocht worden zijn van jongeren die maximaal zes maanden na beëindigen van opname in de JeugdzorgPlus heropgenomen zijn in een JeugdzorgPlus instelling.
- De reden van heropname in de JeugdzorgPlus moet zijn: Plegen van een delict, tonen van delinquent gedrag, verergering van gedrag, bedreiging voor zichzelf of zijn omgeving of weglopen.
- Er is sprake van verschillende dossier m.b.t. sekse en IQ.

Onderwerpen dossieronderzoek heropnames en succesvolle doorplaatsingen

Zoals hierboven vermeld, vinden er twee dossieronderzoeken plaats. De eerste staat in het teken van de heropnames en de tweede staat in het teken van succesvolle doorplaatsingen. Het format dat is ontwikkelt voor het dossieronderzoek binnen de heropnames vindt u als bijlage 1. Het format dat is ontwikkelt voor de succesvolle doorplaatsingen vindt u als bijlage

2. Hieronder volgt een lijst met onderwerpen die onderzocht worden voor de heropnames. Het kopje “heropname” zal alleen worden opgenomen in format 1.

- Algemene gegevens van de jongere

Opgenomen wordt: Cliëntnummer, geboortedatum, sekse, IQ, nationaliteit, diagnoses en medicatiegebruik.

- Gezinssamenstelling

Opgenomen wordt: Huidige gezinssamenstelling, contact biologische ouders en verblijfgeschiedenis jongere.

- Beïnvloedbare factoren

Opgenomen wordt: factoren vanuit de literatuur met betrekking tot het kind en de omgeving.

- Hulpverleningsgeschiedenis

Opgenomen wordt: Welke hulpverlening de jongere voor een opname in de JeugdzorgPlus al heeft gehad en hoelang deze hulp heeft geduurd.

- Eerste aanmelding

Opgenomen wordt: De reden van aanmelding, datum, afkomstig van, de behandeldoelen, het perspectief en de duur van de behandeling.

- Doorplaatsing

Opgenomen wordt: datum doorplaatsing, vervolgvoorziening, doel en reden van de doorplaatsing.

- Proces doorplaatsing

Opgenomen wordt: de kennismaking, de overdracht, het contact en de betrokkenen.

- Heropname

Opgenomen wordt: datum heropname, afkomstig van, reden heropname, doelen en perspectief, duur van de behandeling.

Scoring van de gegevens

De gegevens over de jongeren worden overgenomen vanuit het dossier. Als een gegeven ontbreekt zal dit worden weergegeven als “niet bekend”.

Bij de beïnvloedbare factoren zal er worden aangegeven of er sprake is van een risico-, of beschermende factor. Diagnoses en problemen zullen worden gecodeerd als “aangetoond”, “vermoeden van”, geen sprake van”, of “niet bekend”.

De onderzoeksgroep

Voor het dossieronderzoek naar heropnames zullen er tien dossiers worden geanalyseerd, waaronder vijf jongens en vijf meisjes. Voor het dossieronderzoek naar succesvolle doorplaatsingen zullen er tien dossiers worden geanalyseerd, waarvan vijf plaatsingen

binnen Intermetzo en vijf plaatsingen bij een andere vervolgvoorziening. Nadien wordt er dan bekeken of er datasaturatie wordt bereikt en of er nog meer dossier moeten worden geanalyseerd (Lucassen & Hartman, 2007).

Bronnen

Het dossieronderzoek is gebaseerd op de oriënterende gesprekken en interviews met de betrokkenen. Deze betrokkenen zijn L. van Domburgh, tevens hoofd van afdeling onderzoek en ontwikkeling, C. Schrödeur van de JeugdzorgPlus, de trajectregisseurs en het plaatsingsbureau.

Daarnaast is er gebruikt gemaakt van literatuur uit de eerder gedane literatuurstudie.

Operationalisering van begrippen

In het format staan begrippen waarvan hieronder de betekenis wordt weergegeven. Dit om objectiviteit te waarborgen.

Sociale ontwikkeling:

De sociale ontwikkeling kan zowel als een beschermende – of als risicofactor gescoord worden. Met sociale ontwikkeling wordt het vermogen om relaties met andere aan te gaan en tot stand houden. Het vormt een beschermende factor als de jongere over de vaardigheden beschikt die nodig zijn om vriendschappen te onderhouden. De sociale ontwikkeling vormt een risicofactor als de jongere niet in staat is om plezierige relaties en vriendschappen aan te gaan. Dit kan zich externaliserend uiten, zoals pesten, ruzie of agressie. Tevens kan het ook internaliserend van aard zijn; sociaal angstig gedrag (Prins & Braet, 2008).

Lichamelijke ontwikkeling

De lichamelijke ontwikkeling kan als beschermende factor worden gescoord als er geen sprake is van een achterstand, handicap of verstoorde ontwikkeling. Tevens kan de lichamelijke ontwikkeling als leeftijdsadequaat gecodeerd worden als de lengte en gewicht conform de leeftijd van de jongere zijn.

Emotionele ontwikkeling

Bij de emotionele ontwikkeling wordt gekeken naar de stemming, angst agressie en zijn/haar zelfbeheersing. “De emotionele ontwikkeling is het in toenemende mate leren, herkennen en begrijpen van eigen gevoelens en die van anderen”(Delay, 2004, p. 32)

Gehechtheidsontwikkeling

“Gehechtheid is een affectieve band die iemand tot stand brengt tussen zichzelf en een specifieke ander, en die hen over tijd en ruimte met elkaar verbindt” (Rigter & Hintum, 2013, p.126). Bij een positief hechtingsproces is er sprake van een relatie waarin vertrouwen en veiligheid centraal staan. Bij veilige gehechtheid is de opvoedingsstijl van de ouders sensitief en responsief. Bij onveilige gehechtheid spreekt men over twee typen. Bij ouders die consequent insensitief zijn, zijn de kinderen vermijdend; ze houden zich groot en denken dat ze het allemaal alleen moeten doen. Bij het tweede type is het gedrag van de ouders tegenstrijdig. De kinderen zijn ambivalent of afwerend (Rigter & Hintum, 2013).

Competentie

Competentie: interne locus of control; “de overtuiging dat je zelf iets kunt aanpakken en dat je invloed op je eigen leven hebt” (Rigter, 2002, p. 78).

Temperament:

“De karakteristieke manier waarop een individu reageert en zich gedraagt. Dit is vermoedelijk genetisch bepaald” (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009)

Ingevuld door:

Datum:

1. Algemene gegevens (25)	
Clëntnummer	
Geboortedatum	
Geboorteland	
Sekse	☐ Man ☐ Vrouw
IQ	
Diagnose(s)	
Medicatiegebruik	

2. Gezinssamenstelling (25)	
Gezinssamenstelling	
Contact biologische moeder	☐ Ja ☐ Nee
Soort contact	☐ Fysiek ☐ Telefonisch ☐ Digitaal
Frequentie	☐ Dagelijks ☐ Wekelijks ☐ Maandelijks ☐ Jaarlijks
Contact biologische vader	☐ Ja ☐ Nee
Soort contact	☐ Fysiek ☐ Telefonisch ☐ Digitaal
Frequentie	☐ Dagelijks ☐ Wekelijks ☐ Maandelijks ☐ Jaarlijks
Verblijfsgeschiedenis van de jongere	
Opmerkingen	

3. Beïnvloedbare factoren (25)			
Kindniveau	Beschermende factor	Risicofactor	Opmerkingen
Sociaal			
Lichamelijk			
Emotioneel			
Hechting			
Gedrag			
Leeftijd ¹			
Motivatie			
Intelligentie			
Zelfbeeld			
Sociaal netwerk/ vriendengroep			
Dagbesteding (school/werk)			
Vrijtijdsbesteding			

¹ Hoe ouder de jongere bij de opname is, hoe groter de kans op uitval (Dunnen,Pierre, Stewart, Johnson, Cook & Leschied, 2012).

Ingrijpende gebeurtenissen			
Mishandeling			
Verwaarlozing			
Seksueel misbruik			
Middelenmisbruik			
Vertoonde delinquent gedrag			
In aanraking met politie geweest			
Loverboycircuit			
(Seksueel) overschrijdend gedrag			
Pesten			
Geschiedenis van spijbelen			
Geschiedenis van weglopen			
Automutilatie en suïcidaliteit			

4. Beïnvloedbare factoren (25)			
Factoren omgeving	Beschermende factor	Risicofactor	Opmerkingen
Gezinsklimaat			
Relatie ouders			
Psychopathologie/ problematiek ouders			
Behandel- en leefklimaat instelling			

5. Hulpverleningsgeschiedenis (25) (Data hulp en/of behandelingen, uithuisplaatsing, overplaatsing, dagbehandeling, residentiële behandeling etc. op chronologische volgorde).	
Datum:	Gebeurtenis/hulp vorm:
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	

6. Eerste aanmelding (25)	
Datum	
Afkomstig van	
Reden van aanmelding	
Doel/behandeldoelen	
Perspectief	
Geschatte duur van de behandeling	

7. Doorplaatsing (25)	
Datum van de doorplaatsing	
Soort vervolgvoorziening	
Doel van de doorplaatsing	○ Langverblijf groep ○ Behandelgroep ○ Behandeling met verblijf ○ Observatie ○ Kamertraining ○ JJI ○ Thuis ○ Pleeggezin ○ Zelfstandig ○ Andere gesloten jeugdzorg ○ Anders, namelijk:
Reden van de doorplaatsing	

8. Heropname (25)	
Datum	
Afkomstig van	
Reden van aanmelding	
Duur van de behandeling	

Bijlage V: Fictieve casus Kim

Kim is een temperamentvol meisje van 16 jaar met een gemiddeld IQ. Ze is gediagnosticeerd met ODD, hechtingsproblematiek en een traumatische ervaring. Tevens is er sprake van kind-ouderproblematiek.

Achtergrond gegevens

Kim heeft tot haar zesde bij haar vader, moeder en broer gewoond in Dieren. Vader en moeder hebben vanaf het begin beide een andere opvoedingsstijl gehad, waarover veel strijd was. Dit zorgde tevens voor relatieproblemen. Ze hadden beide moeite met het stellen van grenzen en het bieden van structuur. Toen Kim vijf was werd er opvoedingsondersteuning in het gezin ingezet, om één duidelijke lijn te creëren in de opvoeding van de kinderen. Dit hielp voor het hele gezin en de thuissituatie verbeterde waardoor de hulp positief is afgerond. Vanaf dat moment is het een half jaar goed gegaan. Rond het zesde levensjaar veranderde het gedrag van Kim. Ze werd opstandig, brutaal, was veel boos en ook fysiek agressief. Dit zorgde voor veel spanningen tussen vader en moeder. Vader dronk die tijd veel alcohol waardoor hij ook agressief werd. Op deze momenten mishandelde hij zijn vrouw en de kinderen, zowel fysiek als psychisch. De situatie was erg onveilig voor de kinderen. Ook ouders merkte dat de opvoeding hen weer zwaar viel. Toen ontdekt werd dat Kim op zesjarige leeftijd twee keer is misbruikt door haar oudere broer, is ze in een crisispleeggezin geplaatst. In deze periode zijn ouders uit elkaar gegaan. Vanwege de gedragsproblemen van Kim was een pleeggezin niet langer een optie en is ze overgeplaatst naar diverse open behandelgroepen. Hier liep ze vaak weg of kon de veiligheid van Kim, vanwege risicovolle contacten, niet langer gegarandeerd worden. Om deze reden is ze op vijftienjarige leeftijd geplaatst in een JeugdzorgPlus instelling.

JeugdzorgPlus

Bij binnenkomst had Kim een laconieke houding en zag het nut van behandeling in de gesloten Jeugdzorg niet in. De eerste werken maakte Kim makkelijk contact met haar groepsgenoten. Met groepsleiders had ze oppervlakkig contact, ze hield ze op afstand. Ze gedroeg zich erg opstandig en luisterde slecht naar groepsleiders.

Het viel op dat Kim erg beïnvloedbaar en kwetsbaar was. Ze liep vaak mee met de 'leiders' van de jongeren. Ze is twee keer weggelopen onder druk van een groepsgenoot. Ze gingen samen naar het vriendje van Kims groepsgenoot. Een dag later zijn ze teruggebracht door de politie.

De tweede keer is Kim niet teruggekomen van verlof, omdat ze met een andere groepsgenoot had afgesproken om samen niet terug naar de groep te keren.

Kim had zichtbaar spijt van deze twee incidenten, maar het lukte haar niet om hier weerstand tegen te bieden. De acceptatie en goedkeuring van de andere jongeren leek toch belangrijker voor haar.

Kim heeft veel stemmingswisselingen en is vaak bozig. Ze zoekt in zo'n boze bui bewust conflicten op met groepsleiding en gaat veel in discussie. Tijdens deze conflicten kan ze zich zowel fysiek als verbaal agressief gedragen.

Als Kim 's avonds alleen op haar kamer zat, werd ze vaak verdrietig. In het begin kon ze dit niet op een adequate manier uiten, waardoor ze ging automutilleren of opstandig werd. Ze kon vervolgens niet goed vertellen waarom ze dit deed. Later in haar behandeling, lukte het Kim steeds beter om haar mentor te vertellen wat haar dwars zit. Dit luchtte haar duidelijk op, waardoor ze niet meer automutileerde en minder opstandig gedrag liet zien. De stemmingswisselingen van Kim zijn nog wel aanwezig, maar in mindere mate.

Kim ging naar de interne school. Ze is bezig met het behalen van haar VMBO diploma. Ze loop stage in de kantine van het terrein. Ze vindt dit erg leuk en ging met plezier naar haar stage.

Afgelopen acht maanden heeft Kim aan haar doelen gewerkt. Haar zelfbeeld is positiever, ze accepteert gezag en grenzen van de ander en kan haar emoties op een adequate manier uiten. Het contact met moeder is goed, ze hebben regelmatig belcontact en Kim gaat één keer in de maand een weekend naar moeder. De thuissituatie van moeder is niet stabiel genoeg om Kim weer thuis te laten wonen. Contact met vader en broer heeft Kim niet meer.

Kim heeft een positieve ontwikkeling doorgemaakt, maar heeft soms nog wel de neiging om risicovolle situaties op te zoeken. Ze wordt over drie weken doorgeplaatst naar een open leefgroep (24 uur voorziening).

Bijlage VI: Interviewguides

Interviewgide trajectregisseurs

Intro	Fijn dat u tijd heeft vrij kunnen maken voor dit interview
Uitleg over het doel van het onderzoek	Wij zijn twee studenten van de opleiding pedagogiek en zijn hier onderzoek stagiaires van Christa en Lieke. Ons onderzoek gaat over de heropnames in de JeugdzorgPlus. Wij willen weten welke factoren beïnvloedbaar zijn en de kans op een succesvolle doorplaatsing vergroten. Wij zijn benieuwd naar hoe zo'n doorplaatsing naar een vervolgvoorziening is verlopen.
Voicerecorder	Wij hebben een voicerecorder mee om het interview op te nemen, zodat wij tijdens het interview niet veel hoeven te schrijven. Gaat u hiermee akkoord?
Introductie	Wij hebben een dossieronderzoek gedaan en aan de hand daarvan zagen wij dat u de trajectregisseur was van Uit het dossier is gebleken dat hij heropgenomen is/succesvol doorgeplaatst is.
Hoofdvraag	Kunt u wat over deze jongere vertellen?
Eerste opname	Hoe is het verblijf/behandeling tijdens de eerste opname verlopen? (ontwikkeling etc.) Hoe was de houding van de jongere t.o.v. de behandeling/verblijf tijdens de eerste opname? (motivatie etc). Hoelang heeft het verblijf/behandeling geduurd?
Doorplaatsing	Waar is de jongere naartoe doorgeplaatst? Wat was de reden van de doorplaatsing? Hoe stond de jongere tegenover de doorplaatsing? (Wilde hij naar die plek? Motivatie? etc.). Hoe is de doorplaatsing verlopen? Zijn ouders betrokken geweest bij de doorplaatsing? Zo ja, op welke manier? Stonden ouders achter de doorplaatsing?
Kennismaking	Is er voor de jongere een kennismaking geweest met zijn nieuwe mentor en vervolgvoorziening? Hoe zag deze kennismaking eruit? (gesprek/meedraaien/telefonisch, eenmalig? etc.). Heeft iemand de jongere ondersteunt tijdens de kennismaking? Zo ja, wie en waarom?
Overdracht	Is er een overdracht geweest tussen de mentoren of evt. andere begeleiders? Hoe zag deze overdracht eruit? (fysiek/digitaal/telefonisch, eenmalig? etc.). Is er na de doorplaatsing contact geweest met de vervolgvoorziening? Zo ja, door wie, waarom en op welke manier? (fysiek/digitaal/telefonisch, eenmalig? etc.). Heeft de mentor meegedraaid op de vervolgvoorziening?
Heropname	Om welke reden is de jongere heropgenomen? Hoe is de heropname verlopen? (ontwikkeling, houding, motivatie etc.). Hoelang heeft het verblijf/behandeling van de heropname geduurd? Waar is de jongere naartoe doorgeplaatst?

	Hoe is de doorplaatsing/kennismaking verlopen? à zie vragen hierboven.
Ideale doorplaatsing	Hoe ziet volgens u de ideale doorplaatsing eruit?
Afsluiting interview	Wilt u nog iets toevoegen aan dit gesprek? Zijn er nog onderwerpen die belangrijk zijn die nog niet aan bod zijn geweest?
Uitleg vervolg	Dit interview zal letterlijk uitgetypt worden. Als u wilt kunnen wij dit u toesturen. Aan het eind van ons onderzoek geven wij een presentatie met de onderzoeksresultaten en aanbevelingen, hier krijgt u nog een uitnodiging van.
Bedanken	Wij willen u heel erg bedanken voor het interview.

Interviewgide groepsleiders

Intro	Fijn dat u tijd heeft vrij kunnen maken voor dit interview
Uitleg over het doel van het onderzoek	Wij zijn twee studenten van de opleiding pedagogiek en zijn hier onderzoek stagiaires van Christa en Lieke. Ons onderzoek gaat over de heropnames in de JeugdzorgPlus. Wij willen weten welke factoren beïnvloedbaar zijn en de kans op een succesvolle doorplaatsing vergroten. Wij zijn benieuwd naar hoe zo'n doorplaatsing naar een vervolgvoorziening is verlopen.
Voicerecorder	Wij hebben een voicerecorder mee om het interview op te nemen, zodat wij tijdens het interview niet veel hoeven te schrijven. Gaat u hiermee akkoord?
Introductie	Wij hebben een dossieronderzoek gedaan en aan de hand daarvan hebben wij een fictieve casus bedacht. Wij willen u vragen om deze door te lezen.
Inleidende vragen	Is het herkenbaar? Wat vindt u opvallend aan deze casus en waarom? Waar moet er bij dit meisje rekening mee gehouden worden?
Hoofdvraag	Hoe ziet voor deze jongere de ideale doorplaatsing eruit? Hierbij hoeft u geen rekening te houden met tijd, geld, medewerkers etc.
Doorplaatsing	Hoe vaak zou u meegaan naar de vervolgvoorziening? Hoe ziet de kennismaking er voor deze jongere eruit? Hoe ziet contact na de doorplaatsing eruit?
Huidige situatie	Hoe gebeurt de doorplaatsing en de overdracht nu? Wat valt daarin op? Wat missen jullie daarin?
Afsluiting interview	Wilt u nog iets toevoegen aan dit gesprek? Zijn er nog onderwerpen die belangrijk zijn die nog niet aan bod zijn geweest?
Uitleg vervolg	Dit interview zal letterlijk uitgetypt worden. Als u wilt kunnen wij dit u toesturen. Aan het eind van ons onderzoek geven wij een presentatie met de onderzoeksresultaten en aanbevelingen, hier krijgt u nog een uitnodiging van.
Bedanken	Wij willen u heel erg bedanken voor het interview.

Interviewgids unitleider OGHeldringstichting

Intro	Fijn dat u tijd heeft vrij kunnen maken voor dit interview
Uitleg over het doel van het onderzoek	Wij zijn twee studenten van de opleiding pedagogiek en zijn onderzoek stagiaires van Intermetzo. Ons onderzoek gaat over de heropnames in de JeugdzorgPlus. Wij willen weten hoe bij jullie organisatie een doorplaatsing gerealiseerd wordt.
Voicerecorder	Wij hebben een voicerecorder mee om het interview op te nemen, zodat wij tijdens het interview niet veel hoeven te schrijven. Gaat u hiermee akkoord?
Introductie	Wij hebben een dossieronderzoek gedaan en een aantal interviews met medewerkers gehad. Wij wilden graag kijken hoe een andere JeugdzorgPlus instelling naar dit probleem kijkt. Kunt u kort wat vertellen over uw functie en de OGHeldring Stichting?
Hoofdvraag	Hoe zit het bij de OGHeldring met de heropnames?
Heropnames	Wat valt bij jullie op als u kijkt naar het aantal heropnames? Wat zouden oorzaken daarvan kunnen zijn?
Ideale doorplaatsing	Hoe ziet volgens u de ideale doorplaatsing eruit? Wie speelt welke rol? Wat is daarvoor nodig? Waarom kan dat niet gerealiseerd worden?
Afsluiting interview	Wilt u nog iets toevoegen aan dit gesprek? Zijn er nog onderwerpen die belangrijk zijn die nog niet aan bod zijn geweest?
Uitleg vervolg	Dit interview zal letterlijk uitgetypt worden. Als u wilt kunnen wij dit u toesturen. Aan het eind van ons onderzoek geven wij een presentatie met de onderzoeksresultaten en aanbevelingen, hier krijgt u nog een uitnodiging van.
Bedanken	Wij willen u heel erg bedanken voor het interview.

Interviewgide teamcoördinator 'Moedige Meiden'

Intro	Fijn dat u tijd heeft vrij kunnen maken voor dit interview
Uitleg over het doel van het onderzoek	Wij zijn twee studenten van de opleiding pedagogiek en zijn onderzoek stagiaires van Intermetzo. Ons onderzoek gaat over de heropnames in de JeugdzorgPlus.
Voicerecorder	Wij hebben een voicerecorder mee om het interview op te nemen, zodat wij tijdens het interview niet veel hoeven te schrijven. Gaat u hiermee akkoord?
Introductie	Wij zagen uw project op internet voorbij komen en hadden hier wat vragen over.
Hoofdvraag	Kunt u wat vertellen over het 'Moedige Meiden' project
Werking	Hoe maken jullie de overbrugging kleiner? Wat werkt hierin? Wat valt op? Wat zijn de effecten?
Transfer	Kunnen jongeren van Intermetzo ook aangemeld worden? Wat is het verschil met de mentor?
Afsluiting interview	Wilt u nog iets toevoegen aan dit gesprek? Zijn er nog onderwerpen die belangrijk zijn die nog niet aan bod zijn geweest?
Uitleg vervolg	Dit interview zal letterlijk uitgetypt worden. Als u wilt kunnen wij dit u toesturen. Aan het eind van ons onderzoek geven wij een presentatie met de onderzoeksresultaten en aanbevelingen, hier krijgt u nog een uitnodiging van.
Bedanken	Wij willen u heel erg bedanken voor het interview.

Interviewgide jongeren JeugdzorgPlus

Intro	Fijn dat je tijd hebt vrij kunnen maken voor dit interview
Uitleg over het doel van het onderzoek	Wij zijn twee studenten van de opleiding pedagogiek en zijn onderzoek stagiaires van Intermetzo. Ons onderzoek gaat over de heropnames in de JeugdzorgPlus.
Voicerecorder	Wij hebben een voicerecorder mee om het interview op te nemen, zodat wij tijdens het interview niet veel hoeven te schrijven. Ga je hiermee akkoord?
Introductie	Hoe ben je? Hoelang zit je hier al?
Vervolgvoorziening	Waar ben je na je eerste heropname heen gegaan? Hoe is dat gegaan? Hoe zag jouw doorplaatsing eruit?
Beleving	Wat vond je fijn? Wat heb je gemist? Wat kon beter?
Afsluiting interview	Wil je nog iets toevoegen aan dit gesprek? Zijn er nog onderwerpen die belangrijk zijn die nog niet aan bod zijn geweest?
Uitleg vervolg	Dit interview zal letterlijk uitgetypt worden. Als je wilt kunnen wij dit je toesturen.
Bedanken	Wij willen je heel erg bedanken voor het interview.

Bijlage VII: Uitgeschreven interviews

Trajectregisseur S. Nijboer

05:36

TR: "Ik heb wel een meisje trouwens, ik heb een meisje, die heeft uiteindelijk een succesvolle overdracht naar een vervolginstelling gehad. Wil je daar de naam nog van weten? Ik weet niet of dat handig is?"

Renske: "Ja voor het gesprek is dat nu wel even handig, maar we gaan haar naam niet noemen in het verslag"

Jaleesa: "Of een andere naam mag ook hoor, dat is misschien wel makkelijker praten."

Renske: "Ja."

Jaleesa: "Maar zijn is helemaal niet teruggevallen? Ook nooit geweest? Of in ieder geval niet binnen zes maanden?"

TR: "Nee, nee"

Jaleesa: "Oke"

TR: "S. is dat"

Renske: "Oke"

TR: "En daar heb ik veel in moeten doen in de overdracht namelijk"

Renske: "Oke, dus dat is wel een interessante.."

TR: "Ja dat is wel interessant, inderdaad. Ik zit even te denken wanneer ze ongeveer weg is gegaan, ehm, dat is augustus vorig jaar. Ja dat is voorbij de zes maanden."

Renske: "Oke"

TR: "Ja"

Renske: "Want zij, eeh, ja, kun je wat vertellen over haar situatie? Hoe ze hier is gekomen?"

TR: "Ja, ja is een meisje wat hier is gekomen, uuh, vanuit een open setting, TRIAS, regio Zwolle. Uhm, of in ieder geval, ze heeft meerdere settings gehad, zeg maar."

Renske: "Ja"

TR: "Meerdere groepen, crisisgroep, crisisgroep en vervolgens liep het eigenlijk allemaal nergens meer. Toen is ze met een gesloten machtiging bij ons geplaatst en dat had met name te maken met dat zij, uuh, dat niet te pijlen was waar ze zich ophield, met wie ze zich ophield, er waren heel veel zorgen over haar netwerk, uuh, geen vinger op kunnen leggen zeg maar. En die onttrok zich gewoon helemaal aan het gezag van haar moeder. Een ouder gezin zeg maar."

Jaleesa: "Ah oke, vader helemaal buiten beeld?"

TR: "Ja vader helemaal buiten beeld en nog twee broertjes waarvan één volgens mij ook flink ADHD en moeder had zelf ook in ieder geval ADHD, maar ook wat psychische problemen. Geen stoornis maar gewoon wat problemen."

Jaleesa: "Ja"

Renske: "Ja, klachten."

TR: "Dus dat is een beetje de achtergrond, bij S. Ze is (denkt na) 16."

Jaleesa: "Had ze zelf, uuh, stoornissen of diagnoses?"

TR: "uuh, ADD, had ze, dat is hier toen uuh onderzocht, uuh ff kijken, moeder had de sterke indruk dat ze ook iets van een concentratiestoornis of iets dergelijks. Vervolgens is er een PO geweest en toen is er ADD uitgekomen. Uuh, van daar uit is er ook medicatie uuh, toen aangeboden."

Renske: "Oke"

TR: "heeft ze ook wel hier, in de periode dat ze hier verbleef, heeft ze dat wel aardig goed gebruikt. Maar zij had met name last van die ADD op school."

Jaleesa: "Oke."

TR: "en niet zozeer op de groep of iets dergelijks. Uuhm, wat er verder uit kwam, uuh, kun je niet echt een stempel geven, is dat haar emotieregulatie erg verstoord was. Dus bijna geen emoties kunnen herkennen, maar daar ook heel moeilijk mee om kunnen gaan."

Renske/Jaleesa: "Oke"

TR: "Dus heel vlak en weinig diepte. Hoe moet ik het zeggen, dus een vlak meisje waarin lijkt alsof er niks aan de hand is, maar vooral traumatische ervaringen gehad. (Renske: "Oke") Dus dat was de diagnostiek, zeg maar."

Renske: "Oke, dus ze is hier geplaatst omdat er zorgen waren over haar netwerk, met wie ze omging?"

TR: "Ja en totaal onttrekken aan het gezag (Jaleesa: "Hmhm") dus uuh, helemaal uit beeld zijn, zich niet aan de regels houden, compleet haar eigen gang gaan, zeg maar. (Jaleesa: "Ja") En op de crisisgroep liep het niet goed en bij moeder thuis liep het ook niet goed, vandaar dat ze hier terecht is gekomen."

Jaleesa: "Hoe stond zij tegenover de plaatsing?"

TR: "Wel heel negatief, (Renske: "Hmhm") ze kon het heel moeilijk accepteren. Sowieso was haar emotieregulatie zelf al niet zo goed, maar het probleembesef was er ook niet. Ze had met name zoiets van, iedereen om mij heen denk dat ik problemen heb, maar..

Renske: "Ze legt het eigenlijk allemaal buiten zichzelf?"

TR: "Jaa, maar ze zag het ook niet."

Renske: "Nee"

TR: "Weetje, ze zag ook werkelijk waar niet.., ze is ook heel erg geageerd dat in haar rapportage stond dat ze in het loverboycircuit zat. (Renske: "Hmhm") Ze zegt, dat is gewoon niet waar. Dat is gewoon niet waar. Er waren heel veel vermoedens, maar ze hebben het nooit hard kunnen maken (Renske: "Nee, oke") ook vanuit Bureau Jeugdzorg niet. En zij heeft altijd, ze is daar heel stellig in geweest: het is helemaal niet aan de orde. Dus toen zijn hier kwam, stond ze er heel negatief tegenover, ja."

Renske: "En hoe is de rest van de behandeling hier, uuh gegaan?"

TR: "Ja ze was een meisje, ze verblijf in Nijkerk trouwens, dat is een gesloten setting van ons. In het begin heeft ze best wel geageerd, uuh, hoe moet je het zeggen, ja echt wel oppositioneel, tegendraads en eigenlijk na een vrije korte periode had ze haar plaatsing wel geaccepteerd, (Jaleesa: "Oke..") Ik ben hier nou eenmaal, het is zo. Ik ben het er niet mee eens, maarja, (Renske: "geaccepteerd") het heeft niet zoveel zin om daar enorm tegen in te gaan, dus we gaan kijken waar haar mogelijkheden liggen.

Wat bij haar eigenlijk best heel erg goed is gegaan, of eigenlijk kom je daar gaande weg achter, dat er heel veel in dat systeem zat, tussen haar en haar moeder. Wat maakte dat het tussen haar en haar moeder ook echt niet heel erg lekker liep. Heel erg loyaal aan elkaar en heel erg betrokken, maar ondertussen ook niet zo goed met elkaar door een deur kunnen. Dat belemmerde haar ook weer. (Renske: "Hmhm") Dus het had niet alleen met haar te maken, maar ook met moeder.

Renske: "Oke, dus het systeem was..")

TR: "Ja de wens was heel erg om naar huis te gaan, alleen zodra het dichtbij kwam, trok moeder zich terug."

Jaleesa: "Oke, want hoe stond moeder tegenover de plaatsing? Stond ze daarachter?"

TR: "Jaa, jajaja, nee die stond daar helemaal achter! (Jaleesa: "Ja") Die had echt zoiets van, dat moet ook gebeuren. En moeder was heel dubbel in het zenden van de signalen. Ze stelde steeds opnieuw voorwaarde om thuis te kunnen gaan wonen. Eerst moet haar gedrag beter. Dan was haar gedrag beter, dan moet ze eerst haar diploma halen. (Renske: "Ohja, ja") Uuh, maja diploma, waar hebben we het over? Niveau 1? Of een certificaat? Dus iedere keer verlegde ze de grens weer. Waarop wij als hulpverlening gezegd hebben, dit is voor S. niet te doen. Want zij verheugd zich steeds weer op iets, krijg steeds de deksel op d'r neus, wordt steeds teleurgesteld. Toen hebben wij gezegd, van uuh, we grijpen dan toch maar in, Wij gaan een beslissing nemen, want moeder is niet in staat om hardop te zeggen van, je kan niet meer thuis wonen (Renske: "nee") en zij verheugd zich er steeds op en dat doet haar alleen maar meer zeer.

Dus toen hebben wij gezegd, we gaan richting zelfstandigheid werken."

Renske: "Oke, zelfstandig wonen?"

TR: "Uuhm, ja uiteindelijk. (Renske: "Oke") Het is een iets lager begaafd meisje, niet enorm zwak begaafd of licht verstandelijk beperkt ofzo. (Renske: "Hmhm.") Ze had wel wat meer sturing nodig, meer uitleg enzo nodig, maar in eerste instantie was ze hartstikke teleurgesteld, want ze had zich helemaal gefocust op huis, maar uiteindelijk had ze ook heel goed kunnen schakelen en had ze het geaccepteerd. (Jaleesa: "oke") Ze is toen heel erg richting zelfstandigheid gegaan. Vervolgens is zij uitgeplaatst naar uuh, ze zou weer richting Zwolle gaan (Renske: "Hmhm") alleen vanwege een hele lange wachtlijst daar en het eigenlijk niet nodig hebben om in een geslotenheid te verblijven hebben we haar een tussenstap laten doen in Flevoland, want dat was waar er plek was. Niet ideaal, maar wel meer ideaal dan in gesloten jeugdzorg nog zitten."

Jaleesa: "Ja, en dat zag ze zelf ook in?"

TR: "ja, ja dat zag ze zelf wel in, maar bij haar was natuurlijk de grootste drijfveer om gewoon weg te zijn uit de gesloten jeugdzorg?"

Renske: "Dus de tussenstap naar zelfstandig wonen is dus Flevoland geworden?"

TR: "Ja en dat was al wel een groep waarin echt veel meer zelfstandigheid werd verwacht."

Renske: "Dus een open groep?"

TR: "Dus echt een open groep, maar ook een opengroep waarin begeleid wonen al.."

Renske: "Ja, oke"

TR: "Dus uuh, maar op de achtergrond nog wel steeds de aanmelding op de wachtlijst voor een KTC, kamertrainingscentrum in Zwolle."

Jaleesa: "Dus het was meer ter overbrugging even..?"

TR: "Ja, ter overbrugging. En op het einde van mijn begeleidingsperiode is ze daadwerkelijk over gegaan naar het kamertrainingscentrum. En in de tussenperiode is ze naar Flevoland een instelling gegaan, en daar best wel veel in moeten doen omdat toch goed te laten verlopen."

Renske: "En wat heb je daar dan allemaal in gedaan?"

TR: "uuhm, de intake gesprekken. Ben ik samen met haar naar toe geweest. Ook met moeder mee."

Renske: "Moeder stond daar ook nog steeds achter?"

TR: "Ja, moeder was eigenlijk wel ja, ja stond eigenlijk overal wel achter."

Jaleesa: "En het was een eenmalig intakegesprek geweest?"

TR: "Uuhm, nee, er waren, even kijken, wat je erin doet qua voorbereiding is de aanmelding enzo. Dat doe je ook samen met de gezinsvoogdes en dat soort zaken. Ook uitvinden in gesprekken met het meisje, van goh, wat kunnen we nou en wat gaan we doen. Volgens mij heb ik een of twee keer, twee keer, nee één kennismakingsgesprek, zo moet ik het zeggen, samen met moeder op die groep om te kijken hoe ziet het er nou uit. De tweede keer was echt intakegesprek met de zorg coördinator daar. Dus daar ben ik mee naar toe geweest. Ik ben blijven fungeren als contactpersoon. Ik ben, ik heb haar zes maanden nog in nazorg gehad."

Eerste aanleg was de afspraak om 1 keer per maand haar echt te zien. (Renske/Jaleesa: "Hmhm") Op een gegeven moment was dat niet meer zo nodig, want telefonisch contact hadden we ook genoeg aan. Maar ik ben wel vast aanspreekpunt gebleven.

Dus als er toch moeilijkheden waren met haar, dan uuh, kreeg ik een mailtje of telefoontje van de groep."

Renske: "Oke"

Jaleesa: "Is dat vaak voorgevallen?"

TR: "Uuh, een keer of twee?"

Renske: "Dat het eigenlijk niet goed ging en dat er dan contact werd gezocht met jou?"

TR: "Ja, ja"

Renske: "Oke"

TR: "En.."

Renske: "En wat heb je daar dan in gedaan in dat contact als ze aangaven dat het niet goed leek te gaan?"

TR: "Eerst kijken, van oke wat is er nou precies aan de hand? Is het herkenbaar? Is het herkenbaar gedrag wat ze heeft laten zien? Uuh en dan heb je het daar eigenlijk onderling over, wat kunnen we hier nou mee? Gewoon qua benadering, dat soort zaken;. Ik ben twee keer, want ze zat in Lelystad, ik ben twee keer naar Lelystad toe gegaan om met haar afzonderlijk te praten. Met haar en de begeleiding.

En eigenlijk gewoon kijken of je weer bij elkaar kan komen, die verbinding kan zoeken. Van oke je hebt zo goed je best gedaan hier binnen de JeugdzorgPlus, wat gebeurt er nu dan dat het minder goed gaat. (Renske/Jaleesa: "Hmhm") Dat het in ieder geval op tafel komt. En voor haar was het met name, denk ik, goed omdat zij een hele lastige prater was in het aangeven van, waar heb ik nou precies last van? Dat ik ook een beetje voor haar kon fungeren als, hey dit is dus wat er gebeurd." (Jaleesa: "oke") En dat uuh de begeleiding daar ook weer verder met haar kon, met name naar haar toe.

Renske: "als "en soort van tussenschakel in de communicatie dan?"

TR: "Ja, dat kan"

Renske: Oke ja"

Jaleesa: "Want wat was er op dat moment fout gegaan dan, waardoor zij contact hebben gezocht?"

TR: "Uuhm, ook weer onzichtbaar zijn, zeg maar. Weggaan van de groep zonder iets te zeggen, niet melden als ze weer thuis kwam."

Jaleesa: "Meerdere malen?"

TR: "Ja, drankgebruik, wegblijven in de weekenden. Weetje wel, contacten met moeder die moeizaam verliepen, eigenlijk van dat soort dingetjes. En dan is het dus wel fijn dat je als hulpverleners onderling even kan schakelen. Dus niet zo van; ik gooi je over de schutting, succes ermee. (Renske: "haha").

Renske: "Want dan was het waarschijnlijk niet goed gegaan daar?"

TR: "Nee, want ze hebben op het punt gestaan daar, van wat gaan we doen? Gaan we haar hier nog laten blijven? Want we zijn geen hotel." (Renske: "Nee") Hè, en eehm, ze zijn ook echt wel, op een gegeven moment kom je tot de conclusie dat het misschien wel wat té open was voor haar, dat er te weinig kaders voor haar zijn.

Dus op een gegeven moment zijn we, eigenlijk heel kinderachtig, weer terugggegaan van, dit zijn de regels, daar ga je je aan houden. Nou en vervolgens was dat helder en toen ging het stukje bij beetje beter. (Jaleesa/Renske: "ja, hmhm")

Renske: "Dus eigenlijk is het contact met jou daar in die vervolginstelling iets geweest waardoor het goed is blijven gaan. Als dat niet was geweest dan eeh.."

TR: "Ik denk dat als dat er niet was geweest, dat de stekker er eerder uit was getrokken en dat er dan was gezegd, we kunnen hier niks meer mee. En niet om hun in een kwaad daglicht te stellen, maar meer van wat moeten we nou, want ze wil niks, doet niks.

En dat is op zich ook wel, ze heeft daar op zich ook niet een heel goed verblijf gehad, maar ze heeft zich uiteindelijk wel aan bepaalde regels gehouden. Ze heeft zich nooit open gesteld daar, maar uiteindelijk was het voor hen ook wel heel erg duidelijk. Want S, zegt, ik zit zo te wachten op een andere plek, waarom zou ik dat hier nog gaan doen?"

Jaleesa: "Ja, logisch."

TR: "Uiteindelijk was dat eruit, was dat helder, en toen hadden ze zoiets van, oke, prima, maar dan is dat de stand van zaken, maar je woont hier wel en je houdt je hier aan een aantal regels, maar dan gaan we dus niet meer helemaal diep erop in en...

(Jaleesa/Renske: "Ja.") Ja weetje van dan soort dingen. Dus uiteindelijk heeft het geresulteerd in een soort van elkaar gedogen, wat wel heeft gewerkt. Want ze is daar gebleven, ze heeft zelf school voor elkaar gekregen, ze heeft heel veel dingen zelf opgepakt. Uuh en vervolgens kon de plaatsing bij TRIAS KTC ook redelijk toch nog vlot plaatsvinden. (Jaleesa: "Oke")

En toen hebben we het samen opgepakt en toen is de begeleider van die groep, maar ook ik weer, weer mee gegaan naar TRIAS toe voor een eerste gesprek weer.”

Jaleesa: “Want hoelang had ze op uuuh, in Flevoland gezeten?”

TR: “Even denken hoor.... Ik moet heel even goed nadenken.... Een maand of vier denk ik, vijf.”

Jaleesa: “Oke, ja.”

TR: “Ja, want op het moment dat ze zo ongeveer over zou gaan op TRIAS, was dat mijn einde van de begeleiding. Dus ik denk een maand of vier/vijf.”

Jaleesa: “Ja. En hoe..”

TR: “En er waren al gesprekken geweest met TRIAS zeg maar, daarvoor al, want ze wisten al wel wat moet er nog geregeld worden en dat soort zaken. En op het moment dat daar een intake gesprek was zat ik daar ook aan tafel, maar heb ik al wel aangegeven, van oké weetje, ik hou nog een beetje de boel in de gaten en jullie kunnen me altijd nog benaderen als dat nodig is, maar er zijn aantal zaken die opgepakt moeten worden en wie gaat dat dan doen nu? En dat heeft vervolgens weer bij de andere groep gelegen. Dus je maakt dan meer afspraken met elkaar.

Jaleesa: “Ja, want was de keus geweest, jij mee ging daar, want haar mentor van Flevoland ging natuurlijk mee, waarom ging jij dan nog mee?”

TR: “Omdat het eigenlijk nog in mijn periode van begeleiding viel en omdat ik ook nog wel met haar begeleiding.. er is in Flevoland nog wel het een en ander gebeurd wat niet zo heel erg lekker heeft gelopen. Dus vond ik eigenlijk dat het nog wel een beetje mijn plicht is om er voor te zorgen dat ze goed, naja goed, in ieder geval wel dat je eerlijk bent naar elkaar als collega's, als instellingen. Dus ik was daar ging het met haar echt wel goed hoor, maarja ik vind ik dat ik de verplichting heb om te zeggen, ja luister, we hebben het nu over dat het goed gaat, maar een maand of twee maanden terug...

Renske: “Hmhm.”

Jaleesa: “Ja”

TR: “Hè ,dus ik zei, dat is wel wat ik helemaal heb gezien in het traject hè. Ze is eigenlijk maar vier/vijf maanden in flevoland geweest, maar ik heb haar dik een jaar meegemaakt. (Renske: “hmhm.”) Dus dan kan ik wel, ik vind dat ik eerlijk moet zijn, maar ik vind ook dat ik moet kunnen, op dat moment dacht ik dat het nog wel een meerwaarde was, om ook te kunnen laten zien wat haar ontwikkeling wel is geweest, in die hele periode daarvoor, die ze verder heeft doorgemaakt. Bij TRIAS was ze bekend, ze waren sceptisch over haar komst.

Jaleesa: “ja, ja.”

Renske: “Ze is daar natuurlijk vandaan gekomen.”

TR: “Daar is het mis gegaan, en dan denk ik ja, ik vind het ook voor, ik sta dan ook voor het kind. Ik denk van ja, maar dit is wel wat ze heeft laten zien, het afgelopen jaar, anderhalf jaar.” (Renske/ Jaleesa: “Hmhm, ja.”)

Jaleesa: “Want is het gebruikelijk dan? Of doe jij dat zeg maar alleen? Is dat standaard dat iedereen dat doet?”

TR: “Dit is wel iets wat wij binnen die zorgtrajecten vorm hebben gegeven met de functie van trajectregisseur, dat wij wel op die manier in ieder geval een warme overdracht verzorgen. (Jaleesa: “Ja”)En dat doen we ook, en we merken wel dat in andere casussen het wordt overal anders ingevuld hoor, want ik heb hier bijvoorbeeld best wel veel contact gehad met de vervolginstelling. (Jaleesa: “Ja.”) Met andere instellingen heb ik mindere contacten, of heb ik minder contact met de jongere, is maar net wat je met elkaar afspreekt.. (Jaleesa: “ja”) van hoe gaan we dat doen? Uuhm, wij proberen nu wel wat meer af te stemmen, van wie gaat vorm geven aan de intakes, moet ik dat perse zijn of is het misschien een beter idee dat de mentor van de groep meegaat? (Renske: “Ja”) Dat die meer echt weet van hoe doet die jongen of dat meisje het echt op de groep?

Renske: “Ja want bij de vorige trajectregisseur hebben gevraagd van, wat zou de ideale overdracht zijn, of wat zijn daar voor nodig zijn en die gaf aan dat er inderdaad een warme overdracht tussen de mentoren heel belangrijk zou zijn, omdat de mentor van hier heeft de jongeren heel nauw mee samengewerkt en dat is dan in een keer weg..

Jaleesa: “Hmhm, ja”

TR: "ja, en contact met de ouders.."

Renske: "Maar in deze casus heeft u dat eigenlijk gedaan en niet de mentor, toch?"

TR: "Ja, klopt"

Renske: "En is daar.., zijn daar grenzen in? Of hoe is dat dan zo gekomen?"

TR: "Ja, ik denk dat dat ook nog een beetje te maken had met dat we toch nog meer in de beginperiode zaten dus dat het heel duidelijk was, dat is wat bij de trajectregisseur ligt.

(Renske/Jaleesa: "Ja") Soms spreek je het gewoon onderling overleg met elkaar af.

Renske: "Dus daar is geen..."

Jaleesa: "Dus dat je praktisch..."

TR: "Jaa.."

Renske: "Oke"

TR: "Maar het gaat met name om, want ik heb het laatst dus bij een andere casus gedaan, maar die jongen is, uuh, die is weggegaan, is wel terug gekomen, is een heropname geweest en vervolgens weer uitgeplaatst (Renske: "Hmhm") en bij die tweede uitplaatsing ben ik samen met de mentor gegaan. Dan zit ik meer op het proces, van hoe gaan we de komende periode doen, daar en daar en daar moeten we op letten (Jaleesa: "hmhm") en heel simpel, zijn er nog financiën die geregeld moeten worden bijvoorbeeld. (Renske: "Hmhm") (Jaleesa: "Ja") En het was heel fijn dat de mentor juist aanwezig was, 1 voor de jongeren want die was zwaar autistisch, dus dan gaat er iemand mee die echt bekend is, maar ook voor de mensen daar, want het is dan de mentor die echt weet van, als die nou zou doet, moet je het zo aanpakken. (Renske: "Ja, oke") En dat is ook wel heel prettig, want dat hebben we ook weer teruggekregen."

Renske: "Oke"

TR: "Dus ja, nu is het soms gewoon wat meer afstemmen, van hoe gaan we het doen. Maar het gebeurt vaker dat nu de mentoren mee gaan als het kan met de uren."

Jaleesa: "Ja"

Renske: "Ja, want je hebt natuurlijk wel beperkingen daarin natuurlijk."

TR: "Ja."

Renske: "Want als je zo kijkt naar de doorplaatsingen, wat zou er veranderd moeten worden in die doorplaatsingen? Wat zou wenselijk zijn?"

TR: "Uhm, na ik denk de manier waarop we nu doen, dus de warme overdracht, ik denk dat we daardoor al een stuk meer winst hebben en dat vervolg instellingen niet hebben van; oke we worden aan ons lot over gelaten. We kunnen ook nog bij ze contact op nemen als het niet zo lekker loopt. (Jaleesa: "Ja") Uhm, maar het is geen garantie voor succes.

Renske: "Nee, nee, maar het draagt wel bij"

TR: "Het draagt bij, het draagt bij aan dat je elkaar sneller kan vinden, het draagt bij aan dat je gezamenlijk de verantwoordelijkheid deelt. Dus het is niet meer zo de jongeren is hier weg en het is nu iemand anders z'n pakkie-an. Of andersom, zo van als wij een jongere weer terugkrijgen dat de vervolginstelling zegt van, we zijn hem weer kwijt."

Jaleesa: "Ja, we trekken onze handen ervan af."

TR: "Dat is veel minder, dus je hebt veel meer, uuhm ik denk dat je veel meer constructief contact hebt tussen de hulpverleners en wij zitten iets meer op het proces zeg maar, maar we kunnen wel verbinden. Dus kijk, als iemand anders vragen heeft op de inhoud, waarvan ik denk daar kan beter een gedragswetenschapper antwoord op geven, dus dan leg je die verbinding in ieder geval met elkaar. (Jaleesa: "Ja") Je bent in staat om samen na te denken over problemen en dat was eerder veel en veel minder. (Renske: "hmhm").

Wat je vaak zag is dat als er dan een heropname kwam, of een terugplaatsing, een jongere moest weg op een vervolginstelling, nu hebben we hem nog in beeld (Renske: "Ja") en dat was eerder niet. Dus als je vraagt van die drie meisjes, even heel flauw, kijk, S. kwam ik toevallig een paar maanden geleden, kwam er bij mij een vraag op tafel vanuit een zorgtafeloverleg, uh, en ik las die casus en ik dacht, dat is S. maar die heeft ondertussen toen ze hier weg is gegaan alweer twee of drie verschillende instellingen gehad. (Jaleesa: "Oh, oke") maar niet in beeld gebleven."

Renske: "Want daar was nog geen trajectregisseur."

TR: "Nee"

Renske: "En als zij later was gekomen dan was zij nog wel, .."

TR: "Dan had ik in ieder geval nog een periode betrokken kunnen zijn en dan hadden mensen nog inderdaad nog een keer kunnen bellen. Ik heb hier nu een meisje die is weggelopen twee a drie maanden geleden, maar nu opgepakt, gezinsvoogdes belt mij en zegt: hé, zij en zij is opgepakt, ze komt er weer aan. Fijn, weetje, heb je aangegeven voorkeur voor ons? Want dan kunnen we weer verder waar we gebleven waren. (Jaleesa: "ja") En S is bijvoorbeeld een meisje, die weer is opgepakt en op de OGH geplaatst, maar niet meer hier (Renske: "Nee")

Dus ja, he, die heropnames zijn, het zou mooi zijn als je ze zoveel mogelijk kan beperken, maar als het dan wel zo is, uhm.. Bij een jongen heb ik dus, wat ik net vertelde, die dan terug was geplaatst en weer uit was geplaatst, heb ik ehm samen met de gezinsvoogdes echt voor gezorgd dat die echt bij ons weer terug kwam."

Renske: "En niet bij een andere gesloten.."

TR: "Ja, want die jongen is zo autistisch die heeft hier dik een jaar gezeten het loopt daar niet, nou dan kun je van alles van vinden, maar het sloot gewoon niet goed op elkaar aan, die hulpverlening (Jaleesa: "hmhm.") en zij sloten niet goed op hem aan hè, maar dan wil ik niet dat zo'n jongen met een rechterlijke machtiging in de psychiatrische instelling terecht komt. (Renske/Jaleesa: "Nee") Dan zie ik hem liever hier terug.

Renske: "Maar dan wordt het wel geregistreerd als heropname dus, maar eigenlijk.."

TR "Zit er een positieve reden achter."

Renske: "Ja, ja, dat is eigenlijk wat je de vorige keer ook vertelde, ja. Dus omdat er dan een trajectregisseur bij die situatie betrokken is, wordt het geregistreerd als negatieve heropname eigenlijk, terwijl er een positieve..."

TR: "Ja, je zou het als positief in kunnen vullen, dat hij hier weer terugkomt."

Renske: "Ja, dat is wel belangrijk inderdaad om in gedachten te houden."

TR: "Ja niet iedere heropname, is negatief. Je zou graag willen dat het niet gebeurd natuurlijk, maar ik denk wel dat een trajectregisseur, maar dat kan ook een mentor zijn weetjewel, of wie het dan ook is, maar dat die warme overdracht wel heel erg belangrijk is om in ieder geval die communicatie tussen verschillende partijen open te houden. (Jaleesa: "Hmhm") (Renske: "Ja") En dat je op basis daarvan met elkaar kan beslissen van, wat gaan we doen. En mijn gevoel in ieder geval daarin is dat vervolgaanbieders minder snel de handdoek in de ring gooien. (Renske: "Ja") Waardoor het teleurstellende effect weer van, dat is wel wat je vaak hebt, dat het met jongeren als het ff niet goed gaat. We kunnen ook nog even een keer zeggen; vergeet niet, die jongeren komt uit de gesloten jeugdzorg en die heeft nu meer vrijheid, die gaat daar gebruik van maken. (Renske/Jaleesa: "Ja") En dan hoor je aan de andere kant, ohja, ohja."

Renske: "Dus dat is heel belangrijk eigenlijk, dat contact."

TR: "Ja, maar voor ons is het heel belangrijk en daarom proberen wij ook al van te voren de vervolgaanbieder erbij te betrekken, is om erachter te komen wat zij nodig hebben om het daar te laten slagen. (Jaleesa: "Hmhm") (Renske: "Ja") Wij willen proberen onze behandeling af te stellen op wat de vervolgaanbieder biedt. Wat de jongere daar nodig heeft om daar te kunnen slagen. En dat is ook het grote verschil met eerder."

Jaleesa: "Want hoe doe je dat dan?"

TR: "Uhm, als we weten waar die jongere voor is aangemeld en dan stem je daar af en zoek je daar contact. Of dat nou de gedragswetenschapper is, of bij sommige andere instellingen zijn er ook trajectregisseurs, of de mentoren of hoe je het ook mag noemen. En dan probeer je met elkaar echt af te stemmen van, he, wat moet die jongen dan nog leren, wil het zo meteen echt goed gaan slagen. (Jaleesa/Renske: "Hmhm") We hebben wel wat samenwerkingen lopen. En uhn, bijvoorbeeld dat begeleiders al aansluiten bij evaluatiebesprekingen hier, Dus dat ze als eerder op de hoogte zijn van hoe de ontwikkeling is van de jongere in het traject hier. Wij proberen zo snel mogelijk aan te melden, ook omdat je dan dus contacten kan leggen.

Renske: "Dus dan kan de vervolginstelling dus ook het proces al meemaken van de jongere hier?"

TR: "Ja, dat is de meeste ideale situatie. Gebeurt niet altijd, maar we proberen het wel om

zoveel mogelijk al te doen. Dat we de verslaglegging al doorzetten naar gedragswetenschappers als we al weten voor welke groep zo'n jongen of meisje is aangemeld. En dat we vragen van, goh wat is voor jullie nog belangrijk, want dan kunnen wij onze doelen daarop aanpassen.

Renske: "Ja, dus wat vinden zij belangrijk wat de jongere nog moet kunnen, voordat hij daar kan komen.

TR: "Ja"

Jaleesa: "Maar je zegt dat het niet altijd gebeurt, wat is daar dan de reden achter? Zijn dat dan gewoon praktische dingen?

TR: "Ik denk niet dat het niet gebeurt, het gebeurt wel, maar op verschillende wijze. Voor sommige instellingen is het wel makkelijker om hier naar toe te kunnen komen en ze te laten aansluiten en voor andere is dat moeilijker. (Jaleesa: "Hmhm") Dus dan doe je het telefonisch.

Renske: "Ja"

TR: "Wat het mooiste is, is dat ze hier natuurlijk aansluiten, want dan hebben ze de jongere gezien, de jongere heeft gezien waar die heen gaat.."

Renske: "Ja, dan is die overstap ook minder groot voor alle partijen."

TR: "We proberen de jongere ook wel eens een keertje te laten kijken of een keertje te laten logeren, weetje wel, (Jalees: "Ja") dat lukt niet altijd maar.."

Renske: "Bij het vorige gesprek hoorden we dat ook, dat het niet altijd mogelijk is dat de jongere daar al een dagje mee loopt of mee eet, of logeert, wat zijn dan redenen waarom dat dan niet mogelijk is?"

TR: "Kijk als een groep daar vol is en ze hebben geen bed over, dan kunnen ze daar niet logeren."

Renske: "Ja dus dat is echt praktisch."

TR: "Ja, dus heel praktisch. Uhm, misschien dat ook niet iedere instelling daarop ingericht is qua denken, of dat ze zeggen dat zorgt juist voor onrust met de groep die we al binnen hebben, dus dat zijn verschillende dingen. (Renske/Jaleesa: "Ja") Waar ook wat van te zeggen is, maar tegelijkertijd merk ik ook wel een beweging dat er wel veel meer de neiging is om samen te werken en dan op die manier naar de trajecten te kijken is. Soms moet je ook creatief omgaan met de beperkingen die je hebt. (Renske: "Ja")

Jaleesa: "Ja, precies, ja"

TR: "Maarja, we hopen dat in de toekomst dat allemaal wat makkelijker wordt omdat dan die financieringen minder belemmeringen bieden. (Renske: "Ja") Kijk dat is hetzelfde als dat wij dat het voor open instelling wel eens fijner zou zijn dat de jongeren hier gewoon een weekje als time-out kan komen, maar dat kan niet omdat ze een gesloten machtiging moeten hebben. (Renske/Jaleesa: "Ja") Dus dat is leuk als je een samenwerking hebt, maar ik kan hier dus geen jongere een weekje overnemen. (Renske: "Nee, want die moet dus een machtiging hebben.") Dat zouden we wel willen, maar het mag gewoon niet, wij mogen wettelijk geen jongeren hier binnenhouden die geen machtiging hebben."

Jaleesa: "Nee dan kan het gewoon niet."

TR: "Nee, dat kan niet."

Renske: "Maar de wil is er dus eigenlijk wel van alle partijen."

TR: "Ja, en wat we nu soms nog wel doen, en als we dat voor elkaar kunnen krijgen bij de kinderrechter, is bijvoorbeeld dat de machtiging van de gesloten jeugdzorg, nog ik noem maar wat, dus tot aan juli of augustus door loopt, vanaf nu gerekend zou dat nou een maand of drie zijn, is dat de jongere nu nog weg kan, maar we de gesloten machtiging nog wel aanhouden. Dus mocht het in die drie maanden misgaan.. (Renske: "In de vervolgevoorziening dus?") Ja, kan die gelijk terug. Dat wil niet zeggen dat hij dan permanent wordt teruggeplaatst, maar misschien is het voor een paar dagen echt wel even goed. (Jaleesa: "Ja") Dat is heel lastig want dan moet je dus echt voor elkaar zien te krijgen bij de kinderrechter dat dat kan.

(Telefoon rinkelt...)

Renske: "Want als het niet kan, en hij gaat naar een vervolgevoorziening en het gaat fout, dan moet hij weer wachten?"

TR: "Dan moet er een spoedmachtiging aangevraagd worden. (Renske: "Ja") (Jaleesa:

“Ooh, oke”) Ja dan moet er weer een gesloten machtiging aangevraagd worden, voordat hij hier weer geplaatst kan worden.”

Renske: “Dus het zou eigenlijk makkelijker zijn als dat dus doorloopt.”

TR: “Ja, alleen uuh dat is nu heel erg uuh, kinderrechters zijn niet zo heel erg makkelijk in het uitspreken van een gesloten machtiging. Dat is een andere discussie maar dat is wel beperkend. Soms zou het fijn zijn om meer in het traject te denken; wat is nou goed voor die jongeren. Sommige kinderrechters gaan daar wel in mee, maar sommige ook niet.

Renske: “Nee”

Jaleesa: “Oke”

Renske: “Deze informatie hadden we nog niet.

Jaleesa: “Nee”

Renske: “Ik denk dat.., heb jij nog vragen?”

Jaleesa: “Nee ik denk dat we alles hebben”

Renske: “Wel fijn dat je nog een casus kon bedenken waar we op konden voortborduren.”

TR: “Ja, ik moest wel even denken haha”

Renske: “Ja, nee, maar dit is wel goed opgelost.”

Tr: “Nou, mooi.”

Renske: “Wij hebben verder geen vragen meer. Heb jij nog vragen of dingen die je wilt weten?”

TR: “Nee hoor.”

Renske: “Oke, dan zetten we de voicerecorder uit en dan..”

Vervolgens hebben we S.N. bedankt voor haar tijd en informatie en afgesproken om dit interview haar toe te sturen.

Interview trajectregisseur L. Rutgers

Renske: “Wij zijn twee studenten van de pedagogiek aan de HAN. Wij doen hier onderzoek via Christa en Lieke.”

Jaleesa: “Ja, ons afstudeeronderzoek”.

Renske: “Wij doen onderzoek na het aantal heropnames. Wij gaan kijken hoe de doorplaatsingen zijn gegaan en daarom willen wij graag in gesprek gaan met u.”

Jaleesa: “Er is gebleken dat er regelmatig jongeren terugvallen (TR: “ja”) en dat is hier opgevallen. Aan ons was de vraag om te kijken waar dit aan kan liggen. Wij hebben daarvoor een aantal dossiers geanalyseerd en informatie gezocht over succesvolle doorplaatsingen en heropnames. We willen kijken of we daar vergelijkingen of verschillen in zien.”

Renske: “Ja. Nou hebben we een paar jongeren, waarvan we hebben gezien dat u de trajectregisseur was.”

TR: “Oh, dat is interessant.”

Renske: “Want dat kan niet?”

TR: “Jawel, ik vraag me af wie er dan teruggeplaatst is.”

Renske: “Wij hebben hier uh ‘N’ staan.”

TR: “Ja, ‘N’ ja.”

Renske: “Ja en daarvan hebben we het dossier geanalyseerd en gekeken waar ze naartoe is gegaan. We hebben nu een aantal vragen over hoe het is gegaan en hoe de terugplaatsing naar huis is gegaan.”

TR: “Ja, helemaal goed. Dus het gaat specifiek om uh, om uh, over situatie ‘N’?”

Renske: “Ja over dit dossier. Maar daarbij hebben we nog een aantal algemene vragen om het breder te bekijken.”

Jaleesa: “Ja. En dan gaan we van de succesvolle.. We hebben straks een gesprek met trajectregisseur S. over een andere jongere. We hebben twee jongeren, een jongen en een

meisje, die goed zijn doorgestroomd. En twee jongeren, een jongen en een meisje, die zijn heropgenomen.”

TR: “Ja.”

Jaleesa: “Dan willen we die vier uitkomsten naast elkaar leggen en kijken of we daar verschillen in zien of overeenkomsten.”

TR: “Ja, helemaal goed.”

Renske: “Ja.”

TR: “Ja, vind ik helemaal goed.”

Renske: “Oké, want ‘N’ kunt u zich nog wel herinneren?”

TR: “Ja, vaag.. nee hoor, goed.”

Allemaal lachen.

Renske: “Oh, dat kon toch zijn. Want ze is hier opgenomen geweest. Weet u nog hoe dat verblijf is verlopen?”

TR: “Uhm N, dan moet ik wel eventjes graven. Uhm, N is hier toen geplaatst vanuit huis. Ze woonde bij haar ouders. (Renske “hmm”). Het ging thuis helemaal niet goed. Ze hield zich niet aan de afspraken, had heel veel ruzie, uh liep weg, ging met verkeerde jongens om. (Renske: “Ja”). Dus eigenlijk een beetje tegen bescherming van zichzelf is ze hier toen geplaatst. (Renske: “Ja”). Ook omdat de ouders een beetje met het handen in het haar zaten. Ouders hadden vrijwillige plaatsing.. (Renske “Oké.”) ,dat betekend dat ze geen gezinsvoogd had. (Renske: “nee.”). Ze hebben Bureau Jeugdzorg ingeschakeld. Er is toen een casemanager opgekomen.. (Renske: “hmm.”), dat gebeurd dan altijd. Er is toen een zitting gekomen en uitgesproken van ‘N moet in een gesloten Jeugdzorg worden geplaatst. (Renske: “Ja”). Toen is N, ik weet niet meer precies hoe ze hier terecht is gekomen, want volgens mij is ze ergens vandaan geplukt bij een man in huis, maar toen is ze hier geplaatst. In het begin natuurlijk, uhh ja, uhh absoluut geen vrijheden. De kans op weglopen was heel groot. Ze werd toen op de ‘mustang’ geplaatst (Renske: “hmm.”). En uhm eigenlijk hebben we gewoon in de overleg met ouders, want dat was in het begin uh.. Ja dan moet je ouders erbij betrekken, omdat er ook geen gezinsvoogd bij zit. (Renske “Ja.”). Gekeken naar ‘wat is nu de bedoeling’, dus het toewerken naar vrijheden, verantwoordelijkheid geven, inzicht geven bij N waar zit het nou in. (Jaleesa: “Ja.”) En ook een stukje onderzoek in van uh.. nou wat is er met N aan de hand. Want ze had heel weinig eigenheid (Jaleesa: “Ja”). Nou ja, want als iemand tegen haar zegt ‘ik vind je een mooie meid’, dan gaat ze bij wijze van spreken al liggen. (Jaleesa: “Ja.”). Dus dat was een beetje risicovol. (Renske: “Ja.”). En toen heeft ze hier een periode gezeten en dat ging best wel moeizaam. Met N ging het op zich wel goed.. (Renske: “Ja.”).. maar ouders die uhm, die uhm, hadden best wel veel kritiek op Rentray, toen was het nog Rentray,.. (Renske “Ja.”) ..omdat de communicatie ging niet zo goed op de groep.

Renske: “Met ouders en de groepsleiding?”

TR: “Tussen ouders en de groepsleiding. En uhm, er was toen op een gegeven moment ook een wisseling van gedragswetenschapper en een mentor. (Renske: “Ja.”). Mentor is toen overspannen geworden en gedragswetenschapper is met zwangerschapsverlof gegaan. (Renske “Oké.”). Maar goed, er was sowieso al weinig contacten tussen gedragswetenschapper en uh en uh ouders, want in principe hoeft dat ook niet. (Renske: “Nee.”). Maar goed, daar is dus eigenlijk veel mis gegaan, waardoor ouders eigenlijk een beetje de hak in het zand zetten. Waardoor zij zeiden ‘Laat N, maar gewoon naar huis gaan, want behandeling heeft toch niet zoveel zin in’. (Jaleesa: “Ja.”). Terwijl met N zelf ging het eigenlijk best wel goed.”

Jaleesa: “Want hoe stond zij zelf tegenover de plaatsing? Stond ze er zelf ook achter?”

TR: “Ja.”

Jaleesa: “Oké.”

TR: “In het begin niet natuurlijk, maar op een gegeven moment heeft ze het geaccepteerd en uh, was ze lekker bezig. Lekker stage aan het lopen, ze was bezig met niveau 1. Dus eigenlijk met N.. N kwam eigenlijk tot rust. (Jaleesa: “Ja.”). Alleen door het getrek met ouders bleef dat onrustig.

Renske: “Want ouders waren in het begin, die stonden er natuurlijk achter, omdat ze zelf

hadden...”

TR: “Ja in het begin stonden ze achter de behandeling.”

Renske: “Ja.”

TR: “Maar later werd het steeds lastiger, omdat we constant achter de feiten aanliepen. Op een gegeven moment hebben we ook gezegd ‘er moet maatschappelijk werk komen, want ouders moeten wat meer aandacht hebben’. (Jaleesa: “Ja.”). Want wij kunnen dat onvoldoende bieden. Dat gesprek wat de mentor via de telefoon heeft, is dan toch onvoldoende.. (Jaleesa: “Te weinig.”) ..om de ouders goed erbij te betrekken. Toen is R. de Haan in geschakeld als maatschappelijk werker en uh die liep eigenlijk een beetje tegen hetzelfde aan. Het was continu aantrekken/afstoten van ouders naar N, van N naar ouders. (Jaleesa: “hmm.”). Het ene moment zeiden ze ‘we doen alles voor N, we willen heel graag dat ze weer thuis komt wonen’. Twee maanden later was ze helemaal niets meer... (Jaleesa: “Nee.”) ...was ze totaal niet welkom thuis. Dus dat gaf ontzettend veel onrust. (Renske: “Ja.”). En uhm, wij konden daar niet zoveel mee, het was een vrijwillige plaatsing. Dus we hadden zoiets van ‘we moeten iets met die ouders’. Op een gegeven moment uh, was het april volgens mij 2013 denk ik toen, en toen was het op gegeven moment uhm, uhm, uhm.. nee wacht even. In december is het toen gebeurd dat het helemaal geëscaleerd is. Dat de ouders zeiden we willen N helemaal niet meer thuis. (Renske: “Ja.”). Toen was ze ook een keer weer weggelopen. ‘N moet maar gewoon naar een kamertraining centrum, want thuis wonen is geen optie meer’. Renske: “Nee.”). Een maand later was het weer helemaal omgedraaid en was ze van harte welkom thuis. (Renske: “Verwarrend.”). Op een gegeven moment hebben wij gezegd dat als ouders er zo in blijven we staan, dan moeten we maar toewerken naar thuis plaatsing. (Jaleesa: “Ja.”). En dan maar kijken hoe het gaat. Maar wel met uh de angst dat het weer mis zou gaan. (Jaleesa: “Ja.”). Die kans was heel groot.”

Renske: “Want hoelang heeft ze uiteindelijk bij jullie gezeten?”

TR: “Ja, dat weet ik niet precies. Ik wist niet dat het over N ging, anders had ik me even voorbereid.”

Renske: “Nee dat klopt, we zouden dat nog wel even terug kunnen vinden hoor.”

TR: “Volgens mij een maand of zes zeven.”

Jaleesa: “Oké, ja.”

TR: “En toen hebben we gezegd ‘oké, dan gaan we richting thuisplaatsing’. Uhm, we hebben ontheffing geregeld voor de leerplicht. N had het hoofd zo vol en gaf aan nu even niet te kunnen leren. ‘Prima, ga maar gewoon werken’. Dus toen is ze fulltime gaan werken bij de Albert Heijn to go in Nijmegen. En dat ging eigenlijk heel goed. (Jaleesa: “Ja.”). Toen is ze een paar maanden thuis geweest. Dat werken ging eigenlijk heel erg goed, maar thuis liepen de spanningen steeds meer op. En uiteindelijk is het toch weer geëscaleerd en is er een vechtpartij thuis geweest. En toen was het eigenlijk zo heftig dat uh, dat ouders hebben gezegd van uhm ‘dit gaat zo niet langer’. Nou, toen is Bureau Jeugdzorg natuurlijk weer ingeschakeld... (Jaleesa: “Ja.”) ...om ja, ‘jongens, we moeten weer bij elkaar komen’. En toen is ze op een crisisplaatsing geplaatst bij Pactum in Arnhem. (Renske: “Ja.”). Een meidenhuis, daar heeft ze toen gezeten. En daardoor was ze ook tegelijkertijd haar baan kwijt. (Renske: “Oh.”). Want haar werk was in Nijmegen en dat lukte blijkbaar niet met heen en weer reizen. Maar ouders hadden daarvoor al wel een signaal afgegeven. Ze hadden al wel gezegd ‘er is gewoon met N iets aan de hand, maar we weten niet of het autisme is of borderline’. Maar ze was nog geen achttien dus dat kan je nog niet vaststellen borderline. (Jaleesa: “Ja.”). Dus dat kan pas later worden vastgesteld. En toen heb ik op een gegeven moment ook gezegd ‘dan proberen we met onze psychiater..’, want ze moest met een eigen psychiater een afspraak over maken. Maar ‘met onze psychiater kijken of jullie daar nog in kunnen ondersteunen’. Ja, daar waren ouders heel ambivalent in. (Renske: “hmm.”). De ene kant zeiden ze ja uh, schreeuwen ze moord en brand en ‘we hebben hulp nodig’. Maar een week later was niets meer goed. Onze psychiater was niet goed.

En eigenlijk ja, als ik het heel plat zeg vind ik dat moeder hartstikke borderline is. (Renske: “Oké.”). Waardoor je eigenlijk geen kant op kan hè. Dag A ben je alles, dag B ben je

helemaal niets. (Jaleesa: "Ja."). Dus dat is ontzettend lastig om daar in uh.. en vader is vrachtwagenchauffeur dus die was heel weinig thuis. Hij was maar een dag in de week thuis."

Renske: "Dus ze woonde vooral met moeder?"

TR: "Moeder is eigenlijk, ja moeder is eigenlijk degene om wie alles draait. En moeder is ook echt ja, hoe moet je dat zeggen.. die vraagt alle aandacht. (Renske: "Oké."). Ook in het gezin thuis."

Renske: "En hoe, want jullie zeggen 'we hebben toen naar huis gewerkt, omdat ouders dat graag.. er was geen samenwerking meer, geen goede samenwerking', maar hoe is dat verlopen; is dat in stapjes gegaan of?"

TR: "Nou haar verloven zijn natuurlijk opgebouwd vanaf het moment vanaf de kerst toen het slecht was gegaan en moeder en ouders daarna hebben gezegd 'we willen toch graag weer contact', toen zijn ze verloven gewoon weer opgebouwd. (Renske: "Ja."). En toen is er ook gezegd 'nou weet je, wij hebben ook het liefst dat kinderen gewoon weer thuis gaan wonen in plaats van dat ze naar een andere instelling gaan. J Ja. Maar in het geval van N dat aantrekt en afstoot is dat wel een risico. (Renske: "Ja."). Maar goed, op het moment was het zo sterk dat N zei 'ik wil naar huis', ouders zeiden 'ik wil haar naar huis', wie zijn wij dan om te zeggen dat mag niet?"

Renske: "Nee."

TR: "Weet je. Dus toen hebben we ook gezegd 'nou dan werken we daar na toe'. Verloven zijn gecheckt en dat was allemaal heel positief gegaan. (Renske: "Ja."). En uhm, op het moment dat zij thuis is gaan wonen ben ik degene geweest die in de externe trajectbegeleiding zat."

Jaleesa: "Want hoelang heeft ze, duurt die periode dan van de verloven weer opbouwen tot aan de daadwerkelijke thuisplaatsing?"

TR: "Uhm, meestal een maand of drie beginnen we daar mee."

Jaleesa: "Oké."

TR: "Dus een maand of drie voor de thuisplaatsing gerealiseerd wordt, dan mag een kind in principe elk weekend op verlof. (Jaleesa: "Ja."). En ook de vakanties, ja. (Jaleesa: "Ja."). Want hoe meer ze op verlof zijn, hoe eerder je ook signalen kan oppikken dat het misschien wel of niet..

Jaleesa: "Niet goed gaat, ja."

Renske: "En hoe gingen die verloven dan?"

TR: "Die gingen op zich goed."

Renske: "Die gingen goed ja."

TR: "En dan nog vind ik het lastig, want ik denk van 'ja in hoeverre heeft moeder alles gezegd, weet je'. In hoeverre is moeder duidelijk geweest dat het niet ging of wilde ze heel graag dat het goed ging? (Renske: "Ja."). Dus het is een beetje uh, ouders hebben daar een beetje een bepaalde rol in gespeeld, in het hele traject. Dat maakt het heel lastig voor ons.. (Jaleesa: "Ja.")... want wij moeten dan denken 'ja we moeten van dat verhaal uitgaan, maar we moeten ook van het verhaal van de casemanager afgaan', maar die was bijna niet in beeld, want die doet het eigenlijk van papier hè. (Jaleesa: "Ja."). En gezinsvoogd is heel anders, die heeft medegezag en die stelt daar duidelijke eisen aan. En wij, ja wij hadden zoiets van 'oké wij zijn de plaatser en proberen N zo goed mogelijk te behandelen in samenspraak met de ouders. (Jaleesa: "Ja.").

Jaleesa: "Want stel uh, ouders wilde niet perse dat ze thuis kwam wonen; hadden jullie haar hier dan nog langer gehouden?"

TR: "Ja."

Jaleesa "Ja?"

TR: "Ja ik denk op het moment dat N, uh, dat dat het zo was gebleven en er is bijvoorbeeld gezegd 'nou er is wel contact met de ouders, maar het is niet meer de bedoeling dat je thuis gaat wonen', ja dan wordt ze aangemeld voor kamertrainingscentrum of een fasehuis.

(Jaleesa: "Ja."). En dan duurt het zeker zes maanden, vijf maanden, voordat er plek is.

(Jaleesa: "Ja."). Dus dan zou je uitgaan van verlenging. Nou dat zou dan in december, januari, zou dat dan aangemeld moeten worden.. (Jaleesa: "Ja.") ..en dan zou ze inderdaad

pas tegen de zomer 2013 weggaan. (Jaleesa: "Ja."). Nu ging ze in april al naar ouders toe." Jaleesa: "Ja, dus dat was eigenlijk meer jullie keus geweest dan. Stel dat.."

TR: "uhm, uhm.. ja wat is mijn, wat is onze keus, ja."

Jaleesa: "Ja als je een keus zou kunnen hebben."

TR: "Kijk als ouders en het kind wil heel graag dat ze weer thuis komen wonen, dan probeer je met bijvoorbeeld met therapie, gezinstherapie, uh of uh extra ambulante begeleiding probeer je te voorkomen dat het niet goed gaat. (Jaleesa: "fout gaat, ja."). Maar daarvan hebben N en ouders allebei gezegd 'dat willen wij niet, wij willen geen gezinstherapie'."

Jaleesa: "Oké."

Renske: "Dus toen ze naar huis is gegaan is er daarna ook helemaal geen hulp of iets in het gezin geweest?"

TR: "Ja ik was ambulant begeleider, trajectbegeleider,.. (Renske: "Oké.")... dus ik hield vinger aan de pols bij ouders en bij N 'hoe loopt het, hoe gaat het?'. En uhm, het leek relatief goed te gaan, omdat ze gewoon haar werk goed volhoudt. (Renske: "hmm.") En ze was ook gewoon veel thuis, liep niet weg en had geen rare contacten, dus het leek heel positief te gaan."

Renske: "En hoe intensief is toen dat contact tussen u en de moeder en N zelf geweest?"

TR: "Ja in principe in het begin wekelijks, wekelijks telefonisch contact.. (Renske "Ja.")...en ik ga dan meestal een keer in de maand een keer langs. (Renske: "Oké."). En uh, maar uh ja, het is in Nijmegen en ik werk hier."

Jaleesa: "Het is niet echt om de hoek."

TR: "Nee, dus dat is.. kijk een gezinstherapeut die komt twee keer in de week of zo, of een keer in de week en die komt in het gezin thuis en die ziet dan ook veel meer. (Renske: "Ja."). Dus het was een beetje uhm, ja, het is een beetje du.. het is dat we het aanbieden dat er toch nog wat is. En formeel was natuurlijk Bureau Jeugdzorg nog op de achtergrond, die casemanager. (Renske "Oké.")

En uhm, dus ja eigenlijk de signalen die moeder toen heeft afgegeven over de psychiater en dat er een duidelijke diagnoses moet komen, die heb ik toen wel serieus genomen. Toen heb ik die psychiater hier in contact met haar laten brengen en gezegd 'nou jullie moeten toch tot een goed beeld kunnen komen samen. (Renske: "Ja."). En toen op een gegeven moment is het in een keer heel heftig geëscaleerd door die vechtpartij thuis en dan.."

Renske: "Want dat was een vechtpartij tussen moeder en N?"

TR: "Ja, ja."

Renske: "Oké."

TR: "En uhm, waarvan moeder zei 'ik wil haar absoluut niet meer thuis hebben'. Dat hadden we verwacht. (Renske: "Ja."). Maar goed.."

Renske: "U had verwacht dat het zo zou lopen?"

TR: "Ja."

Renske: "Ja."

TR: "Ja eigenlijk wel. En toen is dus inderdaad via de crisisplaats... daar had het ook kunnen blijven. Dan had ze op de meidengroep gezeten van Pactum, dan had ze gewoon weer werk gehad.. (Jaleesa: "Ja.").. dan kon ze naar school, hield ze zich netjes aan de afspraken en dan had ze misschien of misschien naar huis gekund of naar een kamertrainingscentrum of zo. (Jaleesa: "Ja."). Dan had ze hier niet terug hoeven komen. (Renske: "Nee."). Maar het ging op de meidengroep weer helemaal mis. (Jaleesa: "Ook weer."). Helemaal ontspoord."

Renske: "En wat was de reden daarvan, dat het daar weer mis ging?"

TR: "Niet luisteren, niet aan de afspraken houden, te vrij, te open voor haar."

Renske: "Het was te open voor haar?"

TR: "Ja."

Jaleesa "Want wilde ze daar ook zijn of wat wilde ze zelf op dat moment?"

TR: "Ja op zich wel. Op zich gaf het haar weer even wat rust, dat ze weer even niet meer thuis was en ook niet meer thuis wilde wonen. (Jaleesa: "Oké."). Maar uh, het is een hele andere instelling dan hier. (Renske: "Ja."). Hier, hier moet je dingen en daar wordt aan je

gevraagd 'wat zou je willen'. (Jaleesa: "Oké."). (Renske: "Ja."). Ja de deur staat gewoon open en uh.. (Jaleesa: "Doe maar")... kinderen hebben geen structuur.

Ik weet niet hoe de organisatie verder is, van die meidengroep, daar heb ik ook geen contact meer mee zeg maar. Daar is het dus eigenlijk ook weer geëscaleerd en toen, ja dan heb je zoiets 'op een open plek gaat het dus niet, dan maar weer gesloten'. Dus zo, uiteindelijk is ze zo weer teruggekomen.

Jaleesa: want toen ze naar die crisisgroep uh, op die crisisgroep is geplaatst, bent u buiten beeld geraakt zegt maar?"

TR: "Ja."

Jaleesa: "Oké"

TR: "Ja toen had ik, zeg maar vanaf april.. ik weet niet precies wanneer het helemaal is misgegaan. April is ze thuis gaan wonen, ik denk drie maanden later of zo. Toen had ik nog wel contact maar toen was ze in een keer op de meidengroep geplaatst en ja weet je dan is er ook andere hulpverlening."

Jaleesa: "Ja, dus dan is het aan hun natuurlijk."

TR: "Ja dan denk ik 'ze is hier al lang een breed weg, dus wat kan ik dan op dat moment nog doen'. (Jaleesa: "Ja.").

Het is ook eigenlijk onze taak hoor, we moeten het dan gewoon afbouwen. Eigenlijk moeten we zorgen, de nazorg die we moeten doen is voor een goede overdracht. (Renske: "Ja."). (Jaleesa: "Oké."). En als er niets is dan blijf je nog even in beeld totdat er een goede overdracht is en dan kan het door gaan."

Renske: "Oké en toen ze toen weer hier was geplaatst, hoe ging het toen met N?"

TR: "Ja dat was ook een beetje grappig, want ik had met de casemanager vooroverleg, toen zei ik van uhm, ja hij belde mij op en ik zei 'uhm, ja wat vind jij? Wat vind jij? Moet ze weer terug naar Rentray, want volgens mij is het juist niet verstandig als ze teruggaat naar Rentray, maar doe haar dan naar Zetten. Een andere, andere gesloten jeugdzorg instelling en dichterbij ouders in de buurt'."

Jaleesa: "Ja."

Renske: "Want waarom zou het dan niet hier, waarom geen voorkeur naar hier?"

TR: "Nou dan doen we het weer opnieuw. Dan gaan we dezelfde stappen weer doen, ze kent hier iedereen. Ze was hier echt op haar plek. Ze had hier rust gevonden en uhm, uhm, N is ook borderline in ontwikkeling en uhm, ja en dan denk ik van 'dan vindt ze iedereen weer om haar vingers'. (Renske: "hmhm."). Ze gaat weer precies dezelfde gedragingen vertonen,.. (Jaleesa: "Ja.")... volgens mij leert ze daar niks van. Dus ik had zoiets van misschien moet je haar op een andere.. (Jaleesa: "Op een andere locatie.")... instelling zetten. Gewoon wat minder uh bekend voor haar, waarin ze misschien meer haar eigen ontwikkeling kan doormaken. Hier pakt ze gewoon de draad weer op. Ze begint te spreken en mensen gaan we lopen voor haar. (Jaleesa: "Ja."). Dus ik had zoiets 'volgens mij is dat niet zo handig'. Maar in een keer was ze geplaatst hier. (Renske: "Oké."). Dus in een keer zag ik 'oh ze is weer aangemeld hier', terwijl ik eigenlijk tegen bureau Jeugdzorg had gezegd meld haar voor Zetten aan.

Jaleesa: "Ja."

Renske: "Weet u wat dan de reden was van Bureau Jeugdzorg om haar toch weer hier te plaatsen?"

TR: "Nee blijkbaar hebben ze intern gezegd 'nou ze komt van Rentray, dus het is logischer om haar daar weer terug te plaatsen'. Maar dat is niet met mij van te voren kort gesloten. (Renske: "Nee, oké."). Dus daar ben ik ook eigenlijk ook niet echt meer bij hun op terug gekomen. Want toen is de gezinsvoogd erin gekomen. Er is toen gezegd we zetten er echt uh... dat wilde ouders ook. Het had er ook mee te maken dat N nooit meer bij haar ouders wilde wonen en ook niks meer met hun te maken wilde hebben. De ouders gaven dat ook aan. Dus wat krijg je dan, uhm nou dan komt er in ieder geval een gezinsvoogd in. Ouders willen eigenlijk het gezag niet meer, daar komt het dan op neer. De gezinsvoogd kan dan uiteindelijk voogd worden. Dus dat ouders zeggen 'we willen helemaal geen gezag meer'. Dus dan wordt de gezinsvoogd voogd, die heeft dan alles over haar te zeggen. (Jaleesa: "Ja."). Dat wilde N heel graag. (Renske: "Oké."). Dat is uhm, uhm, nooit, uhm, gebeurd. Dus

er is wel een gezinsvoogd ingebleven en toen hebben we opnieuw gekeken met N 'nou wat wil je nu?'. En uhm, 'hoe ver uhm, ben je nu en uhm wat zou je willen'. Dus toen hebben we eigenlijk het draad vanaf hier weer opgepakt, maar dan richting fasehuis/ kamertrainingscentrum. (Jaleesa: "Ja."). Dat zou het einddoel moeten worden.

Jaleesa: "Was ze gemotiveerd toen ze hier zeg maar weer werd heropgenomen?"

TR: "Ja hoor, ja."

Jaleesa: "Ja, dus het was goed?"

TR: "Rustige plek, bekend plek voor haar."

Renske: "Dus hier ging het eigenlijk weer goed net als de eerste keer."

TR: "Ja de rust, de rust.. de rust kreeg ze weer terug. (Renske: "Ja."). Uhm, ja."

Renske: "Oké en uhm, uhm, vervolgens is ze dus naar een kamertraining gegaan?"

TR: "Nee ze is weggelopen volgens mij."

Renske: "En niet meer teruggekomen?"

TR: "Nee, nee. Ze is toen nog, op een gegeven moment stuurde ze een berichtje naar groepsleiding, daar had ze nog wel contact mee. (Renske: "Oké."). Nee ze zou.., op een gegeven moment had ze weer wat vrijheden opgebouwd, in het begin worden die ook afgenomen. En toen mocht ze gaan solliciteren in Arnhem, want school had ze hier al afgerond. (Renske: "Ja."). Ze had al niveau 1 gedaan hier,.. (Jaleesa: "Ja.")... dus ja want ga je dan doen? Wat ga je dan aanbieden? Ja als je eraan toe bent dan mag je misschien stage lopen of een baantje vinden en dan is dat je dagbesteding. (Jaleesa: "Ja."). Dus op een gegeven moment hebben we gezegd 'oké' dat is in overleg met de groepsleiding gegaan, 'ga dan maar solliciteren in Arnhem' en toen kreeg ze op een gegeven moment een baantje of dat had ze toen gevonden en daar zou ze toen een sollicitatiegesprek hebben en op dat moment heeft ze ook gelijk der benen genomen."

Renske: "Op het moment dat ze eigenlijk gesprek zou hebben?"

TR: "Ja, toen had ze met een jongen afgesproken en toen stuurde ze 's avonds een berichtje 'ja ik zit bij een vriend van mij, het gaat hartstikke goed en jullie hoeven je geen zorgen te maken en uh ik kom niet meer terug'."

Jaleesa: "Was ze toen achttien plus of?"

TR: "Nee. (Jaleesa: "Oké."). Zestien, zeventien denk ik dat ze was. (Jaleesa: "Ja.").

Renske: "Oké en nadat berichtje?"

TR: "Uhm, ja uhm, op de, op de TELEX. En uhm, feitelijk is het dan aan Bureau Jeugdzorg en de ouders. (Renske: "Ja."). En de ouders uh, hadden eigenlijk al aangeven 'we willen daar, we gaan daar niets actiefs in doen. Het is N's keuze, wij houden afstand'. Maken zich natuurlijk wel zorgen van 'hoe zou het met haar gaan'. (Renske: "Ja."). En Bureau Jeugdzorg die moest, die moest haar dan opsporen. (Renske: "Ja.").. Ja, en toen heb ik eigenlijk daarna uh, ja ik denk dat ik daarna wel twee keer gebeld heb met Bureau Jeugdzorg of ze contact met ze hadden en uh..."

Renske "Dus u bent er nog wel achter aan gegaan,.. (TR: "Ja.")...ondanks dat het eigenlijk niet meer uh.."

TR: "Ja ik heb nog twee keer gebeld en gevraagd of ze contact met haar hadden en wat haar plan verder was. (Renske: "Ja."). Maar feitelijk ik kan niet zo veel meer. (Renske: "nee.").Want zij is weggelopen en uh..."

Renske: "Ze hadden geen contact meer gehad, ook met uh N?:"

TR: "Nee, ik kreeg op een gegeven moment ook geen contact meer, groepsleiding ook niet meer. (Renske: "Nee."). En uh, nog wel een keer kan ik me herinneren dat X een keer een mailtje stuurde dat ze zichzelf aangeboden gehad op internet. (Jaleesa: "Oké."). Zo van 'ja wie wilt voor een bepaald bedrag mooie foto's van mij maken, ik ben een heel mooi model en kan ik daar wat geld mee verdienen?'. (Jaleesa: "Oké."). Dat was het laatste bericht van N."

Jaleesa: "Dus daarna niets meer van gehoord?"

TR: "Nee. Ja ik weet niet, dan zou ik Bureau Jeugdzorg moeten bellen om te vragen hoe het met haar gaat."

Jaleesa: "Ja, ja oké."

TR: "Ja dan denken jullie misschien 'huh, kan dat.. ze is in een keer uit het oog uh..'."

Renske: "Ja, maar als de taak bij Bureau Jeugdzorg ligt."

Jaleesa: "Ja."

TR: "Ja daar ligt de verantwoordelijkheid."

Renske: "Maar ik zou ook zelf nieuwsgierig zijn of zorgen hebben."

TR: "Ja. nou daarom hebben we ook nog twee keer gebeld. Maar weet je, bij ons, uh als er een binnenkomt, dan komt er gelijk een nieuwe in."

Jaleesa: "Ik wou net zeggen, je kan natuurlijk niet bij iedereen uh.."

TR: "Alle jongeren waarvan ik daarna afscheid heb genomen, dat draag je een beetje over. Je kan niet met iedereen contact blijven houden."

Renske: "Nee dat is ook niet te doen."

TR: "Dat gaat gewoon niet. Dus dat uh ja, op die manier gaat het gewoon zo."

Renske: "Stel dat ze toch naar kamertraining of fasehuis was gegaan, hoe zou die overdracht er dan volgens u eruit hebben gezien? Wat zou de eigenlijk ideale situatie zijn om het zo succesvol mogelijk te laten verlopen?"

Jaleesa: "Dus qua overdracht en voorbereiding."

TR: "Nou wat heel belangrijk is, is dat uhm, de groepsleiding hier en vooral haar mentor hier en N zelf weten wat er van haar verwacht wordt op de nieuwe plek. Dus 'wat is er heel anders dan hier?' Bijvoorbeeld de instelling van hier is, hier moet je alles en je doet wat de groepsleiding zegt en daar is het meer coachend en vraagt de groepsleiding 'goh heb je nog iets?' Je moet er zelf voor komen."

Renske: "Meer vrijheden."

TR: "Je hebt veel meer vrijheden en geen dwang en drang, dus uh ze kunnen gaan en staan waar ze wil. Als ze weglopen, dan lopen ze weg. Als ze niet terugkomen, dan komen ze niet terug. Dan heeft dat wel gevolgen, maar op dat moment, uh, ja dan is de overgang zo groot. (Renske: "hmhm."). Van hier naar daar, dat is vaak al waar het vaak mis gaat."

Renske: "Oké dus vooral het voorbereiden is op, op, hoe de nieuwe plek eruit gaat zien is heel belangrijk?"

TR: "Ja en dat die plek ook weet hoe N in elkaar zit. (Jaleesa: "Ja."). Op welke knopjes ze moeten drukken."

Jaleesa: "Maar hoe doe je dat dan, ga je .."

TR: "Mentoren contact met elkaar laten zoeken na afloop, maar ook daarvoor moet de instelling al aansluiten bij de gesprekken. (Renske: "Oké."). Hè, de laatste bespreking is die maanden voor die tijd of zo. (Jaleesa: "hmhm."). Dan moet die instelling ook al aansluiten. Dat lukt.. proberen we altijd wel hoor. Dat de instelling ook een beeld krijgt van hoe werkt dat nou bij N, hoe moeten we haar nou benaderen. (Renske: "Ja."). Want dat is het meest belangrijk."

Wat je in het begin ziet is dat de jongeren, uhm, kijk als wij vinden dat de jongeren er absoluut nog niet aan toe is om naar een vervolgplek te gaan, dan zullen we dat ook echt wel aangeven. (Renske: "Ja."). Want uh er is niks ergers dan dat je moet zeggen dat de plaatsing is mislukt en het kind terug komt. (Jaleesa: "Nee.").

Renske: "Nee dat wil je ook niet, voor het kind ook niet."

TR: "Dus dat is, ja dat is, ja dat is lastig."

Renske: "Ja."

TR: "Maar de doelgroep hier is zo heftig. Ze komen hier binnen en alles moet van ze afgenomen. Ze mogen totaal geen contact met de buitenwereld, geen internet en geen telefoon. (Renske: "Nee."). En daar is het feitelijk allemaal mis gegaan, die verkeerde contacten. (Renske: "Ja."). En je moet, je bouwt het heel langzaam weer op, maar het is toch in een bepaalde structuur en bepaalde kader. Alles is afgetimmerd; verlofcontact, en 'als je dit niet doet dan betekend dat je niet meer op verlof mag'. Alles is gekaderd. Ja, dan is de overstap naar een open instelling best wel groot, best wel moeilijk."

Renske: "En om daar dan op voor te bereiden, dan, dan of uhm, om de overdracht zo goed mogelijk te laten verlopen, dan bereid je haar daar op voor door te vertellen?"

TR: "Ja"

Renske: "Maar gebeurd het ook dat de mentor mee gaat naar de vervolgplek?"

TR: "Kan, kan."

Jaleesa: "Of dat de jongere daar gaat kijken daar?"

TR: "Ja, ja."

Jaleesa: "Gebeurd dat wel standaard?"

TR: "Ja dat proberen we altijd wel. (Jaleesa: "Ja."). Als de jongeren weet dat ie naar die plek gaat dan is het wel verstandig als de jongere weet wat voor een plek het is. (Jaleesa: "Ja."). En dat ie het liefst ook met de jongeren zelf kan praten daar, maar ook met de mensen die er werken, om te horen 'hoe gaat het nu hier, stel maar alle vragen die je wil stellen, het mag allemaal'. Het meest ideale zou zijn als ie ook een keer mee eet daar of een nachtje blijven slapen."

Renske: "Of een meeloopdag."

TR: "Maar dat gebeurt eigenlijk bijna nauwelijks."

Renske: "Waarom gebeurt dat dan niet?"

TR: "Uhm.. Ja, ik denk toch een soort.. Ja.. ik weet niet. Het gebeurt wel dat de jongere gaat kijken, maar een meeloop dag of een nachtje blijft slapen of iets dergelijks dat is blijkbaar soms moeilijk te realiseren. Maar dat is eigenlijk onzin, vind ik."

Renske: bij de jongere kinderen, de kleine kinderen gebeurt dat wel. (TR: "Ja."). Dat je echt een meeloop dag of nacht hebt op de nieuwe plek.

TR: "Ja, ja, ja."

Renske: "Dus dat zou eigenlijk ook ideaal zijn voor de jongeren. (TR: "Ja."). Denkt u dat het daardoor, uhm, uhm, het ook eerder een succes wordt op die vervolgplek?"

TR: "Nou het kan bijdragen aan een succes,.. (Jaleesa: "Ja.")...maar het is nooit een garantie dat het goed gaat. Kijk zo'n jongere, als hij zijn kop verkeerd heeft staan, dan gaat ie weg, loopt ie weg of dan uh.. als hij een mentor.. Dat heb ik ook wel merkt, als er geen klik is met de mentor en de jongere of de jongere voelt zich niet begrepen.. kijk hier zitten ze continue op elkaars lip en daar moet je de mentor opzoeken, dat is ook al een verschil. Op het moment dat er geen klik is.. Ik heb een meisje gehad die naar het RIBW is gegaan in Arnhem en die had totaal geen klik met haar mentor, maar ze had wel.. ze appte mij heel veel. Ik probeerde elke keer die mentor weer duidelijk te maken hoe dat werkte bij haar. En daardoor, dat was wel een kans van succes, want daardoor heeft ze daar wel kunnen blijven. (Renske: "Ja."). Terwijl ze heel veel.. uh, verkeerde dingen heeft gedaan."

Renske: "Dus de overdracht is heel belangrijk tussen de uh, mentoren?"

TR: "Je moet in ieder geval, vind ik, dat we bereikbaar moeten blijven als de instantie vragen heeft 'hoe deed je dat nou met N' of 'hoe pakte jullie dat nu aan met haar'. Want ze heeft hier toch een hele tijd heel intensief gewoond. Dus dan, ja."

Renske: "Horen jullie ook, is het ook weleens voor gekomen dat het dreigt mis te gaan en dat dan de mentor of een groepsleiding dan weer naar de vervolgplek gaat om te observeren hoe dat dan gaat?"

TR: "Dat kan gerealiseerd worden ja, maar dat gebeurt niet standaard. Als ik kijk naar mijn trajecten, ik heb ook niet echt dat het echt mislukte of dreigde te mislukken. Dat verhaal wat ik net vertelde van dat meisje, ja daarvan had de mentor ook kunnen gaan, maar goed ik had wel zo'n contact met haar dat ze dat mij appte en ik maakte dat vervolgens dan bespreekbaar bij het RIWB. Of ik plande zelfs een gesprek 'ik wil een gesprek, want we komen zo niet verder'."

Jaleesa: "Ja."

Renske: "Maar dat heeft er uiteindelijk er wel voor gezorgd dat zij daar heeft kunnen blijven, dus dat is wel heel belangrijk geweest."

TR: "Ja, dat is heel belangrijk. En wat ik ook lastig vind, uhm is dat het contact met de mentor wat hier verplicht moet.. 'je moet zo'n goed contact hebben met je mentor, je moet alles kunnen vertellen', maar op een moment dat de jongeren hier weg zijn, horen ze nooit meer wat van die mentor. Dat vind ik eigenlijk heel pijnlijk."

Jaleesa: "Want als deze jongeren doorgeplaatst worden naar een vervolgvoorziening dan neemt de mentor geen contact op met de jongeren zelf?"

TR: "Nee."

Renske: "Meer met u dan eigenlijk?"

TR: "Ja wij zijn diegene die voor een goede overdracht moeten zorgen. Maar dat vind ik

echt,.. ik heb dat ook weleens besproken met de mentoren, maar die krijgen dat ook eigenlijk een beetje mee van 'je mag geen contact meer onderhouden, het kind is hier weg, het woont hier niet meer, je mag geen contact meer onderhouden'. Maar dat vind ik nog al stellig. (Jaleesa: "Ja."). Ik heb zoiets van, een kind heeft alle vertrouwen gehad in de mentor, heeft heel goed contact mee gehad. Juist denk ik dat de mentor zou heel goed nog kunnen dienen. Maar eigenlijk, dat hoor ik al jaren, dat er eigenlijk nooit meer contact is vanuit de mentor met de jongeren nadat ze hier weg zijn."

Jaleesa: "Hoe is dat contact met de trajectregisseur jongeren?"

TR: "Dat blijft in die overdracht. Maar we hebben natuurlijk een veel grotere afstand tot die jongeren dan de mentor. (Jaleesa: "Ja."). Mentor hebben ze natuurlijk alle vertrouwen.. kijk ik zit weleens met ze in de auto en dan hebben we wel gesprekken."

Renske: "Maar dat is meer oppervlakkig."

TR: "Ja dat is meer oppervlakkig, ja. En dat is echt uhm, dat vind ik echt een groot gemis. En aan de ene kant snap ik het wel, want er wordt gezegd dat het kind het zelf moet doen en als het kind problemen heeft dan moet ze het op het KTC of fasehuis dat zelf leren. Als ze problemen hebben dan moeten ze er zelf mee komen. Dus een jongeren mag best hier bellen naar de groep en vragen naar de mentor. (Renske: "hmhm."). Nou soms is het heel lastig om de juiste mentor te pakken te krijgen, want er zijn verschillende roosters.. (Jaleesa: "Ja.").. en zo'n kind kan ook niet continue bellen en dan denk ik 'ja jongens het is geven en nemen'. (Renske: "Ja."). Ik denk een mentor, ik vind eigenlijk dat een mentor altijd nog even moet bellen naar een jongere na een week of twee weken 'hoe gaat het, gaat het allemaal goed?'. En eigenlijk moet er ook telefonisch contact zijn tussen deze mentor en de mentor van de vervolgplek. (Renske: "Ja."). (Jaleesa: "Ja."). Dat moet eigenlijk gewoon standaard."

Renske: "Dat zou u dus eigenlijk wel veranderen willen zien?"

TR: "Ja, want dat is op het werkniveau, ik zit natuurlijk op een ander niveau. Het zit echt op het werk, op het begeleidingsniveau. En deze mentor kent de jongere en weet precies op welk knopje hij moet drukken om de jongere rustig te krijgen en die kent ook de gedragingen. Dus als de jongere in een keer heel raar gaat zitten flippen op een open plek, dan is een open plek helemaal in paniek. (Renske: "Ja."). (Jaleesa: "Ja."). Die hebben zoiets 'ja we kunnen er niets mee, wat een ellende'. Deze mentor die kan dan of met de jongere zelf praten of duidelijk maken aan de groepsleiding dan van 'ja zet haar gewoon even rustig in een kamer, dan trekt ze vanzelf wel blijf'. Soms lijkt het ook heel heftig. Ze zijn ook bang voor kinderen uit de gesloten jeugdzorg, dus ja dan is het ook logisch dat ze het allemaal heel eng vinden. (Jaleesa: "hmhm."). (Renske: "Ja."). Ja".

Renske: "Oké, ja. Want wij hebben in de lijst die we van het plaatsingsbureau hebben gekregen, gezien dat er best wel veel heropnames zijn. (TR: "Ja."). Uhm, waaronder vooral kinderen die weg zijn gelopen, maar ook kinderen die zijn doorgeplaatst en weer terug zijn gekomen. Hoe denkt u dat die heropnames misschien verminderd kunnen worden? Heeft u daar een idee van?"

TR: "Ja, ik denk dat je het voor een deel niet kan voorkomen."

Renske: "Kan verkleinen misschien, verminderen?"

TR: "Ja, uh, ik denk dat een warme overdracht heel wezenlijk is, ook vanuit de mentor."

Renske: "Ja, dus dat is wat u net de hele tijd zegt."

TR: "Ja, want daardoor gaan er heel veel plaatsingen in het begin al vrij snel mis en dat moet eigenlijk niet kunnen. (Renske: "Nee."). En uhm, ja wat ik ook, wat ik ook vind is dat uh, kijk we hebben we, uh, we hebben verkorte trajecten. Dus ze moeten hier.. maximaal negen maanden blijven ze hier zitten. Als er een plek is, want daar wordt echt op aangestuurd, dat er zeg maar een half jaar voor uh het einde gewoon een plek moet zijn. (Renske: "hmhm."). Ja, dan kun je je afvragen of dit soort jongeren die zo beschadigd zijn, dit is de meest heftigste soort van jeugdzorg, of ze daar dan al aan toe zijn. Maar goed, de politiek zegt anders. De politiek zegt en de rechterlijke macht zegt ook 'ja maar dit is zo'n extreme maatregelen om een kind gesloten te plaatsen'. En dat is het natuurlijk ook, maar goed aan de andere kant denk ik 'hoe gesloten is het?'."

Jaleesa: "Als een jongere weer heropgenomen wordt, is het dan ook weer maximaal negen maanden?"

TR: "Ja."

Jaleesa: "Oké"

Renske: "Dus ook al zijn ze nog niet uitbehandeld of zijn de doelen nog niet bereikt, dan worden ze alsnog doorgeplaatst?"

TR: "Uh ja, want dan zet je de doelen in principe voort daar op de vervolgplek."

Renske: "Oké."

TR: "Tuurlijk, het kan niet zo zijn dat als de behandeling niet zo goed is afgerond, of de therapie niet is afgerond, dat je daar dan in een keer mee stopt. Dat kan niet."

Renske: "Nee maar hier moeten ze dan uiteindelijk wel weg?"

TR: "Ja dan gaan ze hier weg, maar zetten we het voort op de plek waar ze dan naar toe gaan."

Renske: "Oké."

TR: "Het nadeel is, dat is inderdaad ook wel weer een nadeel, dan wordt er een nieuwe therapeut gevonden, dus niet de therapeut waar ze al een aantal maanden mee werken en waar ze een klik mee hebben. Dus de omstandigheden, ja je kan moeilijk als een kind teruggaat gaat naar Lelystad en hij heeft hier therapie gehad, ja dat je dan tegen deze therapeut zegt 'ja ga maar naar Lelystad', dat gaat niet. (Renske: "Nee."). (Jaleesa: "Nee."). Of 'laat het kind maar hier komen.'

Renske: "Dat is ook niet te realiseren denk ik".

TR: "Nee maar dat is wel een probleem, een oorzaak van een probleem. Dat je gewoon uhm, je moet switchen van behandeling hè, van een therapeut en daar moet je ook weer een klik mee krijgen. En ja, daar kunnen ook dingen in misgaan."

Renske: "Ja".

Jaleesa: "Ja".

Renske: "Oké, we hebben volgens mij eigenlijk wel alles wat we nodig hadden."

Jaleesa: "Ja, volgens mij ook ja."

Renske: "Nou hartstikke bedankt in ieder geval voor alle informatie".

Trajectregisseur: "Ja is goed, succes nog".

Interview trajectregisseur T. Wiggers

Interview trajectregisseur Twan Wiggers

TR: "Met Twan Wiggers."

Jaleesa: "Hallo, goedemiddag met Jaleesa en Renske van het afstuderen. Als het goed is hebben wij een telefonische afspraak met u."

TR: "Ja dat klopt."

Jaleesa: "Oké! Vindt u het goed dat wij het opnemen, omdat wij dit moeten uitschrijven voor school?"

TR: "Ja hoor."

Jaleesa: "Oké, dan gaan we dat doen. Uhm ik zou heel even uitleggen waarvoor wij bellen. Wij zijn bezig met een afstudeeronderzoek over de heropnames. (TR: "hmhm."). Er komen vragen vanuit hier, omdat het opviel dat er regelmatig heropnames zijn. Maar ze weten eigenlijk niet waar het vandaan komt en we zijn daarvoor bezig met een uh, een dossieronderzoek, waarin we twintig jongeren, uhm, ja het dossier hebben ingekeken. Succesvolle doorplaatsingen en heropnames. En nu willen we vanuit daar kijken of er vergelijkingen zijn of overeenkomsten. (TR: "hmhm."). En van vier jongeren willen we graag de trajectregisseurs spreken over de doorplaatsing, dus hoe de doorplaatsing is gegaan en uhm of er overdracht is geweest. Daar hebben we twee jongeren vanuit gekozen die we graag met u willen bespreken."

TR: "Ja, dat is prima."

Jaleesa: "En het zou dan gaan over K, ik weet niet of u dan gelijk weet over wie u we het hebben, want we hebben geen achternaam."

TR: "Uhm, K.."

Renske: "Hij is thuisgeplaatst met MST."

TR: "Uhm, wacht even hoor. K. F. waarschijnlijk ja."

Renske: "Wij pakken het dossier er ook eventjes bij."

Jaleesa: "Het gaat om een Poolse jongen."

TR: "Nou nee geen Poolse jongen."

Jaleesa: "Oh nee, een Poolse jongen."

TR: "Ja, een Nederlandse jongen met een Poolse moeder."

Renske: "Ja klopt. Dan hebben we het over dezelfde."

TR: "Ja precies. Dat is K.F."

Renske "Ja, en wij hebben zijn dossier geanalyseerd of bekeken en hij is naar huis geplaatst.. (TR: "Ja.")..en uiteindelijk niet meer heropgenomen. (TR: "Nee."). We hebben daar wat vragen over en dan daarna doen we een casus waarbij uh er wel eentje is heropgenomen."

TR: "Ja."

Renske: "Ja? Oké. Uhm, hoe is de behandeling geweest? Of nee, kunt u eerst wat vertellen over de jongeren zelf, over K?"

TR: "Wat wil je weten?"

Renske: "Uhm ja, misschien een stukje voorgeschiedenis tot voordat ie opgenomen werd met de reden?"

TR: "Momentje hoor. K. F. is natuurlijk alweer eventjes geleden.. (Renske: "Ja.")..dus dan zal ik toch eventjes hier wat informatie moeten oprakelen. Momentje hoor, even opstarten en dan kan ik in zijn dossier kijken."

Renske: "Oh, want u zit ook op de computer."

TR: "Ja."

Renske: "Oké."

TR: "Ja, want ik kan natuurlijk ook gewoon in Sirius zijn trajectplan inzien."

Jaleesa: "Ja."

Renske: "Ja, want wij hebben hier staan dat hij van de JJI komt, van de Hunnerberg."

TR: "Hmhm, ja. Vanuit detentie is hij bij ons gekomen. (Renske: "Ja."). Heb ik vanaf het begin af aan, als je kijkt naar wat het trajectplan van deze jongen was, hebben we vrijwel in het begin ook al bepaald met elkaar dat hij weer thuis zou gaan wonen."

Renske: "Oké, dus zijn perspectief was vanaf het begin af aan alweer naar huis."

TR: "Ja precies, en uh, maar goed in die periode was er al maatschappelijk werk... (Renske: "Ja.").. hebben we deels ook voor ingezet om ja, om ook wat zicht te krijgen op 'wat is de thuissituatie nou?'. (Renske: "Ja."). Uhm hè, ja om dat zo goed mogelijk te laten voorlopen."

Renske: "Want hoe stond hij tegenover de behandeling in de JeugdzorgPlus?"

TR: "Ja, dat is een lastige vraag. Ze zitten hier natuurlijk niet vrijwillig bij ons hè."

Renske: "Nee, maar misschien..."

TR: "Ja het is wel een beetje met ups en downs wat me zo nog bijstaat. (Renske: "Oké."). Hij is uh, uh, uh, Peer Education en dat soort dingen heeft hij wel heel goed meegewerkt. Met brains4U heeft ie een aantal dingen, voorlichtingen geven. Dus eigenlijk, ja gaande traject van deze jongen, ja ik bedoel, los van dat het best wel wat issues zijn geweest is het voor mijn gevoel eigenlijk allemaal wel heel erg goed verlopen."

Jaleesa: "Ja, want was het een gemotiveerde jongen?"

TR: "Ja, hij was gemotiveerd om in zijn traject toe te werken naar de thuissituatie. (Jaleesa: "Oké.") (Renske: "Ja, dus hij was.."). Zeker, dus de dingen die we daar gezamenlijk over afgesproken hebben heeft hij ook gedaan en niet uh, misschien wel het meest belangrijke is dat hij zichzelf op een gegeven moment als doel heeft gesteld om school om ook gewoon het jaar dat hij weer thuis is gaan wonen, uh in de zomervakantie, om uh, uh, uh, op zijn nieuwe school de draad weer goed op te pakken en dat heeft hij ook gedaan om te zorgen dat hij zijn diploma, zijn TL diploma, zijn VMBO TL diploma ook echt kan halen dit jaar."

Renske: "Oké, en hoe is er, op wat voor manier is er naar de thuisplaatsing van K gewerkt? Hoe is dat gegaan?"

TR: "Kun je die vraag misschien concreter stellen? Hoe bedoel je 'hoe is dat gegaan'? We hebben in principe gewoon de methodiek zoals we die hanteren binnen trajectregie. En dat

werkt voor ons, ja en uiteindelijk natuurlijk ook, uhm, tijdens de trajectbespreking, uhm, afgesproken hebben dat het perspectief gewoon thuisplaatsing is.”

Renske: “Ja, maar ik bedoel meer van ‘is er meer verlof geweest of zijn er mensen vanuit de JeugdzorgPlus bij hem thuis geweest om te kijken om die overdracht, ja hoe de overdracht dan is geweest, dat bedoel ik’.”

TR: “De overdracht.. (Renske: “Ja.”) (Jaleesa: “Ja.”). Ja de overdracht is in grote lijnen bij deze casus zo geweest dat uh, nou ja goed, jammer genoeg moest maatschappelijk werk er op een gegeven moment ook uit. (Renske: “Ja.”). En toen er voor gekozen is uh, uh, op de locatie in het begin geen maatschappelijk werk meer in te zetten.. (Renske: “Oké.”).. Ja goed, die heeft het dat wel redelijkerwijs kunnen afronden, die maatschappelijk werker die er toen nog wel in zat. (Renske: “Ja.”). En die deze casus nog redelijk uitwerkte. Uh ja goed, SSB is er natuurlijk ingekomen, daar hebben we gewoon goede afspraken mee kunnen maken. MST bedoel is. En uhm, er was nog een reclassering bij betrokken. (Renske: “Ja.”). En uhm, de gezinsvoogd die was betrokken. Uh dus, nou ja goed, het plan wat toen was uitgeschreven is uh, nou ja goed je moet ook niet te veel over je verleden in de situatie hebben.. (Renske: “Nee.”)..dus als we ons nu in de eerste instantie, die MST’er die is gewoon uh, uh, uh, aan der werk gegaan hè. Dus die is, systemisch gezien zijn de dingen gewoon uitgezet die verder nodig waren, vooral om moeder ook gewoon te ondersteunen. (Renske: “Ja.”). En daarnaast ben ik mee om ieder geval de start op school, want ja daar vallen nog weleens wat gaten in...(Renske: “Ja.”).., om die ook gewoon goed te laten verlopen hè. Dus zelf ben ik uh, uhm, daar op school geweest om te overleggen van nou ja goed ‘hoe kijken jullie ertegen aan, wat is haalbaar?’ (Jaleesa: “Ja”). Maar vooral ook ‘Wat heeft deze jongen verder nodig om het gewoon goed te laten slagen’. (Renske: “Ja.”). En eigenlijk is dat door ook weer samenwerken heel erg goed gegaan. Ik ben door de mentor van de school op de hoogte gehouden over de vordering en als er wat issues waren werd ik daar ook wel in betrokken. En uh, ja nou goed dat is eigenlijk heel goed gaan lopen. Die jongen die heeft vooral op dat, uh laten zien wat we hebben afgesproken. En daarin zijn, het was zijn eigen motivatie om het op die manier te gaan doen.”

Renske: “Ja, dat heeft wel meegeholpen.”

TR: “Ja.”

Renske: “Ja. Oké. Heeft u daarna, na de overdracht, hoelang bent u dan nog actief geweest in deze situatie?”

TR: “Ik ben nou met Sirius bezig.”

Renske: “Oh, oké.”

TR: “Ik zal eens even kijken, maar dat duurt altijd even. Uhm staat hij nog in mijn lijstje of zal ik hem even hier...”

Renske: “We hebben het nummer wel hier bij de hand?”

TR: “Nee, maar ik kan hem zo wel even...”

Renske: “Oké.”

TR: “K.F... Er zijn wel een hoop dingen uit gehaald. Volgens mij hebben we met K. F. dat hij zes maanden ETB zou krijgen.”

Renske: “Oké. En waar staat dat voor?”

TR: “Externe Traject Begeleiding. (Renske: “Oké, oké.”). Dus vanuit de JeugdzorgPlus, dat is dus ergens in de zomervakantie van vorig jaar geweest.. (Renske: “Ja.”).. tot aan begin januari.. (Renske: “Ja.”).. hè dus heb ik in samenspraak met de gezinsvoogd en de reclasseerder en school en de MST’er, uh, uh, ja goed op de achtergrond meegekeken hoe het een en ander is gaan lopen. “

Renske: “Oké en heeft dat effect ge.. heeft u het idee gehad dat dat geholpen heeft om het zo geslaagd mogelijk te maken?”

TR: “Ja, dat denk ik wel. Ik denk dat hè, dat vooral van uit hè, de afspraken vanuit de JeugdzorgPlus en de ideeën daarover gewoon elke keer ook gewoon goed belicht zijn geweest over wat er verder nodig is en, en goed, ik heb natuurlijk gewoon op een afstandje mee kunnen kijken van ‘hé, wat gebeurd er allemaal?’ (Jaleesa: “Ja.”) En ik heb een interventie gepleegd in de zin van dat, uh, ja uh, voor moeder, uh omdat dat opzicht best wel ingewikkelde relatie was voor z’n moeder. (Renske: “Ja.”). Om daar toch wat, uh ja, ja,

om moeder iets andere overtuigingen te geven hoe zij in haar opvoeding moet staan.. ((Renske: "Oké en dat heeft...".. in samenspraak met de MST'er en met de anderen."

Renske: "Oké, en dat heeft geholpen?"

TR: "Ja, dat heeft zeker geholpen. En wat ik ook tegen, met moeder heb afgesproken, omdat zij kijken naar het onderwijs, dat vond zijn natuurlijk ook heel belangrijk; ze heeft altijd heel goed begrepen waar het nou om ging, uh dat ik zeg maar daar meer een bemiddelende rol in heb gehad om haar, naast de gesprekken die zij gewoon periodiek op school heeft gehad die periode, om elkaar wat toe te lichten van 'oké, daar gaat het eigenlijk in het geval met K om'. (Renske: "Oké.") Ik kan me herinneren dat er een keer sprake was geweest dat ie stoned op school was en in geval van moeder was hij in alle staten en of dat nou allemaal wel goed zou komen, hij had een slecht cijfer ergens voor gehaald, uh goed, dan zit moeder alweer in de hoogste boom.. (Renske: "hmhm."). Terwijl uh, nou ja goed hè als je gaat overleggen met de schoolmentor dan blijkt dat deze jongen eigenlijk verder gewoon heel serieus aan het werk is en dat er gewoon voldoende mogelijkheid was uh lopende het schooljaar om, ja een slecht cijfer gewoon weer op te halen. (Renske: "Ja."). Ja goed, het is een beetje een uh bemiddelde rol die je dan op je neemt." (Jaleesa: "Ja.")

Renske: "Maar wel belangrijk."

TR: "Ja je wordt haast, uh, als consultant zeg maar haast ook vanuit de casus, vanuit de JeugdzorgPlus, nou ja uh hoe een aantal dingen verlopen zijn en uh, uh ja."

Renske: "En heeft de mentor ook nog contact gehad met K en moeder en het gezin, verder?"

TR: "De mentor vanuit de leefgroep waar hij bij ons heeft verbleven?"

Jaleesa: "Ja."

Renske: "Ja."

TR: "Ja wel in de periode dat hij bij ons verbleef."

Renske: "Ja, maar daarna?"

TR: "Daarna niet meer."

Renske: "Nee?"

TR: "Nee, niet dat ik weet."

Jaleesa: "Want u bent dan zes maanden nog in beeld gebleven, hadden jullie dan wekelijks belmomenten of hoe zag dat er concreet uit?"

TR: "Ik werk op een andere locatie, dus ik heb niet alles... Volgens mij redelijk standaard; twee keer per maand belcontact, een keer in de maand uh face-to-face."

Jaleesa: "Ja, en dat was dan puur even checken hoe het loopt, of er nog dingen zijn?"

TR: "Ja eerste drie maanden is dat in ieder geval wel zo geweest en de belcontacten zijn dan ook veel meer zoals afgesproken wat meer op scholing gericht geweest, 'hoe loopt dat daar?' (Jaleesa: "hmhm."). En face-to-face is een keer geweest op school, dat ik samen met K op school gesproken heb wat van ons uit hè, hoe het traject verlopen is en wat de ideeën zijn hoe het verder zou moeten. (Jaleesa: "Ja.") Nou ja goed, dat is ook altijd wel heel verhelderend hè dat je zo'n mentor daar op school gewoon kunt uitleggen waar we afgelopen jaar mee bezig zijn geweest met elkaar... (Jaleesa "Ja.").. en wat de doelstelling zijn geweest. En uh, nou ja goed, daar is dan ook de face-to-face contacten voor, voor mij met en K. Een keer heb ik een face-to-face contact afspraak gehad met uh ... dat moeder wel thuis was maar K zelf niet. (Jaleesa: "Oké.") Dus een keer ben ik in de thuissituatie daadwerkelijk geweest om uh, wat ik net al zei, om met moeder een gesprek te hebben.. (Jaleesa: "Ja.").. over ja 'hoe zit dat soms nou in elkaar'. (Jaleesa: "Ja."). Dan moet je een beetje voorstellen dat je.. ik zit even in mijn geheugen te graven, dat je uh dat deze moeder ook een beetje een andere voorstelling van zaken had 'hoe om te gaan met een zeventienjarige, bijna achttienjarige, jongen. (Renske: "hmhm.") Zeventienjarige jongen toch? Ja zeventienjarige jongen toen. En dat, nou ja goed jongens van die leeftijd en hun thuissituatie voor, uh als ouders zijnde, soms uh wellicht als hotel gebruiken. (Jaleesa: "hmhm.") Ik denk dat dat op zich niet eens heel erg kwalijk is, zolang ze zich maar houden aan de regels van het hotel."

Jaleesa: "Ja precies ja. Maar over het algemeen bent u dus wel tevreden geweest over hoe de overdracht en de doorplaatsing is verlopen?"

TR: "Ja, ja ja, dat is in dit geval heel gemakkelijk en prettig verlopen. (Jaleesa: "Ja.") Omdat de contacten gewoon eenvoudig te vinden waren. Het is natuurlijk ook geïnitieerd van ons uit hè. (Renske: "Ja.") Het is natuurlijk een opdracht die wij natuurlijk ook uh, uh, uh met ons meebrengen. Dat als wij externe traject begeleiding in zetten, dat we daar afspraken over maken van 'wat houdt dat dan precies in?' (Jaleesa: "Ja.") en 'waar richt je je dan in het bijzonder op'. Maar het is en blijft natuurlijk een beetje een helicopterview houden.

Jaleesa: "Ja, oké."

Renske: "Oké dan zouden wij nu graag naar een casus willen waarbij de jongere is heropgenomen. (TR: "hmhm.") En uh, dat gaat over J. Kunt u zich die nog herinneren?"

TR: "J, maar die is toch twee keer opnieuw opgenomen?"

Renske: "Ja dat kan kloppen, kan kloppen. Want hij is naar Pactum gegaan? (TR: "Ja.") Ja en uh, maar hij is..."

TR: Nee, hij is niet naar Pactum meer gegaan. Dat was in eerste instantie was dat eventueel de bedoeling, uhm, ja dit zit altijd een beetje ingewikkeld in mekaar, uhm hij is naar Zwolle heen gegaan in de zin dat, vanuit Zwolle wouden ze hem naar Pactum gaan toe leiden maar dat is even ter zijde niet gebeurd."

Renske: "Oké."

TR: "Hij is van ons uit naar Zwolle gegaan."

Renske: "Oké en wat was dat voor een instelling?"

TR: "Ik zal het er eens even bijhalen... (neuriënde geluiden)....(fluit)....Ik zit even te kijken want vorige week zijn we..... maar ik heb nu weer wat info over J. vanuit Sirius. (Renske: "Oke").. J. is uuhm na de eerste periode dat uuhm, uhm,, bij ons is gekomen hadden we eigenlijk al vrij vroeg weer dat wij, na goed, dan krijg je dus het verhaal.. in regio Zwolle is Trias de hoofdaannemer. (Renske: "Ja.") Zoals dat zo mooi heet.. (Renske: "Hmhm") en zij doen ook de uuhm, bepalen waar iemand dan ook naar toe gaat, dat heeft het nodige tijd gekost voordat we daar goed uitkwamen. Nou, uiteindelijk heeft Trias gezegd, wij nemen de casus op ons en hij komt weer terug naar Zwolle heen en dat is afgelopen december gebeurd. (Renske: "Ja") En naja goed dat is eigenlijk binnen de kortste keren weer, is dat mis gegaan.

Renske: "Want naar wat voor iets is hij naar toe gegaan in uuh Zwolle? Want was dat gesloten of..."

TR: "Nee, natuurlijk niet want hij is van ons uit gaat hij weer open en vanuit de gesloten machtiging gaan ze naar een open instelling (Renske: "Ja, oke.").

Jaleesa: "En toen hij voor de eerste keer werd opgenomen, of bij jullie terecht is gekomen.. Stond hij achter de plaatsing? Had hij motivatie uuh..?"

TR: "Naja ook bij deze geldt natuurlijk eerst.. J. was in het bijzonder bhij ons gekomen omdat hij zich volledig onttrok aan de behandeling op zijn vorige plek. (Jaleesa: "Ja..") uhm, wat ook Trias was.. (Renske: "Ja..") uhm, en tijdens dat onttrekken ook uhm, scooterstal, naja goed een beetje het kruimelwerk (Renske: "Ja") Op zich nog niet eens zulke hele erge dingen maar wel zorgvuldig. En naja doordat hij dus niet meer langer te begeleiden was is er toen voor gekozen om toe te werken naar een machtiging gesloten jeugdzorg. (Jaleesa: "Ja") Dat is de reden geweest dat hij bij ons is gekomen. En dat was natuurlijk bij aanvang ook het grootste probleem voor ons.. uhm.. dat hij zich niet zou gaan onttrekken tijdens het verblijf. Dat is natuurlijk wel een of twee keer gebeurd, voor langere periode, vandaar ook dat hij tussentijds daar een heropname voor heeft gehad. (Jaleesa: "Ja..") Maar uiteindelijk zijn we, dan moet ik het even uit mijn hoofd doen, in het najaar van 2013 hebben we echte goede plannen kunnen maken samen met Trias om hem over te laten gaan."

Renske: "Oke, en hoe is die overdracht gegaan?"

TR: "Ja dat is toen we eenmaal Trias zo ver hadden dat wij akkoord hadden voor een plaatsing daar...heb ik hun uitgenodigd om bij de eerst volgende bespreking aanwezig te zijn om alvast kennis te maken. Er is toen een gedragswetenschapper van Trias geweest en ze hadden toen omdat ze toen ook al wisten op welke leefgroep hij zou komen in Zwolle, ook meteen een mentor toe gewezen en die is toen ook bij het gesprek aanwezig geweest."

Jaleesa: "Oke.."

Renske: "En hoe vaak is dat gebeurd?"

TR: "Uhm, bij elke eerste bespreking die we toen nog hebben gehad. Dus september tot en met december is twee keer over, dus de eerste keer is de gedragswetenschapper bij ons geweest, samen met de mentor. En de laatste keer alleen de mentor."

Renske: "Oke, en wat was uw rol daar dan in?"

TR: "Wat mijn rol daarin is? Ik ben trajectregisseur dus ik regissee dit soort dingen haha."

Renske: "Oke, maar bij de vorige trajectregisseur die wij spraken, die ging zelf ook vaak mee naar de vervolginstelling, of die is toen meegegaan, dus vandaar mijn vraag.."

TR: "Ja, dat heb ik toen ook gedaan, maar dat heeft er natuurlijk ook mee te maken dat uhm, uhm, dat heeft ook gewoon met je netwerk te maken. Dat uhm, naja goed in dit geval hebben we samen met J. bij Trias wezen kijken, op de leefgroep waar die is komen te wonen vanuit ons uit,. En toen nog een keer samen met die mentor, uh ja een aantal dingen door te nemen. Zodat het voor hem ook wat meer gaat leven."

Renske: "Dus is het dan uhm, of is het volgens u dan een warme overdracht geweest, zoals dat hier vaak gezegd wordt?"

TR: "Ja, ja ja nou ja, warme overdracht die term wordt inderdaad veel gebezigd. We hebben gewoon hele duidelijke afspraken met elkaar gemaakt over hoe dit te doen. Want vooral Trias in deze, ondanks dat het een hele moeilijke casus is,.. Naja de fam (.) in Zwolle dat is uhm nou ja goed.. Er is in de gemeente Zwolle apart over deze familie overlegd, want naja dat is een en al zorg rondom deze familie. (Renske: "Ja") Ze waren heel huiverig om hem weer op te nemen, omdat ze eigenlijk vonden dat het... omdat ze niet wisten of het hun gaat lukken."

Renske: "Omdat het de vorige keer ook fout is gegaan?"

TR: "Ja, precies hè, het systeem is heel ingewikkeld, die jongen onttrekt zich zorgvuldig. Maar ja, als hoofdaannemer moesten ze natuurlijk wel wat. En wij hebben het niet goed gevonden dat hij van ons uit naar Pactum zou moeten gaan... (Renske: "Nee..") want de wens uit het systeem was om hem dichter weer bij ouders en familie te kunnen gaan wonen, dat is in Zwolle.. en dat heeft echt te maken met afspraken met elkaar maken, dus in dit geval Trias benaderen, samen met de gezinsvoogd en in dit geval zelfs een voogd van J., om uhm Trias is best moeilijk, die ging allerlei voorwaarden stellen wat wel of niet zou kunnen. (Renske: "hmm..") Maar ja goed, daar moet je even met elkaar doorheen worstelen om in ieder geval tot een aantal afspraken te komen. Wat heeft Trias nodig en hoelang moet dat ongeveer gaan zodat deze jongen binnen de termijnen van de machtiging van gesloten jeugdzorg over geplaatst kan worden naar een open setting."

Renske en Jaleesa: "Ja"

Jaleesa: "En.."

TR: "We werken een beetje naar elkaar toe."

Jaleesa: "En uuh nadat J. eenmaal geplaatst was, bent u nog lang in beeld gebleven?"

Renske: "Of de mentor?"

TR: (Kucht) "Jajaja, ook daar hadden we afspraken over gemaakt, dus hetzelfde weer... dus een externe trajectbegeleiding. (Kucht) voor zes maanden. Hij was eerst ingezet door mij en dus dat ik weer in samenspraak met Trias en met de voogd en met de gemeente Zwolle in dit geval. Uuhm, ja, uhm, afspraken gemaakt voor wat richt ik mij dan op. En wat is er nog nodig om de komende zes maanden, ja, de plaatsing zo goed mogelijk te laten verlopen."

Renske: "Oke, en waar is het dan uiteindelijk fout in gegaan?"

TR: "Jaa nouja goed, wat ik al zei.. J. is een ingewikkelde casus. Uhm.. Achteraf zouden we kunnen zeggen dat deze jongen uhm op zich zo complex in elkaar zit dat uhmmm. Hij is terug gekomen omdat hij opgepakt is, weer voor delicten...(Renske: "Ja..") En hij is voorgeleid natuurlijk bij de rechter commissaris in Zwolle en die is toch van mening geweest ..in dit geval gaat het bij deze jongen om een stapeling van feiten.. dat alsnog weer een verplicht onderzoek.. dat was een van de voorwaarde in zijn casus.. door het INFP moet afgenomen worden."

Renske: "Ja, en had uhm, wat had er anders gemoeten, gekund in deze casus zodat dit niet was gebeurd? Hadden jullie daar nog wat in kunnen doen of is daar iets in gemist?"

TR: "Nee, ik denk dat.. kijk.. in heel veel dingen kun je.. kun je rekening houden, in dit geval

was iedereen het erover eens dat de wens vanuit het systeem, maar ook vanuit de voogd, heel erg was om weer in Zwolle te kunnen gaan wonen, dicht bij zijn moeder en zijn vader. En hebben we eigenlijk alles aan het werk gezet om dit zo goed mogelijk te doen.. (Renske: "Ja..") Hem daarop voorbereid, helder en duidelijke afspraken gemaakt, maar op een of andere manier heeft hij daar niet zijn draai kunnen vinden bij Trias..

Renske: "En waardoor kwam dat?"

TR: "Ja, kja vind ik heel moeilijk te zeggen (Renske : "Oke..") Ik denk dat het voor het overgrote deel te maken heeft met zijn moeder, waar hij ook echt niet meer kan en mag wonen, ook zich bezighoudt met criminele zaken. (Jaleesa: "Ja..") En uhm, en hem daarbij betrokken heeft, en dat dat vooral tot vrijwel direct, vanaf de plaatsing bij Trias, tot problemen is gaan leiden. (Renske: "Ja..") Hè, deze jongen die kan dit allemaal overzien en wordt dan ingeschakeld voor allerlei snoven zaken die moeder aan het bekokstoven is en dat gebeurt allemaal buiten het zicht om. Dus dat is een enorm schemer gebied waar wij de vinger ook niet achter kunnen krijgen. Nou ja goed dan ontspoord hij binnen de kortste keren omdat zijn moeder dus , ja, als die ene slechte periode doormaakt niet meer in staat is om hem daar enigszins in te sturen. Dus als hij bij haar is, (Jaleesa: "Ja..") met of zonder goedkeuring, en zij is niet in staat om te zeggen nou J. nu is het tijd dat je weer terug gaat... ja, dan gaat het gewoon fout."

Jaleesa en Renske: "Ja"

Jaleesa: "Wij hebben net ook een trajectregisseur gesproken en die werd nog wel eens gebeld door de mentor van de vervolgvoorziening, omdat er dan iets was voorgevallen en dan werd aan de trajectregisseur om hulp gevraagd of advies, is dat bij u ook gebeurd dat u bent gebeld (TR: "Ja hoor") door de nieuwe groep, en gebeurde dat vaak? (TR: "Pardon?") Gebeurde dat vaak?"

TR: "Ja, nou ja, volgens afspraak. In het geval van J. ging het natuurlijk vrij vlot al fout uhm. Hij is voor de kerst is hij over gegaan naar Trias en eigenlijk begin januari toen school weer moest beginnen zeg maar week twee van januari, week drie van januari, begon het al fout te lopen (Jaleesa: "Ja") en dan hebben we het over vier en vijf weken waarin hij zich gewoon niet heeft kunnen houden aan afspraken die belangrijk waren voor de begeleiding bij Trias inclusief school."

Renske: "Zou u of zou er de volgende keer dan hierin iets anders gedaan kunnen worden of heeft u het idee dat alles wel gedaan is wat kon? "

TR: "Nee, jaa, in dit geval zeker. Ik bedoel er zijn gewoon grenzen aan hulpverlening. (Renske: "Ja..") Op het moment, zeker systemisch gezien, allerlei dingen op de achtergrond spelen waar je gewoon geen grip op krijgt omdat mensen daar, ja gewoon uhm, niet de waarheid over vertellen, niet kunnen of niet willen vertellen (Renske : "hmm") dan krijg ja daar gewoon geen grip op. In dit geval, wat ik al zei, heel zorgvuldig, samen met Trias toegewerkt naar de overplaatsing. Heel duidelijk geweest over wat er wel en wat er niet kan. (Renske: "ja") En ja, J. is typisch zo'n casus waarbij je in de JeugdzorgPlus eigenlijk een LongStay groep zou moeten hebben, waarin je dus niet afhankelijk bent van een machtiging gesloten jeugdzorg die elke keer maar drie maanden verlengt wordt. Die moet je gewoon langere periode binnen houden. "

Renske: "Ja er was dus geen andere optie meer?"

TR: "Nee en daarom is er ook weer naar aanleiding van de delicten die ze hebben gepleegd en de terugplaatsing in de JeugdzorgPlus komt gewoon dat verplichte onderzoek. (Renske: "Ja") Dat is gewoon een van de voorwaarden die door de rechter commissaris zijn opgelegd. (Renske: "Oke") En na dit onderzoek moet er hopelijk meer hulp te gaan er krijgen van, wat is er nou precies nog verder nodig om met deze jongen wel tot een goed traject te kunnen gaan komen." (Renske: "Ja, ja, oke.")

Jaleesa: "Als we even los van deze casus, dus even in het algemeen, wat zou volgens u een ideale doorplaatsing qua overdracht en kennismaking, wat zou volgens u ideale doorplaatsing zijn?"

TR: "De ideale, dat is best algemeen.."

Renske: "Ja hoe zou een doorplaatsing of een overdracht, uhm uhm, hoe moet ik dat nou zeggen.. Ja hoe ziet dat er volgens u het beste uit?"

TR: "Ja ik denk niet dat, dat vind ik best lastig. Ik wil het niet moeilijker maken dan het is hoor, maar ik denk, het is allemaal maatwerk.. (Jaleesa: "hmhm") hè uhm, is het een overplaatsing die wij intern doen, Intermetzo is natuurlijk groot, hè dus is het een interne aangelegenheid. Dus gaat iemand van de JeugdzorgPlus naar een open setting binnen Intermetzo of is dat , uhm, naar een collega instelling of gaat iemand naar huis heen, dus ja. (Renske: "Ja") Waar het vooral om gaat is natuurlijk, kun je alles binnen de gestelde termijnen doen en uhm ja, zoals het volgens het geval van J. inderdaad.. als het gaat om een vervolg instelling,. Zijn die bereid om mee te denken mee te werken in het voorstadium en uhm, doen hun ook wat afgesproken is. (Renske: "Ja, dus...") Dus ja is wat complexer dan zo te zeggen wat de ideale doorplaatsing zou zijn, want het blijft toch echt gewoon maatwerk."

Renske: "Ja, dus het verschilt echt per casus wat ideaal zou zijn, volgens u."

TR: "Ja precies, hè, kijk uuh zoals de casus hiervoor bij K. is MST ingezet. Nouja goed, dan hoef ik door de ambulante inzet die vanuit ons gebeurt, niet zo veel te gaan doen natuurlijk (Renske: "Nee") Anders dan kijken van hoe loopt dat, want je wilt natuurlijk, je gaat uuh K. en z'n moeder niet opzadelen met twee gesprekken per week naast school op uhm gezette tijden uhm die in principe over hetzelfde zou kunnen gaan."

Renske: "Nee oke, dat is duidelijk, duidelijk antwoord. Heeft u verder nog dingen die u wilt weten of wilt zeggen? "

TR: "Uhm, pff, nee ja misschien wel waar we het net over hadden hè, dat er dus.. er bestaat geen ideaal traject (Renske: "Nee") Uuh wat ik denk ik wel nodig is, is inderdaad een werkwijze zoals we die nu al hanteren dus dat je zo snel mogelijk met elkaar duidelijk moet hebben waarvoor uhm het allemaal bedoeld is. En dat je het zo klein mogelijk moet zien te houden. Dus zo min mogelijk toeters en bellen erom heen moet bouwen en zo snel mogelijk met elkaar spits moet hebben van, oke dat is wat iemand nodig heeft en daar houden we ons ook aan (Renske: "Hmhm") Dus als het op één A4tje kan, dan moet je het ook doen."

Renske: "Haha, ja dus zo kort mogelijk."

TR: "Ja"

Renske: "Oké, nou dan uhm, wij hopen dat onze voicerecorder het heeft opgenomen (TR: "Ja") en dan gaan wij het gesprek uittypen en dat sturen wij ook toe (TR: "Ja") Dus uhm, dus u sowieso nog van ons."

TR: "Dus ik krijg letterlijke tekst krijg ik van jullie?"

Renske: "haha ja, wij moeten het helemaal letterlijk uittypen ja"

Jaleesa: "Vanuit school wordt dat verwacht van ons"

TR: "haha, dat staat heel erg leuk op papier"

Renske: "Haha ja, en vooral ook leuk om te doen. Nou hartstikke bedankt voor uhm u tijd en medewerking (TR: "Ja") en dan ziet u ons mailtje nog tegemoet."

TR: "Ja precies en mochten jullie nog vragen hebben dan uuh, naja jullie hebben mijn nummer."

Jaleesa: "Oke heel erg bedankt!"

Renske: "Ja!"

Interview groepsleiding F. en A.

GL. F.: "We hebben alleen één doel en dat is dat het kind van A naar B komt. En nu is het, wij als Intermetzo proberen het zo goed mogelijk te doen en proberen steeds weer de samenwerken te zoeken denk ik, maar ook de andere instelling zou ook meer naar ons toe moeten. Ja wij ook, wij moeten ook aandacht en tijd voor vrij maken denk ik. En dan denk ik nu van vaak is het nog van uuh wij krijgen geld voor die jongere, wij doen het zoals wij denken dat het goed is en dan wordt heel gauw alles wat opgebouwd is, wordt vergeten. (Jaleesa: "Ja..") En wat A ook zegt, ik denk dat heel veel mentoren het ook heel erg leuk

vinden om nog contact te hebben, maar als de werkers bellen denk ik dat iedereen bereid is om uuh ja tips te geven zeg maar, wat ze kunnen gebruiken. (Renske: "Hmhm") Maar als je zelf werker bent in zo'n setting, is toch wel een beetje een machowereldje (Jaleesa: "Ja") waar heel veel kerels, dan praat ik even over kerels, zich niet zo gauw iets laten zeggen door iemand van buitenaf bij wijze van spreken (Jaleesa: "Ja..") Of een ouwe groepsleider. Dat wordt al heel gauw van "Tnj, moet je dat nou zien" nog vann uuh.."

Renske: "Heb je dat zelf wel eens zo gehad?"

GL.F.: "Naah, dat gevoel zeg maar heb ik wel eens ennuuh ook wel eens ervaren weet je, in het verleden van uuh. Dan was het heel erg lastig dat als ik dan ergens in de setting kwam, ik heb wel eens paar keer over een jongere weggebracht en dan zei ik van 'dan bel ik volgende week nog wel ff een keer..' en dan keken er vijf van die grote gasten keken me aan van mwaah, dat is niet nodig. (Renske: "Ja, oh echt?") En dan denk ik van najaa..."

GL. A.: "Daarom zeg ik, van als zoiets geïndiceerd wordt door een unitleider weetje, of door wie dan ook en zoiets komt op papier te staan en dat wordt gewoon een richtlijn.. (GL. F.: "Ja..") Dan kun je als werker zeggen of vinden wat je wil, maar als hè, als jouw manager zegt van die vent die komt, dan komt ie gewoon. (Renske: "Ja")(Jaleesa: "Ja")Dus ik denk, volgens mij is daar echt veel winst te halen. "

Renske: "Oke.."

Jaleesa: "Ja, want we hebben trajectregisseurs gesproken en die zeggen ook dat het wordt afgeraden dat mentoren nog contact hebben, omdat de jongere dan naar zijn vervolgplek gaat dus waarom zou.."

GL. F. "Zeg de gedragswetenschapper dat?"

Renske/Jaleesa: "Nee, de trajectregisseur"

Jaleesa: "Ik weet niet of het vanuit hen komt of omdat hun die boodschap zeg doorgeven.."

GL. F.: "En die raden dat af?"

Jaleesa: "Nee, dát het wordt afgeraden."

Rensje: "Ja, die..."

GL. A.: "Ja, ik denk dat ik wel weet waarom ze zoiets zeggen. Kijk het is natuurlijk ook, als een jongere hier weggaat en hij gaat naar zn nietwe plek dan moet een nieuwe mentor de nieuwe groepsleider ook een band kunnen krijgen met de jongen. (Renske: "Hmhm..")En als een jongen dan blijft hangen aan zijn oude groep en zijn oude mentor dan snap ik, dan is daar ook wel iets over te zeggen dat, van dat gaan we niet doen, want dan blijft 'ie teveel hangen aan zijn oude groep en dat is misschien te makkelijk, terwijl hij ook nieuwe contacten moet aan gaan (Renske: "Hmhm..") dus vanuit oogpunt kan ik best wel begrijpen dat die geluiden er wel zijn.."

GL. F.: "Maar stel je even voor A., ..(GL.A.: "Ja, ik ben het er ook niet..")..dat die jongen vijftien wisselingen heeft gehad en overal heeft hij er een tering tyfes bende van gemaakt.. (GL.A.: "Ja, dat..").. en voor het eerst heeft hij een klik met jou (GL.A.: "Ja, daarom zeg ik ook, daarom sta ik daar voor open..")

Renske/Jaleesa: "Ja.."

GL. A.: "Maar ik denk dat dat dé reden is, want ik heb het er ook wel eens over gehad dat ze daarom ook zeggen van dat doen we niet. Het is zelfs zo dat als een jongen van een ander groep komt op het terrein zeg maar, dat hij binnen het terrein switcht dat uuh, dat het dat er nog wel contact.. dat wordt ook niet altijd gewaardeerd. Als een oude mentor zegt van hé hoe doet ie het bij jullie? Ik ga eens even met hem zitten. Dus dat is eigenlijk het zelfde maar dan op veel kleinere schaal."

Renske: "Ja"

Jaleesa: "Eigenlijk zal het dan mooi zijn dat als je individueel kan kijken naar een jongere (

GL.A: "Ja") van zou dat voor die jongeren goed zijn om een keer langs te komen, of te bellen.."

GL. A.: "Ja want anders gooi je uuh, jongeren zitten hier een jaar of negen maanden en dan gooi je het contact dat hij heeft met zijn mentor, als dat contact dan goed is en hij heeft naar baat bij, dat gooi je gewoon weg."

Jaleesa: "Ja"

GL. F.: "Eigenlijk is dat toch ook heel bizar? Dat dat gebeurt?"

Jaleesa: "Ja.. maar waarom zouden jongeren zich dan nog hechten (GL.F. "Nee, klopt") aan een volgende mentor (GL.F. "Klopt") als hij toch weet van, oh die doet dadelijk de deur dicht en dan hoor ik toch niks mee.. ja.."

GL. F.: "Maar stel je voor dat hij negen maanden hier gezeten heeft, je pakt het busje met de jongeren in, spulletjes pakken en dat je dan zegt, 'ja hartstikke gezellig jongen, was een leuke tijd met jou hè'. (Jaleesa: "Ja, bedankt..") Je brengt hem weg en 'hé kerel, succes de rest van je leven'. En je gaat weg en je belt niet meer of je hebt geen contact meer (Jaleesa: "Ja..") Dat is toch vreemd eigenlijk?"

Jaleesa: "Ja, want vaak hebben ze ook een verleden met ouders, dat in een keer zegt.."

GL. A.: "Ja!"

GL. F.: "Ja!"

Renske: "Ja.."

GL. F.: "Ja ik denk dat het echt te maken heeft met, iedere instelling doet het op zijn manier of haar manier, maar ik denk dat je mekaar nog veel meer kan vinden en dat je mekaar kan ondersteunen en helpen en ook met trainingen bij wijze van spreken, uitwisseling van mensen denk ik. Volgens mij is er nog zoveel te behalen."

Renske: "Want daarmee zou je het in ieder geval kunnen minderen?"

GL. A.: "Ja dan maak je in ieder geval het verschil iets kleiner."

GL. F.: "Ja."

Jaleesa: "Ja"

Renske: "Want zien je dan ook vaak, dat het dan, hoe dat dan thuis mis gaat? Want daar krijgen jullie ook weer jongeren van terug."

GL.F.: "Ja, heel veel thuissituaties, heel veel gezinnen kunnen, ouders hebben zelf ook veel problemen vaak. Nou ja met de nodige ondersteuning proberen we het ook wel eens, maarja in heel veel gevallen gaat het gewoon altijd mis."

Renske: "Vaker dan als ze naar een open uuh vervolgvoorziening gaan, een open groep?"

GL. F.: "Ik weet niet vaker, durf ik niet te zeggen, daar heb ik geen inzicht in denk ik, maar ik denk dat.. Nou ja ik zou überhaupt wel eens willen weten welke jongere hier uit de gesloten jeugdzorg weggaat, wie het dan uiteindelijk echt goed gaat doen. (Renske: "Hmhm, ja..") Ik denk dat we daar erg van schrikken, dat dat erg laag is. (Jaleesa: Ja..)(Renske: "Ja, hoe weinig..") Vaak is het bij drie maanden nog contact momenten zeg maar, meet momenten, volgens mij na negen maanden nog een keer. Ooit zei mijn locatiemanager een keer hier in de gesprekken van; nee dat is allemaal gecheckt, gaat allemaal hartstikke goed. En op die meetmomenten is er echt contact, maar dan ben ik wel benieuwd na dat jaar of na anderhalf jaar, waar blijven ze dan? Daar ben ik echt heel nieuwsgierig naar. Want deze kinderen hebben allemaal zo'n belastende voorgeschiedenis de meeste kinderen. Daar moet je stinkende best voor doen hoor, begrijp me niet verkeerd en ook met mekaar het beste van proberen te maken, maar we zijn denk ik al vaak te laat, als ze hier zijn. Er moet veel eerder, daarom is het misschien ook wel goed dat het naar de gemeentes gaat, dat men er eerder bij betrokken worden.. nu moet ik mijn eigen bedrijf niet onderuit halen haha (Renske: "hah"), maar het is wel erg lastig. (Renske: "Ja..") Maar samen, afstemmen

(Renske: "Dat is echt het belangrijkste..")dit soort dingen, gesprekjes met meerdere mensen denk ik op het terrein, mensen bewust maken van hé, wat ben je aan het doen, wat ben je mee bezig, hoe gaat het verlopen na een.. na een vervolgplek, (Renske: "Ja..") hoe pak je dat op. Daar kun je het veel meer over hebben en dat lukt gewoon niet altijd, de tijd is vrij kort. We hebben één keer in de twee weken een teamvergadering en daar raa raa, jassen we alle jongens erdoor bij wijze van spreken (Jaleesa: "Ja") en dan moeten we weer verder op de orde van de dag."

Jaleesa: "Ja."

Renske: "Oke, heb jij verder nog vragen [richting Jaleesa]"

Jaleesa: "Nee, ik wilde net even kijken, uhm ja, want wij zijn ook dat heel veel jongeren weglopen. (GL.F.: "Ja") Zou dat echt puur liggen aan de motivatie, dat ze hier niet willen zijn?"

GL. A.: "Ik denk dat daar heel veel redenen voor kunnen zijn. Ik denk uhm, ik moet eerlijk zeggen dat als we voor ons zelf spreken het redelijk meevalt, omdat je er zelf toch best wel veel aan kan doen om de jongeren binnen te houden. Zeker als je niet helemaal zeker weet.. de deur kan gewoon dicht. Dus het hoeft niet zo moeilijk te zijn. Maar sommige jongens lopen weg omdat hun uuh, omdat ze een vriendinnetje uuh.. (Renske: "hmhm") Weetje, als een jongere gebeld heeft met zijn vriendin, hele simpele dingen, en zij is verdrietig, dan kan een jongere al weglopen. Echt hele simpele dingen. En zo zijn er duizenden redenen te noemen. En natuurlijk is dat ook motivatie, jongeren willen hier niet zijn, tenminste, de meeste niet. Daar kunnen ze voor weglopen. Maar soms is het uuh, schrikbarend hoe impulsief is in zijn weglopen. En dat kunnen, wat ik zeg, hele kleine domme dingen zijn. (Jaleesa: "Ja") En wat je heel vaak hoort is dat jongens uit een drugswereldje komen en dat ze uuh nog rekeningen te erven hebben of dat ze schulden af te lossen hebben of nog schulden te innen. (Renske: "Hmhm..") Dus er zijn, er kunnen heel veel, maar echt gebrek aan motivatie blijft altijd een reden om weg te lopen. Als je hier niet wilt zijn dat moet je ergens anders naar toe. (Renske/Jaleesa: "Ja") Alleen ik denk soms wel dat we er meer aan kunnen doen om een jongere dan wel, en dan fysiek, door de deur dicht te houden. (Jaleesa: "Ja") En dan moet je daar wat voorzichtiger in zijn.

Renske: "Ja"

GL.F.: "En belangrijk blijft de bejegening (GL.A.: "Ja..") hoe ga je met de jongere om. Wat wil je zelf als werker als je buiten bent wil je graag dat mensen je goedendag zeggen. Kom je op dienst, dan vind ik ook dat je, hé hoe is het met je, hallo, even handig geven. Wat ik vaak persoonlijk als werker zie, door al die jaren heen, dan is het van uuh; FF wachten ik heb geen tijd voor jou. Ff met een collega ouwehoeren bij wijze van spreken. Dan kan het allemaal wel eens een keer, maar dat is heel belangrijk. Als jongeren zich op z'n gemak gesteld voelen worden (Renske: "Hmhm") dan is het heel belangrijk dat de mensen, volwassenen, respect voor ze hebben. Dat werkt allemaal mee, zeg maar, aan het weglopen. Als je constant aan het afbranden bent, of uuh aan het afzeiken bent en niets voor ze klaar maakt, zeg maar, ze nergens mee helpt. Stimuleert alleen maar meer het weglopen. En daar wat A. ook zegt, daar komt bij van uh, een vriendinnetje, een moeder die uuh een negatief gesprek heeft met zijn zoon (Jaleesa: "ja") bij wijze van spreken, of met z'n dochter (Renske: "Ja") Dat zijn heel veel factoren, maar het is ook van hoe zetten we onszelf neer als werker en hoe pakken we de dingen op."

Renske: "Ja, want uit de dossieranalyse kwamen we ook heel veel weglopen tegen."

GL.F.: "Ja.."

Renske: "Of wegblijven van verlof."

GL.F.: "Er zijn ook gewoon kinderen en die willen bij hun moeder zijn."

Renske/Jaleesa: "Ja.."

GL.F.: "En dat zitten ze hier en dat zitten ze achter de deur en dan zijn ze hier een week en dan lopen ze weer weg. Ik wil gewoon naar mijn moeder, zeggen ze dan. (Renske: "Ja..") En dan kun je zeggen, dat mag niet, maar ja.."

Renske: "Het is logisch dat ze dat willen"

GL.F.: "Ja, maar wat wij vaak dan zouden doen als sanctie bij wijze van spreken. Je bent weggelopen, dus dat is twee weken in het zicht. (Jaleesa: "Ja ") Als je dat nou eens ombuigt en denkt van hé, het is zo belangrijk dat hij naar moeder gaat, eigenlijk. Dat is anders denken, misschien moeten we dan gewoon zeggen, hij gaan één keer in de week naar zijn moeder. (Jaleesa: "Ja, dus dat is meer..") Bij wijze van spreken. Nee maar ik bedoel maar..."

Renske: "Dus meer in gesprek gaan, bij wijze van spreken."

GL.F.: "Ja, en dat is misschien ook niet altijd goed. Maar ja als een jongere daar keer op keer naar toe gaat, dan denk ik dat in ons werk af en toe wat creatiever en niet meer zo vanuit die starheid, vanuit dat opsluiten denken."

Jaleesa: "En dan meer kijken naar mogelijkheden met een positieve.. uuh.."

GL.A.: "Ja, al is het wel dubbel, wat ik daarin zeg. Want als ik dadelijk de groep op ga en er gebeuren weer dingen, dan denk ik ook van hoe kan het. Ik heb duuzend keer uitgelegd (Jaleesa: "ja") dus dat is.. Maar je komt ook altijd met elkaar in de clinch als werker zijnde, met jouw collega. Maar dat heeft ook te maken met de emotie binnen het werk. Je hebt een behoorlijke doelgroep en we hebben behoorlijk wat jongens op de groep zitten, zeg maar. Ook weer hele grote jongen is erbij gekomen en dat maakt indruk op veel werkers.

(Jaleesa: "ja") Een collega van mij die overkomt vandaag of morgen misschien wat, hè die heeft een fysiek conflict of die wordt bedreigd. Dan staat die daar heel anders in, in het contact met zo'n jongen. En als zo'n jongen, zo'n collega verbaal heel sterk is bij wijze van spreken, dan zeggen alle andere collega's ook van hij moet een sanctie hebben, hij moet binnen blijven. Dan zien we die mogelijkheden niet meer, zeg maar en dan zijn we niet meer creatief. Dan moet 'ie gewoon zijn bek houden, zitten blijven en z'n snuit houden.

Renske: "Ja dan zit je er ook zo helemaal in ook.."

GL. F.: "Ja maar dat is ook wat dit werk af en toe oproept (Jaleesa/Renske: "Ja..") En daarom moeten alle mensen, buitenstaanders, gedragwetenschappers of de manager moet daarin constant.. in de visie, supervisie constant wenselijk zijn denk ik."

Jaleesa: "Ja. Maar zou het goed zijn als er dan een keer hier iemand op de groep komt kijken? Gewoon om te kijken hoe dat gaat. Dus zo'n video.. hoe heet dat? Zo'n video interactie training ofzo?"

GL.F.: "Dat zou heel goed zijn, maar heel eng, voor heel veel werkers."

Renske : "Ja.."

Jaleesa: "Ja, heel confronterend, maar wel leerzaam denk ik."

GL. F.: "Ja maar het zou heel goed zijn! Overal, binnen iedere setting, vooral binnen de gehandicaptenzorg is het constant standaard, maken ze hier gebruik van. Maar wij doen het niet. En je hebt natuurlijk ook met de privacy van de jongeren te maken, want die komt ook op beeld zeg maar.."

Renske: "Maar die filmpjes blijven dan toch wel hier binnen dus dan.."

GL.F.: "Nee oke, niet iedereen wil hier zomaar aan mee werken want daar krijg je ook weer mee te maken. Maar ik denk dat het heel goed zou zijn, ik denk dat interv.. ik denk dat intervisie supervisie wel heel goed zou kunnen werken."

Renske: "Want dat hebben jullie hier helemaal niet?"

GL.A/ GL.F: [Gelach]

GL.A.: "Nouja hetzelfde ik..nee.."

GL.F.: "Nah nee, weinig."

Renske: "Bijna niet, oke... Is ook wel iets over te zeggen toch..?"

GL.F.: "Vind ik wel, als je met zo'n doelgroep werkt."

Renske: "Ja is wel belangrijk. Want daarin zou je juist dat Video Interactie iets kunnen doen."

GL.F.: "Bijvoorbeeld ja. Het gaat ook niet om iemand af te branden, maar meer over het leren. (Renske: "Ja, maar ook dat je kijkt naar..") Er is zoveel meer uit te halen volgens mij in de persoonlijkheid van de werker zelf. (Jaleesa: "Ja") Iedereen kan dan groeien dan denk ik."

Jaleesa: "Maar ik denk dat als jij net een fysiek conflict hebt gehad dat je dan niet meer mogelijkheden ziet, maar als jij later terugkijkt op beeld en dat gaat analyseren dat je dan wel ziet van oh dit hadden we zo kunnen doen of deze manier,... dat je dat dan weer mee kan nemen naar.."

GL.F.: "Zou niet verkeerd zijn. Maar ook in de benadering, in het hele proces waar de jongere naar toe gaat zeg maar, ik denk dat daar heel veel winst te behalen is.

(Jaleesa: "Ja.") En de eigen ontwikkeling van de werkers.

Jaleesa: "Ja"

GL.F.: "We hebben het daar wel eens vaker over, ook binnen het team en ik denk het komende jaar, er staat wel heel veel te gebeuren dus ik denk uuh dat dat ook wel goed gaat komen maar..."

Renske: "Want wat staat er dan te gebeuren?"

GL.F.: "De verandering van werkers, de manager staat meer van de groep af, je krijgt meer zelfstandige teams, dus de mentor binnen de teams krijgen een eigen takenpakket van mogelijkheden. En wordt daar aangehouden en gaat het straks niet dan heb je daar een gesprek over, een ontwikkel gesprek. Plus het belang van supervisie/intervisie is ook al meerdere keren aangegeven."

Renske: "Door de groeps.. pedagogisch medewerkers?"

GL.F.: "Niet door allemaal maar wel door een aantal mensen die daar in staan zeg maar..(Renske: "Oke") En ik denk dat dat heel belangrijk is. (Jaleesa: "Ja") En ik denk, heel veel mensen zijn zich daar al wel van bewust, vooral de managers geloof ik en de gedragswetenschappers dus ik denk dat dat alleen maar winst kan opleveren."

Jaleesa: "Ja, u deelt die mening ook? Van supervisie en uh.." [richting GL.A.]

[Gelach]

GL.A.: "Ja weetje, ik denk uh...uuh ja goed weet je ik werk zelf pas 5 jaar in de jeugdzorg. Ik heb daarvoor heel iets anders gedaan en ik merk gewoon dat collega's die langer... we hebben een aantal collega's die heel lang binnen.. heel lang op de zelfde plek zitten, die hebben wel bepaalde denkbeelden waarvan ik denk die passen niet meer bij de manier waarop we eigenlijk moeten werken met de jongens (Jaleesa: "Hmhm..") dus ik denk dat dan, maar ook voor mijzelf, ik bedoel ik zou, ik heb, ik moet eerlijk zeggen, wat ik zeg, ik werk hier vijf jaar, maar ik mis wel heel veel begeleiding. In die vijf jaar, nu niet meer zo, maar ik heb in die vijf jaar wel heel veel begeleiding gemist. En dan moet je dan, daar ben je zelf ook verantwoordelijk voor, maar het is wel.. de werkbegeleiding en de die wordt wel op een hele rare manier vorm gegeven. Of niet of heel bijzonder zeg maar. Dus ik heb voor mezelf, ja, wel heel veel begeleiding gemist. En uuh.."

Jaleesa: "Wat had u dan voor een begeleiding willen hebben?"

GL.A.: "Nouja, toen ik hier als nieuwe werker binnen kwam, toen ik heb bijvoorbeeld in die vijf jaar nog nooit een functioneringsgesprek gehad. (Jaleesa: "Oke..") (Renske: "Nee?") dus

alleen daarin, maar dat is dan een keer paar jaar meestal,. Maar gewoon een vast aanspreekpunt. Maar als je als nieuwe medewerker binnen komt, als ik daar nu op terug kijk dan denk ik, ik had graag iemand gehad dat.. dat ze tegen mij hadden gezegd van luister, dit wordt jouw aanspreekpunt, dit wordt jouw werkbegeleider, daar ga je afspraken mee maken en dat gebeurde wel, maar dat verwaterde op een de een of andere manier. En daar ben je zelf verantwoordelijk voor maar dat komt ook door het werk, je bent gewoon druk. Maar dat moet door, ik, dat moet dan ook meer een verplichting gemaakt worden. (Renske: "Ja..") Ik denk dat de manager dat gaat dadelijk wel wat minder worden dus wat ik nu zeg, maar ik vind persoonlijk dat de manager heel strak op het team moet zitten in bepaalde opzichten en natuurlijk krijg je zelfsturende teams. Maar als je afspraken maakt met je personeel dan maak je afspraken en dan heb je als werker naar te luisteren. Zo makkelijk ben ik gewoon daarin. (Renske: "Ja") En zo moet het ook zijn. Als jouw manager zegt jij gaat dat gesprek aan, dan ga je dat gesprek aan. En dat mis ik nu wel. (Renske: "Ja") En dat komt ok gewon omdat de managers denk ik zelf ook veel meer taken op zich hebben genomen en hebben gekregen. Dus daarin heb ik al wel wat gemist ja."

Renske: "Oke... is wel een goede om mee te nemen nog."

GL.F.: "Als je dus een goede werkbegeleiding geeft, gaat het niveau van werken ook omhoog. En gaat misschien een overgang van een jongere ook weer makkelijker, snap je? Bijvoorbeeld, heeft ook heel veel met intelligentie te maken van beide werkers natuurlijk. Kijk als je goed getraind wordt, je krijgt goeie cursussen, goeie trainingen. Dan sta je heel anders in je werk dan in het verleden de mensen vanuit de justitie hadden; bek houden! Zitten! Wat!? Niet!? Naar je kamer!! Zo was het vroeger (Renske: "Ja") En dan hoefde je niet zoveel te doen, alleen maar een keer je strot open te trekken. (Renske: "Ja..") En nu wordt er gewoon veel meer van je verwacht, omdat ze korte trajecten willen, dan moet je mensen ook goed scholen (Jaleesa/Renske: "hmm, ja..") Kijk als mensen dan meer gaan nadenken, gaan ze ook meer nadenken over het vertrek van de ene instelling naar de andere instelling. Dat je serieus je mentoraat. kan invullen. En daar begint het denk ik al. Dat je op een goeie manier je mentorraat vorm geeft, hoe ga je met jongeren in gesprek, oke waar wil je naar toe, de juiste doelen stellen met elkaar, hoe werken we aan die doelen. (Jaleesa: "Ja") Als jou dat niet geleerd word, hoe wil je dan in godsnaam met jongeren aan die doelen werken?"

Renske: "Ja, en zo'n overdracht goed laten verlopen!"

GL.F.: "Bijvoorbeeld"

Renske: "Ja. Hebben jullie verder nog dingen die jullie kwijt willen of uuhm.."

GL.A.: "Haha, nee, haha nee schiet me zo niks te binnen."

GL.F.: "haha straks had jij een heleboel te zeggen.." [Richting GL.A.]

[Gelach]

GL.A.: "Haha nee niets waar uuh, waar jullie denk ik iets aan hebben.."

[Gelach]

GL.A.: "Neeneenee haha"

Renske: "Ja, wij gaan deze, dit interview .. (Jaleesa: "Ja hij doet het nog") helemaal uittypen en die sturen we jullie dan op. Ook om de betrouwbaarheid hoog te houden."

Jaleesa: "Ja, we hebben heel veel goeie dingen, nieuwe dingen ook gehoord dus.."

Renske: "Ja.."

GL.F.: "Gaan jullie het uit typen zoals we gesproken hebben of...?"

Renske: "Ja"

GL.F.: "...of in goede zinnen uitwerken?"

Renske: "Precies zoals we gesproken hebben"

Jaleesa: "Met alle uuhs en aahs"
Gl.F.: "Nee oke.."
[Gelach]

Interview groepsleiding M.

Nog voor het interview startte, was M. al veel aan het vertellen over de groep. Er is toen (na goedkeuring van Marcel) besloten om toen al de voicerecorder aan te zetten.

Renske: "Ja"

Jaleesa: "Ja, hij doet het"

Renske: "Oké, vertel verder."

GL: "Over de groep maximaal beschermd.."

Renske: "Oh ja!"

GL: "[Kucht] Nou, deze groep is maximaal beschermd. Dat komt er eigenlijk op neer dat uh, jongeren hier vooral gestabiliseerd worden. Dat is bij verhoogde risico, dat is bij verhoogde risico's rondom agressie geweld weglopen, vooral dat laatste eigenlijk. Uhm vorig jaar 01 januari zijn we gestart met deze groep. Hadden we een beetje de verwachting dat we hier eigenlijk heel erg aan de bak moesten. Dus dat we heel erg moesten.. dat we ze heel erg veel zouden moeten separeren en dat soort dingen. Dat is eigenlijk niet het geval."

Jaleesa/Renske: "Oké"

GL: "Maar ik merk dat de structuur en de regelgeving zo strak is, ja, dat de jongens het vrij snel aanvaarden en het zelfs bijna prettig vinden, en zo meedraaien in de programma's. (Jaleesa: "Ja") En hoe het traject er in, ja, werkelijk uit ziet is eigenlijk dat er een periode van vier tot zes weken hanteren dat ze in de maximaal beschermde fase zitten. Dat houdt eigenlijk in dat ze niks mogen, alles onder begeleiding van de groepsleiding als ze van de groep af gaan. Dus we brengen ze naar school, tot in school en we halen ze ook weer op tussen de middag. Naar de activiteiten...."

Jaleesa: "Ook hier op het terrein, zeg maar?"

GL: "Ook op het terrein. Ja, dus uhm permanent onder begeleiding. Het verschil ten op zichte van de reguliere behandelgroepen is dat wij de deuren boven wel allemaal dicht kunnen doen, dus ze zitten echt.."

Renske: "De slaapkamer uh?"

GL: "Ja, dus die gaan dicht. En na vier tot zes weken kunnen ze televisie verdienen. Dat is laat maar zeggen het eerste wat ze kunnen verdienen. Dus als ze zich aan de regels en afspraken kunnen houden, dus doen ze mee met de corvee taken, kunnen ze netjes omgaan met ons, zijn ze netjes naar mekaar toe.. ja dan hebben wij zoiets van, ja, dan moet je iets hebben want anders hebben ze helemaal niks. (Renske: "Ja") En vanaf dan begint eigenlijk al een beetje, ja dan is het traject alweer bijna halverwege, na zes weken. Dan gaan we de laatste zes weken in en dan is het al uh, dan komen de eerste vrijheden in beeld. En dan vinden we, hebben we aansluiting bij de behandelgroepen. En dan zijn de eerste stappen zeg maar dat ze een rondje gaan lopen van tien minuten (Jaleesa: "Hmhm"). Nou de volgende stap is dat ze naar de winkel gaan en zelfstandig hun zakgeld kunnen besteden. En tegen die tijd dan sluiten we het hier meestal af. Althans dat is in de praktijk de bedoeling. Of de praktijk is eigenlijk dat het dan vaak toch een beetje anders is. Want dan zitten we met een vervolg. En als ze hier langer blijven dan nemen we gewoon de behandeling op de andere groep over. En als ze door kunnen naar een groep als Terp of Tabor als ze die behandeling hebben, dan gaan ze nog eventueel die kant uit."

Jaleesa: "Ja, oké.."

GL: "Dat is het."

Renske: "Oké. Ja oké, zullen we misschien beginnen met even uitleggen wat uh (Jaleesa: "Ja") wat ons onderzoek is? (GL: "Hmhm") Uhm ja wij zijn ped.. twee pedagogiek studenten

van de HAN in Nijmegen en wij doen hier uh, wij zijn onderzoek stagiaires van Christa.. en Lieke trouwens, Lieke van Domburgh. En zij hebben eigenlijk gesignaleerd dat er best wel veel heropnames zijn, (GL: "Ja..") en uhm ja zij wilde daar graag een onderzoek naar doen, of laten doen eigenlijk door ons. En dan te kijken naar welke factoren beïnvloeden nou zo'n heropname en hoe staat het met de doorplaatsing als ze naar een open instelling gaan of naar huis en hoe dat allemaal gaat. En uhm ja, we hebben al met meerdere mensen gesproken daarover en zo komen we dan tot een conclusie. Dus vandaar dat we ook u nodig hebben.. (GL: "Ja, oké!")

Jaleesa: "We willen dan eigenlijk kijken naar hoe die heropnames verminderd kunnen worden, wat nou invloed heeft..."

GL: "Kijken wat de invloeden zijn"

Renske: "Ja"

Jaleesa: "Ja en of dat een beetje terug geschroefd kan worden."

GL: "Oké!"

Jaleesa: "We hebben dan met trajectregisseurs gesproken, we hebben dossieranalyse gedaan, waarvan we twintig succesvolle dossiers (GL: "Oké, interessant!" zeg maar bekeken en tien heropname.. oh nee tien om tien! (Renske: "Ja") uh, we hebben Franklin dan gesproken al van die groep om te kijken hoe hun er tegen aankijken. En vanochtend hebben we op een open groep, Nieuwmarke ook een interview gehad. (GL: "Oke") Eigenlijk van alle hoeken willen we dan kijken.. (GL: "Input hebben..") (Renske: "Ja") Om te zien hoe iedereen eraan tegenaan kijkt, wat mensen missen, wat jullie graag zouden willen zien daarin."

Renske: "Ja dus daar zullen we u ook wat vragen over willen stellen en dat nemen we dus ook op."

GL: "Ja, goed!"

Renske: Uhm, ja, want als jongeren hier weggaan hoe wordt zo'n overdracht dan verzorgd?"

GL: "Als het hier intern is dus op het terrein zelf.."

Jaleesa zachtjes tegen Renske: "Wil je niet beginnen met de casus?"

Renske : "Komt zo wel"

GL: "... dan betekent dat eigenlijk dat we alle afspraken die we met een jongeren hebben staan op dat moment, dus in welke fase hij zit en welke vrijheden daaraan gekoppeld zijn en belafspraken en dergelijke, worden allemaal overgedragen naar de groep (Renske: "Hmhm") Als een jongen daar naar toe vertrekt, zodat hij dan niet meer een stap terug zet. Want dat is in het verleden wel gebleken dat je dan eigenlijk zegt je gaat eens tap voorwaarts, je gaat naar een open groep, maar dat jongeren dat ervaren als een stap terug omdat ze opeens weer twee weken in een soort observatieperiode zitten, of soms zelfs nog langer. (Renske: "Oké") Dus dan zijn ze de vrijheden die ze hebben gekregen zijn ze opeens dan weer kwijt"

Renske: "En dat is nu dus niet meer?"

GL: "Dat frustreert. Nee, dat proberen we eigenlijk meteen te voorkomen. Dus we spreken meer over een kennismakingsperiode als dat ze dan echt weer in een observatieperiode terecht komen. Maar dat is wel iets wat heel erg mee heeft gespeeld, in ieder geval hier op de locatie"

Renske: "Oké.. We hebben een casus gemaakt. De casus gaat toevallig over een meisje maar het kan ook uh.. vertaald worden naar een jongeren. En uh deze zouden wij u graag willen laten lezen en daar wat vragen over willen stellen."

Jaleesa: "We hebben eigenlijk de casus gebaseerd op de dossiers die we in ge, hebben ingekeken en dingen die daar veel in voorkomen hebben we hierin verwerkt. Het is een fictieve casus (GL: "Oké") En aan de hand hiervan willen wij u wat vragen stellen"

[GL leest de casus door]

GL: "Oké.."

Renske: "Is het herkenbaar?"

GL: "Heel herkenbaar!"

Renske: "Haha oké gelukkig!"

GL: "Haha, ja zulke dossiers uh (Renske: "Ja..") dat is eigenlijk wel uh, dat is wel wat we tegen komen."

Jaleesa: "Ook op deze groep?"

GL: Ja."

Renske: "Ok een stel nou dat uh zo'n jongeren dus naar een open groep gaat. Hoe zou dan voor uh, in dit geval Kim, de ideale doorplaatsing eruit zien? Als je geen rekening hoeft te houden met tijd, mensen, uren, geld. Wat zou dan de kans op een.. ja.."

GL: "Het lastige is dat uhm, Wat je ziet in ieder geval bij deze kinderen is dat er natuurlijk al heel veel aan de hand is geweest. Het zijn lange verhalen, het zijn geen op zichzelf staande momenten. Het is een aaneenschakelingen van gebeurtenissen van uhm van beschadigingen eigenlijk. Uhm, ja waardoor zo'n kind vaak eigenlijk niet meer weet waar die aan toe is, geen vertrouwen meer heeft (Jaleesa: "Ja") in mensen waarvan die eigenlijk afhankelijk is. Ja die kunnen niet meer, die zijn niet meer van waarde voor zo'n kind, die kunnen niet meer de veiligheid garanderen. (Jaleesa: "Ja") Dus dan komen ze bij ons en dan moeten wij het eigenlijk doen. Nou ja, vaak is er ten aanzien van volwassenen al eigenlijk weinig vertrouwen. Uhm, als ze in een setting als deze terecht komen, daar kom je niet zomaar in dus dan moet er wel wat gebeurd zijn. Dus er is vaak al van alles geprobeerd. Dat staat eigenlijk hier ook wel in. Er is al op ambulante vlak het een en ander gebeurd, soms met succes soms niet met succes, maar dan gaat het om wat voor een reden dan ook weer mis. (Jaleesa: "Hmhm") Nou dan krijg je soms dat het opnieuw wordt ingezet of dat er wat zwaarder wordt in gezet door bijvoorbeeld een uithuisplaatsing in en reguliere jeugdzorg uh.. reguliere jeugdzorg plek. Nou daar gaan ze zich op een gegeven moment aan onttrekken, door wat voor een reden dan ook. En dan, zo ga je eigenlijk, zo zie je eigenlijk een glijdende schaal. En wat dan wel vaak zorgelijk is, is dat als je dat uhm, hier ook bij deze jongens allemaal ziet, die hier zitten, is dat er eigenlijk zo, dat je het zo hebt over een proces hebt van een jaar of vijf, zes. Het is eigenlijk zelden dat het is van.. van een kort tijdsbestek. Het is eigenlijk een lang verhaal met heel veel momenten en gebeurtenissen.

Jaleesa: "Ja.."

Renske: "Oké.."

GL: "Uhm, dus als je vraagt van ja, hoe kun je dit voorkomen of hoe kun je succes krijgen door een kind dan succesvol door te plaatsen naar een andere, dan moet je je dit al wel goed realiseren.. (Renske: "Hmhm")..dat een kind dus elke keer opnieuw.. opnieuw contacten en banden op moet bouwen met nieuwe mensen.. dat.. op een gegeven moment is dat afgelopen. (Renske: "Ja..") Wat wij dus heel vaak hebben met kinderen hier, met de jongens die hier zitten, is dat je dus eigenlijk gewoon.. ja.. bijna zakelijk werkt. Je laat het toe, tuurlijk ga je allemaal op een normale menselijke manier met elkaar om.. dat betekent ook dat je grapjes maakt en, en, en aardig bent maar je houdt altijd rekening met een bepaalde afstand. (Jaleesa: "Ja") Dus je gaat geen appèl doen op een stuk loyaliteit, dat kan gewoon niet. (Renske: "Nee..") Dat is vaak allemaal kapot. Uuh.. het is er niet, en als het er al komt dan heeft dat gewoon een tijdsbestek nodig en dat vind ik vaak ook de frustratie hier binnen dit werk. (Renske: "Hmhm") Dat je ziet dat je toch uiteindelijk wel binnen zo'n tijdsbestek een bepaald opbouw kent. Dat je ziet dat je stappen gaat maken en dat heel langzamerhand een soort van band gaat ontstaan. Als jij altijd aan je.. in dat zakelijke.. gewoon altijd laat zien dat je je aan de afspraken houdt, dan creëer je absoluut wat. (Jaleesa: "Ja") Maar als je in drie maanden, dan is een relatief kort tijdsbestek, als je het bijvoorbeeld een proces van vijf jaar daaraan voorafgaande en je moet dan weer doorplaatsen, dan krijg je weer de volgende plek met weer een nieuwe mentor, met weer een.. nieuwe gedragswetenschapper en nieuwe mensen enzovoort (Renske: "Hmhm.") Dan snap je al wel, het houdt ergens gewoon een keer op (Jaleesa: "Ja") en als je het dan hebt over kinderen die dus elke keer weer opnieuw binnen komen, dan zie je dat die hier een aaneenschakeling is geweest, echt een rits, van dat proces wat heen en weer deint. (Renske: "Ja.") Er is geen continuïteit in de opbouw. En kun je dat doorbreken? Ja dat weet ik eigenlijk niet goed. (Renske: "Hmhm.") Dat weet ik niet goed."

Renske: "Maar stel, want uh, stel dat een kind hier langere, langere tijd hier heeft gezeten

(GL: "Ja?") en uhm ja wat wij uit voorgaande gesprekken merkten was dat de mentor best wel belangrijk kan zijn voor een jongere (GL: "Ja, dat denk ik ook.") en de trajectregisseur misschien ook wel, maar zo'n overgang naar zo'n andere groep is ook weer moeilijk om zich daar weer te binden. Maar (GL: "Nou dat is wel iets..") wat kan de mentor.."

GL: "Dat is wel iets wat hier is. De trajectregisseur is natuurlijk nog niet iets wat al heel lang bestaat hier. (Jaleesa: "Hmhm."). En uhm het klinkt qua naamgeving alsof het iemand is die permanent aan de touwtjes trekt. De praktijk is dat we, niets ten nadelen van want ik geloof dat ze absoluut goed werk doen, maar het zijn wel regisseurs op afstand. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja.") En het zijn niet mensen die eigenlijk het contact hebben met het kind.

(Renske: "Nee.") Uhm en als je het dan hebt over al die wisselingen, dan zou je eigenlijk willen dat het iemand is die veel dichtbij zou staan. (Jaleesa: "Ja.") Die elke keer weer laat zien van ik ben er, (Jaleesa: "want vertrouwen is er waarschijnlijk niet.") ik ben er, ik ben er. Nee dat is het. Dus het is weer iemand op afstand die eigenlijk beslissingen neemt desnoods of sturing geeft aan waar zo'n jongere eigenlijk niets aan heeft."

Renske: "Maar de mentor dan wel mee toch?"

GL: "Ja. Dat zijn mensen die dichterbij staan en eigenlijk zeg je het daarom al meteen, je mag het verwachten en het is ook absoluut een vereiste in dit werk dat je professie hebt, om dat elke keer weer neer te zetten, maar het is vaak toch ontzettend afhankelijk van de persoon. (Renske: "Hmhm."). Als je in dit soort settingen werkt, dan moet je je realiseren dat je hier wel jongeren hebt die, je hebt te maken met groepsprocessen, met veel druk, met als het verkeerd gaat en de druk kan er uit en je geeft daar ruimte aan dan kan het echt vervelend escaleren, (Jaleesa: "Ja.") dat geeft echt een bepaalde dreiging. Je moet dus mensen hebben die dat kunnen handelen, ja dan kom je toch bij mensen uit die soms misschien uhm, ja, waarbij je niet als eerste denkt aan de term "pedagoog" (Renske: "Ja."), maar wel aan mensen die de structuur kunnen neerzetten. En dat is wel belangrijk om stabiliteit te creëren, zodat je uiteindelijk weer een kind aan de gang krijgt en daarmee weer uh, eigenlijk weer een indruk gaat creëren omdat ze weer netjes zijn in hun gedrag. Dan kun je weer langzamerhand stappen zetten, maar dan, ja maar dan, dan heb je de mensen die je nodig hebt voor de structuur.. er moet dus een balans zijn in het team, dat is eigenlijk het verhaal. Er moet een balans zijn die de structuur kunnen neerzetten, die maar misschien wat minder actief zijn in de mentoraten, (Jaleesa: "Hmhm.") en je moet eigenlijk mensen hebben die daar veel actiever in zijn. (Renske: "Ja.") En die wel dat vermogen hebben om permanent dat te kunnen bieden en elke keer weer, die band op te willen zoeken met een kind."

Jaleesa: "Ja. En op wat voor een manier zouden ze dan structuur kunnen bieden?"

GL: "Het is nu in ieder geval binnen de teams hier geregeld dat alle collega's die hier werken mentoraten vervullen. (Jaleesa: "Hmhm.") Uhm nou ja dan ben ik maar ook een groepsleiding hier op een groep, dus ik vind het hier niet zo netjes als ik daar mijn mening over geef over mijn directe collega's. Maar ik zie absoluut verschillen, waarvan ik bij de ene mens, de ene collega, echt vind dat hij de capaciteiten heeft om iets voor de jongeren te betekenen ook richting behandeling. (Renske: "Hmhm.") En dat zie ik bij een andere collega gewoon echt minder terug. Dus ik vind dat je als jongere hier benadeeld kan worden (Renske: "Ja... Qua mentor")... Qua mentoraat. Er zit gewoon verschil tussen."

Renske: "Ja, ja, oké. En uhm, de jongeren die hier weer heropgenomen worden (GL: "Ja.") wat, wat zien jullie vaak terug in de jongeren? Wat is vaak de oorzaak dat ze, dat ze terug zijn gekomen?"

GL: "Uhm..."

Renske: "Zoals deze jongen, die is al drie keer weer heropgenomen."

GL: "Ja, dat klopt."

Renske: "Zit daar een lijn in of, of iets wat blijft opvallen."

GL: "Je ziet wel uh, ja er zit wel absoluut een lijn in. Alleen moet ik dat nu zo een beetje uit mijn hoofd doen en moet ik eigenlijk precies de gegevens naast elkaar leggen, maar dat mogen jullie doen, uh maar ik denk dat dat absoluut een lijn in zit. Wat mij opvalt bij de jongens die herhaaldelijk hier zijn terug, terug zijn gekomen, of die opnieuw weer worden aangemeld, is dat je eigenlijk wel merkt dat ze vrij laconiek zijn met alle vormen van straf,

uhm het doet ze eigenlijk niet meer zo veel. Je kunt vandaag een afspraak maken en morgen dan breek je die afspraak zo weer, dus dan doe ik toch weer waar ik zelf zin in heb. (Jaleesa: "Ja.") Ongevoelig voor wat dan ook. (Renske: "Hmhm.") En, en ze merken ook dat als ze dat hebben of ze dat zo bewust in zetten vraag ik me af, maar je merkt wel als die kinderen dat op een gegeven moment ontdekken van dat mensen ook in hun haren graaien van "wat moet ik er nou nog mee", ze hebben uiteindelijk toch zelf de beslissingsrecht. (Renske: "Hmhm.") En de, hoe zeg ik dat mooi of goed, ze hebben in de gaten dat ze het gewoon zelf naar hun hand kunnen zetten. (Jaleesa: "Ja.") Dus als werker haak je op een gegeven moment af als je niet oppast, omdat je merkt van ik kan doen en laten wat ik wil. Elke keer weer proberen om daar vertrouwen aan te geven, opnieuw op te bouwen en het weer te gaan regelen. Dan zitten wij hier in een setting waarbij je de middelen hebt, omdat je zo'n strak kader bent waarbij je dingen naar je hand kan zetten, en dat het lijkt alsof je deze jongen weer in je handen hebt (Renske: "Hmhm."), weer in je grip hebt, en dat je ze kunt laten doen wat je eigenlijk voor ogen hebt (Jaleesa: "Hmhm.") maar op het moment dat ze vrijheid krijgen, zul je gelijk direct zien dat ze weer dat doen wat in ze op komt. (Renske: "Hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") Dus dan zie je eigenlijk direct dat jongeren weer terug vallen het verkeerde gedrag."

Renske: "Ja."

Jaleesa: "Maar hoe kan dat verminderd worden? Kan het verminderd worden?"

GL: "Het is sowieso een lange adem hebben en wat natuurlijk nu de laatste jaren meespeelt, ik werk dertien jaar op deze instelling, is dat je merkt, toen ik hier begon was het justitie, uhm en zeker niet dat dat goed is, maar je loost een kind eigenlijk door zijn hele jeugd heen. (Renske: "Hmhm.") Uhm met het grote risico dat het natuurlijk totaal niet wist wat normaal was in de wereld. (Jaleesa: "Ja.") Dus uh ja wat ze kende was het terrein en eventueel de winkel hier in de buurt, in het ergste geval. Uhm, maar nu heb je de druk van dat het snel moet, het moet kort, hè je moet snel die stappen zetten, want (Jaleesa: "Ja.") tijdsdruk, geld, veranderingen in de politiek (Renske: "Hmhm."). Bezuinigingen enzovoort. (Jaleesa: "Ja.") En uiteindelijk wordt daar laatste jaren al uh naar gehandeld en zie je dus een versnelling en zijn de trajecten korter, dan merk je bij deze jongens waarbij al zoveel gebeurd is en het eindeloos heen en weer is gegaan tussen vertrouwen en geen vertrouwen, dat de directe familieleden of pleegouders of wat dan ook, dat die eigenlijk zich helemaal kapot lopen op die kinderen omdat ze gewoon geen afspraken kunnen maken. Dat de frustratie ook toe slaat op de mensen die hier werken, dat ze eigenlijk niet meer weten wat ze, hoe ze het voor mekaar kunnen krijgen. Terwijl eigenlijk is het, je kan bijna vaststellen dat, je moet ze niet naar drie maanden moet loslaten, want je weet dat het verkeerd gaat. (Jaleesa: "Ja.") Dus je moet eigenlijk inspelen op een langer traject."

Jaleesa: "Dus eigenlijk is de tijd gewoon te kort."

GR: "Tijd. Tijd is gewoon te kort. Ja. Het is toch een mate van verantwoordelijkheid geven en daar heb je gewoon tijd voor nodig om te laten ervaren, te beseffen van 'ja'.. en dat is een beetje aan nadeel van pubers. Pubers zijn korter gericht en denken niet over de dag van overmorgen of nog verder. Die denken allemaal kort en directe behoeftebevrediging. (Renske: "Hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") Ja als je dan gedrag laat zien waarbij het mist gaat en je wordt daar weer op afgetikt en je kunt weer terug bij af, als dat het, als dat het draaicirkeltje is.. dan gaat het niet werken."

Renske: "Nee."

GL: "Dus mijn, mijn, ja ik heb toch zo iets van je moet een langere adem hebben, meer geduld hebben en zien dat iets bodem begint te krijgen voordat je weer een jongere verder zet."

Renske: "Hmhm. Dus de negen maanden is nu volgens mij maximaal toch?"

GL: "Ja, wat ze voor ogen hebben."

Renske: "Ja, ja wat ze voor ogen.. dus dat is dus eigenlijk veel te kort?"

GL: "Bij sommige wel."

Renske: "Ja. En ziet u ook terug dat het bij sommige wel goed gaat?"

GL: "Ja heel veel, bij heel veel wel."

Renske: "En waar ligt dat dan aan?"

GL: "Uhm, ik heb hiervoor drie maanden bij een crisistraject gewerkt en daar hadden we eigenlijk, dat was een groep uhm dat was gericht op diagnose..."

Jaleesa: "Want hoelang werkt u nou op deze groep?"

GL: "Deze groep is uh, een januari 2013 van start gedaan. (Renske: "Oké, dus een jaar.") en daarvoor heb ik, dus vanaf 1 januari 2008 tot 31 december 2012 was het crisis dus hadden we eigenlijk in een, op een andere plek daar zo. En dat was meer gericht, het was eigenlijk een lichtere groep, want er waren meer kinderen die vanuit huis kwamen, bijna allemaal. Wel heel vaak ook wel dat er al een heel verhaal aan vast zat, maar het was gewoon lichter. En dat was het echt diagnose, kijken wat er echt precies aan de hand is (Renske: "Hmhm.") en dan pas handelen en kijken wat je gaat doen. (Jaleesa: "Ja.") En uhm, ja dat was een groot succes, we hebben heel veel complimenten en heel veel positieve reacties gekregen van allemaal plaatsers en van ouders en andere partijen die erbij betrokken waren. Die vonden echt van ja 'wat hier gebeurt is voor ons onvoorstelbaar. Ik herken mijn kind weer, ik heb mijn kind weer terug.' (Renske: "Hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") Dat soort uitspraken. (Renske: "Ja.") En ik denk niet dat dat van toepassing is op deze setting. Deze categorie die we hier binnen hebben is echt over het algemeen een stuk zwaar en er is meer kapot en dan heb je dus meer tijd en meer ruimte nodig om eigenlijk die stappen te kunnen zetten."

Renske: "Dus daar ging het dan waarschijnlijk beter omdat de problematieken minder waren?"

GL: "Nou ja wat goed was, was die diagnose. Er werd echt direct, werd aan de gang gedaan. Dat gold voor alle kinderen die geplaatst werden, werd direct gekeken van 'is datgene wat er aan de hand is, klopt dat? Zijn er diagnoses die al gesteld zijn, dus al het informatie wat op tafel komt, klopt dat?' (Jaleesa: "Ja.") Het werd allemaal gecheckt en gedaan. Is er aanvullend onderzoek nodig of moet er iets echt opnieuw gaan bekijken? (Jaleesa: "Hmhm.") Dus dat werd allemaal in gang gezet. Dat werd afgesloten naar drie maanden en dan hadden we het over een vervolg en dat betekende echt of bijna direct naar huis met ondersteuning, ambulante zorg of hier een korte tussenstap op een van de groepen en meestal was het dan dat kinderen binnen een half jaar eigenlijk doorstroomde. (Renske: "Hmhm.") Dus toen hielden we ons heel mooi aan het traject van negen maanden (Renske: "Ja.") en de meeste trajecten waren nog beduidend korter."

Renske: "En waarom is dat met die diagnose stellen hier niet haalbaar of?"

GL: "Dat is niet wat we hier standaard bij binnenkomst wordt gedaan bij deze groepen. Uhm, tuurlijk wordt het wel, komt het wel, wordt het, komt het wel op tafel bij de zorgovereenkomst die hier na veertien dagen plaats vind waarbij alle partijen aanwezig zijn. (Renske: "Hmhm.") En daarbij afgesproken wordt 'oké wat vinden wij belangrijk?' Uh ja dat is wel iets wat nu eigenlijk actueel is. Door de bezuinigingen zijn er al heel veel dingen hier weg (Jaleesa: "Ja.") en uhm is het wachten op ondersteuning, therapieën, eventuele onderzoeken, komen gewoon moeizaam van de grond. (Renske: "Hmhm.") Het duurt gewoon te lang."

Renske: "Langer dan negen maanden dus dan."

GL: "Nou dan ben je dus al, dan een hele poos bezig en blijft op een gegeven moment van 'hé, wij hadden toch een onderzoeksvraag op tafel gelegd? Waarom is dat nog niet gedaan?' en dan ben (Renske: "Hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") je zo vier tot acht weken verder. Dus ja een kind krijgt dan helemaal het gevoel van 'ja er wordt wat afgesproken, maar er wordt weer niet naar gehandeld.' (Renske: "Nee, ja.") Dus het is echt heel belangrijk, je komt binnen, je gaat kijken wat er aan de hand is en meteen actie."

Renske: "Ja. En de jongeren die vanuit hier uhm wel succesvol doorgeplaatst zijn. Wat is daar dan het verschil in tussen de jongeren die dan toch heropgenomen worden?"

GL: "Ja dat is..."

Renske: "Wat werkt bij die jongeren? Wat heeft gewerkt?"

GL: "Dat zijn in ieder geval wel uh, weet je er is nog een ander aspect wat heel belangrijk is, wat ik uit ervaring weet is gewoon de leeftijd waarop jongens binnen komen."

Renske: "Ja dat hebben we eerder gehoord."

Jaleesa: "Ja."

GL: "Als je jongens binnen krijgt van zestien jaar of ouders, zeg maar tussen zestien, zestien en een half, zeventien, die zijn soms nog net gevoelig voor het ingrijpen en die weten van 'ja een jaar tot aan mijn achttiende, dat is nog best wel heel lang' (Renske: "Hmhm.") dus als ik daarvoor mijn stappen zet, kan ik klaar zijn. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") Geen enkele jongere wil hier eigenlijk zijn. (Renske: "Nee.") Tenminste dat zeggen ze allemaal, er zijn hier een paar bij die het hier eigenlijk toch wel heel prettig vinden want je weet precies waar je aan toe bent. (Renske: "Hmhm.") Uhm, maar de meeste willen hier toch wel weg. Als je jongens krijgt van zeventien jaar, dat is natuurlijk een beetje zo ongeveer, (Jaleesa: "Ja.") of ouder, ja die zijn, die wachten gewoon, die zitten gewoon de tijd uit. Die zijn vaak ook over het algemeen moeilijk bereikbaar, uhm en die praten met je mee. Je denkt soms dat je ze bereikt, maar je merkt dan buiten de poort, je trekt je niets meer aan van volwassenen."

Renske: "Nee."

Jaleesa: "Dus de motivatie mist bij hun?"

GL: "Ja de motivatie ontbreekt vaak, ja."

Renske: "Ja. En bij de jongere jongeren die, die.."

GL: "Ja die zijn beter bereiken en daar kun je makkelijker stappen mee zetten."

Renske: Oké, dus dat is ook uh dat speelt dus mee met uh de succes uh, de succes, de succeservaringen eigenlijk."

GL: "Ja, ja."

Renske: Oké en welke factoren spelen daar dan nog meer mee of wat werkt nog meer?

GL: "Ik heb het gehad dus over het mentoraat wat absoluut een hele belangrijke factor is. (Renske: "Hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") Dat is gewoon van het persoon afhankelijk om het maar even zo simpel te zeggen. Het starten van eventuele onderzoeken of therapieën zoals afgesproken bij binnenkomst. Uhm een ander succes verhaal is toch eigenlijk de partijen die buiten ons omstaan. (Renske: "Hmhm.") Dus voogden die betrokken zijn is van belang, maar ook zeker ouders of eventueel pleegouders of ook andere familieleden die wat kunnen betekenen voor een kind. (Jaleesa: "Ja.") Kijk als een kind hier op verlof kan dan heeft ie iets om naar uit te kijken. Uhm wat je wel vaak ziet is dat dat vertrouwen zo vaak beschadigd is tussen de partijen, dat als je een verkeerde blik in je ogen hebt, in de ogen van bijvoorbeeld een ouder, dan ontstaat de eerste wrijving al. Dus dan, heel snel is het ook weer kapot."

Telefoon gaat af.

GL: "Je moet me even helpen met waar ik was, want dat weet ik niet meer."

Renske: "Ja uhm, we hadden het over het succes, ja, dus de onderzoeken die dan.."

Jaleesa: "Ja en contacten met ouders."

Renske: "Verkeerde plek in de ogen, dat is wat u zei."

GL: "Ja het gaat om vertrouwen. Als het vertrouwen thuis heel moeilijk ligt of heel moeilijk weer op te bouwen is en er is zoveel wantrouwen naar elkaar dan zijn hele kleine gebeurtenissen, en ik spreek ook uit ervaring gewoon als ouders, dat weet je, niet alle collega's die hier werken hebben zelf kinderen of kinderen uit deze leeftijdsfase. (Jaleesa: "Hmhm.") Uhm, als er thuis wat gebeurd en een kind pakt bijvoorbeeld vijftig euro ergens weg, ja dat is, dat is stelen en dat is verschrikkelijk en dan kun je super boos worden als ouders, uhm, maar het gaat heel erg om vertrouwen. (Renske: "Hmhm.") Maar als het bijvoorbeeld nog een keer gebeurt en het gebeurt nog een keer of er gebeurt nog eens een keer wat anders bij, het duurt jaren voordat je weer vertrouwen krijgt naar je kind toe (Jaleesa: "Ja.") van 'die durf ik weet in mijn huis rond te laten lopen. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") En dan kun je stapelgek zijn op je eigen kind, maar als jij achter je eigen kind gaat aanlopen want er gebeurt elke keer wat, nou je snapt wel.. soms gaat een kind dan wel weer zijn best doen, maar het wordt elke keer weer bevestigd van 'zie je wel dat je me niet meer vertrouwt' (Renske: "Hmhm.") Dus het wordt allemaal zo broos, het is zo.. (Renske: "Ja.") .. er is niks voor nodig om het weer te laten klappen eigenlijk. En dat is wat je met deze jongens in deze setting, uh ja dat, daar waar je wat met ze opbouwt, kan binnen een week weer kei hard afgebroken worden. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja.") Dus het is altijd heel wankel. En om dan korte trajecten te draaien en snel door te plaatsen is allemaal

prachtig, (Renske: "Hmhm.") maar daar wordt je ook vaak op afgestraft en zeker bij die jongens die hier zitten, (Renske: "Ja.") die al zo'n staat van dienst hebben zoals in dit dossier bijvoorbeeld van zes zeven jaar waar van alles gebeurd is (Renske: "Hmhm."). Dan moet je niet verwachten dat je dat in een jaar hebt geregeld. Dat is een illusie."

Renske: "Nee want we zagen in het dossieronderzoek, maar ook in de cijfers van het plaatsingsbureau, zagen we dat jongeren die naar een open groep zijn gegaan, dat die vaak binnen zes maanden eigenlijk alweer terug komen, ook omdat te open is."

GL: "Ja, ja met vrijheid."

Renske: "Vrijheid inderdaad."

GL: "Dat is ook het probleem van hier. Ik bedoel het is prachtig hoor deze groep (Renske: "Hmhm.") maar het is allemaal van buiten af opgelegd. Wij dicteren eigenlijk van 's ochtend vroeg tot 's avonds laat wat er moet gebeuren bij een jongere. We krijgen dat voor elkaar, daar hebben we hier ook de middelen voor, (Jaleesa: "Hmhm.") we zijn er zelf op berekenend, uh dus dat weten we te regelen. Dan denk je het gaat goed met een jongere, ja het gaat goed. Maar wel dankzij het feit dat hij binnen deze setting zit, maar zodra hij buiten deze poort gaat en hij komt een jongen tegen.. nou ja jullie zijn nog vrij jong, je weet op die leeftijd ben je omgevingsgevoelig, heel omgevingsgevoelig. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") Dan kunnen er honderd volwassenen hebben geroepen 'dat moet je niet doen', als die jongens bij mekaar staat, ja er is niks voordig (Renske: "Nee.") en dan gebeurd er weer wat. Dan is de sturing van hier uit waarin wij alles van buitenaf opleggen, het moet van binnenuit komen. Een jongen moet weten dat als ie hier buiten de poort de keuze maakt van links of rechts en links is fout en rechts is goed, dan moet ie een afweging maken van 'als ik naar links ga en ik ga iets fouts doen, dan staat dit me te wachten.' (Renske: "Hmhm.") Dat is al een hele stap dat hij weet (Jaleesa: "Ja.") dat er al iets aan gaat komen. (Renske: "Gevolgen kan zien.") Maar als hij ook nog eens keer kan bedenken van 'ja laat ik maar naar rechts gaan', ja dan is het absolute winst. (Renske: "Ja."). Maar dat heeft tijd nodig, heel veel oefening nodig."

Jaleesa: "Maar dus een groot verschil tussen uh deze groep en een open groep is dus de vrijheid onder andere. Hoe kan het verschil kleiner gemaakt worden? Kunnen jullie, stel dat jullie weten 'over drie maanden gaat uh bijvoorbeeld Kim uit de casus naar een open groep, hoe kan je er dan voor zorgen dat zij dan niet van zo'n groep in een keer in een hele open.."

GL: "Wat het nadeel is van het werken op groepen is, en eigenlijk zegt het woord het al 'groepen'. Uh je hebt met meerdere kinderen te maken. Je moet toch toe naar een formule, waarbij al jongere kan bedienen. In een soort afspraak en regelgeving, uhm, maar ja het zijn allemaal individuen. (Renske: "Hmhm.") Dus je moet individueel aan de gang en dat maakt het wel eens lastig. Dat je vanuit een groepsproces werkt, terwijl je op individuele basis eigenlijk de succes moet boeken. Dus dat je bijvoorbeeld in dit voorbeeld met Kim waarbij je merkt van 'hé'. Eigenlijk is het succes min of meer ook te danken aan de mentor. Daar ontstaat een soort vertrouwensrelatie wat ik lees. (Jaleesa: "Ja.") Ja als ze dan wordt doorgeplaatst naar een andere groep dan is de vertrouwensrelatie in een keer weg. Ja dat is denk ik het klassieke voorbeeld van wat er allemaal gebeurd. Het is een ge-jojo, je bouwt wat op en breekt het eigenlijk zelf weer af. (Jaleesa: "Ja") Dus ja. Of het in de praktijk zou werken dat je mentoren laat mee stromen met een jongere waar op een gegeven moment een bepaalde band mee ontstaat, weet ik niet of dat goed is. (Renske: "Hmhm.") Uh wat je krijgt dan ook een soort uh, vervanging van."

Renske: "Omdat daar ook weer een mentor is? Bedoelt u dat?"

GL: "Nee, maar goed, als een mentor mee zou zeg maar gaan naar de open groep. Daar is hier weleens overgesproken van we laten een kind.. die krijg je binnen, je wordt mentor. En als dat goed gaat dan beweeg je mee tot eigenlijk de uitplaatsing. (Renske: "Ja.") JA dat zou een optie kunnen zijn, alleen dat is in de praktijk weer moeilijk te realiseren met ja, gewoon op basis van rooster, groepen en, en."

Jaleesa: "Ja. En gewoon contact momenten?"

GL: "Dat is hier trouwens ook al wel veranderd hè. Dat is ook wel handig om te weten. Dat we afgezien van deze groep, want dit is een soort.. ja maximaal beschermd is een soort een binnenkomst groep, als er een kind wordt doorgeplaatst hier, is dat ook gelijk de laatste

doorplaatsing. Dus dat is wel, dat is wel goed bedacht.”

Renske: “Hoe bedoelt u dat?”

GL: “Uhm, eerder hadden we verschillende open groepen. (Renske: “Hmhm.”) Dan kwamen ze binnen op een soort binnenkomst groep, de besloten groep, dan gingen ze de volgende stap was een open groep. Die open groepen waren vaak nog op het terrein. En als de jongens dan twee jaar, zaten dan hier vaak al, of ruim een jaar, dan werd zelfs nog wel eens een stap gemaakt naar een groep buiten het terrein. (Renske: “Oké.”) We hadden een groep in Zutphen en een groep in Apeldoorn. Dat had ook te maken met het traject waarbij werd gekeken van ‘gaat het kind dan richting een kamertraining (Jaleesa: “Hmhm.”) of op zich zelf wonen of gaat een kind voor een thuisplaatsing?’ Dus de kinderen die in aanmerken kwamen voor een thuisplaatsing, die gingen dan vaak via een open groep vanuit het terrein naar huis toe (Renske: “Hmhm.”). Uh de jongens voor een kamertraining, dat was vaak ook weer een voorwaarde voor die kamertrainingscentra, uh want die wilde wel graag dat de jongens hadden geoefend (Renske: “Hmhm.”) Dan gingen zij via de buitengroepen (Renske: “Oh zo.”) naar die trainingscentra.”

Renske: “Ja.”

GL: “Uhm, nou heb ik heel veel verteld, nu ben ik zelf de weg kwijt. Uhm..”

Renske: “Uhm..”

GL: “Hoe je dat succes kan vasthouden?”

Renske: “Ja wat zou, zouden jullie iets kunnen uhm, ja, wat zouden jullie (Jaleesa: “de mentor.”), ja de mentor of iemand anders van Internetzo, ja wat voor, zou die een uhm, wat zou die kunnen bieden aan zo’n vervolggroep, zo’n open groep? En toen hadden we het over de mentor meegaan en daar hadden we het toen over (Jaleesa: “en contactmomenten”).. contactmomenten ja. Ja en toen zei u dat het tot de uitplaatsing uh..”

GL: “Nou ja goed, wat we hier toch weer hebben afgesproken binnen, als ik gewoon praat vanuit deze groep eventjes nu. (Jaleesa: “Hmhm.”) (Renske: “Hmhm.”) Dit is een maximaal beschermd traject. Ja ik denk dat het woord traject alweer helemaal verkeerd is. Dat moeten wij volgens mij helemaal niet doen. Je moet eigenlijk bij binnenkomst een kind op basis van wat er gebeurd is of dossier of wat dan ook je maakt een afweging waarin ze vinden van ‘hij moet op maximaal beschermd, want de deuren zitten dicht, het is 100% onder begeleiding van, uhm, ze kunnen het risico op weglopen kunnen ze redelijk uitsluiten, met eventuele agressie problematiek is allemaal heel goed te dealen, want je hebt er de mensen zitten die het kunnen handelen (Jaleesa: “Ja.”) (Renske: “Hmhm.”) je bent gefaciliteerd, dus dat werkt allemaal. Maar waarom zou je hier een kind op deze groep langer laten zitten als blijkt dat na twee of drie weken, als je eigenlijk al een inschatting kan maken ‘het is leuk en aardig, maar hij voegt zich hier zo naar de regels’. (Jaleesa: “Ja.”) Waarom zet je dan niet zo’n kind eigenlijk al meteen door naar een open groep (Renske: “Ja.”) (Jaleesa: “Ja.”) of in ieder geval een behandelgroep waarmee je dan binnen de mentoraten eigenlijk iemand kan aanwijzen die dan het hele traject behandelt. Want eigenlijk creëer je bijna een verliessituatie door hier verder te gaan, af te sluiten naar drie maanden en dan de stap te laten maken. Het valt qua tijdsbestek hier winst te maken en je hebt denk ik, voordat je hier weer een situatie krijgt waarbij je een band gaat opbouwen in drie maanden, want dat gebeurt gewoon in drie maanden tijd, daarvoor is die periode dan genoeg. Uhm, ja dan denk ik dat je misschien toch eerder moet overstappen en dan heb je niet dat je hier weer een band om zeep helpt (Renske: “Hmhm.”) want die is er nog niet naar twee of drie weken. (Renske: “Nee.”) Maar dat die periode beter besteden door een kind op een groep Tabor of Terp te zetten (Renske: “Hmhm.”) en daar de behandeltraject doorlopen. (Renske: “Ja, oké.”) Dat lijkt me efficiënter.

Renske: “Ja.”

Jaleesa: “En als een jongere dan daar uitbehandeld is en hij gaat naar een open groep. Uhm, hoe zou dan de kennismaking en de begin periode er volgens u uit moeten zien? Qua men, wat is de rol van de mentor, wat is de rol van de nieuw mentor, hebben die contact van te voren met elkaar, gaat de jongere een keer kijken?”

GL: “Uhm, ja dat is wel de bedoeling. Uhm, ja dat is nogal wisselend, we hebben hier verschillende dingen gezien. Het is soms ook wel lastig, want op een gegeven moment

creeer je ook wel iets van dat een jongere op jou gaat vertrouwen. Een bepaalde band is er dus wel. Als je dus een kind doorplaatst naar een open setting, dat betekent voor deze locatie dus eigenlijk buiten het terrein, (Renske: "Hmhm") want we hebben hier geen open. Het is allemaal JeugdzorgPlus dus open houdt gewoon reguliere jeugdzorg in of een kamertraining. En ja daar werken andere mensen (Jaleesa: "ja") en eigenlijk moeten de vaa.. het kind de vaardigheden hebben om met die mensen zaken te doen (Jaleesa: "Ja") nouja en dat kost natuurlijk ook weer tijd. En als het dan uuhm, als het kind het moeilijk vindt om te schakelen en dat vinden ze eigenlijk toch echt wel allemaal, ze moeten de uuh, je moet een soort van overbrugging creëren (Renske: "hmhm"). Dat is soms lastig of dat is heel vaak lastig. Moet je dan mee gaan en frequent gaan bellen, op bezoek gaan, om het daardoor dragelijker te maken voor het kind? Of creëer je dan eigenlijk dat een kind meer aan jou blijft vast houden en als het daar dan dingen tegen komt dat hem of haar niet bevallen dat hij dan eigenlijk weer terug wil. (Renske: "hmhm") ja...

Renske: "Er valt van beide kanten eigenlijk wat te.. wat te zeggen?"

GL: "Ja, dat is moeilijk!"

Renske: "Ja wat dan goed is. "

GL: "Want sommige kinderen zijn daar absoluut bij gemaakt, (Renske: "hmhm") die moet je helpen om dat bruggetje te slaan en zijn gewoon niet zo snel in contact. Dus als jij dan het woord voert en ze zitten ernaast (Renske: "Ja..") en kunnen ze eigenlijk met je mee liften in het contact en kun je de brug creëren. Dat hebben we vanuit de crisis hier voor heel veel gedaan (Jaleesa: "Ja") en ja dat werkte heel vaak ook goed. We hebben ook wel gemerkt dat andere instellingen of andere groepen, ook hier op het terrein werkte het wel eens zo, ja dat mensen dan een beetje.. uuh dat er een beetje soort van wrijving ging ontstaan, omdat mensen dan krijgen van ja ze gaan vanuit de oude situatie vertellen hoe wij moeten gaan werken met het kind in deze nieuwe situatie..

Renske: "Ja dat hoorde wij ook vanuit het vorige gesprek..."

GL: "Ja wij zijn de nieuwe situatie (Renske: "Ja") En ja dat is dus het lastige."

Jaleesa: "Is het dan dat jullie individueel moeten kijken naar het kind van uuh, die zou er wel behoefte aan hebben en die weer niet? Of hoe beslis je zoiets dat de mentor nog wel contact heeft en nog telefonisch beschikbaar is?"

GL: "Uuh in principe ben je gewoon altijd beschikbaar om in ieder geval nog weer uuh, of telefonisch die support te geven maar vaak beperk je dat je die support dus geeft aan nieuwe collega's op een andere groep (Jaleesa: "Ja, maar dus niet.. ") of aan collega's op het terrein maar niet direct aan de jongere, dat is niet zo gebruikelijk hoor.

Renske: "Is dat een reden, is dat ook de reden van vertrouwen uuh.."

GL: "Ja ik weet het eigenlijk niet. Er zijn een aantal collega's die gewoon op eigen initiatief uuh contacten onderhouden met jongeren ook als ze hier buiten zijn geplaatst, maar merendeel van de mensen niet."

Jaleesa: "Dus er is geen vaste afspraak daarover?"

GL: "Nee"

Jaleesa: "Oke en hoe wordt.."

GL: "Zou iets kunnen zijn wat je zou kunnen meenemen"

Jaleesa/Renske: "Ja"

Jaleesa: "Ja, want we horen nu eigenlijk de een doet het zo en de andere doet het zo (Renske: "Hmhm") en er is niet echt een lijn daarin merk ik nu zelf."

GL: "Nee helemaal niet"

Renske: "Nee dat klopt, want de vorige gaven ook aan dat er eigenlijk een soort van format zou zijn, van zo plaats je hem door en zoveel contact moet er nog zijn. Dat het gewoon vast ligt eigenlijk."

Jaleesa: "Dus minimaal uuh in zoveel maanden nog zoveel belmomenten ofzo en dan individueel kijk je dan, moet er nog meer sturing komen of kan het wat losser..."

GL: "Ja, dat is hier dus een beetje.. het is een beetje wisselend. Het is afhankelijk van de persoon (Renske: "Hmhm") (Jaleesa: "Ja..") of hij wel of niet op eigen initiatief wat onderneemt. Soms is het binnen de aanbeveling wel van die jongen vindt het wel zo lastig, dan wordt soms van hier uit aangeboden van weetje wat, als een jongen dat zo moeilijk

vindt dan gaan we toch een keer kijken? Ik ben hier bijvoorbeeld wel eens met een jongen die naar Michaelshoeve ging, ben ik twee drie keer mee geweest alleen om daar kennis te maken. Een keer mee eten, een keertje een uurtje mee te gaan met het sporten van daar.”

Jaleesa: “En dan bleef u ook mee eten?”

GL: “Ja bijvoorbeeld, dat soort dingen werkte wel. En dan ging ie terug en ging ie het bepraten. (Renske: “Ja..”) Ja twee kanten zaten daaraan. Je creëert eigenlijk wel een vorm van vertrouwdheid dat je echt meeging in eigenlijk.. ja.. je brengt het kind als het ware weg.”

Jaleesa: “Ja de stap werd war kleiner gemaakt?”

GL: “Jaa, nouja ik kan er wel een ding aan toevoegen. Ik heb veel te maken gehad met co ouderschap. En het frapante was eigenlijk dat we in het beginfase... Me vrouw had twee kinderen, werden de kinderen gehaald. Dus je haalde de kinderen bij de andere weg. (Renske/Jaleesa: “Hmhm”) Dat werkt niet. Dat was een en al strijd, of op de plek zelf, of het gewoon weghalen. Er moest afscheid genomen worden dus dat ging niet (Renske: “nee”) Dat hebben we op een gegeven moment omgezet; we brachten het kind weg. Dat zorgde er voor, er moest gewisseld worden, om 17:00uu moesten ze bij vader zijn, nou dan brachten wij de kinderen om 17:00 uur naar vader. (Renske/Jaleesa: “Ja”) Wij stapte eruit, wij gingen weg, dus niet het kind ging weg. (Renske: “Oke”) En ja dat werkt wel. Ik denk dat dat... nou om nou meteen te zeggen dat dat de oplossing is, (Renske: “Nee, nee”) weet ik niet... maar heeft wel.. je moet het kind weg brengen en soms moet je daar wat ondersteuning bij geven

Renske: “Oke maar dat heeft toen gewerkt bij uuh voor die situatie.”

GL: “Ja”

Renske: “Oke uuhm even kijken..”

Jaleesa: “Even denken hoor, of we nog uh..”

Renske: “Ja volgens mij hebben we wel alles gevraagd wat nodig was..”

GL: “Ja”

Renske: “Heeft u zelf nog toevoegingen of vragen”

GL: “Ik denk dat het uuh voor jullie wel uuh, als ik jullie was zou ik de moeite nemen om ook even met Daniel te bellen. Daniel heeft uuh.. Ik heb eigenlijk altijd om het terrein gewerkt. Altijd bij een soort van binnenkomst groepen, heel lang op de Terp en toen heel lang bij de crisis gezeten en nu weer bij een binnenkomst groep. Ik heb wel een a twee jaar bij de Troye gewerkt, dat was dan de buitengroep en daar weet ik ook wel iets van en Daniel heeft eigenlijk altijd aan het eind van het traject gezeten (Renske: “Oke”) Hij heeft heel lang op een buiten groep gezeten. Op een hele zware categorie, met PIJ-ers, het kan, hij weet in ieder geval van dit zijn geen jongens die met een paar vieze sokken hier op de groep zitten zeg maar. Dus dan praat je ook wel over jongeren die snel kunnen recidiveren (Jaleesa: “hmhm”) Dus ja, ik zou hem bellen! (Renske: “Ja”) Ik weet wel, zijn stokpaardje is presentie presentie presentie. (Renske: “Haha”) Je moet er altijd zijn voor een jongere.”

Renske: “haha oke nou dan weten we dat alvast!”

GLGL: “ Eindeloos, presentie presentie presentie.”

Renske: “oke..”

Jaleesa: “maar als ik uw verhaal even kort samenvat dan vindt u eigenlijk dat de trajecten te kort zijn, ja de tijd dat je hier hebt...”

GL : “Ja als jullie het hebben over de jongeren die herhaaldelijk weer terugkomen en weer terug worden geplaatst vind ik het uuh, ja zijn uitplaatsingen vaak het gevolg van ja, je moet gewoon het traject doorlopen, punt. (Jaleesa: “Hmhm”) En op het moment dat dus die vrijheid, dus dat ze buiten de poort zijn en het links en rechts verhaal, als ze daarmee te maken krijgen gaan deze jongeren altijd weer naar links (Renske: “naar links”) de foute kant.”

(Jaleesa: “ja) Niks geen interne sturingen (Renske: “nee en als..”) Te omgevingsgevoelig, te gevoelig voor prikkels en spanning in sensatie en ongevoelig voor het feit dat daar dus consequenties aan verbonden zijn. Dat maakt ze helemaal niks uit.”

Renske: “Hmhm”

Jaleesa: “nee het hangt heel veel af van motivatie, leeftijd dat ze binnen komen (GL: “Ja”) instemming van de ouders.

GL: “Ja, het is echt complex, het is echt alle factoren die je je maar kunt bedenken. Je ziet

eigenlijk al bij jullie eigen casus en jullie hebben het nog best netjes verwoord in anderhalve pagina maar als ik lees wat er allemaal gebeurd is.. ja zo zijn die dossiers echt.

Renske: "Ja.. dat klopt"

GL: "En het is zo'n, zoveel eigenlijk. En wat verwacht je dan eigenlijk, dat ze zo kunnen functioneren?"

Jaleesa: "hmhm"

Renske: "Ja, helemaal als ze zo'n geschiedenis hebben ook met hulpverlening enzo."

GL: "ja en op het moment dat ze het goed doen? Wat doen we dan..dan plaatsen we ze door (Renske: "Ja") Dat is ook wel eens een beetje vreemd."

Jaleesa: "Dus eigenlijk moeten we meer individueel kijken van wat, waar een jongeren dan behoefte aan heeft qua contacten, mentor en wat een vervolgvoorziening daar in wilt zeg maar."

GL: "Hebben jullie ook gesprekken met vervolgplekken?"

Renske: "ja, we hebben vanmorgen een gesprek met Nieuwmarke een gesprek gehad."

Want uit de dossiers bleek dat ook daar jongeren kwamen vanuit hier. En morgen hebben we wel gesprek met een andere JeugdzorgPlus instelling (GL: "Ja dat ken ik") om te kijken om uuh, hoe zijn hiermee om gaan met dit probleem en er tegen aan kijken."

GL: "Ja want ik ben bijvoorbeeld benieuwd naar het verhaal van de kamertrainingscentra, kamertrainingscentrum überhaupt."

Jaleesa: "Ja die hebben we niet mee genomen, want we hebben een best kort tijdsbestek voor dit onderzoek en uuuh.."

GL: "Ja want jullie zijn bezig met uuh afstudeertoestand?"

"Renske: "ja"

GL: "Ja daar kan ik over mee praten. (Renske: "haha") Ik zit ook midden in een afstudeerproject dus uuh "

Renske: "Ja?"

GL: "Ja, deeltijd"

Renske: "Oh deeltijd! Wel veel werk he?"

GL: "Andere lichting, ja heel veel werk!"

[Informeel gesprek over het onderzoek]

Renske: "Maar voor nu hebben we genoeg informatie"

Jaleesa: "Ja"

Renske: "Ja, wij sturen u het gesprek toe en ..."

[Er is bedankt voor het onderzoek]

Interview groepsleiding vervolgvoorziening Nieuwmarke

Jaleesa: Ik zou ons eerst even voorstellen. Wij zijn Renske en Jaleesa, wij zijn pedagogiekstudenten van de HAN in Nijmegen. Binnen Intermetzo zijn wij bezig met ons afstudeeronderzoek. Het blijkt dat daar regelmatig heropnames zijn. Dus dat jongeren van de JeugdzorgPlus doorstromen, maar dan binnen zoveel maanden weer terugkomen.. (GRL: "hmhm.").. omdat het ergens is fout gegaan. En door middel van ons onderzoek willen wij erachter komen wat er verandert kan worden om dat te verminderen. We hebben dossieranalyse gedaan in dossiers van heropnames en van succesvolle doorplaatsingen (GRL: "hmhm.") en nu zijn we bezig met interviews bij ons in Eefde zeg maar op de locatie en nu wilde we ook graag op een vervolgvoorziening, op een open groep (GRL: "Oké.").. Ja vanuit jullie eens horen van hoe dat gaat en wat jullie missen of wat goed gaat. En van daar dit interview eigenlijk."

Renske: "Zou u als eerst misschien iets over u zelf kunnen vertellen?"

GRL: "Over mezelf, ja ik ben G. Ik werk vijf jaar nu in de zorg. Ik ben begonnen in justitie

zeg maar, dat was vroeger Rentray Rekken zeg maar.. (Renske: "hmhm.") ..en toen zijn we overgestapt naar AWBZ. En uh, ja ik doe dit nu vijf jaar met plezier."

Jaleesa: "Oké. En hoelang al op deze groep?"

GRL: "Nou sinds het begin, dus dat is 2010 volgens mij is ie uh AWBZ is geworden. Dus ja, uh 2010 ja."

Jaleesa: "Oké. En dit is een open groep?"

GRL: "Ja, nou het is eigenlijk een besloten groep met een open karakter. Dus in principe alles wat op een open groep kan, mag hier ook. Alleen wij mogen eigenlijk als het nodig is de deur op slot draaien."

Jaleesa: "Oké en wanneer mag zo iets?"

GRL: "Nou als in het dossier staat van de jongere of wat dan ook, weet je wel dat hij kans heeft op uh, risico op weg te lopen of wat dan ook. Dan uh ja, op die momenten ja. Alleen dan heb je wel een probleem want op dat moment heb je dan vier jongeren die ook de dupe ervan wordt. (Renske: "Ja.") Dus we doen.. we hebben dat nog nooit gedaan de deur op slot want meestal kunnen we het gewoon oplossen, gewoon op de kamer of wat dan ook."

Jaleesa: "Ja."

Renske: "Maar ze hebben geen gesloten machtiging nodig om hier te komen?"

GRL: "Nee, nee, nee, nee."

Renske: "Oké."

GRL: "Nee we hebben veel jongeren die vanuit huis komen. Meestal is het lastig want je hebt jongens van, die komen met zeventien jaar, en ja achttien kunnen ze zelf bepalen of ze hier blijven want het is meestal vrijwillig. Dus dat is het hem weet je."

Renske: "Ja dan gaan ze weg."

GRL: "Ja, en wat we hier ook hebben, wat een normale groep niet heeft, is een separeer. Dus als een jongere, dan kunnen we hem altijd nog apart nemen. Dus dat is het verschil denk ik met een open groep."

Renske: "Oké, ja. Wij hebben tijdens onze probleemanalyse, maar ook tijdens de gesprekken nu al, gemerkt dat het uh vaak ook uhm.. dat de doorplaatsing van de gesloten naar een open groep dat dat, dat daar nog best wel wisselingen in zitten met hoe dat verloopt. En uh, daar zouden we eigenlijk nu vooral wat vragen over willen stellen. (GRL: "hmhm."). We hebben een casus gemaakt. De casus gaat over een meisje, maar hier zitten alleen jongens?"

GRL: "We hebben ook een groep meisjes, maar hier alleen jongens."

Renske: "Oké, nou ja de casus gaat over een meisje maar het kan ook een jongen zijn."

Jaleesa: "De casus is gebaseerd op de dingen die wij hebben gelezen in de dossiers. (GRL: "hmhm."). En de problematieken en de dingen die daar veel in voorkomen hebben wij in deze fictieve casus gezet om aan de hand van deze casus eens te kijken 'hoe kan zo'n doorplaatsing nu het beste verlopen'?"

GRL: "Oké."

Renske: "Ja, dus als die zou willen lezen?"

GRL: "Ja."

Casus wordt gelezen.

GRL: "Ja het is duidelijk."

Renske: "Ja, is het herkenbaar?"

GRL: "Ja, ja, ja zeker."

Renske: "Dat zo'n jongere hier na toe geplaatst kan worden?"

GRL: "Ja."

Renske: "En wat is dan precies herkenbaar?"

GRL: "Nou gewoon dat het uh, de vooruitgangen en dat uh zij daar eigenlijk tot het plafond zit en dat zij meer vrijheid moet opbouwen. Zulke jongeren krijgen we ook binnen, maar dit is een mooie casus hoor, mooi beschreven, maar wat wij nu binnen krijgen zijn echt jongeren die echt, ja het niveau is heel erg laag."

Renske: "Het IQ?"

GRL: "Ja het IQ, het niveau."

Renske: "Oké. Dus stel dat zo'n meisje met dit IQ of met een normaal IQ of met een minder

hoog IQ bij u, hier zou komen. Hoe zou volgens u dan de ideale overdracht zijn? Wat zou zo'n meisje dan of een jongen dan in dit geval nodig hebben?"

GRL: "Nee wat wij eigenlijk uh, hoe we dat hier eigenlijk doen, dan komt de mentor mee zeg maar. Dan is er.. een warme overdracht vind ik altijd uh fijn. (Renske: "hmhm."). En uhm ja eigenlijk wat ze daar vertellen moeten we hier waar kunnen maken. En niet iets vertellen wat we niet waar kunnen.. en dat gebeurt ook wel eens."

Jaleesa: "hmhm. En wat verstaat u onder warme overdracht?"

GRL: "Ja gewoon dat dat de mentor mee komt en verteld echt hoe alles in elkaar steekt. Niet dat we voor verrassingen komen te staan zeg maar. Van uhm, liever niet dingen achter houden, zodat wij ook weten waar wij rekening mee kunnen houden zeg maar. (Jaleesa: "hmhm"). Want ze meeste zeg maar, soms zijn ze bang van 'ze nemen hem of haar niet op omdat zij.. problematieken hebben die zij niet kunnen handelen' zeg maar. Dat gebeurt ook weleens. (Jaleesa: "hmhm") En dan komen jongeren hier van 'ja nou ik ben wel.. ik wil wel' en dan tot dat ze hier zijn en dan wennen ze een beetje eraan en dan komt de echte probleem boven. (Jaleesa: "Ja") (Renske: "Ja"). En dat is dan jammer, want dan begin je weer eigenlijk overnieuw, maar dan op een open groep."

Jaleesa: "Want als je dat eerder geweten had, dan had je daar rekening mee kunnen houden natuurlijk."

GRL: "Ja, ja, ja. En ook, ohja ook gelijk mee aan de slag weet je wel voordat het opstapelt tot tot.. ontploft het misschien."

Renske: "hmhm. Want net zou u dat een warme overdracht dus belangrijk is, maar dus dat niet altijd alles eerlijk wordt verteld."

GRL: "Ja."

Renske: "Oké en heeft u daar een voorbeeld van? En hoe vaak gebeurt dat?"

GRL: "Ja, nee ik heb niet echt een voorbeeld. Maar bij ons is wel, we hebben een jongere zeg maar die uh die moet eigenlijk doorgeplaatst worden en dan vertel je wat voor een jongere het is weet je wel en dan kom je bijna tot een compromis. En dan vertel je wel van uh 'de jongere heeft wel een separeer nodig, want hij kan wel eens..' weet je wel. (Renske: "hmhm"). En zodra je dat vertel dan is het ineens van 'oh sorry, we hebben geen plek voor u'. Nou we zijn al denk ik uh ruim een jaar met hem bezig om hem ergens te plaatsen (Jaleesa: "Ja") alleen maar omdat hij toch ja separeer af en toe nodig heb. Niet dat het echt dicht gaat, maar gewoon voor zijn eigen rust weet je wel, voor uhm uh prikkelarme ruimte en uh ja dat is voor hem fijn." (Renske: "hmhm.") (Jaleesa: "oke"). En zulke dingen vind ik belangrijk dat je die wel moet vertellen, want we kunnen wel zeggen 'er is niets aan de hand', totdat hij daar komt en dan.. "

Jaleesa: "En dan ontploft het."

GRL: "Snap je. Dus ja.."

Jaleesa: "Dus gewoon eerlijkheid over.. (GRL: "Ja.") ook al zijn het wat heftigere dingen, (GRL: "Ja.") gewoon eerlijk daarover zijn."

GRL: "Kijk dit is ook een mooie casus [de fictieve casus], want deze jongere wordt doorgeplaatst. Maar we hebben best wel veel jongeren die van huis komen en daar ben je nog aan het onderzoek van hoe en wat en voordat je zo ver bent en er mee aan de slag kan zijn ze achttien, en dan? (Renske: "hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") Worden ze ook weer moeilijk weet je en dan zeg de ouders van 'ja we zien het probleem niet, dus kom maar naar huis'. En dan kun je niet met een jongere verder." (Jaleesa: "Ja.")

Renske: "Dus dan is het eigenlijk gewoon als overbrugging, want daarna gaan ze toch weg."

GRL: "Ja, ja eigenlijk wel. (Renske: "Ja.") En dan sommige jongeren die willen dat ook wel hoor dat geven ze ook duidelijk aan 'met achttien ga ik weg'. (Renske: "Ja.") Dan zijn ze zestien, dan probeer je wel wat te bereiken, maar in zijn hoofd heeft hij al van 'ik blijf toch niet uh, na mijn achttiende ga ik toch zelf zoeken' (Renske: "Ja."). Ik zeg niet dat iedereen zo is, sommige jongens die praten wel van uh 'ik ga weg', maar dan worden ze achttien, negentien en twintig en daarna moeten ze weg en dan willen ze niet weg, omdat het toch een veilige ba... (Renske: "Ja.").. ja."

Jaleesa: "Want wat zou een ideale leeftijd zijn voor een, een opname hier?"

GRL: "Ja we hebben nu jongere van uh, uh twaalf jaar, hier. (Renske: "Jong."). Ja, maar het

is ook wel een jongere die altijd begeleiding nodig heeft. Dus het is, er is nooit, eigenlijk een idee.. De jongere moet zelf willen. Of die dertien is of twintig weet je. Als hij, je weet dat je problemen hebt en je zegt van 'daar wil ik aan werken' dan lukt het. Dat is het gewoon gewoon. Dan maakt het niet uit of hij tien, maakt niet uit naar de leeftijd denk ik."

Jaleesa: "Als hij maar motivatie heeft om uh.."

GRL: "Ja, ja, dat is belangrijk."

Renske: "Dus de motivatie is eigenlijk belangrijk om een behandeling dus te laten slagen."

GRL: "Ja, ja. Je moet de jongere echt proberen te motiveren. Ik had een jongere die hier ook, die kwam gemotiveerd eigenlijk, van uit huis, vanuit huis. Maarja zodra hij weer naar thuis ging, hier deed hij redelijk moet ik zeggen, ik was de mentor, en dan kwam die weer in de oude omgeving en dan begin je weer overnieuw. Bijna om de weekend wanneer die weer naar huis ging dan, is ook wel lastig om zo te werken. (Jaleesa: "Ja.") En dat is met heel veel jongeren die hier zitten hebben dat. Ze gaan gewoon terug naar huis om de weekend, dus om de twee weken gaan ze naar huis en dan ja dan komen ze weer bij oude vrienden, oude situatie, geen grenzen, (Jaleesa: "Ja.") geen regels en dan ja. Dan komen ze hier en dan merk je de eerste twee dagen moet je echt weer uh (Jaleesa:

"omschakelen.") ja gewoon beetje op zitten zeg maar en dan schakelen ze weer een beetje om en dan gaat het twee weken goed en dan begin je weer overnieuw."

Jaleesa: "Ja, ja, dus dan blijf je elke keer weer zo uh, ja."

GRL: "Hmhm. Dus ja, alles wat we hier op de groep zelf kunnen uh vooruitgang kunnen boeken dan zijn we al tevreden mee en dan probeer je te complimenteren of zo dat je die jongere wel kan laten zien van, nou ja dat hij dat wel kant maar ja." (Jaleesa: "Ja.")

Renske: "Want u zei net over die warme overdracht (GRL: "hmhm.") hoe ziet dan zo'n overdracht eruit? Qua frequentie of manier van contact?"

GRL: "Ja, nou uhm. Als iemand wordt overgeplaatst zeg maar ja dan wordt er eerst met de groepen gebeld, dan wordt de mentor toegewezen, dan zorgen we dat de mentor van de jongere van hier dan aanwezig is tijdens het gesprek. Dan gaat de jongere erbij zitten, dan kan de jongere vertellen hoe die het daar heeft gedaan eigenlijk, (Renske: "hmhm.") als die dat kan dan. (Jaleesa: "hmhm.") en de mentor die verteld bij de jongere wat allemaal wel e, en goed gaat of slecht gaat weet je wel gewoon eerlijk dat vind ik belangrijk. Weet je dan weet de jongere van 'ohja die is ook betrouwbaar, die weet wel wat wel en niet kan bij mij' of wat dan ook'. En dan dat je echt uh met de jongere, als ik mijn mentor jongere weg zou brengen, dat je dan ook voordat je weg gaat misschien even wat gaat eten, dat de jongere zich toch hier uh, uh hier welkom voelt, (Jaleesa: "Ja.") maar ook een soort afscheid van 'ohja, hier is ook afgelopen met de andere groepsleiding'."

Renske: "Want er is dan geen contact meer met de oude mentor van de JeugdzorgPlus?"

GRL: "Jawel, jawel sommige jongeren die, die uh, die doen het wel eens, maar dat wordt met de tijd minder."

Jaleesa: "Ja. Maar zou een gesprek genoeg zijn in uw ogen?"

GRL: "Uhm.. met de jongere erbij denk ik wel. Alleen maar voor verdere, meer informatie denk ik dat je altijd contact op kan nemen met de oude groep. (Jaleesa: "Ja.") Dat doen we ook wel eens."

Jaleesa: "En het meedraaien bijvoorbeeld? Een dagje?"

GRL: "Dat doen ze ook wel eens. Dat hebben we toevallig een jongere die nu vanuit Eefde is gekomen, hebben we ook gedaan, een autistische jongere."

Renske: "Van de JeugdzorgPlus?"

GRL: "Volgens mij wel. (Renske: "hmhm.") Ja die moest een paar dagen meedraaien om uh om ja om er toch aan te wennen van 'hier kom ik te wonen' en uh. Dus dat doen wij ook, dat doen wij ook. Het is niet dat uh.. het ligt eraan wat voor een jongere het is. Sommige jongere die kan zich makkelijk afsluiten en een volgende stap, maar sommige.."

Renske: "Die hebben echt die begeleiding nodig.."

GRL: "hmhm."

Jaleesa: "Maar is het wel een voordeel dat het kan?"

GRL: "Uhm.. voordeel. Ja voor de jongere is het natuurlijk een voordeel, want dan kan die ook een beetje kennismaken met die jongeren die hier zitten. Nadeel is, dan moet er op dat

moment wel uhm de groep moet er naar zijn zeg maar. (Renske: "hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") Af en toe heb je de groep dat het een beetje druk is en zo'n jongere komt in zo'n drukke groep en denkt van 'oe, kom ik hier?' en dan wordt de motivatie om hier te komen ook minder."

Renske: Ja. (Jaleesa: "Ja."). Dat is waar."

GRL: "Dus ja. Dus dat verschilt denk ik. Ligt aan de groep zelf hoe die dag draait."

Jaleesa: "Ja. Want we hoorde ook uit andere gesprekken dat niet elke vervolgvoorziening er voor open staat omdat het ook onrust brengt in de groep."

GRL: "Ja klopt, maar als wij weten dat de jongere wil hier komen, ook al brengt het onrust, de jongere die hier zit moet ook aan wennen. Het is altijd van als er een nieuwe jongere komt dat ze altijd gaan kijken 'wie is dat, wat voor jongen is dat, even uittesten. (Renske: "hmhm."). Dat heb je toch altijd dus ja de onrust.. of je het nu hebt of je doet het niet en je hebt het in een dag of je doet het in drie dagen."

Jaleesa: "Ja, dus het komt toch wel zeg maar zegt u?"

GRL: "Ja daarom."

Renske: "Oké. En uhm als de jongeren dan hier eenmaal zijn geplaatst van de JeugdzorgPlus, wat valt dan, ja wat valt dan op aan de jongere?"

GRL: "Dat ie in het begin heel stil is weet je wel, echt doen wat je zegt zeg maar. Dat is echt standaard weet je wel. Je kan wel merken dat ze ja van de JeugdzorgPlus komen zeg maar, ze doen alles wat je zegt. En beetje bij beetje slijt het een beetje bij andere jongeren erin van 'oh wacht even, ik heb meer vrijheid' en dan komt het van uh.. het gedrag veranderd. (Renske: "hmhm, ja.") Dat dat is, vind ik persoonlijk ook hier uh bij ons, we zijn wel open maar sommige.. niet open genoeg weet je wel. Zoals een.. Ze zeggen van hier, we hebben geen internet want de jongeren bedreigen, dat klopt wel, de jongeren bedreigen elkaar via internet.. Maar juist hier moet je leren mee om gaan en niet denken van 'we sluiten het af' (Renske: "hmhm.") en de volgende stap heeft die alles en dan? Dat is dan zulke kleine dingetjes is voor hen heel groot. (Renske: "hmhm."). En dat mis ik zelf soms met een aantal dingen die hier gebeuren. In plaats van dat je het aanpakt, haal je het weg."

Renske: "Ja. En hoe zou het dan beter zijn?"

GRL: "Ja gewoon, ik bedoel, kijk je kan.. sommige jongeren die hebben telefoons, die hebben al internet in principe (Renske: "Ja."). Hè, weet je wel. Dus waarom niet hier in de gaten houden wat ze er mee doen."

Renske: "Dus nu wordt het soms gewoon afgenomen, terwijl ze eigenlijk.."

GRL: "Ja nou niet afgenomen, toen die tijd hebben ze gewoon hier wifi gezet en ja nou een jongere ging een andere j bedreigen en toen is alle.. "

Jaleesa: "Het wifi uitgezet?"

GRL: "Ja."

Renske: "En dat vindt u, dat is wel een oplossing, maar niet altijd."

GRL: "Dat is niet de oplossing. Als je weet wat voor een jongere het is of de jongere die komt het vertellen dan kun je de jongere aanspreken en niet de hele trein." (Renske: "hmhm.") Op dat moment maak je in principe in jongere, niemand weet wie dat is, maar een jongere maak je dan de zwarte schaap van de hele trein. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") En terwijl als je die jongere aanspreekt van 'dat mag niet' dan hebben die andere jongeren er voordeel van en die andere jongere zeg van 'oh ja als ik dat doe, dan kom ik ook in de problemen. En als je dat afneemt en zegt van 'die wifi gaat eraf omdat je iemand bedreigt' dan neem je het probleem niet weg dat je de volgende stap alsnog weer gaat doen. Dus ja."

Renske: "Ja, dat is ook zo."

GRL: "En dat is ook met uh ja, met nou een aantal regels hier wat wij op de groep hebben. Van, ja, in plaats van te leren mee om gaan is gewoon het afnemen zodat het hier veilig is. Dan is het wel hier veilig maar, (Renske: "hmhm.").. dan is het een beetje schijnveilig, want zodra de volgende stap komt.. (Renske: "hmhm.") (Jaleesa: "Ja.").. Stel je voor dat jij, ik weet niet, op kamer training bij de begeleider dan, dan moet jij die probleem die hier is weggenomen heb je daar. (Jaleesa: "Ja.") Dus het verplaatst zich gewoon."

Jaleesa: "Dus op korte termijn heb je het probleem opgelost zeg maar, maar (GRL: "Ja, ja, ja.") op langere termijn dan wordt ie er toch mee geconfronteerd. (GRL: "Ja.") Ja."

GRL: "En uh ja dat zie je niet uh.. dat zie je best wel overal. Het is toch makkelijker werken als je iets weghaalt, (Renske: "hmhm."), maar ja dan heb je altijd je andere collega's er mee."

Renske: "Ja dat is waar. Oké en hebben jullie ook uhm, hebben jullie weleens jongeren gehad die van de JeugdzorgPlus hier kwamen, maar die eigenlijk uh als vrij snel zulk gedrag lieten zien dat ze weer heropgenomen moesten worden in de JeugdzorgPlus?"

GRL: "Uhm, hier op de groep niet van de JeugdzorgPlus niet. Maar wel jongeren vanuit huis zelf."

Renske: "Van uit huis wel? Maar niet vanuit de JeugdzorgPlus?"

GRL: "Nee, nee. We hebben.. nee eigenlijk niet. We hebben nu twee jongeren vanuit de JeugdzorgPlus hier, maar de meeste zijn gewoon allemaal op vrijwillige basis. (Renske: "Ja.") Als je, jongeren die moet.. het is een behandelgroep dat zeg ik ook altijd, weet je wel, dus dan moet je willen behandeld worden en die moeten meewerken, als je dat niet wilt, dan ja dan hoor je hier niet thuis. (Renske: "Ja.") (Renske: "Nee.") Dus dan.."

Renske: "En die twee jongens die hier dan zitten, wat merk je dan dat werkt bij hen? Bij hun benadering of behandeling?"

GRL: "Nou dat is verschillend. Eentje is.. gewoon de duidelijkheid moet je bij hem blijven uhm, blijven houden en doen en voorzeggen. Doe wat je zegt en zeg wat je doet. (Renske: "hmhm.") Dat vind ik wel belangrijk. En gewoon de betrouwbaarheid weet je wel, van uhm.. het begrijpen van jongeren. Sommige jongeren die worden overvraagd dus ja. Het maakt niet uit of het JeugdzorgPlus is of een andere jongere. (Renske: "Nee."). Het gaat om hoe je een jongere benadert en of je hem kan lezen laat maar zo zeggen. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja."). Dus dat is belangrijk denk ik. Het maakt niet uit waar hij vandaan komt."

Renske: "Nee oké."

Jaleesa: "Als we kijken naar de JeugdzorgPlus. Wat zijn dan de grootste verschillen tussen de JeugdzorgPlus en hier? Waar zou een jongeren tegenaan kunnen lopen als hij van daar hier heen komt?"

GRL: "Uhm ja nou, echt groot verschil is er niet. Het is uh, we hebben de jongeren die ik zelf wel eens zeg van 'nou ze hebben alleen geen delict gepleegd' maar.. Het is an.. Er is niet echt een groot verschil. Kijk dat terugval altijd dat heb je met deze jongeren of JeugdzorgPlus, dat heb je daar ook. Dus in principe, ik zie niet groot verschil. Alleen maar de vrijheid moet je in het begin denk ik langzaam opbouwen."

Jaleesa: "Ja, want daar zijn de deuren natuurlijk dicht. (GRL: "Ja.") en hier zijn ze open (GRL: "Ja."). Maar hoe ga je er dan mee om?"

GRL: "Ja gewoon in het begin duidelijk doen. In het begin, eerst zeker tot de eerste bespreking lopen ze goed in de pas zeg ik altijd weet je dus daar moet je al beginnen, het opbouwen. En wanneer hij doet wat iets niet mag van vrijheid ook gelijk even beperken dat hij denkt 'ohja, zo kan het ook. Ik kan ook terug' of wat dan ook weet je wel. En dan zo langzaam opbouwen. (Renske: "hmhm.") (Jaleesa: "Ja.") Dus zodra ze een beetje teveel vrijheid proeven gelijk, dan gaat het meestal dan ook gelijk mis."

Jaleesa: "Ja, dus 'vrijheid'.. als ze te veel vrijheid hebben zou een reden kunnen zijn.."

GRL: "Ja gelijk zeg maar ja. Weet je het is net als ik uh, hoe moet ik het zeggen.. een baby op de fiets zou zetten en zeg 'ga maar fietsen', dat gaat ook mis snap je."

Renske: "Ja, ja precies."

Jaleesa: "Werken jullie ook met fases bijvoorbeeld?"

GRL: "Ja ja. Fases, eerste fase is eigenlijk als jij hier binnen komt is eigenlijk.. lever je alles in. Dus het is wel open, maar je hebt geen vrijheden. En na de eerste bespreking dat is meestal na vier á zes weken, dan gaan we kijken hoe het hier loopt. Het is een soort kennismaking. En dan ga je naar fase twee en dan heb je iets meer vrijheid qua telefoon en het rondlopen op het terrein. En vanaf daar bouw je het verder. Dan is fase drie meestal dan, dan heb je vrijheid dat je zelfstandig naar Haaksbergen kan gaan en ja zo bouw je dat op. Op verlof zelfstandig. Meestal in het begin worden ze opgehaald of wat dan ook."

Renske: "Maar bij fase een mogen ze eigenlijk niet van het terrein af?"

GRL: "Nee, nee sowieso niet. Het is eigenlijk in de zicht van de leiding."

Renske: "Oké. En houden ze zich daar ook aan? Want als ze willen dan kunnen ze zo uh.."

GRL: "Ja nou tuurlijk als ze uh, je hebt sommige jongeren van 'ja hier ik doe dat niet', maar ja ik zeg van ja.. dat zijn het weet je. Als je wegloopt of wat dan ook (Renske: "Ja.") wij, wij houden je wel tegen als het in de behandelplan staat, (Renske: "hmhm.") dus zo zijn we ook wel. (Jaleesa: "Ja.") En dan het wordt gewoon duidelijk voor hem die grenzen. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja."). En vanaf daar moet je opbouwen. En als je dat niet gelijk stelt dan heb je een probleem voor op de groep voor andere jongeren, want die zien dat. En ook voor hem zelf en voor de teams als begeleiders. (Renske: "Ja.") Dus je moet wel meestal op een lijn zitten. "

Jaleesa: "Mogen jullie fysiek ingrijpen?"

GRL: "Ja als het in de dingen staat, als het in de behandelplan staat dan mogen we het wel."

Jaleesa: "Ja, oké. Dus als een jongere wegloopt en dat mag bij hem, dan doe je dat. Maar als het niet mag, wat doen jullie dan?"

GRL: "Hem laten gaan en iedereen op de hoogte, ouders, voogd of wie dan ook uh over hem gaat.. (Jaleesa: "Ja.").. die bellen we gewoon en dat is aan de hand. En als die bij een van hen komt dan proberen we hem terug te halen door de ouders of voogd of wat dan ook, dus. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") Ja want wij mogen niet.. als het vrijwillig is dan is het vrijwillig. (Jaleesa: "Ja."). En als je twee weken wegblijft dan wordt je ook uitgeschreven.

Renske: "Ja, ja."

Jaleesa: "Oké."

Renske: "Maar jullie hebben nu hier dus eigenlijk, jullie hebben wel heropnames, maar dan vooral van de jongeren vanuit thuis?"

GRL: "Ja thuis maar of, thuis of ook andere instellingen, maar ook open groepen waar de jongeren niet te handelen zijn zeg maar. (Renske: "hmhm."). Dat krijgen we hier zeg maar."

Renske: "Oké en wat zijn dan vaak die redenen van die heropnames? Zit daar een, een.."

GRL: "Ja misschien dat een jongere te lang op een groep zit. We hebben een jongere wat ik zei ook van, die ook.. waar we al een jaar eigenlijk op zoek zijn naar een andere plek.. en hij is gewoon te lang hier. En je weet zelf, als je ergens te lang bent, dan ben je tegen de plafond in dan. (Renske: "Ja."). En dan misschien is dat net.. wat ie nodig heeft, dat ie zegt van.. dat is dan een beetje het idee dan denk ik. (Renske: "Ja.") En sommige jongeren die zijn gewoon.. ja wij, wij, ja hier lopen we niet weg voor een agressieve jongere. Dus wij grijpen wel in en sommige die doen dat liever niet. Dus dan.. dan krijg je soms een jongere met zo'n dossier (Renske: "hmhm.") en dan denk je 'nou krijgen we wat' weet je, maar als je gewoon duidelijk bent dan dan.."

Renske: "Dus dat is heel belangrijk, duidelijkheid."

GRL: "Ja."

Renske: "Ja, oké. Uhm.."

Jaleesa: "We hebben dit gesprek ook gevoerd met groepsleiding van de JeugdzorgPlus in Eefde en ook gevraagd van uhm wat hen zou helpen om heropnames te voorkomen. (GRL: "hmhm."). En hun kwamen met ideeën als meer supervisie bijvoorbeeld, meer met het team zitten en bespreken, (GRL: "hmhm.").. meer samenwerken met de vervolgvoorziening. Wat zou volgens u dingen kunnen zijn heropnames te kunnen voorkomen? Naast een warme overdracht."

GRL: "Heropnames.. en dan moet ik vanuit hier bekijken? Heropnames zeg maar dat wij terug, een jongere terug zouden krijgen?"

Jaleesa: "Nee dat een jongere vanuit de JeugdzorgPlus, de gesloten jeugdzorg, hierheen gaat en dat het dan hier fout gaat en hij weer terug moet zeg maar. Dus wat hebben jullie nodig dat het hier goed verloopt? Hebben jullie nog iets nodig van de JeugdzorgPlus daarin naast de warme overdracht?"

GRL: "Hmm, denk het niet. Ik denk gewoon, wat wij, ja.. wat wij echt nodig hebben is gewoon uh, nou je het zegt van.. een team, jongeren goed bespreken denk ik. Als er iets mis gaat of voordat het mis gaat of als je iets opvalt of tijdens observatie of wat dan ook, gewoon echt aangeven. (Renske: "hmhm.") En niet denken van 'ah, het is maar iets kleins'. Maar als je iets kleins ziet, is.. kan groot zijn."

Jaleesa: "En aangeven bij de oude mentor?"

GRL: "Ja nou ja gewoon hier zelf. De oude mentor kan dan eigenlijk op dat moment er niets aan doen. Kijk als een jongere de mist in gaat, ja.. dat gebeurt gewoon. Ik bedoel uh een goede overdracht of geen goede overdracht, een jongere zit eenmaal hier op de groep en vanuit hier moet hij verder. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") En meestal op de groep gaat het wel goed. Het is eigenlijk de, de, de netwerk wat ie buiten hebt, wat ie geïnvoled hebt, dat maakt dat ie terugvalt. (Renske: "hmm.") In de oude systeem dat hij terug moet en niet vanuit de groep zelf vind ik altijd. Het is altijd de netwerk. Wat buiten de groep is, is altijd lastig om mee aan de slag te gaan. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") Want je kunt in principe niks in betekenen. Dus het is altijd de oude omgeving. En ja meestal.. kan het hier twee jaar goed gaan en als hij dan twee jaar in de oude omgeving komt, dan komt hij met oude vrienden en oude situatie en dat is de terugvalt dat hun daar weer terecht komen. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.")"

Renske: "Dus de invloed van het netwerk."

GRL: "Ja, ja."

Jaleesa: "Dus eigenlijk een warme overdracht met eerlijkheid is voldoende?"

GRL: "Ik vind, ik vind, ja ik vind van wel. Een jongere die hier komt uh, die gemotiveerd is, is meestal voldoende vind ik. Kijk een jongere die hier komt en denkt 'ik wil gewoon daar weg' en die doet schijn dat ie gemotiveerd is weet je wel, dat ie denkt van uh 'ja ik zeg wel ja tot dat ik daar weg ga', dat kom je gewoon gelijk hier tegen. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.") Ja."

Renske: "Want hoe probeer je dan zo'n jongere die niet gemotiveerd is, dan alsnog te motiveren?"

GRL: "Gewoon met alles, alles wat we kunnen. Zijn interesse, kijken echt wat zijn problematiek is maar weet je.. we hebben jongere gehad die hier twee jaar is gebelven, nou ging ruim een jaar goed en liet ie zien wat wij wilde zien, maar valt ie toch door de mand. Dus ja dan.. ik zeg ook altijd 'je hebt mij er niet mee, je hebt jezelf ermee'." (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja.")

Renske: "Dus eigenlijk de verantwoordelijkheid weer bij hem terugleggen."

GRL: "Ja. Het kan niet altijd zeggen ze, want ja sommige jongeren die zijn wel zeventien/achtien, maar mentaal zijn ze vijf/zes.. maar toch moet je toch aangeven vind ik altijd. (Renske: "Ja.") Je hebt van.. kijk ik probeer jou te helpen, dus ja, als je niet eerlijk bent dan kan ik dat ook niet. Dan kan ik net zo goed niets doen."

Renske: "Nee, dat heeft dan geen zin."

GRL: "Dus ja, wat je zegt warme overdracht is belangrijk, maar ik vind.. misschien, misschien is het wel belangrijk dat je altijd terug kunt vallen of als je iets opvalt over een jaartje dat je alsnog terug kan bellen van 'dit is gebeurd, is dit vaker daar gebeurd?', dat je dan misschien toch meer informatie.. "

Renske: "Naar de JeugdzorgPlus waar die vandaan kwam?"

GRL: "Ja gewoon de oude groep van' is dat daar ook gebeurd?' weet je, dat je toch denkt van 'ja misschien is er..'. Misschien is dat wel belangrijk dat het contact toch altijd blijft. Niet van 'de jongere is weg, dus niet meer om kijken'. En als je belt van.. van ik weet niet, hier is het niet opgevallen, maar gewoon.."

Jaleesa: "Gewoon even overleggen ja. (GRL: "Ja."). Dus gewoon de mogelijkheid dat je altijd nog even die kant kan opbellen, (GRL: "Ja, ja.") ook na een jaar of ander half jaar (GRL: "Ja, Ja."). Ja, oké."

GRL: "Ja ik denk wel dat uh van invloed kan zijn zeg maar."

Renske: "Ja. Ja vooral als het niet goed gaat. Daar hebben ze toch andere.."

GRL: "Ja maar ook, uhm.. als ik uhm.. stel je voor dat het daar ook aan de gang was en hebben ze het over het hoofd gezien of vergeten te vertellen, weet je dat je denkt van 'oh, dus dat is ook opgevallen'. Je kunt altijd vragen 'wat heb je er aan gedaan?' en dan kun je daar mee verder en niet dat je moet iets gaan uitvinden om het aan te pakken zeg maar."

Renske: "Ja precies, zij weten dat al."

Jaleesa: "Heeft u dat wel eens meegemaakt dat u nog wel eens terug heeft gebeld?"

GRL: "Uhm, uhm.. (Renske: "Of collega's misschien?").. Ja we hebben wel eens gebeld, maar niet echt om, om, om, nee niet voor adviezen of wat dan ook."

Renske: "Of dat jullie wel eens zijn gebeld?"

GRL: "Nee, we hebben wel een jongere die uh, voor uh, een maandje terug is hier weggegaan. Dat is ook een jongere die hier eigenlijk niet weg wou, hij was al zes jaar sinds justitie zeg maar. (Jaleesa: "Ohh..") En autistisch, was een beetje moeite. Maar we worden wel op de hoogte gehouden hoe het met hem gaat, dat vind ik ook belangrijk. Ik vind het ook leuk.. bij jongens die weggaan, ik bel ook wel eens achteraan naar mijn oude mentorjongeren zodat ze 'oh ja, die hebben echt om mij gegeven'. (Renske: "Ja."). Dat ze toch het gevoel hebben van ja 'ik ben niet misbaar' of wat dan ook."

Jaleesa: "Ja, dus niet dat de deur dicht is en gelijk klaar."

GRL: "Ja, ja."

Renske: "Want bij uh, de uhm, de JeugdzorgPlus werken ze ook met trajectregisseurs. En vanuit de interviews bleek dat ze daar, bleek dat zij ook nog best wel vaak contact zochten met de nieuwe groep (GRL: "hmmh.."). Gebeurt dat hier ook?"

GRL: "Hmmm.."

Renske: "Dat contact vanuit de mentor of trajectregisseur gezocht wordt met jullie?"

GRL: "Nee, nee niet veel. Gebeurt wel eens."

Renske: "Want ze hebben wel volgens mij zes maanden nazorg."

GRL: "Ja ik denk wel dat dat, dat heeft te maken met dat ik misschien nu iets meer.. met dat we nou een K. hebben die vanuit de JeugdzorgPlus komt of uh een andere jongen die we hebben die ook vanuit daar komt. Omdat we meestal jongeren vanuit buitenaf of van huis uh komen."

Jaleesa: "Nee, die hebben dan geen mentor of trajectregisseur."

GRL: "Nee. Dus meestal je hebt contact met de voogd of wat dan ook."

Renske: "hmmh. Maar diegene die van de JeugdzorgPlus komen, daar heeft u wel nog contact mee gehad?"

GRL: "Ja net zoals, ja nu ook omdat hij uh, sinds kort uh, hier. Dus dan moet een beetje kijken wat en hij mist dingen dus dan moet je contact hebben. Maar dat gaat meer om zakelijk dingen dan, nu nog, dan andere dingen. (Jaleesa: "Ja..")."

Renske: "Geen advies nodig of uh.."

GRL: "Nee, nog niet. Nog niet, nee."

Renske: "Nee, nog niet. Oké. Maar dan zou het fijn zijn als die mogelijkheid er wel is?"

GRL: "Ja. Ik denk dat het ook wel is. Als het echt zo uh, dan kunnen we het altijd vragen."

Renske: "Ja."

Jaleesa: "Ja, oké. En uhm, zo'n doorplaatsing van hier naar een kamertraining of naar huis gaat dat ook op dezelfde manier? Of gaat dat anders?"

GRL: "Nee gaat op zelfde manier. Het is, het duurt heel lang zeg maar vanuit hier naar, ja het is overal vol zeg maar. (Renske: "hmmh..") (Jaleesa: "Ja.."). Ruim anderhalf jaar uh wachttijden. Jongeren die uh, jongeren die hier rondlopen die eigenlijk geen behandeling nodig hebben maar eigenlijk uh, ja, een plaats waar ze voor altijd kunnen verblijven en ja dat is lastig. Want dat is ook een plaats voor een andere die.. (Renske: "Die wel behandelt wil worden.."). Ja maar ook die niet snel weg zou gaan totdat ja, iets gebeurd is of wat dan ook. Dus ja."

Renske: "Oké."

Jaleesa: "Ik denk ook niet goed voor de motivatie. Als je weet dat je eigenlijk hier klaar bent, maar nog heel lang moet wachten voordat je verder kan. Dan kan je daar ook weer in terugvallen."

GRL: "Ik denk dat ook een verbeterpunt is denk ik hier. Uh, als een jongere hier wordt aangemeld, dat ook gelijk aangemeld wordt elders."

Renske: "Want dat gebeurt nu niet? Nog niet?"

GRL: "Niet, ja, nee. Want eigenlijk.. het gebeurt wel eens, maar altijd eerst even kijken hoe de jongere en hier doet en weet je, straks is er een plaats vrij en kan hij weg. Maar.."

Jaleesa: "Dus gelijk al kijken naar een vervolgplek.."

GRL: "Ja dat denk ik wel. Je kunt beter weigeren, dan wachten denk ik."

Renske: "Ja, dat denk ik ook."

Jaleesa: "Ja, ja, als je anderhalf jaar moet wachten.."

GRL: "En meestal als je je aanmeld dan duurt het anderhalf jaar. Nou dan ben je anderhalf

jaar verder als die doorgeplaatst worden, kan het of kan het niet.”

Jaleesa: “Ja. Want wanneer melden jullie nu aan als jullie weten van ‘hij is over twee maanden klaar’ of?”

GRL: “Ja we gaan met fases. Een fase kan heel lang duren dus ik denk uhm, na ander half jaar denk ik. Een jaartje denk ik, dan wordt er al denk ik een beetje verder gekeken van wat, wat zijn mogelijkheden?”

Jaleesa: “Ja, ja.”

Renske: “Want was is het gemiddelde van hoelang ze hier zitten?”

GRL: “Ja we streven naar uh, volgens mij twee jaar, twee en half jaar.” Daarom vind ik dan moet je wel gelijk verder kijken. (Renske: “Ja.”). Misschien is het wel of niet haalbaar, maar dan is het ook aan de jongere zelf wat hij kan en niet kan.”

Renske: “hmhm, oké. Jaleesa, heb jij nog dingen die je wilt vragen?”

Jaleesa: “Uhm, nee ja ik dacht net dat ik iets had, maar ik weet het niet meer.”

Renske: “Heeft u nog belangrijke toevoegingen of vragen of dingen die u aan bod wil laten komen die nu niet zijn genoemd?”

GRL: “Hm nee eigenlijk niet.”

Renske: “Nee?”

Jaleesa: “Want kunnen we in het algemeen zeggen dat u tevreden bent over hoe de doorplaatsingen en contacten gaan?”

GRL: “Ja, contact en doorplaatsing kan altijd beter zeg maar. Ik kan zeggen ik ben tevreden, maar ik bedoel, ja wat ik zeg ‘eerlijkheid’.”

Jaleesa: “Ja dat is het grootste ding eigenlijk (GRL: “Ja, ja.”). Ja. En als dat goed gaat is het..”

GRL: “Ja, dat vind ik wel ja.”

Renske: “Niet voor verrassingen komen te staan. (GRL: “Ja.”) Ja.”

Jaleesa: “Ja.”

GRL: Kijk we hebben, kijk als je een jongere doorplaatst dan, dan moet hun, de mensen die dat doen, moet ook zeker weten dat ie geholpen wordt en niet dat ie weg moet. Snap je, dat is het verschil.”

Renske: “Ja, dat het echt een goede plek is.”

GRL: “Ja. Weet je, ik zeg ook van.. soms zitten jongeren hier aan de plafond en eigenlijk wil je hem zo snel mogelijk weg hebben voordat hij afzakt. (Renske: “hmhm.”). Maar ja, dan moet hij ook op een plek komen waar hij ook verder kan en niet dat ie weer inzakt en weer overnieuw moet beginnen. Snap je. (Jaleesa: “Ja.”) (Renske: “Ja.”). Dat wordt ook wel snel gedaan vind ik.”

Renske: “Oké, nee dat is goed. Dat is een goede om mee te nemen, die hadden we nog niet gehoord.”

Jaleesa: “Ja, nee, ja, ik denk dat we dan heel wat hebben.. (Renske: “Ja.”).. Heel veel nieuwe informatie.”

Renske: “Ja wij gaan dus het interview uittypen en dat sturen we u toe als bewijs”.

GRL: “Oké, dat is goed.”

Interview OGH

Renske: “Wij zullen eerst wel even vertellen waarvoor wij hier zetten en wat ons doel is eigenlijk van dit interview. (UL: “hmhm.”). En uhm vervolgens willen wij nog wat dingen van u weten; wie u bent, wat u doet en uw taken. (UL: “hmhm.”) En daarna zullen we de vragen stellen wat van belang is voor ons onderzoek.”

UL: “Oké.”

Renske: “Ja? Oké. Nou ik had al wel een beetje verteld aan de telefoon waarvoor we zijn. Wij zijn onderzoekstagiaires van Internetzo, van de JeugdzorgPlus. (UL: “hmhm.”). En uhm

wij doen onderzoek naar de heropnames die er zijn, want het is daar opgevallen dat er best wel veel heropnames zijn. En zij willen eigenlijk graag weten welke factoren daar nou invloed op hebben, op het, op ja op de heropnames. En een van onze deelvragen is dat wij uh graag willen weten hoe dat eigenlijk ook bij andere JeugdzorgPlus instellingen zijn. En zo zijn we eigenlijk in contact gekomen ook met C, want die zit bij ons in de klas. (UL: "oké.") En zo hebben we eigenlijk ook contact met u uh.. (UL: "met jou.").. met jou gevonden. Dat zal waarschijnlijk nog wel een paar keer gebeuren hoor. (Allemaal lachen). Verbeter me maar. (UL: "hmhm.") Uhm, ja wij zijn begonnen eigenlijk met een dossieronderzoek van uh de jongeren bij Intermetzo. En aan de hand daarvan hebben wij eigenlijk interviews uitgezet."

Jaleesa: "Ja, we hebben bij de JeugdzorgPlus van Intermetzo gesproken met groepsleiding, we hebben ook van een open groep iemand gesproken van de groepsleiding.. (Renske: "Ja van de vervolgvoorziening."). Ja. We hebben trajectregisseurs gesproken en ook een paar jongeren al. Vrijdag gaan we ook nog jongeren spreken, zodat we ook een beetje inbreng van hun hebben, hoe hun er tegen aan kijken. (UL: "Oké.") (Renske: "Ja.") En dat is eigenlijk uh wat we hebben gedaan qua onderzoek."

Renske: "En wat we nog aan het zijn doen, aan het zijn doen."

Jaleesa: "Ja."

UL: "Ik ben net even langs geweest bij beleid om te kijken of ik de cijfers had van wie er her geplaatst zijn afgelopen, maar die zijn even niet aanwezig dus ik kan daar nog niet precies de cijfers van geven."

Renske: "Oké. Maar dat, daar komen we zo nog wel eventjes op. (Jaleesa: "Ja."). Zou jij kunnen vertellen wie je bent en wat je doet en? Een soort kennismaking."

UL: "Oké, ik ben C.S., ik uh ben unitleider van drie groepen. (Renske: "hmhm"). Een groep de adelaar, dat is een groep voor kinderen van twaalf tot en met veertien. Groep de buizerd, dat is een meidengroep van twaalf tot en met achttien of veertien tot en met achttien. (Jaleesa: "hmhm."). En uh de buurskamp en dat is een gemeente groep.. (Renske: "Oké.").. op dit moment. Uhm ik werk bijna twaalf jaar bij de Heldringstichting, begonnen als pedagogisch medewerker, toen pedagogisch medewerker B plus dat is een uh zeg maar pedagogisch medewerker A..(Renske: "hmhm.").. groepsleider met coachende capaciteiten. (Jaleesa: "hmhm.") En sinds zes, zeven jaar uh unitleider."

Renske: "Oké en wat houdt dat precies in?"

UL: "Unit leider uh, een team wordt aangestuurd door een dual uh hier bij de Heldringstichting. Dual bestaat uit een orthopedagoog en een unit leider. De orthopedagoog is verantwoordelijk, wettelijk verantwoordelijk, voor de behandeling. (Jaleesa: "hmhm."). En de unit leider is operationeel. (Renske: "Oké.") Dus alles wat met jongeren te maken heeft, alles wat met financiën te maken heeft, alles wat met personeel te maken heeft.. (Renske: "hmhm.") dat regel ik. (Jaleesa: "hmhm."). Al het inhoudelijke dat doet een behandelcoördinator. (Jaleesa: "Oké.") (Renske: "Oké."). En met zijn tweeën stuur je dan een team aan."

Renske: "Oké."

Jaleesa: "Kunt u wat vertellen over de Heldringstichting?"

UL: "De Heldringstichting bestaat volgens mij inmiddels 170 jaar. (Jaleesa: "Oké."). Het is een stichting die begonnen is door een dominee en een schoolleraar. En het ging hoofdzakelijk over uh voor meisjes die ongewenst zwanger waren, werden op hele jonge leeftijd. (Jaleesa: "Oké."). En zo is dat uitgegroeid, opgegroeid. Uhm, van origine is het dus hoofdzakelijk meisjes. Je ziet wel een enorme trendverandering, marktverandering, sinds we, sinds een jaar of vier, toen zaten we bij uh, vier jaar geleden zaten we bij justitie. Inmiddels zijn we over gegaan naar VWS. Nu dus ook gewoon JeugdzorgPlus. En uhm, wat hebben we hier. We hebben veertien leefgroepen, uh waarvan twee observatiegroepen, gemengde groepen, uh strikt gesloten meisjes, strikt gesloten jongens, zelfstandigheidsgroepen, kleine kinderen groep en uhm.. ja dat was het. Uhm totaal 151 bedden, 330 man personeel. Nu volop bezig met bezuinigingen en transitie naar de gemeente dus uh, doffe ellende. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "hmhm."). En uhm ja de grote schoonmaak die komt er aan. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja."). That's it. Dus niet zo positief

voor jullie, maar uh (Renske: "Nee dat klopt nee.") .. het is uh, het is zwaar in Jeugdzorgland, helemaal in gesloten jeugdzorg. Het is natuurlijk maar een heel klein marktaandeel wat uh, wat in de gesloten jeugdzorg terechtkomt, maar uhm die bezuinigingen die gelden voor ons net zo hard als in de gewone zorg. (Renske: "Hmhm.") (Jaleesa: "Ja."). Dus de verwachting is dat er flink gesaneerd wordt aankomende, ja voor 2015 en uh dat er toch behoorlijk wat mensen uit moeten. Tussen de 25 á 33 procent."

Renske: "Ja."

Jaleesa: "Ja, dat is veel."

Renske: "Heel veel ja."

UL: "Het is een uh, van origine een besloten instelling. Als je hier ook kijkt, het is heel anders dan bijvoorbeeld een Rentray of Sprengen jeugdgevangenis. Het is heel landelijk en bijna een vakantiepark hier. (Renske: "Hmhm.") En toch zijn we gesloten jeugdzorg, zonder hekken. (Renske: "Ja.") Van pedagogisch medewerkers hier wordt heel veel verwacht."

Renske: "hmhm, ja. Oké. En net zei u dat u al had gekeken naar de cijfers, maar dat u daar niet bij kon. Wat merkt u, wat merk je zelf aan het aantal heropnames?"

UL: "Ja dat uh, ik vind het nu weer even wat minder, maar vorig jaar zijn er behoorlijk wat geweest. (Renske: "Hmhm."). Uhm vorig jaar is JeugdzorgPlus natuurlijk heel erg bezig geweest met de behandelduur te verkorten. Dus kinderen zaten hier gemiddeld tussen een jaar en ander half jaar en inmiddels, of dat moet teruggebracht worden naar maximaal negen maanden. (Renske: "Ja."). Ja dan zie je dat uh, dat je heel hard moet werken om een gedragsverandering bij een kind voor elkaar te krijgen in een belachelijke tijd. (Jaleesa: "Ja."). Dan weet je ook wel dat, wij hebben bijvoorbeeld een opname verplichting, elk kind die wordt aangemeld, moet je aannemen. (Renske: "Hmhm."). En op het moment dat deze kinderen dan weer in een vroeg stadium naar een vervolgvoorziening moeten, ja dan loop je tegen mega problemen aan. (Renske: "Ja."). En die kinderen hebben geen of uh, die instellingen hebben geen opnameverplichting, dus kinderen lever je nog niet goed genoeg af om daar in te laten stromen en die organisaties die, die zitten ook met wachtlijsten, dus die zeggen naar mijn idee, gewoon heel simpel 'ja deze gedragscomponenten zijn te zwaar' of 'psychiatrisch beeld is te moeilijk, dus daar gaan we onze vingers niet aanbranden'. (Renske: "Ja.") Dus dan ga je een heel traject ben je bezig om de kinderen maar uit te plaatsen, uit te plaatsen en soms moet je.. we hebben heel veel kinderen vorig jaar binnen gekregen die rond de zeventien en een half waren (Jaleesa: "Hmhm.") (Renske: "Ja."), dus dan heb je maar zes zeven maanden om uh nog iets te gaan doen. En dan, ja dan loop je tegen je deadline aan. (Renske: "Hmhm.") En op het moment dat ze achttien zijn dan moeten ze er uit, dus dan ga je maar kiezen voor 'hé, als we maar een vervolgplek voor ze hebben en dan zien we wel waar het schip strand. (Renske: "Ja."). (Jaleesa: "Ja."). En dan ga je een kind verkopen. Nou je weet uhm, op het moment dat je dat gedaan hebt en uh, dan is een kind nog niet zo ver dat ie zich daar ook kan aarden.. (Renske: "Nee.").. en dan zit je weer met een probleem dat het kind toch weer terug geplaatst moet worden. We hebben echt weer kinderen teruggeplaatst gekregen voor een maand. En als je dat traject terugleidt, dan ga je ook naar kinderen kijken die vijftien zestien zijn.. dus als je dan al ergens behandelmotivatie hebt gevonden of motivatie hebt gevonden bij een externe instelling om daar een kind dan te plaatsen, ja dan doe je dat ook liever wat vroeger dan achteraf in de problemen te zitten. (Renske: "Ja.") En die organisaties die zeggen dan 'ja maar luister, dit gaat hem niet worden'. (Renske: "Hmhm.") En uhm bijvoorbeeld op een KTC of bij een RIWB, die eisen die zijn gewoon zo ontzettend hoog.. (Renske: "Ja.").. en die kinderen die komen daar dan en vallen tussen wal en schip. En uh knallen daar er weer tussenuit en dan komt Bureau Jeugdzorg weer met de crisisdienst en dan worden ze weer aangemeld hier. (Renske: "Ja.") (Jaleesa: "Ja."). Dan heb je ze weer terug.

Renske: "Dus onder andere de kortere trajecten zijn de gevolgen denkt u, denk je van de uh uh, van het aantal heropnames?"

UL: "Dat is een oorzaak.. (Renske: "Hmhm.").. de verkorte trajecten, maar ook uh, wat ik net zei. Op het moment dat je weet dat het heel moeilijk is om een kind uit geplaatst te krijgen, dat je dan maar heel vroeg begint om een kind proberen uit te plaatsen. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Hmhm."). En uhm dan misschien wel eerder uit plaatst om uh, uh, uh in ieder

geval een plek te hebben. (Renske: "Ja."). Het andere deel is ook waar. Uh op het moment dat je met een jongere kind uh de behandeling zo vorm geeft dat hij op een gegeven moment op zijn top zit en dan moet je hem eigenlijk uitplaatsen, maar dat krijg je niet voor elkaar. En dan zie je de behandelmotivatie weer naar beneden gaan (Renske: "Ja.") en dan alsnog moet ie er dan uit, (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja.") terwijl hij eigenlijk al zijn, zijn, zijn stroomlijn voorbij is en die gaat dan negatief beginnen op een externe groep en komt dan weer terug via de achterkant. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja."). En de twee gesloten jeugdzorg kinderen en, kijk er zijn maar volgens mij vier procent of vierduizend bedden uh gesloten jeugdzorg in heel Nederland, dus dat wil wel weer zeggen de problematiek van deze jongeren. (Renske: "Hmhm."). En externe organisaties of organisaties die aansluitend hier op moeten zijn die uh, dat gat is gewoon enorm. (Renske: "Ja.") En als het heel kort moet, terug te komen op jou vraag, heel kort 'moet', dan moet je gokken. (Renske: "Hmhm."). En soms gok je verkeerd. (Renske: "Ja."). En het is helaas dat je over de rug van een kind moet gokken, maar soms hoop je dat een kind dan maar extra motivatie krijgt op een vervolgtraject en dat ie het daar wel goed gaat doen. (Renske: "Ja."). Maar je ziet ook regelmatig dat ze daar niet aan kunnen voldoen en dan komen ze weer terug. (Jaleesa: "Ja.") (Renske: "Ja."). Dus het is een heel geworstel, gesloten jeugdzorg ten opzichte van de reguliere jeugdzorg. Dat is een groot verschil. (Renske: "Ja."). En dat ligt een gedeelte aan uh, uh, de, uh reguliere jeugdzorg, maar het ligt ook een gedeelte aan de gesloten jeugdzorg. Wij zijn natuurlijk heel panisch dat kinderen wegllopen of dat ze in de iso komen of, of ander gedrag laten zien. Ja en dan heb je toch wel een uh behoorlijk probleem, omdat je deze kinderen moet laten omgaan met hun vrijheden. Maar aan de andere kant zit de maatschappij zo naar je te kijken van 'pas op dat ze er niet uitklappen'. (Renske: "Ja."). Dus dat is een heel geworstel. (Renske: "Ja."). (Jaleesa: "Hmhm."). En dat wordt ook door de regering, kijk als je, en door de maatschappij. Als de maatschappij zegt 'hé, het kind zit in de gesloten jeugdzorg, maar het loopt weg', nou dan hebben we natuurlijk de apen gaar. (Jaleesa: "Ja."). Maar aan de andere kant mogen we ze ook niet 24 uur per dag opsluiten. (Renske: "Nee"). Snap je, dus dat is, dat is een gevecht. (Jaleesa: "Ja."). Dus dan moet je af en toe, dan moet je daar in gokken en dan hopen dat kinderen, van fouten leer je, dan hoop je dat als ze even weggelopen zijn, weer terug komen en dat je dan de behandeling door kan zetten. Maar ja de maatschappij vind daar weer wat van. (Renske: "Ja."). En uhm, de ontvangende instelling ook, ja van 'ja jouw kind is al vier keer weggelopen bij jullie, hoe kunnen wij hem binnenhouden?'. (Jaleesa: "Ja."). Dus het is een heel touwtrekkerij. (Renske: "Hmhm."). En het komt omdat de externe organisaties of de vervolgorganisaties geen opname verplichting hebben (Renske: "Nee."). En die hebben ook gewoon hun business te runnen. We leven in een zorgstaat, nou tegenwoordig een participatiemaatschappij of hoe ze het ook willen noemen. Maar uhm je moet vooral eigenlijk normaal doen. (Renske: "hmhm."). En dat is natuurlijk het grote problemen met de kinderen die hier wonen."

Renske: "Ja inderdaad. Hé en als ze dan naar zo'n vervolgvoorziening gaan. Wat is jullie rol daar dan in? Of hoe zorgen jullie dat die overstap of die uhm.. het zo klein mogelijk is?"

UL: "Ja nou we proberen dat steeds warmer te doen. (Renske: "Ja."). Tot een jaar of vijf geleden was het gewoon ijskoud. Uhm dan was de dag dat je over ging, je had een intakegesprek en uhm wij gingen niet eens mee. (Renske: "hmhm."). De voogd die zorgde ervoor dat ie daar naar toe ging. Er werd een intakegesprek gedaan en dan kreeg je een datum als het allemaal goed ging van wanneer het kind over mocht. Nou dan deden we nog een rapportage, we stuurden naar Bureau Jeugdzorg nog een rapportage en dan was het gebeurd. (Renske: "Ja."). Gelukkig zie je daar een trendverandering in. En nu zie je wel dat voogden steeds actiever betrokken worden bij.. we plaatsen vandaag een kind uit van de Adelaar. Nou de voogd is hier al twee uur van te voren, die helpt met inpakken (Renske: "Ohja, ja."), groepsleider die gaat mee daar naar toe, doet daar ook een overdracht. We krijgen ook groepsleiding van een andere instelling bijvoorbeeld de horizon op de jonge kinderen groep, groepsleiding brengt het kind zelf, die doet nog even een overdracht. Dus dat begint beter op elkaar aan te sluiten. (Jaleesa: "Ja."). Maar dat is van strikt gesloten naar strikt gesloten. (Renske: "hmhm."). En naar externe krijgen we steeds meer situaties

van 'een kind mag een week proef draaien', (Jaleesa: "Ja.") De communicatie gaat steeds beter, je sluit steeds beter op elkaar aan. (Jaleesa: "Ja."). Het is nog lang niet perfect, maar het begint de goede kant op te gaan."

Jaleesa: "Ja. Want de voorbereiding, bijvoorbeeld als jullie weten 'over zoveel maanden gaat een jongere weg', hoe bereidt je de jongere daarop voor?"

UL: "Ja dat is een hele lastige. Aan de ene kant blijft het kind nog wel zijn mankementen hebben.. (Jaleesa: "Hmhm..").. laat ik het zo maar noemen. Maar bijvoorbeeld, wij hebben de laatste zes weken als een kind bijvoorbeeld naar huis gaat, dan mag hij elk weekend op verlof. (Jaleesa: "Ja."). Normaal mag je een keer in de twee weken, maar de laatste zes weken doen we elk weekend. Gaat hij naar een vervolginstelling, dan proberen we steeds meer te kijken van 'hé, wat heb je nou nodig op je vervolginstelling om daar uh, ja te overleden is een zwaar woord, uh, om daar goed op aan te sluiten'. Nou dan moet je kunnen budgetteren. Intern hebben we cursus budgettraining. (Jaleesa: "Hmhm.."). Dan moet je om kunnen gaan met vrijheden. Dus dan zit je al, we werken met het sociaalcompetentiemodel, dat is met fases. Fase drie is de kennismakingsfase en fase zes is de vertrekfase. Nou daar tussen zit een behandelduur zeg maar van een jaar. *Telefoon gaat af*. Ongeveer een jaar, ander half. Uh uh van fase drie tot en met fase zes. Als je dan de datum hebt dat een kind overgaat, dan probeer je hem zo vroeg mogelijk in fase op te laten schuiven, zodat hij kan oefenen aan, aan dingen die die op zijn vervolgplek moet kunnen. (Renske: "Ja."). En dat is vooral het gedeelte 'ben je drugsvrij, hoe ga je om met drugs, hoe ga je om met vrijheden'.. uhm.. 'hoe is de schoolgang'."

Telefoon gaat af.

Renske: "Uhm, waar waren we?"

UL: "Waar waren we? We waren bij uhm, fasering."

Renske: "Fasering, ja."

Jaleesa: "Ja."

UL: "En uhm.."

Jaleesa: "Hoe gaat ie om met drugs en zulke dingen."

UL: "Ja precies, 'en met vrijheden en hoe ga je om, uh hoe hou je schoolgang in orde en hoe uh, uh..'. Wat we doen is als we weten dat een kind bijvoorbeeld van hier naar Enschede naar een KTC gaat of naar het RIBW of naar een fasehuis, dan laten we hem al op verlof die kant op gang om te oriënteren van 'Hé, ga daar eens kijken naar een sportclub of naar een hobbyclub'. Zodat hij ook daar sociale contacten gaat krijgen. (Jaleesa: "Ja."). Dus binding krijgen met de groep waar je naartoe gaat."

Renske: "Ja."

Jaleesa: "Ja, dus eigenlijk al vanaf het begin kijken 'waar gaat ie heen (UL: "Ja.") en hoe kunnen we dan ervoor zorgen dat het hier al zoveel mogelijk kan aansluiten op daar'."

UL: "Ja."

Renske: "En wat doet de vervolgvoorziening daar dan in? Doet die daar ook iets in?"

UL: "Uhm, ja. Ja die ontvangt ons door middel van een intakegesprek en dat is een soort examencommissie, want zij zeggen gewoon 'je bent welkom' of 'je bent niet welkom'.

(Jaleesa: "Ja"). Dat is een logisch proces. En op het moment dat ie dan uh, uh, welkom is, ja dan kun je zeggen van we gaan een week meedraaien of je gaat een weekend over. Weet je wel, dan zijn de lijntjes wat korter. (Renske: "Ja."). Op dit moment is het hoofdzakelijk nog dat het de communicatie is tussen de gedragswetenschappers onderling en het mooie zou zijn is als groepsleiding daar een uitwisselingsproces in gaan doen."

Jaleesa: "Ja, of de mentoren. De oude mentor en de nieuwe mentor".

UL: "Precies."

Renske: "Omdat die ook een betere band hebben met de jongere?"

UL: "Ja, maar die weten ook hoe het reilen en zeilen op de oude stichting is (Renske: "Ja") en die kunnen dan gaan proeven van 'hé hoe werkt het op een nieuwe stichting.. (Jaleesa: "Ja").. of een nieuwe instelling?' (Jaleesa: "Ja"). En als je daar dan wat meer informatie over hebt, dan weet je ook van 'ja maar hier moet je aan gaan werken'. (Renske: "Ja"). Wat we ook doen is mensen die hier komen werken, toch eens een keer een oude jongere van een oudere instelling meenemen hier naar toe om deze jongeren te vertellen van 'hé maar zo

werkt het op een KTC'. (Renske: "Hmhm") (Jaleesa: "hmhm, oké."). Dan kunnen kinderen dat ook proeven van 'oké, hier wil ik eigenlijk naar toe... (Renske: "Ja").. maar uhm daar ben ik eigenlijk nog niet klaar voor want dit en dit moet ik nog leren'. Dus dan krijg je praktijkvoorbeelden. (Jaleesa: "Ja"). Maar ja het grote probleem is wel, is dat wij wel echt te maken hebben met strikt gesloten jongens en meisjes die uhm, ja nog heel wat te leren hebben. (Jaleesa: "Ja") (Renske: "Ja") En als je dan maar een heel korte tijd hebt daarin, ja dat is uh, dat is een flink gevecht. (Renske: "Ja"). Vroeger had je daar wat meer tijd voor. En uhm, ja mijn wens zou zijn dat je, dat de machtigingen van de rechter, de rechter die verlengd nu, nou uh de langste die ik tegenwoordig hoor ik zes maanden.. (Renske: "hmhm") (Jaleesa: "Ja").. en in zes maanden kan je bijna niks. (Renske: "Nee"). En als je, we hebben heel veel te maken met ongemotiveerde kinderen, (Renske: "Hmhm.") dus als je dan hoort van 'nou het is december, maar in mei juni loopt mijn machtiging af en die wordt niet verlengd want dat zegt de rechter', ja dan heb je al geen behandelmotivatie meer. Dus wat gaat een kind dan doen? Ja, ja waar ga je dan naar toe?, 'het interesseert me niet, ik zorg wel voor mezelf', want ja al deze kinderen denken dat ze wel voor hen zelf kunnen zorgen. (Renske: "Ja"). Dus dat is een heel moeilijk proces."

Renske: "En uhm vijf jaar geleden zei u dat er nog een koude overdracht was en nu dan meer warm. Is er sindsdien dan ook verschil uh, merk je daar een verschil?"

UL: "Nou je ziet alleen, omdat het grootste probleem is naar mijn inzien, is dat de JJI's er echt tussenuit zijn gegaan. Vroeger kwam een kind in de JJI en dan werd er geknipt en geschoren. Het klinkt afschuwelijk, maar dat wat even weer die discipline. JJI is in mijn bewoording een ja-nee cultuur. 'Mag ik?' en daar krijg je een ja of een nee op. (Jaleesa: "Ja"). Hier in de gesloten jeugdzorg met de besloten behandel achtergrond is het 'waarom? Waarom wil je dat en wat levert je het op?' (Jaleesa: "Ja"). Omdat we nu ook JeugdzorgPlus zijn moeten we hier ook en de waarom vragen, maar we moeten hier ook de ja en nee doen. Dus je krijgt hier kinderen die hier totaal ongemotiveerd zijn. (Renske: "Ja") En dat was vroeger net even iets anders."

Renske: "Oké. Oké. En uhm, werken jullie hier ook met trajectregisseurs? Ja?"

UL: "Ja, wij werken hier met ITB'ers.. trajectregisseurs.. ik weet tegenwoordig allemaal niet meer hoe ze heten."

Renske: "Oké. Maar hier heet het ITB'er?"

UL: "ITB'ers, Interne Traject Begeleiders. (Jaleesa: "Oké") (Renske: "Oké"). Dus uh trajectregisseurs, hele mooie titel weer. (Renske: "Ja"). En uhm, ja dat is ook iets heel moois. Dat mocht vroeger maar tot zes weken (Renske: "Hmhm") nadat het kind was uitgeplaatst. Ik geloof dat het nu een jaar is, nazorg. Een keer in de zoveel tijd nemen ze een keer contact met elkaar op. En die blijft het traject regisseren. Die blijft het een beetje onder controle hebben. Ja en zo meteen krijg je natuurlijk de MST therapeuten die meegaan. Kijk we weten allemaal dat het verblijf in de gesloten jeugdzorg niet goed voor je is, te lang. Je weet ook dat het voor sommige kinderen echt een must is. (Renske: "Ja") (Jaleesa: "Ja"). Dus dat is een beetje altijd het hekelpunt, aan de ene kant wil je dat het kind zo kort mogelijk hier verblijft omdat je hier dwang en drang hebt en dat is voor geen enkele normale situatie of goede situatie prettig. Maar aan de andere kant hebben we dat ook wel nodig, want deze kinderen hebben een fors probleem. (Renske: "Ja") Snap je. Uhm op het moment dat je een kind uit wil plaatsen, dan heb je wel iemand nodig die dat traject helemaal blijft volgen. Maar ja we hebben er hier op dit moment maar vijf. Als jij 151 kinderen hebt, die kunnen niet elk kind maar blijven volgen. Dat willen we allemaal wel, we streven allemaal naar perfectie, maar zo werkt het helaas niet. Dus uhm, ja ik denk dat een ITB'er of een trajectregisseur echt heel belangrijk is, maar je moet uh, die overgang die moet nog warmer gaan. Als een kind hier is, het is een utopie om te denken 'een iemand die volgt dat hele traject'. Dat is, dat is, dat werkt gewoon operationeel niet zo. (Renske: "Nee"). Want als jij een trajectregisseur bent en je kan een baan ergens anders krijgen, die nog uitdagender is, dan ga je die baan nemen waarschijnlijk. (Jaleesa: "Ja"). Dan is het heel vervelend dat jij er tussenuit gaat in dat traject. (Renske: "Ja"). Weet je wel, dus dan moet een kind weer gaan wennen. Dus het is een ideale situatie, alleen in de praktijk zal die niet zo ideaal zijn."

Renske: "Nee. Maar wat zijn nu dan de effecten van de trajectregisseurs?"

UL: "Ja dat ze veel uit handen nemen van de pedagogisch medewerkers. Dat is wel een heel groot pluspunt. Zij gaan mee naar een intake, zij regelen bijvoorbeeld een WAJONG uitkering, zij zoeken contact met uh studiefinanciering. (Renske: "Ja") (Jaleesa: "Ja"). Dat soort trajecten allemaal. Waar je als groepsleiding gewoon helemaal geen tijd voor hebt, dat regelen zij vooral. Zij hebben contact met ouders, zij hebben contact met voogden. Dus het is een plusvariant en uhm op dit moment werkt het voor mijn gevoel echt zo om uh de extra dingen waar de groepsleiding niet aan toe komt en de orthopedagoog (Jaleesa: "Hmhm") om dat een beetje weg te halen, om zeg maar de lasten wat te verlichten. (Renske: "Ja, oké."). En daar doen ze heel goed werk in. (Jaleesa: "Ja"). Maar dat is een beetje de situatie nu."

Jaleesa: "Maar met zo'n intakegesprek gaat dan de trajectregisseur mee. Waarom dan niet de mentor? Of gaat die ook mee?"

UL: "Dat kan, Dat kan. Kijk het gaat om geld. Als ik een pedagogisch medewerker mee moeten sturen naar, we hebben elf kinderen op de groep (Jaleesa: "Hmhm") dan moet je altijd met twee pedagogisch medewerkers zijn. (Jaleesa: "Ja"). Als ik mijn pedagogisch medewerker vier uur kwijt ben, dan zit ik met een probleem op de groep, want dan heb ik er nog maar een groepsleiding staan. (Renske: "Ja") Nou, de incidenten nemen toe, de problematiek van de jongeren zijn gestegen afgelopen jaar, inmiddels is dat ook bewezen. De veiligheid, de agressie van jongeren is een heel groot probleem, dus je moet daar heen veel aandacht voor hebben. (Jaleesa: "Ja"). Aan de ene kant probeer je dat intern veilig te houden, maar aan de andere kant wil je ook naar extern toe, dus dan moet je groepsleiding mee gaan sturen, (Jaleesa: "Ja") die ben ik vier uur kwijt. (Renske: "Ja") Hoe ga ik dat oplossen? Als ik dan ook nog eens een keer ziekteverzuim heb binnen mijn eigen team, wordt dat een heel groot probleem. En dat is het voordeel van een ITB'er of een trajectregisseur, dat ie niks met de groep te maken heeft. (Renske: "Ja die staat er los van."). Dus die kan, maar ja die hebben weer zo'n zware caseload, dat zij ook niet vijf uh intakes per dag kunnen gaan houden bij wijze van spreken. Dus die moeten hun tijd ook goed gaan verdelen en organiseren. Voorheen werd dat altijd goed gefinancierd door WorkWise en door de Europese Unie, maar dat gaat er ook allemaal af. (Renske: "Ja") (Jaleesa: "Ja"). Snap je, dus we moeten het niveau waanzinnig omhoog krijgen, maar de middelen die je krijgt, die gaan er gewoon vanaf. Dus je moet veel effectiever gaan werken. Maar aan de andere kant moet je ook zorgen dat er hier veiligheid is. (Renske: "Ja") (Jaleesa: "Ja"). Het is een, het is een ontzettend complexe puzzel."

Renske: "Ja is het ook."

UL: "En we willen allemaal, we willen allemaal dat een kind hier binnen komt, eigenlijk op de dag van binnenkomst al weet hoelang hij blijft, waar hij naar toe gaat. Maatschappelijk werk zetten we erop, therapieën zetten we erop, ITB'er zetten we erop, we zetten een behandelteam erop, multidisciplinair de plus variant, (Jaleesa: "Ja") (Renske: "Ja") gaan we allemaal doen. En dan verwachten we ook dat het kind precies zo gaat zoals we van te voren hebben gepland. Nou dan heb ik een verrassing voor je, dat werkt niet. (Renske: "Nee") (Jaleesa: "Nee"). Sommige situaties absoluut en sommige situaties niet."

Telefoon gaat af

Jaleesa: "Hoe is de band tussen de trajectregisseur en de jongere? Die is denk ik iets afstandelijker dan met de mentor?" (UL: "Ja, veel afstandelijker.") Ja, maar zou daar dan ook nog winst in te betalen zijn?"

UL: "Ja als je tijd hebt."

Jaleesa: "Ook weer tijd, geld.."

UL: "Ja, alles gaat met tijd. Kijk we hebben toen, toen de ITB'er, toen hadden ze de modi dat ze een keer in de zoveel tijd bij een appèl, 's morgens vroeg om negen uur hebben we een appèl, een appèl is een ochtendbespreking en daar bespreek je hoe de vorige dag gegaan is. De behandelcoördinator zit daar bij en de unitleider zit daar bij en de twee groepsleiders die 's morgens in dienst zijn. Je bespreekt hoe de vorige dag is gegaan, wat komt er de aankomende dag en wat voor een problemen of leuke situaties moeten we oplossen. Het is heel fijn om zo'n ITB'er daarbij te krijgen en dan krijgt hij een beetje feeling

met de groep. Want weet je wel, een individu op een groep is heel erg belangrijk, maar een individu wordt ook gestuurd door andere jongeren. Dus als een kind nogal laag in de hiërarchie staat, zal hij ander gedrag laten zien dan als hij hoog in de hiërarchie staat, los van zijn problematiek. Dus hoe de behandelklimaat is op de groep, is een heel belangrijk iets, dus als je daarbij kan aansluiten als ITB'er, dan kan je ook zeggen 'dit gedrag zie ik wel terug, maar dat komt daar en daar door' en dan kan je dat ook weer bij een intakegesprek weer recht lullen, goed praten of uh, uh, uh, ja, uh uh, dat. (Renske: "Ja"). Dus het zou prettig zijn als ze nog meer binding hebben, alleen hun caseload is gewoon mega zwaar." Renske: "Ja, het gaat gewoon niet. Nee."

UL: "Vroeger waren ze bij een vergadering een keer in de twee weken, nou ja vroeger, dan heb ik het over twee drie jaar. (Jaleesa: "Ja") Dat is een hele fijne periode, maar uhm toe was er geld."

Jaleesa: "Ja, en nu niet meer."

Renske: "Ja en gebeurt het hier ook weleens dat als duidelijk is naar welke plek een jongere gaat dat uh medewerkers, behandelcoördinator of mentor ook al uh, de evaluatiegesprekken, de behandelevaluatie hier bijwoont?"

UL: "Ja. Dat gebeurt steeds meer. Dat mensen al bij een evaluatie aanschuiven. En uh waar ik ook naar toe wil, dat hebben we net afgesproken met de jongen die vandaag over geplaatst wordt, die heeft hier een jaar en zeven maanden gewoond en een flinke groei doorgemaakt en daar gaan we over een maand, anderhalve maand gaan we orthopedagoog en ik een keer daar naar toe. (Renske: "Ja") . Weet je wel, want het is zo, het is zo uh uh, en dat bedoel ik met warm en koud. We doen ons truckje hier en we leveren ons kind af en het volgende kind komt alweer binnen en het hele arsenaal begint alweer. Wij zijn hier 1,7 jaar surrogaat ouder geweest en dan zeg je niet ineens van 'tabé, aju.' En aan de ene kant moet dat ook wel weer qua veiligheid en je eigen beschermen, maar aan de andere kant wil je ook wel weer zien van ja hoe gaat het nou met die jongere en waar loopt ie nou tegen aan, zodat we daar weer van kunnen leren. En dat de jongere zelf dan zegt van 'luister, de stap was toch wel mega groot, want ik mag hier elke dag naar het dorp toe, terwijl ik op de Heldringstichting maar een keer in de week mocht en dat lag ook nog aan de punten die ik had. (Renske: "Ja") (Jaleesa: "Ja"). Dus ja, misschien moeten we daar wel een andere stap in maken. (Jaleesa: "Ja") Dus die behandeling moet meer op elkaar aansluiten. Maar toen ik hier als pedagogisch medewerker kwam elf jaar geleden, dan ging een kind naar een KTC toe. Ja we wisten wel wat een KTC was (Jaleesa: "Maar meer ook niet.").. dat was het. En dan ging een kind weg op 30 mei en dan pakte we zijn spullen en dan zorgen we dat zijn voogd hem op kwam halen en dan zetten we hem op de trein en zeiden we 'tot ziens'. (Jaleesa: "Ja") En dan plaatsten we hem naar het KTC. Maar wat het KTC inhield? Geen flauw idee. En met wat voor een methodiek ze daar werkten, hadden we helemaal geen idee van. En nu merken we steeds meer van 'oké, als we hem daar naar toe plaatsen, wat moet hij daarvoor kunnen? Hoe gaan ze daar met hem om?'. Dus dat wordt, het wordt wel iets professioneler."

Jaleesa: "Is het dan de ITB'er die contact met hen opneemt?"

UL: "Vroeger was het uh, uh, uh, nu is het hoofdzakelijk ITB en orthopedagoog."

Jaleesa: "Ja, die dan contact legt met de vervolgvoorziening."

UL: "Ja."

Renske: "Maar toen was dat nog niet en nu is dat steeds meer, maar het is niet meer te merken dus aan het aantal heropnames?"

UL: "Nee, want dat is weer het conflict. Want kinderen zijn nu door de kortere behandelduur, externaliserende gedrag, zijn ze uhm, nog niet helemaal klaar om daar naar toe te gaan. Als je vanuit weinig vrijheid opeens naar jou gaat wonen met volledige vrijheid, ja we moeten niet denken dat je in een soort utopia dan terecht komt. Je moet dan ook naar school, ook opstaan, dan moet je ook werken, dan moet je je ook gedragen. En dan hebben de kinderen heel veel moeite mee. (Jaleesa: "Ja").

Renske: "Want wat geven de jongeren die hier heropgenomen zijn zelf aan als reden dat ze zijn heropgenomen?"

UL: "Ja die knallen er tussen uit. Drugsgebruik, uh, uh, uh, weglopen, uh, uh, ze moeten

weer.. er is ook een gewenningsperiode daar, ze moeten weer gezag accepteren van weer tien hulpverleners.. ze hebben er al 160 in hun leven gehad en dan weer een team van idioten die gaan bepalen wat zij moeten gaan doen. Terwijl ze eigenlijk maar een ding willen, ze willen vrijheid. (Renske: "Ja") (Jaleesa: "Ja") En daar werken ze heel hard voor om hier weg te gaan, maar dan op een gegeven moment hebben ze vrijheid en dan zijn er weer mensen die alles voor ze gaan bepalen. En dat trekken ze niet. Soms. En als ze dat niet trekken, dan zegt de ontvangende organisatie 'ja dit kan gewoon niet, hij heeft die op zijn bek geslagen' of 'drugsgebruik' of 'de hele nacht is hij weg en dat zijn gevaarlijke situaties' en dan komt ie via de achterkant weer terug."

Jaleesa: "Gebeurt het ook weleens dat een vervolgvoorziening, als een jongere eenmaal is doorgeplaatst naar hun, nog contact met jullie opneemt als ze tegen bepalen dingen aanlopen?"

UL: "Ja dat gebeurt wel. Ja we hebben hier op een groep schemagerichte cognitieve therapie. Dat is een therapie, daar draaien we een pilot van. En ik had een meisje en uhm mijn teams waren geïnstrueerd met vier trainingsdraaien hoe die therapie toe te passen. En dat was echt een hele intensieve therapie, niet dat die andere therapieën slecht zijn, maar deze was echt heel erg intensief. En dat meisje floreerde daar bij. En ze ging naar een andere provincie toe, ze ging daar naar een KTC toe. En ze liep daar vast. En de therapeut die bleef daar nog wel uh, contact mee houden, maar uhm de groepsleiding die wist daar niks van. Dus wat krijg je dan? Die groepsleiders die gaan mij dan bellen en zeggen van 'ja kan je even wat uitleggen over die therapie?'. Ik zeg 'dat kan ik wel doen, maar mijn teams hebben vier dagen training gehad, we zijn er dagelijks mee bezig, dus dat kan ik niet even in een telefoon gesprek uitleggen.'. Dus dan vervolgens zeggen ze 'nou we zouden heel graag dan een keer langs willen komen'. Nou prima, 'kom langs'. En dan komt het hè, dan moeten ze langskomen, maar dan is er heibel op de groep of dan is er iets anders. En dan kmen ze niet. (Renske: "Ja"). "

Jaleesa: "Nee, dan kunnen ze niet weg."

UL: "nee en dat is toch weer een aanslag op je agenda. We zijn aan het verzakelijken in de gezondheidszorg (Renske: "Ja") en dat is alleen maar gebaseerd op geld. En als we geld genoeg zouden hebben, kijk dan kan je eens een keer iemand inhuren om dat soort dingen te doen. Maar daarvoor moet je je eigen zaakjes goed in orde hebben. Dan moet je team weinig ziekteverzuim hebben, dan moet je team in formatie zijn, (Renske: "Ja"), dan moet het team veiligheid voelen. (Jaleesa: "Ja"). Allemaal soort dingen. Ik heb op de adelaar een team, vorig jaar.. ben ik heel trots op.. heb ik 0% ziekteverzuim. Dat betekent dat we heel veel geld overhouden, want ik hoef niets extra's in te horen. (Jaleesa: "Ja"). Het team was zo goed dat ze met een derde dienst konden werken en dan kun je heel veel aan die behandeling toevoegen. Dus met dat jongetje, die nu uitgeplaatst wordt, zijn we naar België geweest met twee pedagogisch medewerkers omdat zijn oom ging trouwens. (Renske: "Aaahh.") (Jaleesa: "Ja dan kan dat"). Dat kan alleen maar als je al je zaakjes goed in orde hebt. (Jaleesa: "Ja"). Maar er gebeuren nog wel wat dingen in de gesloten jeugdzorg die heftig zijn."

Renske: "hmhm, ja."

Jaleesa: "Ja, dus eigenlijk heel veel gaat en staat met geld en tijd."

UL: "Ja, zo simpel is het. (Renske: "Ja"). En we willen allemaal. Echt ik zou het kind het liefst zo lang mogelijk begeleiden, maar uhm, en zo goed mogelijk en professioneel, maar we hebben ook allemaal met individuele eisen te maken van personeelsleden. En we hebben te maken met dingen die ons worden opgelegd. En dat moet allemaal kloppen met elkaar. (Jaleesa: "Ja").

Renske: "Ja het is echt ingewikkeld inderdaad. Het is echt een ingewikkelde puzzel, zoals u zei."

UL: "Ja."

Jaleesa: "Maar om er dan toch voor te zorgen dat een doorplaatsing succesvol is, ondanks weinig tijd en geld, hoe probeer jullie dat dan? De kleine dingen die dan wel invloed kunnen hebben?"

UL: "Ja dat is echt door in een vroeg stadium al contact te leggen met de ontvangende

groep. Maar uhm wij zijn, wij proberen al heel veel werk weg te nemen van Bureau Jeugdzorg, maar het gaat ook om competenties van voogden. Een voogd kan ook zeggen 'ja ik doe stinkend mijn best, maar ik heb niks'. (Jaleesa: "Hmhm") (Renske: "Ja"). En wij zitten met het probleem, voogd ook, maar wij zitten met het probleem want wij moeten een kind op hun 18^e hier de deur uit zetten met vuilniszakken 'tot ziens'. Nou dat is een verschrikkelijk moment. Vooral als je al twee jaar met een kind heel hard aan de slag bent geweest en ouders zeggen 'je bent niet welkom', volgens de nieuwe regering moet de thuissituatie het allemaal oplossen. En dat is het probleem binnen deze sector, (Jaleesa: "Ja") die ouders die kunnen niet meer voor hun kind zorgen in sommige situaties, in veel situaties. Of willen dat niet meer of hebben de tools er niet voor. Ja dan kunnen we allemaal ambulant hulpverleners daar in zetten, maar dat gaat niet werken snap je. Dus wat we proberen is toch een stukje van Bureau Jeugdzorg over te nemen door zelf heel fanatiek te gaan zoeken en in een vroeg stadium contact te zoeken met externe bedrijven of externe instellingen en dan ja, je bent bijna aan het verkopen."

Renske: "Ja, dat is ook wat we vaker hebben gehoord ja. Dat je eigenlijk uh, de jongere moet verkopen om hem ergens binnen te krijgen."

UL: "Ja, ja. En dan moet je wel heel eerlijk zijn met verkopen. Je kan niet gaan liegen weet je wel. Als een kind een keer in de week zichzelf snijdt of een keer per dag, dan kunnen we niet zeggen tegen een ontvangende instelling 'nee, automutilatie hebben we onder controle'. En dan doet het kind per ongeluk zo en dan zie je al haar wonden."

Jaleesa: "Ja of dan zit ze eenmaal daar op de groep en dan komen ze er achter en wordt het weer teruggeplaatst."

UL: "Precies. 'Wat flikken jullie me nou?'. Dan gooi je de deur voor jezelf al dicht. Dus je moet wel proberen te verkopen, maar ja het is een lastig verkoop proces. Wij zijn geen verkopers. Wij zijn mensen die idealistisch zijn en die invloed willen hebben op het gedrag van een kind"

Jaleesa: "Maar eigenlijk is het ook belachelijk als je erover nadenkt. Dat je een kind moet 'verkopen', maar het is wel zo."

UL: "Absoluut. Jullie kiezen deze studie, omdat jullie hulpverlener willen zijn. Als jij uh, hier nog nooit van een gesloten jeugdinstelling hebt gehoord, dan zeg je 'Wat? Gaan jullie met die kinderen naar de Efteling? Daar gaan mijn belastingcenten naar toe. Laat die kinderen eens normaal doen'. Snap je. En jij denkt 'maar dit is de problematiek en daar moeten we voor zijn'. Maar ja je hebt ook heel veel mensen die zeggen 'ja maar wat kost dat allemaal? Laat ze maar normaal doen. (Renske: "Ja") (Jaleesa: "Ja").

Renske: "Ja, klopt ja. Maar al vroeg contact zoeken met de vervolgvoorziening doen jullie wat werkt. En wat hebben jullie nog meer wat in jullie ogen werkt? Wat bijdraagt aan een succesvolle overdracht?"

UL: "Ja poeh, kijken uhm, wat voor een out-of-the-box situaties je kan verzinnen om het kind toch binnen de regelgeving en binnen protocollen toch ruimte te geven om fouten te kunnen maken. Daar bedoel ik mee, ook al heeft een kind een weglloopgeschiedenis, dus je weet dat een jongere naar een vervolginstelling gaat waar die veel meer vrijheid heeft of door zijn leeftijd of omdat hij er klaar voor is, niet bij zijn enkels afbranden op het moment dat hij weer een dag wegloopt of twee dagen wegloopt. Want dat is wat een kind gewend is. (Renske: "Hmhm."). (Jaleesa: "Ja"). Maar wij hopen dat dat niet gebeurt, maar bij hopen alleen kan dat niet blijven. Dus je kan heel erg voorzichtig zijn en alle deuren letterlijk sluiten, maar daarmee bereik je het tegendeel. Maar aan de andere kant hebben we wel te maken met weglloopprotocollen, met allerlei protocollen die de overheid ons oplegt, wat de maatschappij van ons vindt. Dus het is een spagaat waar je in zit. (Renske: "Ja") Dus je moet uitgaan op vertrouwen, maar ja, kinderen in de adolescentie zijn niet de meest betrouwbare kinderen en al helemaal niet als je gedragsproblemen hebt. (Jaleesa: "Nee"). Dus je probeert daar een beetje in te schipperen. (Renske: "Oké.") En dan uhm, bij een jongere hebben we dat geprobeerd bij een collega instelling Pactum, een open groep in Lochem. Dan neem je die jongere mee van 'ga maar eens kijken, zo werkt het daar, zo ziet het er daar uit'. Laten we zo een afspraak maken dat een jongere daar vijf dagen per week naar toe gaat en in het weekend nog even hier in de JeugdzorgPlus is. Dus dat soort combinaties probeer je dan te

krijgen.”

Jaleesa: “Ja. Gebeurt dat veel”

UL: “Nee, gebeurt niet veel. Waarom niet? Omdat het een hele moeilijke situatie is. Want als een kind zegt van ‘ja ik wil dat best oefenen’ dan gaan ze daar naar toe, dan hebben ze die vrijheid en dan moeten ze weer terug naar strikt gesloten. Dus daar hebben ze dan op een gegeven moment ook geen behoefte aan. Dus van te voren kunnen wij dat allemaal fantastisch bedenken, maar het valt en staat met wat de jongeren wilt.”

Renske: “Ja dus het is ook weer individueel kijken dus.”

UL: “Ja precies, alleen daar.. Individueel moet je heel goed gaan afwegen van ‘kan dit, kan dat, kan zus.’. En uhm ‘hoe krijg ik dat voor elkaar?’ En dat is tijd kopen. Kijken, stoeien, uh, uh, niet op sanctioneren gaan zitten, maar elke keer weer de enthousiasme op zoeken van ‘jammer dat het mislukt is, maar we gaan het de volgende dag weer proberen.’”

Jaleesa: “Ja”.

Renske: “Dus blijven motiveren ook.”

UL: “Ja blijven motiveren ook. Maar we hebben heel veel ongemotiveerde kinderen. En dat is logisch op deze leeftijd. Dan heb je heel veel arrogante kinderen die denken ‘we kunnen het zelf wel’. Of dat arrogant is, dat is misschien een verkeerde woordkeus. Maar zo denken kinderen. (Renske: “Hmhm”) (Jaleesa: “Ja”) Weet je wel, en tegen dat facet, ja daar vochten ze natuurlijk honderd jaar geleden al tegen alleen wij nog steeds. Alleen de eisen die zijn uh veel zwaarder geworden (Renske: “Ja”) en dat is het lastigste. En hier ook, als een kind wegloopt dan denk je van ‘oh nou moet ik verantwoording afleggen. Waarom heb ik deze keuze gemaakt? Volgende keer komt het wegliepprotocol en mag ze de komende drie weken niet op verlof of hij niet op verlof. Maar uh ja dat is een probleem want de ouders gaan trouwens of opa is overleden. Maar ja, de regeltjes zijn zo. (Jaleesa: “Ja”). Snap je. Dus daar ben je constant in het manoeuvreren en het laveren om te kijken ‘wat krijgen we wel voor elkaar?’ En soms lukt dat (Renske: “Ja”), maar vaak ook niet.”

Jaleesa: “En soms kan je ook niet individueel kijken dan, omdat je daar aan vast zit.”

UL: “Ja omdat je daar aan verbonden zit. Zo simpel is dat.”

Renske: “Ja en je hebt nog heel veel andere kinderen op de groep zitten waar je ook nog rekening mee moeten houden.”

UL: “Bij de ene zeggen we het wel, bij de andere zeggen we het niet. Ik had vanochtend een gesprek met een andere jongere en die zegt ‘het interesseert me gewoon allemaal niet. Ik ben zeventien en ik word vanzelf achttien’. En dan moeten wij met zijn allen heel hard trekken. En ja ‘waar ga je dan naar toe als je achttien bent?’. ‘Ja dat interesseert me niet. Niet naar mijn vader, niet naar mijn moeder. Naar een KTC.’ Ik zei ‘Ja maar door jouw drugsproblematiek wordt je niet aangenomen op een KTC.’ ‘Ja dan ga ik op een kamer.’ ‘Ja hoe kom je aan geld?’ ‘Ja dat zie ik dan wel weer.’ (Renske: “Ja”) (Jaleesa: “Ja”) Ja dat is trekken aan een dood paard. En dan moet je je voorstellen dat ik zo’n iemand ga aanmelden bij Entréa. Dan zegt Entréa ‘dit waren verspilde vijf minuten’. Dit pakken hun spullen en ze zijn weg. Maar ik zit nog steeds met die jongere. (Jaleesa: “Ja”) En dan ligt het aan ons om die kinderen zo ver te krijgen om ze wel gemotiveerd te hebben. Ja dat is een moeilijk proces.”

Jaleesa: “Ja, want hoe probeer je dat dan?”

UL: “Ja, dat is behandeling. Dat is dat stoeien, conflicten aangaan, dat is uitdagen, dat is belonen, dat is een aai over de bol, dat is huilen met hem. Dat is constant de groep inzetten. Dus alle dingen die we hier hebben inzetten om het toch maar aangenaam te maken.”

Renske: “Ja, want merk je verschil in uh in de geslaagde behandelingen van een jongere die jonger is dan een jongere die zeventien is?”

UL: “Uhm, of ik daar verschil ik merk. Ja dat is een hele goede vraag. Uhm, er is een verschil. Een kind van jongere leeftijd heeft een andere motivatie dan een jongere van oudere leeftijd. Uhm waar wij hier nog wel eens strijd in hebben, omdat ik ook unit leider ben van een groep van jongeren van twaalf tot en met veertien, wij vinden allemaal dat dit kinderen thuis moeten wonen. (Renske: “Hmhm”). We hebben daar een discussie over met de directie. En de wereld vind dat ook, kinderen van twaalf tot en met veertien horen thuis te wonen. Het is een moeilijke leeftijd, maar zo hoort het. Ik heb hier alleen elf kinderen die niet

meer naar huis kunnen.”

Jaleesa: “Ja, en dan?”

UL: “Ja snap je, dus dan kan ik wel aan het ideale beeldje willen voldoen, maar het is niet zo. Ze kunnen niet naar huis. Dus wat gaan we dan doen? Ja dan moeten we toch maar gaan kijken naar een vervolginstelling die minder zwaar is, een open groep. Die kinderen die zijn er nog voor gemotiveerd, want die spelen de hele dag. Die doen twintig activiteiten, omdat ze dat leuk vinden. Op een jongere groep, groepsleiding, er is een heel ander soort groepsleiding ook, want die zijn alleen maar bezig, zodra je 's morgensvroeg om zeven uur de deur open draait zijn alle kinderen beneden en tot 's avonds negen uur is het een grote dierentuin. (Jaleesa: “Hmhm”) (Renske: “Ja”). Die kinderen zijn mega gemotiveerd. Ga je tegen ze zeggen ‘we gaan koekhappen’, ze staan op een rij. (Renske: “Ja”). Zeg dat tegen kinderen van zeventien... (Jaleesa: “Ja”) .. ‘Ga lekker zelf koekhappen, ik ga lekker op mijn kamer zitten en wacht wel tot het morgen is.’ (Renske: “Ja”) Weet je wel.”

Jaleesa: “Ja en die zijn denk ik ook meer de dagen aan het aftellen van ‘oh nog zoveel maanden en dan ben ik hier weg.’”

UL: “Precies. Dat is het grote..”

Renske: “Dus leeftijd heeft ook heel veel te maken met of de behandeling slaat?”

UL: “Ja, ja.”

Jaleesa: “Met de motivatie”

UL: “Ja en ook wat hun uh, uh, ook voor kinderen van twaalf tot en met veertien die hebben ook zoiets van ‘ja maar ik ben alleen op de wereld’. En dan komt die behandeling heel goed tot zijn recht, want het enige wat we dan aan het doen is, dat je alleen op de wereld bent, daar kunnen we niks aan veranderen. Maar we kunnen je wel zoveel bagage meegeven dat je kunt overleven, alleen op de wereld. (Jaleesa: “Ja”). En dat is ons gevecht. Maar daar hebben wij vervolgens dingen voor nodig, maar dat is uh, uhm op die leeftijd is dat een stuk makkelijker. Of ja een stuk makkelijker, het is ook nog wel een probleem, alleen het ontwapende op die leeftijd is veel groter. Mensen accepteren dat veel makkelijker.”

Renske: “En zijn er bij die groepen dan ook minder heropnames?”

UL: “Ja.”

Renske: “Ja?”

UL: “Ja, dat durf ik wel te zeggen ja. Op deze leeftijd wel. (Renske: “Ja”). Ik weet niet wat het is na drie jaar.”

Renske: “Ja inderdaad. Maar wij hebben het over een heropnames min zes, uh korter dan zes maanden hebben wij aangehouden.”

UL: “Maar die cijfers heb ik niet, want het kan zomaar zijn dat wij denken ‘we doen het hartstikke goed en het kind sluit naadloos aan bij een vervolginstelling’, maar vervolg gaat het naar twee jaar fout op de vervolginstelling. (Renske: “Hmhm”). Waar ligt het dan aan? Ligt het dan toch aan wat wij hebben gedaan? Ligt het dan aan de overgang van onze instelling naar de andere instelling? Ligt het aan de andere instelling? Ligt het aan nog externe factoren? (Renske: “Ja”) (Jaleesa: “Ja, ja,ja.”) (Renske: “Ja, dat weet je dan niet.”) Dat is een heel moeilijk proces. Weet je wel. De makkelijkste zijn die hier weg gaan en naar zeven maanden, naar zeven weken weer aangemeld worden via de achterkant omdat ze daar niet te hanteren zijn. (Renske: “Ja”). Dat zijn de makkelijkste. Dan weet je gewoon van ‘dit kind is er nog niet klaar voor’. (Renske: “Ja”) (Jaleesa: “Ja”). Maar ja.”

Jaleesa: “Als we kijken los van tijd en los van geld, wat zou dan een ideale situatie zijn, zonder dat we daar rekening mee hoeven houden?”

UL: “De ideale situatie is dat Jeugdzorg niet bestond.

Allemaal lachen.

UL: “Die is flauw hè?”

Jaleesa: “Ja, haha. Maar als het wel bestaat?”

UL: “Uhm, de ideale situatie is denk ik toch, ja maar dan ga ik echt helemaal geen rekening houden met geld... (Renske: “Nee, maar dat hoeft ook niet”)... dan is zo'n trajectregisseur heel erg van belang en monitort hoe het op de groep gaat.”

Renske: “Op de vervolggroep of op deze groep?”

UL: “Op deze groep. En dat uh een kind, een of twee, of een trajectbegeleider een of twee

of drie kinderen heeft, die dat helemaal kan volgen vanaf de schaduw.”

Jaleesa: “En hoe gaat ie dat dan volgen?”

UL: “Gewoon vanaf het kantoortje hier, maar wel bij een appèl zijn een keer in de week, twee keer in de week. Bij een vergadering zijn. (Renske: “Ja”). Uh, regelmatig gesprekken hebben met de jongere. (Jaleesa: “Ja”). En uh, uh afspraken maakt met een vervolgtraject, met groepsleiding. Groepsleiding een maandje over, mee laten gaan om daar te laten wennen weet je wel. De groepsleiding van de ontvangende groep komt naar ons toe en wij naar hun toe. Als je kijkt hoe de organisatie op dit moment is geoutilleerd, wij zitten met Pactum en met BJ Brabant, die kant gaat het een beetje op. Dat je het allemaal intern makkelijker kan schuiven met elkaar. (Jaleesa: “Ja”). Alleen organisatorisch zijn het drie losse instellingen met hun eigen problemen, snap je. Overal zitten bezuinigingen, daar loopt het even niet en hier even niet en dan loopt het daar niet. En dan moet je eigenlijk iemand hebben die uh, dat traject helemaal volgt. Dus niet alleen betreft de kinderen, maar ook van de ontvangende groep en de afstotende groep. Dat zou de ideale situatie zijn. (Renske: “Hmhm”) Uhm, in een vroeg stadium met de kinderen daar al een keer gaan oefenen. (Jaleesa: “Ja”). Ja uhm, ‘hier moet je aan voldoen’, samen met de ontvangende organisatie een plan maken ‘hoe gaan we dat voor elkaar krijgen?’. Ja dan heb je het, het klinkt heel makkelijk, maar dan heb je het al over echt de meest ideale situatie.. (Renske: “Hmhm”) (Jaleesa: “Ja”).. wat mij betreft.”

Renske: “Maar er zit dus eigenlijk heel veel samenwerking in dus?”

UL: “Absoluut, moet, moet. Alleen uhm op dit moment moet die samenwerking niet, omdat wij een opnameverplichting hebben. (Renske: “Ja, ja.”). En dan zou het mooi zijn dat een ontvangende organisatie ook voor een aantal kinderen een opnameverplichting zouden hebben, dat zou wat mij betreft ideaal zijn. Maar dan gaat het weer om vertrouwen, weet je wel (Renske: “Ja”). En dan gaat het er niet om van ‘hé, die rotte peer die hier al voor 200.000 euro alles gemold heeft, willen ze die daar niet van af’ weet je wel. En daarom meldde ze aan. En dat is het lastigste in het leven natuurlijk hè, vertrouwen. (Jaleesa: “Ja, ja”). Want wij hebben hier hele vervelende kinderen zitten die groepsleiding in elkaar slaan, die alles doen wat God verboden heeft,.. (Renske: “Hmhm”) .. ja die krijgen wij hier niet kwijt. (Jaleesa: “Nee”). Maar ook deze kinderen worden achttien, ook deze kinderen raken gehospitaliseerd en dan zegt de ontvangende organisatie ‘Sorry, helaas, (Jaleesa: “Gaan we niet doen”) gaan we niet doen’. Dus dan kan je ze alleen maar op correctie sturen en dan komen ze naar twee weken komen ze weer terug. Bange teams, durven niet meer met die jongeren om te gaan en dan zit je met een probleem. En uiteindelijk moeten deze kinderen dan ook weer ergens naar toe en dat is echt verkopen. (Renske: “Ja, ja”). We hebben ook een autist, nou die, zodra we zijn naam noemen, teams vallen om.”

Renske: “Ja?”

UL: “Ja, eigenlijk een autist, een autist moet eigenlijk naar het Leo Kannerhuis. Het Leo Kannerhuis zegt ‘Gaan we niet doen’. (Renske: “Nee”). ‘Dat gedragsproblematiek is veel te groot.’ Ja daar zitten we dan, weer een teleurstelling. ‘Ja.. we gaan Iris zorg vanwege je drugsprobleem’. Ja een autist zegt ‘ja ga ik niet doen’. (Renske: “Hmhm”).

Jaleesa: “Ja en dan..”

Renske: “Ja is ook lastig ja.”

UL: “We hebben een meisje, een heel simpel voorbeeld. Het meisje doet het perfect, ADHD’ er met hoofdletters ADHD. En uhm ook een stukje autisme erin. En die heeft medicatie en daar gaat het perfect op. Alleen de zorgverzekering heeft een andere pilletje, wel dezelfde pil, hetzelfde stofje erin, alleen het pilletje die ziet er anders uit. Het kind neem al twee weken geen medicatie meer. ‘Het is een andere pil, dat ga ik niet doen.’. (Renske: “Nee, ja”). Snappen wij allemaal niks van, we denken allemaal ‘stel je niet aan.’ We kunnen een voorlichting geven, we kunnen naar de apotheker gaan, nee hoor. ‘Ik wil dat roze, ik moest altijd dat roze pilletje hebben en nu hebben jullie een oranje’. Wij denken ‘koekoek’ weet je wel. Maar het kind zegt van ‘ik ga het niet doen’. Twee weken geen medicatie, gedrag gaat zo achteruit. Kind zegt ‘ja, maakt me niet uit’. Dan zeggen we bij de zorgmaatschappij ‘kan je een uitzondering maken?’ en dan toch dat duurdere pilletje, want daar gaat het om ‘geld’. Zorgverzekeraar zegt ‘nee gaan we niet doen, dat is het pilletje. Die is vijf euro goedkoper

per pilletje'." (Renske: "Ja").
 Jaleesa: "Ja dat is lastig dan."
 UL: "Moet je voorstellen dat het kind net aan de top van haar behandeling zit. (Renske: "Ja"). Die moeten we gaan verkopen aan een andere instelling. Dat probleem rijst net op en dan moet je een intake gesprek gaan doen. Kind zit er hartstikke druk en wij zeggen 'nee het gaat hartstikke goed, hier vooruitgang in en daar heeft ze vooruitgang'. (Renske: "Ja"). En de organisatie die het ontvangt die zegt 'nou ik merk er weinig van'. "
 Jaleesa: "Ja die hebben een heel ander beeld."
 UL: "Ja zie je, dit is een heel stom praktisch voorbeeld, maar zo werkt het."
 Renske: "Ja."
 Jaleesa: "Ja."
 Renske: "Oke. Jaleesa, heb jij verder nog vragen?"
 Jaleesa: "Nee, ik denk dat we heel veel informatie hebben"
 Renske: "Haha, ja."
 UL: "Ja? Praat ik veel?"
 Renske: "Nee helemaal niet."
 Jaleesa: "Nee juist veel nuttige informatie".
 Renske: "Ja wij gaan uh, heeft u, heb jij verder nog vragen, ja zie ik leer het."
 Allemaal lachen
 UL: "Nee, ik heb geen vragen."
 Renske: "Nee? Of toevoegingen? Dingen die niet genoemd zijn?"
 UL: "Nee."
 Renske: "Nee? Oké. Wij gaan dit gesprek dus helemaal uittypen. Wil je dat we die ook toesturen?"
 UL: "Nee ik wil je eindproduct zien."
 Renske: "Eindproduct zien?"
 UL: "Ja."
 Renske: "Oké, dat is goed. Ja we gaan ook nog een presentatie geven met het eindresultaat.. "
 UL: "Nodig me daarvoor uit".
 Renske: ".. Nodigen we u daarvoor uit. Ja wilde het net zeggen."

Interview Moedige Meiden

LP: "Jeugdhulp op maat met L."
 Renske: Goedemorgen, uh goedemiddag met Renske van Maanen. (LP: "Hoi.") Uhm hoi, wij hebben een telefonisch afspraak hè?"
 LP: "Ja, klopt helemaal."
 Renske: "Oké, uhm ja zal ik, is het een probleem dat ik dit gesprek opneem?"
 LP: "Uhh, nee."
 Renske: "Nee? Want dan kan ik het makkelijker teruglezen en eventueel verwerken."
 LP: "Ja, nee snap ik."
 Renske: "Ja, uhm, uh ik zal eerst even kort uitleggen wie ik ben en wat ik doe. En dan vervolgens heb ik daar wat vraagjes uh, heb ik wat vraagjes aan u over uh het project."
 LP: "Ja, heel goed."
 Renske: "Oké, ja uhm ik ben een stagiaire van de HAN pedagogiek en ik doe samen met mijn klasgenoot doe ik onderzoek naar het aantal heropnames binnen de JeugdzorgPlus Intermetzo, dat was voormalig Rentray. (LP: "Ja.") En uh bij Intermetzo hebben ze gesignaleerd dat er best wel veel heropnames zijn, dat daar een stijgende lijn in zit. En zij zijn eigenlijk benieuwd naar de beïnvloedbare factoren die daar of ja factoren die daar invloed op hebben. (LP: "Ja."). Ja en uhm we hebben dossieronderzoek gedaan en we

hebben een aantal interviews gehouden met uhm groepsleiding, met trajectregisseurs, met jongeren zelf, met uh andere JeugdzorgPlus instellingen. En nou kwamen wij uh op internet zagen wij jullie site dat jullie een project bieden voor meiden die uhm van een JeugdzorgPlus instelling naar een vervolgvoorziening gaan, klopt dat?"

LP: "Ja klopt."

Renske: "Ja en daar heb ik precies, en daar heb ik eigenlijk wat vragen over."

LP: "Nou helemaal goed."

Renske: "Ja, oke. Want dat project.. "

LP: "Want je weet dat wij, je weet dat wij ook, ook behoorlijk samenwerken met, met jeugdzorg op maat, dus met Intermetzo, Lijn 5, de Rading en Lindehorst."

Renske: "Nou ik wist niet dat u met Intermetzo ook samenwerkte, maar ik zag wel inderdaad over Lindehorst en de Rading en Lijn 5."

LP: "Ja niet zozeer in dat project, maar ik ben ook programmamanager vanuit Jeugdhulp op maat en daar zitten wel die, die uh vier verbindingen in."

Renske: "Oh oké, want wat houdt het project precies in? Stel dat een jongere van een JeugdzorgPlus naar Lijn 5 bijvoorbeeld gaat, hoe ziet dat, wat is jullie taak daarin?"

LP: "Ik zal het je even uitleggen, want is namelijk ook geen project meer. (Renske: "Oké.")

Maar ondertussen is het.. Ik ga heel even een parkeerplek ondertussen zoeken hoor.

(Renske: "Oké, ja.") Ik zit in de auto.. voordat ik straks gesnapt wordt voor 140 euro."

Renske: "Oh, nee dat is goed."

LP: "Ik leg je heel even neer."

Renske: "Oké, ja is goed."

LP: "Ja ik ben er weer."

Renske: "Oké gelukkig. Oké want het is geen project meer?"

LP: "Nee het is een, uhm, uhm, het is opgestart vier jaar geleden als een project.. (Renske: "Ja.") uh vanuit de intersectorale samenwerking tussen de Rading, Lijn 5 en de Lindenhorst. En uhm na, nou ja wat is het.. twee drie jaar is het projectstatus eraf gegaan en is het nu eigenlijk ingebed in de reguliere hulpverlening. (Renske: "Oké."). En uhm, uhm inmiddels hebben we ook een tweede MDFT team opgestart, maar die heeft niet zozeer met de geslotenheid te maken. (Renske: "Oké.") En wat wij doen is dat wij uhm precies wat jij vorige keer al zei, dat er signalen zijn gekomen dat de overbrugging, hè dus de overstap eigenlijk van gesloten naar open uhm ingewikkeld is.. (Renske: "Ja.").. Zijn wij eigenlijk in het leven geroepen om de transfer te maken van gesloten naar open. (Renske: "Oké.") Dus wat wij doen is met name ook kinderen die naar huis gaan (Renske: "Ja.") maar ook kinderen die uitstromen naar inderdaad of naar jullie of naar lijn 5 (Renske: "Ja.") om die dus met een stevige interventie te begeleiden. (Renske: "Hmhm.") En we hebben daarin ook op beleidsmatig stuk al nou vordering in gemaakt, door de kloof die tussen open en gesloten stond te verkleinen. (Renske: "Ja.") Dat betekent dat wij letterlijk twee maanden voordat een jongere uitstroomt gaan wij al beginnen (Renske: "Ja."). En uhm even, even in het meest ideale geval, en dan vier maanden dat iemand in de openheid zit begeleiden wij die dus nog om die overstap goed te kunnen maken."

Renske: "Oké. Oké en hoe ziet die overstap, ja hoe ziet die begeleiding er dan uit?"

LP: "Nou ja het is, het is natuurlijk een evidence bases methodiek hè MDFT, Multi Dimensional Family Therapy. Dus dat wil zeggen dat we op alle vier de domeinen uh interveniëren we. Dus dat wil zeggen uh kind wordt gezien als een domein, de ouders, uh het gezin kind en ouders, en uhm de omgeving van het kind wat op dat moment belangrijk. Dat kan school zijn, dat kan een mentor zijn, dat kan vrienden zijn, uh vrijetijd. (Renske: "Ja, oké"). Op al die uh factoren worden doelen gemaakt met uitgangspunt dat al die problemen om die gebieden ook met elkaar samen hangen. (Renske: "Hmhm.") En uhm, wat we gaan doen is bijvoorbeeld uh, nou waar we al heel veel in hebben gedaan is op een gegeven moment dat een kind overgaat naar gesloten, dan was het normaal van 'nou je gaat hier weg, hup, je gaat naar gesloten'. (Renske: "Ja.") Wat we nu doen is uhm, uh de openheid uh de geslotenheid veel meer naar buiten halen, dus uhm diegene die van de vervolgplek is ook veel meer naar binnen halen bij de lindenhorst, zodat hij al bij de eindbespreking is. (Renske: "Ja.") Maar ook al met het meisje gaan oefenen, dus gaan kijken naar wat is de

vervolgplek, wat wordt er daar van haar verwacht. (Renske: "Ja.") Uhm, uhm, kan ze een keer mee eten, kan ze een keer mee uh slapen zelfs misschien, wat zijn de regels, wat kan ze al wel daarop en wat kan ze daar niet op. (Renske: "Oké.") Uhm snap je, dus dan ga je die kloof tussen gesloten en open die ga je verdichten, waardoor de kans dat uh die overstap uh uh slaagt veel groter is."

Renske: "Oké en wat zijn de effecten merken jullie daar dan van?"

LP: "De effecten zijn dat uh, dat de kinderen, want we doen inmiddels ook jongens, uhm uhm omdat Lindehorst en Almata zijn gefuseerd, dus dat is nu een instelling. En de effecten daarvan is dat een kind niet losgelaten wordt op het moment dat ie uh uh lindenhorst verlaat, maar dat hij dan nog een vertrouwt persoon heeft die met hem eigenlijk, met hem of haar die overstap maakt (Renske: "Ja.") en hem daarin ondersteunt. Dus een kind valt eigenlijk niet meer tussen wal en schip. (Renske: "Nee inderdaad"). En het is interessant wat jij zegt, want uhm, uhm, we hebben toevallig net gekeken wat het percentage is wat weer terugvalt in de geslotenheid hè wat jij eigenlijk zegt.. (Renske: "Ja.").. en dat is uh, nou ja dat is niet zo heel hoog."

Renske: "Dus eigenlijk uh, minder heropnames eigenlijk?"

LP: "Ja, ja, ja."

Renske: "Oké en uhm, ja net zei u al dat u dat Intermetzo daar ook bij hoort. Maar uh wij hebben hier nog niet eerder van gehoord. Want ik zie op de site.. "

LP: "Nee dat klopt wel hoor. Nee ik bedoelde eigenlijk van Intermetzo zit bij jeugdzorg op maat betrokken, maar in deze sec samenwerking uh klopt het dat Intermetzo daar niet zo in betrokken zit."

Renske: "Nee. Dus jullie begeleiden eigenlijk alleen de jongeren van de Lindenhorst?"

LP: "Ja, Lindehorst Almata."

Renske: "Oké, dus stel dat er een jongere van de van Intermetzo komt, kan hij dan ook aangemeld worden bij jullie? Of is het echt iets van, ja een samenwerking wat bij die organisaties hoort?"

LP: "Nou weet je, omdat wij een bredere samenwerking aan het opzetten zijn binnen Jeugdhulp op maat, zou dat natuurlijk een hele interessante discussie zijn of je MDFT ook niet daar in kan zetten. (Renske: "Ja.") Maar het probleem is natuurlijk weer dat het wat verder weg zit. Ik weet niet waar jullie gesloten plekken zitten, uhm maar uhm, uhm, MDFT gaat natuurlijk ook heel veel ook op gezinsbezoek. (Renske: "Ja.") En dat betekend dat als uhm, hoe verder weg de instelling is, hoe meer tijd er ook weer kwijt is. Weet je dus daar zijn.. maar ik kan me wel voorstellen dat in het Utrechtse uh, vanuit die samenwerking van Jeugdhulp op maat dat het zeker een uh een optie zou kunnen zijn."

Renske: "Ja. Oké. Want wij waren inderdaad wel verrast door jullie site en we dachten 'nou dit is eigenlijk precies wat zou kunnen werken'. Want we hebben wel, want bij Intermetzo werken ze ook met trajectregisseurs en die doen eigenlijk (LP: "Ja.") een beetje hetzelfde als wat u net beschrijft, dus inderdaad ook mee gaan met de jongere en het proces, zes maanden na de overplaatsing eigenlijk begeleiden..."

LP: "Ja, maar dan waarschijnlijk op een minder intensief en minder therapeutische manier..."

Renske: "Ja, waarschijnlijk wel."

LP: "Want ik weet dat nu bij de Lindehorst heb je ook trajectbegeleiders hè, dus dan gaan de behandelcoördinatoren, zijn eigenlijk anderhalf jaar uh verantwoordelijk voor zo'n jongere, dus ook op het moment dat hij uitstroomt. Maar dat is veel meer op afstand.

(Renske: "Ja.") Terwijl wij duiken er echt in (Renske: "Ja.") en wij hebben echt twee tot drie uh, uh, gesprekken per week hè. En dan wel in wisselende samenstellingen, maar dat is vrij intensief hoor."

Renske: "Ja inderdaad. Maar wat is dan, want bij Intermetzo heb je dan behandelcoördinator en trajectregisseurs, die staan los van elkaar. Maar bij uh de Lindehorst en bij ja van de Moedige Meiden dus, die hebben een behandelcoördinator en dat is dus daarbuiten ook nog.. een trajectregisseur en daarbuiten ook nog weer iemand daarbij?"

LP: "Nee hoor, nee nee. Nee de therapeut wordt alleen ingezet als dat een toegevoegde

waarde heeft, dus als de jongere naar huis gaat of als de jongere naar een KTC gaat. (Renske: "Hmhm.") En, en als daar het systeem ook goed bij betrokken kan worden. Soms kan dat dus niet, dus dan kiezen we voor MPT. (Renske: "Hmhm."). Uhm, dus het is een beetje goed kijken van hè, en het gezin moet wel aan gedragsverandering kunnen werken, want we werken wel echt therapeutisch. We zijn geen begeleiders. (Renske: "Nee inderdaad."). Dus het gaat echt, we werken echt aan gedragsverandering."

Renske: "Ja, oké. En de effecten zijn daar dus uhm dus, ja positief van."

LP: "Ja, ja, ja, ja en die zijn natuurlijk nooit echt helemaal gemeten, dus ik kan nooit helemaal hard maken van 'nou dit en dit en dit', maar we zien dat dat de jongere.. Kijk en ook al gaat hij terug naar de geslotenheid soms, (Renske: "Ja, ja.") dan kan hij nog, dan kan het nog een goed traject zijn geweest. Want normaliter zouden deze kinderen tussen wal en schip zijn, want dat was voor ons het signaal om dit project op te zetten. (Renske: "Ja.") Dus dat er veel kinderen tussen wal en schip uh, uhm, uh vallen, waardoor ze uiteindelijk wel terugvallen in de geslotenheid, maar nu wordt dat heel erg begeleid gedaan. (Renske: "Ja.") Het kan soms nog wel dat je denkt 'ja dit is echt helemaal, dit gaat helemaal niet lukken', maar dan gaat een kind, een jongere begeleid weer terug naar de geslotenheid. (Renske: "Ja."). En hij valt niet meer tussen wal en schip en dat was vroeger wel."

Renske: "Oké, en met wat voor een manier wer uhm, gebruiken jullie ook een speciale methode tijdens die gesprekken, tijdens die therapeutische gesprekken?"

LP: "Nou niet in de gesprekken zelf, maar wij hebben, het is een semi-geprotocolleerde methodiek en het is een evidence based methodiek, dus we werken wel in fase. (Renske: "Oké.") Maar binnen de gesprekken hebben de uhm, uhm, zijn er wel een aantal interventies die de therapeuten moeten toepassen, maar kun je het gesprek wel naar eigen inzicht vormgeven en ook naar wat er nodig is. Dus het is niet dat er bijvoorbeeld staat 'gesprek 1' staat helemaal uitgeschreven wat de therapeut moet doen. (Renske: "Nee, nee.") Nee dat niet."

Renske: "Dus eigenlijk ook individueel gericht wel, wat nodig is."

LP: "Ja zeker, want ben de een dan zit je meer gericht op eigen waarde, bij de ander zit het veel meer op het systeem, bij de ander zit heel veel in de moeder en moet je heel veel met moeder werken. Maar bijvoorbeeld wel, er zijn wel, je gaat wel bij uhm, uhm, MDFT ga je altijd naar de oude pijn toe. (Renske: "Ja.") Je gaat er vanuit, de oude pijn is een belemmering om uh te groeien en de band te verstevigen. Dat is het verschil vaak ook met begeleiden en het therapeutisch werken."

Renske: "Ja, oke. En uhm, u zei net dat als uh naar uhm bijvoorbeeld Lijn 5 gaan. Wat als de, wat als het gezin, dat domein helemaal niet meer in beeld is? Wordt het dan, kan het dan nog wel worden ingezet?"

LP: "Ja het kan wel, maar dan heeft het natuurlijk wel minder effect en het zal ook altijd werken aan opnieuw relatie versteviging met of zelfs contact herstel met de jongere en de ouders. Op het moment dat het echt niet in beeld is, ja dan is het de vraag of je dan niet beter MPT in kan zetten."

Renske: "Maar het wordt dan dus vooral gebruikt als de jongere weer naar huis gaat en minder of bijna niet als het naar een open voorziening gaat of een lang verblijf groep?"

LP: "Nou kan ook. Ja, dat kan ook. Maar dan werk je anders, dan werk je, dan krijg je er een vijfde domein bij hè, dat is eigenlijk de open woongroep. En dan werk je bijvoorbeeld met ouders veel meer aan 'hoe ben ik een goede ouder op afstand?'"

Renske: "Ja inderdaad. Dus het is echt waar de jongere ook naar toe gaat, het kan worden ingezet."

LP: "Ja. Ja, want het is echt om de overgang gewoon goed te laten maken."

Renske: "Ja oké, nee hebben jullie ergens nog een site of een document waar al deze informatie nog bij in staat?"

LP: "Nee ik denk het niet. Want ik denk dat jij op de website van de Rading hebt gezocht?"

Renske: "Uh ja, en daar staat wel een folder."

LP: "Ja precies. Die folder is eigenlijk het enige want als je gaat, je zou, je kan even kijken op de MDFT site, maar dan gaat het algemeen over MDFT. Wat wij hebben gezegd is dat we MDFT inzetten voor die overbrugging te maken. Dus het hele specifieke stuk op de

overbrugging, dat zie je denk ik niet ergens op papier terug.”

Renske: “Nee inderdaad, maar het is onder, het is dus op MDFT gericht of uhm dat is de basis.”

LP: “Ja dat is de methodiek.”

Renske: “Ja oké. Nee dan kan ik daar sowieso nog wel wat meer informatie vinden en dan weet ik gewoon in mijn achterhoofd dat jullie het echt toespitsen op de overgang.”

LP: “Ja, ja, ja, klopt.”

Renske: “Oké. Nou ik heb voor nu verder geen vragen meer hier over. Het heeft me al een stuk verder geholpen. Uhm, ik ga dit gesprek uittypen. Wilt u dat ik u daar dan nog een kopie van stuur via de mail?”

LP: “Nee, ik ga er vanuit dat je gewoon de goede informatie eruit pikt. Ja en weet je, mocht je tijdens het uittikken nog wat vragen hebben over uh, hoe de.. Want jij brengt mij namelijk ook op een idee. (Renske: “Oké.”). Omdat namelijk binnen de transitie, je weet dat de transitie gaande is hè?”

Renske: “Ja, ja, ja.”

LP: “En daar gaan natuurlijk steeds meer uhm, is het de vraag of we MDFT overeind houden. (Renske: “Oké.”). En uhm, uhm, dat zal waarschijnlijk wel gebeuren, maar in een kleinere samenstelling dan dat het nu is, want we hebben nu twee teams. (Renske: “Hmhm.”) En ik zit ook te bedenken van ‘ja waarom zetten we MDFT niet in vanuit uh...’.

Want weet jij waar de gesloten plekken zitten in de regio Utrecht vanuit Intermetzo?”

Renske: “Nou ja uhm, ik weet dat uhm de JeugdzorgPlus plekken die zitten richting Zutphen. Bij Eefde, ik weet niet of u dat kent?”

LP: “Oh.. Ja Eefde.. Ja dat is te ver voor ons denk ik.”

Renske: “Maar ook Nijkerk, dat is dichterbij toch?”

LP: “Oké, ja dat zou wel kunnen. Ja dat is bij uh, richting Vinkeveen die kant op toch? Of ben ik nou gek?”

Renske: “Ja Nijkerk, ik ken het alleen in treinverbindingen, want ik doe alles met de trein.”

Allebei lachen

Renske: “Maar tussen Utrecht en Zwolle, hahaha.”

LP: “Haha, God dat is ook nog een groot eind hoor.”

Allebei lachen

Renske: “Oh wat erg eigenlijk hè.”

LP: “Oh nee, nou dat heb ik precies hetzelfde. Ik heb het ergens wel gehoord en volgens mij ligt het in de regio maar God, waar ligt het ook alweer?”

Renske: “Ja Nijkerk, ik zit wel op de computer, dus ik zou het wel kunnen opzoeken haha. Maar ja, daar zit het in ieder geval wel.

LP: “Nee want ik zat te bedenken..”

Renske: “Bij Amersfoort.”

LP: “Oh kijk, ja want Amersfoort zit natuurlijk, we zitten in de regio Utrecht, dus ik zit wel te bedenken je brengt me wel op het idee van ‘ja is het niet een mogelijkheid om inderdaad te kijken of we dit niet ook voor de regio.. of we dit niet vanuit ons team erbij kunnen betrekken.”

Renske: “Ja want er stromen vanuit Eefde en vanuit Nijkerk wel jongeren naar Lijn 5, naar Apeldoorn.”

LP: “Ach kijk, nou.. oh ja naar Apeldoorn. Maar dat is natuurlijk niet de regio Utrecht.”

Renske: “Ja dat is weer een andere regio, ja. Maar in ieder geval Lijn 5. Ik weet niet zeker of dat alleen Apeldoorn is..”

LP: “Nou ja het is wel interessant om eens te onderzoeken, als je er toch een beetje in zit. Uhm (Renske: “Ja.”) .. En om eens een aanbeveling te doen dat dit, dat dit, dat hè, dit project of in ieder geval deze hulpverlening, dat we dat vanuit het kader van de Jeugdhulp op maat hè, dus de samenwerking tussen de vier organisaties om te kijken of daar niet ook een verbinding in gemaakt kan worden.”

Renske: “Ja precies. Want dat was ook de reden dat we belde. Want we dachten dat als dit werkt, dan zou dit inderdaad wel een van onze aanbevelingen kunnen zijn. Ja, als alles uhm, ja. Dus vandaar dat wij ook belde inderdaad. Maar nee, ik ga het in ieder geval

uitwerken en als ik nog vragen heb dan uh dan uh stuur ik nog wel..”
LP: “Ben je welkom om te bellen.”
Renske: “Ja, oké. Dat geldt hetzelfde, dan hoor ik het wel.”
LP: “Helemaal goed, helemaal goed.”
Renske: “Oké bedankt.”
LP: “Succes, dag.”
Renske: “Doei.”

Interview jongere 1

Renske: “Ja wij doen dus inderdaad onderzoek voor onze opleiding op onze school. En dan willen wij graag weten hoe het gaat met de jongere die hier zijn geweest, die weer ergens anders zijn geweest en weer terug zijn gekomen. Uhm, want uuhm hoelang geleden ben jij uuh, wat was jouw eerste groep hier?”
Jongere: “Uuh de maximaal beschermend”
Renske: “Oke. En hoelang, weet je nog hoelang je daar hebt gezeten?”
Jongere: “Uuh, ja vijf maanden.”
Renske: “Vijf maanden. Oke. En waar ben je dan toen vervolgens naar toe gegaan?”
Jongere: “Uuh ja ik moest nog, uh ik moest nog mijn.. ik had nog tijd uit te zitten. (Jaleesa: “oke”) (Renske: “Hmhm..”) En die heb ik uit gezeten en toen ben ik weer terug gekomen hierheen.”
Renske: “Oke”
Jaleesa: “En daarna? Ben je nog ergens geweest of is nu dan de tweede keer dat je hier bent?”
Jongere: “Nee, ik ben uuh ik heb wel vaker in instellingen gezeten maar dit is de tweede keer dat ik hier ben, in deze uuh instelling.”
Jaleesa: “Oke”
Jongere: “Ja..”
Renske: “En hoe vind je dat?”
Jongere: “Ja, ik zit... voor mij... ik zit mijn tijd hier uit. Ik ben over twee maanden 18.(Renske: “Oke”) en dan moet ik hier weg (Renske: “hmhm”) dus.. Voor sommige jongens is het wel beter om hier te zijn. Sommige jongens hebben het nodig, de structuur”
Renske: “Ja? En voor jou?”
Jongere: “Toen ik hier in het begin kwam, de eerste keer. Toen uuh was ook voor beter.. uuh, had ik ook problemen, maar.. (Renske: “Hmhm”) Ik heb een hele lange tijd vast gezeten en toen kwam ik hier en nu zit ik gewoon mijn tijd uit en dan ga ik weg.”
Jaleesa: “Ja..”
Renske: “En wat was dan de reden dat je de tweede keer hier kwam?”
Jongere: “Ja, omdat uuh, ik uuh, omdat ik zo lang had vast gezeten en mijn voogd vertelde mij dat uuh dat het niet goed is om gelijk van daaruit naar huis te gaan. Hij zij een beetje hier tot rust komen en daarna..”
Renske: “Dus het is eigenlijk een soort van tussenstap voordat je dadelijk weer naar huis gaat?”
Jongere: “Ja..”
Jaleesa: “Want als je 18 bent wil je ook echt naar huis. Je wilt niet naar een andere uuh..”

Jongere: "Nee, nee"

Jaleesa: "Oke"

Jongere: "Nee, nee"

Jaleesa: "En denk je dat je hier veel geleerd hebt om weer naar huis te kunnen?"

Jongere: "Ja, in de eerste periode wel maar de tweede periode (Jaleesa: "Ja.."). ik weet niet.. die dingen heb ik allemaal al geleerd en ik zit hier gewoon.."

Renske: "En wat zijn dan dingentjes die jij dan als eerst... of die jij dan de eerste keer hier hebt geleerd?"

Jongere: "Ja, omgaan met uuh agressiviteit en uuh nee accepteren"

Renske: "Hmhm, dat is het grootste wat uuh, wat je hebt geleerd?"

Jongere: "Hmhm ja"

Renske: "Ja en weet je ook nog hoe je dat.. hoe heb je dat gedaan?"

Jongere: "Hmhm ja uuh uh in het begin ging ik veel in discussie en veel problemen maken (Jaleesa: "hmhm, ja") maar dan werd je vaak op je kamer gezet en dat heeft ook geen nu dus ik dacht ik zit hier toch dus dan kan ik die tijd liever snel laten gaan dan dat ik de hele tijd op mijn kamer zit."

Jaleesa: "Ja"

Renske: "Wel knap dat je dit zo allemaal kan vertellen"

Jongere: "huhuuh"

Jaleesa: "Ja!"

Renske: "Ja"

Jaleesa: "Heb je goed contact met je mentor?"

Jongere: "Jajajaa"

Jaleesa: "Oke"

Renske: "Was dit uuh deze meneer jouw mentor?"

Jongere: "Nee, dit is de teamleider"

Renske: "Oh dat was de teamleider"

Jaleesa: "Oh oke!"

Renske: "Want hoe is het contact met jou en je mentor?"

Jongere: "Ja met mij en mijn mentor goed uuh"

Renske: "Ja? Wat vind je fijn aan jouw mentor?"

Jongere: "Ja, Ja, hij houdt zich aan z'n afspraken."

Renske: "En dat is heel belangrijk?"

Jongere: "Ja dat is belangrijk."

Renske: "Ja, oke. En wat vind je.. uuh.. wat vind je fijn hier aan de groep?"

Jongere: "Uuh ja, ik weet niet uuh ik ben sowieso liever thuis als hier"

Renske: "Ja dat snap ik.."

Jaleesa: "Dus eigenlijk wil je hier niet zijn?"

Jongere: "Nee maar als ik hier toch moet zijn dan kan ik liever uuh op een goede manier weggaan"

Jaleesa: "Ja, mis je iets.."

Renske: "Dus je bent wel gemotiveerd.. oh uuh sorry [richting Jaleesa] .. uuh je best te doen ook?"

Jongere: "Jajajaja"

Renske: "Ook al wil je hier niet zijn."

Jongere: "Nee nee ik ben wel.."

Renske: "Wel moeilijk"

Jaleesa: "Dus je houdt je gewoon aan de afspraken, je houdt je gewoon aan de regels hier en

doet gewoon je ding (Jongere: "jaja") tot dat je 18 bent en dan.."

Jongere: "Ja.."

Jaleesa: "Ja"

Jongere: "Of je probeert soms ook de regels te vermijden.."

Renske: "En hoe doe je dat dan?"

Jongere: "Jaa, uuh, ja gewoon uuh er zijn jongens die dingen doen en die vertellen het dan aan de rest en zo komt altijd alles boven tafel. (Renske: "Ja") Je kan altijd over de regels vermijden en hier kan dat ook en het gaat erom hoe je ermee om gaat."

Renske: "Uiteindelijk komt dus wel alles boven tafel wat je.."

Jongere: "Neenee dat niet.."

Renske: "Oh dat niet?"

Jongere: "Nee ik heb hier wel dingen gedaan die nog niemand weet"

Renske: "Oke, dus je kan wel.. je kan wel je geheimen houden hier.."

Jongere: "Jaajajaja"

Renske: "Oke haha"

Jaleesa: "Mis je ook iets van de groep of van.. van de begeleiding of vind je het wel prima zo?"

Jongere: "Ja voor mij.. uh misschien als jullie twee jaar geleden kwamen om mij te vragen, dan had ik misschien anders antwoord."

Jaleesa: "Ja"

Jaleea: "Had, miste toen iets? Van de begeleiding of kan je nou dat niet meer zeggen?"

Jongere: "Uhh.. uhh..."

Renske: "Is ook wel lang geleden.."

Jongere: "Ja.."

Renske: "Is ook moeilijk om terug te halen lijkt mij. Ja, en nu? En zou je nu hier, zoals het nu hier is, zou je hier iets willen veranderen?"

Jongere: "Ja jawel, school. Die.."

Renske: "School?"

Jongere: "Ja school hier zo is niet zo goed en uuh ja, de ook door de directeur van school en die houdt zich nooit aan afspraken zeg maar."

Renske: "Nee?"

Jongere: "Nee echt niet."

Renske: "En aan wat voor afspraken houdt 'ie zich dan niet?"

Jongere: "Uh als hij tegen mij zegt uh dat ik vrijdag stage voor jou regel en hij zegt dat .. hij heeft tegen alle 20 leerlingen gezegd en vrijdag komen al 20 leerlingen bij hem klagen, van waarom heb je niks geregeld en hij.. steeds krijgen andere de schuld. (Renske: "Hmhm") En de groepsleiders hier die weten dat ook dat uuh dat school niet goed bezig . (Renske: "Nee..") Maarja er wordt niks aan gedaan."

Jaleesa: "Oh oke.."

Renske: "Dus maar hier hoeft er, wil je in principe eigenlijk niks veranderen (Jongere: "Ja..") maar de school vind je wel uuh, dat is wel iets wat nog veranderd mag worden."

Jongere: "Ja.."

Renske: "Want het is ook vervelend als mensen afspraken niet nakomen."

Jongere: "Nee inderdaad.."

Renske: "Dat moeten jullie ook toch?"

Jongere: "Ja!"

Renske: "Ja, dat snap ik."

Renske: "Heb jij nog dingen die uuh.."

Jaleesa: "Nee volgens mij niet uuh.. Je bent heel duidelijk in en je kan goed zeggen wat je vindt [gelach] en ja.. Ik denk eigenlijk dat wij uuh.. het was ook maar een kort gesprekje maar ik denk dat wij hier wel wat aan hebben."

Renske: "Ja, nou dan zou ik hem weer uit zetten en dan uuh.."

Interview jongere 2

Er is geen toestemming gekregen om het uitgewerkte interview in het verslag op te nemen.

Interview jongere 3

Jaleesa: "Nou ik ben Jaleesa en ik uh moet samen met een klasgenoot, die is er nu niet bij, een onderzoek doen hier binnen Intermetzo vanuit school. En het blijkt dat er heel veel jongeren doorstromen, maar ook weer terug komen hier. Dus dat het ergens fout gaat. Wij zijn aan het kijken hoe dat, ja, veranderd kan worden. Of jullie misschien wat meer begeleiding nodig hebben met, als jullie door worden geplaatst. Ja kijken wat er, of er iets aan veranderd kan worden. En daarvoor hebben we onder andere F. gesproken, A., maar we willen ook vanuit jullie horen hoe het hier is en of jullie dingen missen."

X: "Oké."

Jaleesa: "Ja? Uhm, ben jij al een keer heropgenomen of is dit de eerste keer dat je hier zit?"

X: "Nee, ik ben heropgenomen ja."

Jaleesa: "Oké en hoe oud was je toen je hier voor de eerste keer kwam."

X: "Ik was toen veertien."

Jaleesa: "Veertien. En nu ben je?"

X: "Zestien."

Jaleesa: "Zestien, oké. En ben je vanuit huis gekomen de eerste keer of van een andere groep?"

X: "Nee, ik ben uh uit huis geplaatst, toen ben ik hier op de crisistraject gezet. (Jaleesa: "Hmhm.") Toen heb ik hier drie maanden gezeten en toen mocht ik hier weg."

Jaleesa: "Oké. En waar mocht je toen heen?"

X: "Toen ben ik naar Commujon in Almelo."

Jaleesa: "Dat is een open groep?"

X: "Ja dat is een open groep. Daar ging het eerste tijdje wel goed, maar toen ging ik naar een andere groep op dat terrein (Jaleesa: "Hmhm.") en ja, daar deden ze eigenlijk helemaal niks voor mij. (Jaleesa: "Oké.") Toen ben ik weggelopen vier keer."

Jaleesa: "En was dat ook een open groep, maar dan een andere?"

X: "Ja was ook een open groep, maar op hetzelfde terrein. (Jaleesa: "Ja.") En uh toen ben ik vier keer weggelopen. Ben ik drie maanden weggebleven (Jaleesa: "Oké.") en uh, toen ben ik weer hier geplaatst, op gesloten."

Jaleesa: "Oké. En hoelang zit je hier nu?"

X: "Nu zit ik hier ongeveer acht maanden of zo."

Jaleesa: "Oké. En weet je ook wanneer je weer weg mag?"

X: "Ik ga waarschijnlijk volgende maand weg, dan ga ik naar kamertraining. En ja, ook in Almelo."

Jaleesa: "Ja, oh dat is mooi dan."

X: "Ja."

Jaleesa: "En uhm, de eerste keer toen jij van hier naar Commujon ging, uhm, heb jij, hoe is

dat toen gegaan? Jij wist op een dag 'ik ga over zoveel maanden daarheen', ben jij daar toen een keer wezen kijken of heb je alleen een gesprek gehad?"

X: "Nee, ik heb helemaal geen gesprek gehad of zo. Maar, ja, ik wist helemaal niet wat het was. Maar toen ik daar kwam zei ik al gelijk 'ja, ik vind Eefde beter dan daar.'"

Jaleesa: "En waarom?"

X: "Uh, ik, ik vond het niet echt fijn daar of zo."

Jaleesa: "Hoe het eruit zag of de mensen?"

X: "Nee, ja, ze luisterde niet naar mij, ze uhm, ze deden niks voor mij. Ik vraag bijvoorbeeld 'mag ik naar buiten'? Ik krijg geen antwoord, ik krijg niks. (Jaleesa: "Oké.") Dus zo ging ik er maar vandoor. (Jaleesa: "Ja.") Maar ik dacht bij mezelf 'ja ik moet maar volhouden, ik ga naar kamertraining'."

Jaleesa: "Maar op de eerste groep daar ging het wel goed toch?"

X: "Ja, ook nog wel maar.."

Jaleesa: "Maar ook zat je dan.. hier vond je het beter dan?"

X: "Ja, ik vond het hier toen nog beter."

Jaleesa: "Maar je hebt, je hebt wel een intakegesprek gehad denk ik of niet? Een allereerste gesprek?"

X: "Ja toen ik daar pas, al zat."

Jaleesa: "Oké en is er toen iemand van hier mee geweest met jou daarheen of?"

X: "Ja iemand heeft mij wel weggebracht (Jaleesa: "Hmhm.") maar uh, ja die had toen ook naar een kwartier ook afscheid genomen. Toen is hij weer weggegaan."

Jaleesa: "Hoe vond jij dat?"

X: "Ja aan de ene kant best wel klote, want ik kon, ja ik kon met de mensen hier, kon ik beter overweg dan daar."

Jaleesa: "Ja en dan zijn ze in een keer weg."

X: "Ja."

Jaleesa: "Ja en heb je daarna nog een keer contact met ze gehad?"

X: "Ja, ik ben hier nog een paar keer op bezoek geweest."

Jaleesa: "Oh wat leuk"

X: "Ja."

Jaleesa: "Dat is een goed teken. En uhm, toen zat je daar dus eenmaal en toen ben je doorgedaan naar een andere groep, waar het fout ging. En toen ben je weer teruggeplaatst. Hoe vind je het om nu weer hier te zijn dan?"

X: "Uhm, ja, nu vind ik het klein beetje veranderd. Maar eigenlijk ik vind het nog wel steeds beter, want als ik vraag iets aan mijn mentor, hij praat gelijk met mij. Als er iets is, hij praat gelijk. Als ik wat nodig heb, hij regelt het. (Jaleesa: "Ja.") Dus ja ik vind het hier niet echt veel veranderd. Misschien kleine puntjes. Maar dat was toen op de Taurus, maar dat is nu gesloten. Dat was eerst crisistraject. (Jaleesa: "Oké.") Dus dat is wel een klein beetje veranderd, maar ook niet echt veel."

Jaleesa: "Ja, oké. Dus je vind het wel belangrijk dat je goed met je groepsleiding en je mentor kan opschieten?"

X: "Ja."

Jaleesa: "Oké en uhm kan je hier een beetje werken aan je doelen?"

X: "Uhm, jawel. Maar ik, ik heb zelf niet echt doelen of zo, want bij mij was het gewoon.. Ja ik ben een beetje verslaafd geweest aan drugs, dus daarvoor ben ik hier voor veiligheid geplaatst. (Jaleesa: "Hmhm."). En ja, uh, ja ik heb een beetje problemen met wiet en eigenlijk is mijn leerdoel gewoon van de wiet af te blijven. (Jaleesa: "Ja.") Maar dat gaat hier redelijk goed eigenlijk."

Jaleesa: "Oké en als je straks door gaat naar de kamertraining, denk je dat het dan ook nog goed gaat of heb je daar in nog iets nodig van je oude groep dan hier?"

X: "Hm, ik denk, ik denk dat het wel goed kan blijf gaan, maar ik denk wel dat ik weet ga gebruiken, maar dan met mate zeg maar. En ja, niet de hele dag door, want dat was eigenlijk toen.. (Jaleesa: "toen wel.") Ja ook op die groep daar Commujon, daar blowde ik gewoon op kamer en in de achtertuin."

Jaleesa: "Ja en hier kan dat niet."

X: "Nee haha, ja daarom."

Jaleesa: En uhm, uh wat denk jij dat het grootste verschil is tussen hier en een kamer training?"

X: Uhm, ja op kamertraining moet ik alles voor mezelf doen. Ik moet werk gaan zoeken, ik moet gewoon weer naar school. (Jaleesa: "Hmhm.") Uh, ik moet eten zelf koken en kopen. En ja, eigenlijk het is een beetje op mezelf wonen. (Jaleesa: "Ja.") Dus, ik zou dat wel prettig vinden, dan heb ik geen gezeur van anderen om me heen. (Jaleesa: "Ja, dat wel.") Daarom."

Jaleesa: "Maar wordt je daar nu al op voorbereid? Want het is natuurlijk een groot verschil. Nu ben je hier en straks moet je alles zelf doen. (X: "Hmhm.") Wordt er al met jou geoefend? Heb je al gesprekken daarover?"

Jaleesa: "Nee dat nog niet, want ze wisten nog niet precies zeker wanneer ik ging. Maar als ze dat weten dan krijg ik bijvoorbeeld uh het geld wat ik van hun krijg zeg maar die kamertraining om per dag van te leven, krijg ik dan ook van hier om eten van te kopen en dan zelf te koken. Want ja meer is er niet echt, want wassen kan ik, strijken kan ik. Eigenlijk schoonmaken, alles."

Jaleesa: "En met uhm verlof? Krijg je meer verlof om alvast te wennen aan dat je straks meer vrijheden hebt?"

X: "Ja ik heb nu wel meer vrijheden, maar verlof ga ik nooit eigenlijk. Uhm, maar ik mag wel bijvoorbeeld op bezoek naar mijn vader. Maar die woont in Duitsland, (Jaleesa: "Ooh.") dus dan spreek ik af met hem in Hengelo, want daar kom ik vandaag. (Jaleesa: "Ja.") Uhm, dan gaan ze kijken of het daar goed gaat zeg maar."

Jaleesa: "Ja en of je daaraan houdt, je op tijd terug komt."

X: "Ja en als ik niet gebruik en zo."

Jaleesa: "Ja precies. Oké. Uhm, even kijken hoor. Oh ja, heb je ook een trajectregisseur?"

X: "Hm, dat is een goede vraag. Ik zou niet weten wie dat zou moeten zijn. Ik denk S?"

Jaleesa: "Ja dat kan."

X: "Ja ik weet niet precies."

Jaleesa: "Er is wel een S. Maar dat is dan waarschijnlijk jouw trajectregisseur of weet je het eigenlijk niet?"

X: "Nee, ik weet niet precies wat het allemaal inhoudt. Ik heb wel een paar mensen die dit en dat doen, maar de een is behandelcoördinator, de ander is trajectregisseur."

Jaleesa: "Maar er is wel een trajectregisseur die S. heet."

X: "Het kan best zijn dat zij dat is maar dat weet ik niet zeker. Ik heb haar zelf ook nog nooit ontmoet."

Jaleesa: "Oké. Dus je hebt geen gesprekken met haar?"

X: "Nee, want ik heb haar sinds kort gekregen. (Jaleesa: "Hmhm.") En die, bij mijn eerst volgende gesprek is die er pas."

Jaleesa: "Oké, ja. Oké. Uhm, wat vind je daarvan?"

X: "Ja, ik zou niet weten wat het inhoudt dus ik zou ook niet weten wat ik ervan moet vinden."

Jaleesa: "Nee, oké. Als jij straks overgaat, wanneer dat dan ook is, wat zou je fijn vinden van jouw mentor dat hij doet? Want de eerste keer had hij je gebracht en dat was het. (X: "Hmhm.") Wat zou je fijn vinden? Als jij mag zeggen 'nou dit wil ik dat hij doet voor mij', of dat hij mee gaat of je gaat samen een keer kijken. Wat zou je dan van hem fijn vinden?"

X: "Uhm, ja sowieso ik mocht daar wel sowieso gaan kijken binnenkort (Jaleesa: "Hmhm.") want uhm, want nu mijn mentor regelt echt veel voor mij. (Jaleesa: "Ja.") Want hij heeft ook geregeld, ik kan nu eigenlijk gaan en staan waar ik wil, want ik mag naar de stad, ik mag naar overal mag ik naar toe. Maar ik heb eigenlijk niet echt veel meer nodig of zo, want ja ik vind het fijn, ik ben al blij genoeg als ik hier weg ben. Dan ben ik eindelijk op mezelf."

Jaleesa: "Maar zou je het niet fijn vinden als hij dan nog contact met jou opneemt als je daar zit?"

X: "Ja ik denk sowieso wel dat ik sowieso wel contact opneem. En ja, ik denk dat het wel soms.. want we komen uit dezelfde woonplaats dus uh.."

Jaleesa: "Oh, dan kom je hem misschien nog wel een keer tegen."

X: "Ja daarom."

Jaleesa: "Vind je het wel fijn als hij jouw wegbrengt en nog een gesprek met jouw en je nieuwe mentor daar heeft?"

X: "Jawel, dat zou ik wel fijn vinden. Maar ik denk sowieso dat hij mij wegbrengt, want ik kan niet met al mijn spullen op de trein."

Jaleesa: "Oh, heb je zoveel spullen?"

X: "Ja, mwauh redelijk veel wel."

Jaleesa: "Maar het is wel fijn dat als je een goede band met hem hebt dat hij je wegbrengt natuurlijk."

X: "Hmhm, dat klopt ook."

Jaleesa: "Oké. Volgens mij heb ik al mijn vragen gesteld. Heb jij nog dingen die je wilt zeggen hierover?"

X: "Ik heb niet echt vragen of zo."

Jaleesa: "Nee? Vond je het moeilijke vragen haha?"

X: "Haha, nee totaal niet eigenlijk."

Jaleesa: "Oké. Nou dat was het. Heel erg bedankt."

X: "Nou, geen dank."

Interview jongere 4

Jaleesa: "Nou ik ben Jaleesa. Ik ben uhm bezig met een onderzoek hier met een klasgenoot, maar die is er nu niet. En wij zijn bezig naar uh, te kijken hoe het hier gaat en we hebben gemerkt dat er veel heropnames zijn. Dus jongeren die stromen door naar een open groep of naar een kamertraining of naar huis en heel veel gaat dat mis en komen ze weer terug. (Y: "Hm.") En we willen kijken hoe dat verminderd kan worden, dus dat het daar ook goed kan gaan. En we willen eigenlijk uhm, vragen stellen om te kijken wat jouw mentor daarin kan betekenen voor jou, wat jij fijn vindt hier, en als jij straks zou doorstromen wat jij daar fijn in vind. (Y: "Hm."). Daar wil ik eigenlijk wat vragen over stellen."

Y: "Oké."

Jaleesa: "Uhm, hoe oud ben je?"

Y: "Ik ben zestien."

Jaleesa: "En hoe lang zit je nou hier?"

Y: "Uh, twee en halve week."

Jaleesa: "Twee en.. oh nog kort."

Y: "Ja."

Jaleesa: "Ben je vanuit huis gekomen of vanuit een andere groep?"

Y: "Nee, vanuit, vanuit uh Hunnerberg."

Jaleesa: "Oké en uhm, ben je al eens eerder hier geweest?"

Y: "Nee."

Jaleesa: "Ben je dan vanuit huis naar de Hunnerberg en toen hier gekomen?"

Y: "Nee, van uh, van een groep, Hunnerberg en toen hier naar toe."

Jaleesa: "Oké. En hoe vond je dat om hier heen te gaan?"

Y: "Ja, ik weet niet. Ik vond uh, ja, ik vond er niet echt iets van. Het was gewoon een groep, meer was het niet."

Jaleesa: "Maar wil je hier zijn of?"

Y: "Uh ja ik wil hier niet zijn, (Jaleesa: "Nee.") maar ja ik moet hier zijn dus daarom blijf ik hier."

Jaleesa: "Ja. Weet je hoelang je hier moet zijn?"

Y: "Uh, uiterlijk tot augustus."

Jaleesa: "Oké, half jaartje ongeveer."

Y: "Ja."

Jaleesa: "Ja, oké. En uhm even kijken. Je hebt een mentor hier. Heb je een goede band met je mentor?"

Y: "Ja."

Jaleesa: "Ja? En wat vind je fijn wat hij doet? Heb je gesprekken met hem?"

Y: "Ja zeker dat ook, maar als ik iets aan hem vraag dan gaat hij dat ook voor mij regelen. Uhm, drie keer in de week gewoon gesprek samen om te kijken wat we nog kunnen doen, wat ik nodig heb en zo."

Jaleesa: "Ja."

Y: "Dus ja, dat is wel een goede mentor."

Jaleesa: "En dan werk je aan je doelen?"

Y: "Ja ik heb nog niet echt doelen of zo."

Jaleesa: "Die moet, die krijg, die moet je nog opstellen met hem of?"

Y: "Ja."

Jaleesa: "Oké en andere groepsleiding, kan je daar ook goed mee?"

Y: "Ja kan ook wel mee op schieten."

Jaleesa: "En de jongeren hier op de groep?"

Y: "Ook wel."

Jaleesa: "Ja?"

Y: "Ja."

Jaleesa: "Oké. Heb je ook een trajectregisseur?"

Y: "Ja."

Jaleesa: "en heb je daar ook gesprekken mee?"

Y: "Ik had met haar eergister volgens mij gesprek nog."

Jaleesa: "Eerste gesprek nog?"

Y: "Eerste gesprek ja."

Jaleesa: "Oké. Hoe vind je dat je en een trajectregisseur hebt en een mentor?"

Y: "Nou ik vind, ik vind geen probleem."

Jaleesa: "Maakt je niet uit?"

Y: "Nee."

Jaleesa: "Oké. Uhm dus je zit hier nog twee en halve week en over een paar maanden mag je weg. (Y: "Ja."). Weet je al waar je heen gaat?"

Y: "Ik ga naar de Hoenderloo groep."

Jaleesa: "Oké. Een open groep denk ik of niet?"

Y: "Ja."

Jaleesa: "En als jij dan daar heen gaat, wat zou jij fijn vinden van jouw mentor, hoe hij jou daarop voorbereid? Dus dat je daar bijvoorbeeld een keer gaat kijken.."

Y: "Dat hadden we al afgesproken. We hadden afgesproken dat we daar een keer gaan kijken. Uh, zo van informatie dag of zo."

Jaleesa: "Oké. En zou je nog meer dingen willen daarin?"

Y: "Nee."

Jaleesa: "En als je daar dan eenmaal bent, zou je dan nog contact willen hebben met je oude mentor die dan hier nog zit?"

Y: "Weet ik niet."

Jaleesa: "Heb je nog niet over nagedacht?"

Y: "Nee."

Jaleesa: "Nee, oké. Ik ga even kijken hoor, wat ik.. Heb je nu ook al verlof of vrijheden?"

Y: "Uhm ik zat twee weken in zicht, ik ben nu een paar dagen niet meer in zicht dus uh ik moet nu wachten, eerste dag verlof met mijn mentor en daarna alleen. Maar ja dat is ook pas over twee en halve week."

Jaleesa: "Ja, dus dat moet je opbouwen dan."

Y: "Ja."

Jaleesa: "En wat mag je dan doen als je verlof hebt? Dan mag je gewoon buiten het terrein?"

Y: "Ja als ik verlof heb dan mag ik een dagje gewoon naar huis (Jaleesa: "Hmhm.") en als het goed gaat die dagen dan mag ik die weekend erop zeg maar, het hele weekend naar

huis.”

Jaleesa: “Oké. Ja. (Y: “Ja.”) En als dat weer goed gaat dan mag je vaker een weekend naar huis?”

Y: “Ja dan mag ik misschien in de vakantie een weekje naar huis of zo.”

Jaleesa: “Ja oké. Goed. Uhm.. mis jij hier iets van uhm, van je mentor, van je groepsleiding?”

Y: “Nee.”

Jaleesa: “Vind je het wel gewoon prima hier?”

Y: “Ja.”

Jaleesa: : Ja, je wilt hier liever niet zijn maar..”

Y: “Ja.”

Jaleesa: “Ja, oké. Ja ik denk dat ik uh, dat dat het was, dat dat mijn vragen waren.”

Y: “Oké.”

Jaleesa: “Vond je het moeilijke vragen?”

Y: “Nee.”

Jaleesa: “Nou het was een kort gesprek, maar wel duidelijk. Heel erg bedankt.”

Interview jongere 5

Jaleesa: “Nou ik ben Jaleesa en samen met een klasgenoot, die is er nu helaas niet bij, zijn wij bezig met een onderzoek hier binnen Internetzo. En het blijkt dat er heel vaak heropnames zijn. Dus een jongere die stroomt door naar een open groep, daar gaat het mis en dan komt hij weer terug. En we willen kijken hoe we dat kunnen ja, veranderen, verminderen, wat daar voor nodig is vanuit de mentor. En daarvoor vinden wij het ook belangrijk om ook naar jullie te luisteren, hoe jij het hier vind en.. ja je zei net al dat je al een keer bent heropgenomen, dus daar wil ik wat over weten, hoe dat is gegaan en wat je hier fijn vind en niet. Ja?”

Q: “Ja.”

Jaleesa: “Uhm, mag ik vragen hoe oud je bent?”

Q: “Ik ben vijftien.”

Jaleesa: “Vijftien, oké. En de eerste keer toen jij hier opgenomen bent, hoe oud was je toen?”

Q: “Ja in deze groep (Jaleesa: “Ja?..”)of bedoel je jeugdzorg? Gewoon uh..”

Jaleesa: “Begin maar bij het begin, bij jeugdzorg.”

Q: “Ja dat was toen ik acht was of zo, maar dat ging op een heel lullige manier. (Jaleesa: “Oké.”) Toen had ze me wijsgemaakt dat het gewoon een leuke zomerkamp was of iets, dus ik had er helemaal zin in toch. En ik kom daar op zo’n uh crisisgroep aan, dus ik denk ‘huh het ziet er raar uit.’ Maar goed. En uh, ja mijn ma gaat weg zo en ik krijg opeens een hele regellijst en ik denk ‘what the fuck is dit joh?’ En opeens uh, dus ik wou weg toch, want op een zomerkamp mag je ook weggaan. (Jaleesa: “Ja.”) Maar ze zeggen ‘nee dat gaat niet’ en uh ja. Dus toen had ik al een beetje door van uh ‘shit...’

Jaleesa: “Dit is geen zomerkamp..”

Q: “Nee, dus dat was uh ja lullig.”

Jaleesa: “Ja. En vanuit daar ben je..”

Q: “Naar een andere open groep. (Jaleesa: “Ja.”) En uh ja daarna ben ik dus naar gewoon dagbehandeling gegaan. Toen uh, en dat tot mijn begin elfde.”

Jaleesa: “Oké want op die open groep ging het beter (Q: “Ja.”) dus toen kon je weer een stapje terug.”

Q: “Ja. Jahaa. Maar uiteindelijk, dus ik ging thuis wonen (Jaleesa: “Hmhm.”) of ja soort van, want ik had natuurlijk allemaal dagbestedingen en shit, maar daar, ik had weer een dagbehandeling.. (Jaleesa: “Ja, maar je sliep wel gewoon thuis zeg maar?”) .. daarna nog.

Alleen daar ging het uiteindelijk ook helemaal mis en uh ja, toen ben ik dus uhm naar een soort van, toen was ik twaalf, toen ik daar bij de laatste dagbehandeling, en daar ben ik weggestuurd uiteindelijk soort van, ik had het daar behoorlijk verkloot (Jaleesa: "Oké.") Dus uh het ging alweer fout. Toen uh ja ik was natuurlijk ook heel veel, ja ik was toen had ik dat echt met Redbull, daar was ik helemaal gek van. Ik moest echt veel van dat uh zuipen (Jaleesa: "Hmhm.") Ja mijn moeder weet ook niet alles natuurlijk. Ik dronk echt veel daarvan. Ja sowieso moest er uh een kratje in of zo, ja tree eigenlijk, zo'n kratje. (Jaleesa: "Ja. Dat is veel.") Ja maar goed ik ging dus eigenlijk naar een kliniek. Eerste instantie vanwege gedragsproblemen, maar ja, ja, verslavingsgevoelig was ik al wel. En ik was wel sinds kleins af aan al geïnteresseerd in drugs en uh drank en alles (Jaleesa: "Hmhm.") maar dat had ik toen nog niet zoveel mee te maken eigenlijk."

Jaleesa: "Nee, dus het begon echt met die redbull?"

Q: "Ja ik was natuurlijk wel uh, ik had, ik had natuurlijk wel eens gedronken en zo maar dat hoort toch op je twaalfde, dacht ik zo. Ja, dan moet je wel eens een keer uh, wel eens een keer dronken zijn geweest. Tuurlijk ben je dan al na een halve fles wodka dronken, want je kan niet veel aan maar ja. (Jaleesa: "Ja.") Maar toen zat ik dus in die kliniek, was een project in de Ardenne voor uh acht weken. (Jaleesa: "Hmhm.") Ja en uh ik heb het dus afgemaakt daar. Ik uh.."

Jaleesa: "En acht weken geen Redbull gedronken?"

Q: "Nee. Ja je hebt daar ook geen cola en shit."

Jaleesa: "Nou dat is knap dan, dat je dat hebt volgehouden (Q: "Ja.") en hebt afgemaakt."

Q: "Ja is het ook maar, uiteindelijk na acht weken ging ik weer naar huis (Jaleesa: "Hmhm.") en uhm ja toen ging ik dus weer een jaar thuis wonen, maar ja toen uh ging het weer helemaal mis en shit. Toen uh ja toen ging ik, ik dronk ook meer die zomervakantie dan normaal (Jaleesa: "Ja.") En uh ja, ik weet niet of mijn moeder het al een beetje wist of zo, dat weet ik nog steeds niet eigenlijk. Maar uh uiteindelijk uh ja, eind zomervakantie werd ik weer uit huis geplaatst naar een open groep."

Jaleesa: "En hoe oud was je toen?"

Q: "Toen was ik dertien."

Jaleesa: "Dertien. En ging je naar een open groep?"

Q: "Ja. Ik was bijna veertien dus. En ja daar heb ik tot eind veertien gezeten en daar, en uiteindelijk daar is het ook helemaal mis gegaan. (Jaleesa: "Hmhm."). Dus daar uh ja, vooral daar ik liep veel weg om dan uiteindelijk, het is heel goed gegaan eerst. Weet je wel, ze zaten echt te denken aan uh gezinshuis en zo (Jaleesa: "Ja, ja.") maar uiteindelijk op de een of andere manier toen uh, rookte ik mijn eerste paar jointjes en ik dacht zo 'wauw is wel geweldig', dus uh ja. Dan ga je automatisch vet veel weglopen er voor, wat moet je anders doen? Stiekem in de achtertuin, kan niet. (Jaleesa: "Nee.") Ja en drank dat was al bijna normaalste zaak ter wereld, ja dus dat ging echt uh.. dus die zomervakantie ben ik behoorlijk de stront in gezakt van nou dat gezinshuis weg. Dat kon niet meer. Ja en ik uh.. ik bleef toen een paar dagen weg en shit, maar echt.. ik uh.. die zomervakantie echt zo wat elke dag ging er wel drank in (Jaleesa: "Hmhm.)."

Jaleesa: "Maar waarom ging dat gezinshuis niet meer?"

Q: "Ja omdat ik teveel wegliep."

Jaleesa: "Oké. Dus toen hebben ze gezegd 'dat wordt hem niet meer.'"

Q: "Ja, dat had ik zelf verpest. (Jaleesa: "Ja.") Uhm na de zomervakantie, uh twee weken daarna of zo, ik was gevonden in Apeldoorn, omdat ik uhm, ik was een paar dagen weggebleven en zo bij het bureau vanwege stelen. Was ik dus gepakt en uh zat ik bij het bureau en daar kwam groepsleiding mij ophalen na het verhoor. Ik dacht zo 'nou ja, ik ga in ieder geval terug naar Hoenderloo.' Maar die groepsleiding die kwam zo en die zegt zo 'Je gaat voor twee weken naar Harreveld, gesloten' (Jaleesa: "Oké.)."

Jaleesa: "Dat bestaat nou niet meer toch of nog wel?"

Q: "Het is nou gesloten, maar vroeger was het een Jeugdgevangenis, maar dat is alweer jaren geleden."

Jaleesa: "Oh.. Ja."

Q: "Dus ik dacht zo 'oh shit, twee weken alleen voor correctie kijken of je dat wil'. Weet je

wel, om af te leren of zo. Maar het bleek toch niet naar gesloten te zijn, maar naar Omega, dus dat is een open groep daar (Jaleesa: "Oké.") voor time-out. Maar daar zat ik dus twee weken en uh ja, vanuit daar ben ik dus naar uh weer terug naar de kliniek gegaan (Jaleesa: "Hmhm.") en uh ja, daar, dat was toen uiteindelijk, dat was wel dezelfde kliniek maar het was veranderd. Ander pand en ander gebouw en het was wel in de Ardennen nog maar.. tien weken, heb ik ook afgemaakt. En uhm.."

Jaleesa: "Oké, en dat was weer om van de drugs en uhm alcohol af te komen?"

Q: "Ja, ja. Dat was dus uh, ja het ging weer verder eigenlijk dus. (Jaleesa: "Ja.") Ja, dus, toen uhm ja heb ik afgemaakt en toen ben ik terug naar huis en toen ging ik weer thuis wonen. En ik echt allerlei beloftes gemaakt en shit, ik zei zo uh 'ja ik weet zeker dat ik niet meer bij jeugdzorg kom en alles', ik had altijd al een hekel aan ze. (Jaleesa: "Ja.") Ja, en nou uh, na zes weken thuis wonen, drie januari dit jaar, ben ik er weer uit gekickt en uh, toen was het niet vanwege gebruiken of uh.."

Jaleesa: "Nee, maar andere dingen."

Q: "Ja gewoon gedrag, ik was dan weer niet te hanteren en zo. (Jaleesa: "Ja, ja.") Dus toen ben ik naar, terug naar Omega gegaan. Nah eigenlijk eerst naar de Glint, naar een crisisgroep (Jaleesa: "Hmhm.") en uh die week, dus ik ging op uh op een zondag dus daar na.. Ik ging vrijdag weg, crisisgroep, dus zondag ging ik naar het gezinshuis gewoon vier weken om te kijken naar een andere groep of thuis wonen. (Jaleesa: "Ja.") Maar ik werd daar op een woensdag alweer weggestuurd, omdat ik uh die woensdag werd ik alweer weggestuurd, alleen vanwege discussie en dat ik hun 'dictator' en 'koningin' had genoemd, gewoon als bijdehand iets. Maar dat was het. (Jaleesa: "Ja.") En hun zeiden 'ja je bent een grens overgegaan.' En uh ja, what the fuck. Dus toen ben ik uh, moest ik weer even een time out nemen in uh Maasbergen, van woensdag tot vrijdag zeg maar. Was gewoon om te kijken voor een andere plek."

Jaleesa: "Want Maasbergen is dat daar een crisis of?"

Q: "Nee, dat was gewoon een open groep, maar daar hebben ze.. daar bleef ik dus even tot vrijdag zeg maar. (Jaleesa: "Ja.") En die vrijdag ging ik terug naar Omega. En daar zou ik dus gewoon zitten, gewoon op de groep, (Jaleesa: "Ja."), open groep was dat gewoon. (Jaleesa: "Hmhm."). Maar naar twee weken werd ik daar weer weggestuurd, omdat ik het alleen maar over 'bommen' had en zo, gewoon 'bommen plaatsen'. Ik was nogal echt haatdragend, ben ik altijd al geweest."

Jaleesa: "Naar groepsleiding toe of naar jongeren?"

Q: "Ja ook. Naar groepsleiding, maar ook gewoon naar heel veel andere dingen. (Jaleesa: "Ja.") En uh ja, het is echt heel apart is dat. Ik weet ook dat het niet normaal is, maar het is uh, ja apart iets van mij ja. Een keer dan gaat het over uh weet ik veel, dan heb ik het heel veel over Noord-Korea, omdat toevallig een Noord-Korea die ik uh, waar ik een schijthekel aan heb joh, dan haat ik opeens heel Noord-Korea. En dan kan de dictator de tering krijgen en alles. (Jaleesa: "Oké, ja."). Nou ja dat is heel apart, dat is gewoon echt uh, ja, omdat ik te haatdragend ben. Maar uiteindelijk, ze dachten dat ik psychotisch was of zo. Dus toen ging ik naar uhm psychiatrische afdeling, maar wel gesloten dus. (Jaleesa: "Hmhm.") Naar Harreveld."

Jaleesa: "Oké, dus dat was je eerst gesloten (Q: "Hmhm."), ja."

Q: "Ja, dus uh ik dacht al van uh 'shit dat is niet goed'. Ze lieten het mij diezelfde dag ook pas horen, ze waren, wouden het al eerder regelen. (Jaleesa: "Ja."). Dus ik dacht 'shit, wat is dit dan joh'. (Jaleesa: "Ja.") Maar ik dacht zo, ik moet rustig blijven, laat ik maar gewoon mee werken. Als ik het op een sprinten zet en gevonden wordt.. ik weet niet hoe dat gaat daar. Ja ik weet niet hoe dat gaat op zo'n gesloten groep, dus laat ik maar gewoon meewerken en rustig blijven, dan kan het alleen maar beter gaan, dan als, stel dat ik helemaal door het lint ga.. (Jaleesa: "Ja.") Ik hoor wel eens verhalen van 'op een gesloten groep mogen ze je dan gewoon in een isoleercel gooien' en zo. Ik heb daar tot nu toe nooit in mijn leven gezeten."

Jaleesa: "Oké. Maar dat komt misschien omdat je dat tegen jezelf hebt gezegd. (Q: "Ja, ja, ik dacht echt van uh..") Maar dat is knap."

Q: "Ja ik hield, ik bleef ook echt op mijn hoede ook uit wantrouwen, want wie weet hielden

ze zich niet aan de afspraken en shit en.. (Jaleesa: "Want is dat vaak gebeurd dat mensen zich niet aan hun afspraken hielden?") Nou niet perse bij mij dan denk ik, maar bijvoorbeeld uhm, ja bij andere jongeren en dan zie je dat ook wel eens."

Jaleesa: "Ja, heb je dus wel eens van gehoord."

Q: "Een klachtenformulier helpt dan niet. Dat, dat heeft geen zin. Daar lullen ze zich onderuit om hun baan te houden, dus. (Jaleesa: "Ja."). Ja, maar uh, zou ik ook doen trouwens als ik groepsleiding was, maar toch, het is wel lullig ja."

Jaleesa: "Ja. Dus toen werd je daar op die groep, ben je, heb je meegewerkt om daar heen te gaan. (Q: "Ja."). Toen ben je daar heen gegaan.."

Q: "Ja en normaal moest iedereen eigenlijk die daar binnenkwam in de afzondering beginnen (Jaleesa: "Hmhm.") gewoon uh, maar omdat ik zo rustig bleef en meewerkte mocht ik gewoon in een normale kamer. (Jaleesa: "Ja.") De normale kamer was wel, zag wel, gewoon met zo'n celdeur en zo, en een intercom, (Jaleesa: "Ja.") maar ik had wel een TV op de kamer. Ja op slot sowieso. (Jaleesa: "Ja.") Maar TV op kamer was standaard dan op de normale kamers, want ja je zit drie kwart van de dag op kamer. En het ziet er ook echt, het ziet er nog steeds uit als een jeugdgevangenis. Uh, alleen bij de parkeerplaats gewoon zijn de hekken iets korter gemaakt, maar die hekken joh, zijn zo hoog. Nou bijna hoger dan dit gebouw zeg maar hier."

Jaleesa: "Ja, wat vond je daarvan, want, want het lijkt alsof je in een jeugdgevangenis zit maar je zit niet in een jeugdgevangenis?"

Q: "Ja, nee is ook zo. Dus de eerste dag, echt ik zat om mij heen te kijken, want mijn raam ook op mijn kamer, zo groot raam, zo dik geblindeerd glas en dan alsnog tralies ervoor weet je. Ik trok me er niets van aan weet je, want dat, ja. Dat is gewoon een paar staven metaal om het af te schrikken of weet ik veel. Om je te laten schrikken. (Jaleesa: "Ja.") Ik dacht nou ja het zal wel. Maar ook die deur die op slot gaat weet je wel. Elke deur kon en ging op slot (Jaleesa: "Ja.") maar daar wen je uiteindelijk wel aan. Weet je, ook je eigen deur, weet je wat het is. Vaak nieuwe jongens, dat kan ik me wel voorstellen, die voor de eerste keer gesloten komen, die denken van 'huh die deur kan niet open' en ze weten dat die niet open kan, maar ze proberen het toch open te doen. Weet je wel. (Jaleesa: "Ja.") Maar daar wordt je juist gek van. Ik als ik voor mezelf praat, ik zou daar juist gek van worden."

Jaleesa: "Want dan wil je hem open krijgen."

Q: "Ja en dan ga ik er tegen aan trappen, terwijl dat helemaal niet kan want die deuren zijn stevig. Dus ik dacht gewoon 'ik blijf gewoon van die deur af', ik kijk er zo min mogelijk naar op mijn eerste dag. Want nou stel dat je er tegenaan gaat trappen, dat is geluidsoverlast en uh dan gaan ze zeggen dat je gekke dingen doet en dan wordt je in de iso gegooid (Jaleesa: "Ja.") met een scheurpakje aan. En uh ja daar heb je niks joh. Ja alleen een toilet en een matras."

Jaleesa: "Ja, ik heb het weleens gezien. Dan kan je beter op een kamer zitten."

Q: "En een camera die op je kop gemikt wordt. Ja, dat heb je, in een normale kamer heb je gewoon. Maar uh ja, het was ook echt zo rustig mogelijk blijven. Ik heb daar uiteindelijk drie en halve maand gezeten. (Jaleesa: "Oké.") En drie en halve maand, ook geen verlof was daar snap je? (Jaleesa: "Oh oké."). Verlof was daar ook niet."

Jaleesa: "Je mocht ook niet een uurtje naar buiten?"

Q: "De laatste paar weken mocht ik wel een uurtje buiten het terrein. Maar ik heb daar echt uh, ja ik heb in totaal misschien vier uurtjes in drie maanden ben ik buiten het terrein geweest."

Jaleesa: "Ja dat is weinig."

Q: "Best wel, maar ik wen er uiteindelijk ook wel aan. Ik verlangde wel steeds meer naar buiten gaan, maar ik maakte me niet zo gek. Ik moest me niet zo, ik hield bij mezelf echt van 'maak je niet gek'."

Jaleesa: "Maar dat is knap dat je dat tegen jezelf kan zeggen."

Q: "Ja maar weet je wat het is, je kan, daar kun je, als ik voor mezelf praat, ik wordt daar gek van als ik denk 'ja ik moet naar buiten'. Maar uit machteloosheid ga je dan gewoon tegen die hekken aan stampen en echt proberen er over heen te klimmen, maar dat kan gewoon niet. De luchtplaats van onze groep, daar zit een dikke muur om heen toch?"

(Jaleesa: "Ja.") Je was wel buiten, maar er was geen dak. Dat was dus buiten, maar je was dus gewoon echt, dikke muur. Nou hier tralies, hier tralies, nou je kom niet eens op die muur klimmen, maar toch had je daar boven zeg maar prikkeldraad en stroomdraad daar boven die muur. (Jaleesa: "Ja.") Dat was ook iets, vond ik overdreven. Maar ja. Dus ik dacht echt eh, ja het had geen zin om mezelf gek te maken. (Jaleesa: "Nee.") Echt hoog uit keek ik door het tralies en dacht ik van oké, ik bleef mezelf gewoon praten van 'je komt uiteindelijk wel aan de beurt om eruit te gaan' (Jaleesa: "Ja.") maar het was echt, ik had echt geduld nodig. Ik moest geduld hebben."

Jaleesa: "Hoe ben je dan vanuit daar hier terecht gekomen?"

Q: "Nou ze vonden dat ik meer vrijheid nodig had (Jaleesa: "Hmhm.") en uh ja ze waren aan het zoeken. Ik zou eerst open gaan, maar er was geen goede groep voor mij, konden ze niet vinden. Dus zeiden ze toch 'je gaat naar een besloten groep'. Toen dacht ik eerst 'ah, wat is dat nou, dat is toch lullig.' Ik heb ook nooit besloten gezeten ook. (Jaleesa: "Ja."). Maar ik kwam dus hier uiteindelijk gewoon om eerst te kijken een dagje, gewoon om te kijken hoe het hier was en gesprek. En ik dacht zo 'het ziet eruit als Center Parcs.'"

Jaleesa: "Ik wou zeggen, want als ik jou zo hoor praten met al die hoge hekken en tralies (Q: "Ja."), maar als je hier binnen komt, er is ten eerste al geen poort, geen hek (Q: "Nee, daarom.") Dus dat ziet er al veel beter uit."

Q: "Ja, maar ook gewoon, het rare idee dat je, gewoon ook steeds elke uurtje dat ik ook steeds buiten het hek was zeg maar, dat ik dan uh, een uurtje vrijheid gewoon. Dan uh, zit ik ook echt om me heen te kijken. Harreveld is een dorp van een paar vierkante meter en echt niemand te zien. (Jaleesa: "Ja.") Maar ook dan al was het zo van 'oh even wennen', maar ook al met verkeer zelfs. Is echt raar. (Jaleesa: "Ja."). Als je echt, dat is echt, ja vaak is, ja kun je nagaan. Toen ben ik ook echt gaan nadenken van er zijn wel eens mensen die jaren vast zitten gewoon, en in Amerika mensen die na 25, 40 jaar vrijkomen. Dan ben je al helemaal uh. Dan zal je wel helemaal denken van 'wow', hele andere wereld ook gewoon. (Jaleesa: "Ja."). Ja, ontwikkeling.. je maakt.. ja nieuwe telefoons en zo. Dat zie je dan allemaal niet."

Jaleesa: "Ja, je mist heel veel. Ja. Maar toen je hier kwam, had je dus een positief eerste beeld?"

Q: "Ja, dus ik heb uh.."

Jaleesa: "Maar hoelang ben je nu hier?"

Q: "Ik ben hier nu, uh het is vrijdag, ik zit hier nu precies drie weken."

Jaleesa: "Oké. En je was zes.. zestien toch? Of?"

Q: "Vijftien."

Jaleesa: "Oh ja, sorry."

Q: "Maakt niet uit, maakt niet uit. Was ik maar zestien."

Jaleesa: 'Ha, ja. En weet je ook wanneer je weer uh, is er al zicht wanneer je weer door mag stromen of weet je dat nog niet?"

Q: "Nou, dat weet ik niet. Ik weet wel naar vier weken, dit weekend, ja dan uh, over, dus ja volgende week eigenlijk ga ik een uurtje op verlof. (Jaleesa: "Hmhm.") Gewoon om op te bouwen."

Jaleesa: "En ga je dan naar huis?"

Q: "Uh, ja, ja. Thuisverlof. Dat wordt mijn eerste verlof wordt dat, gewoon echt thuis dan, dit jaar. (Jaleesa: "Oké."). Dus dat wordt wel tijd."

Jaleesa: "Ja want op die andere groep mocht je alleen uh.."

Q: "Ja ik had wel bezoek trouwens, maar uh.. ook bezoek dat was heel raar. Dan liepen ze twee man, brachten je naar de bezoek ruimte (Jaleesa: "Hmhm.") en dan kwam mijn ma ook. En mijn ma mocht geen telefoon mee naar binnen nemen, tasje moest ze inleveren, door een metalenpoort."

Jaleesa: "Dus het voelde echt als een gevangenis?"

Q: "Ja, maar zelfs mijn ma hè. En mijn ma is echt geen junkie of zo of iemand die een wapen meebrengt. Hoe graag ik dat ook zou willen dat ze, ja weet ik veel, toen dacht ik echt van 'als ik een wapen had, dan zou ik iedereen onder druk zetten om de deur open te maken en weggaan'. Maar weet je, ik weet dat mijn ma niet zo is. Trouwens ze is wel lief

hoor, maar.. mijn broertje is ook wel eens op bezoek gekomen en alles. (Jaleesa: "Oké")
 Maar toch ik vind het overdreven dat mijn broertje, zelfs die hè, die moest door een metalen poort. Zelfs mijn zusje ook. Mijn broertje is acht en mijn zusje is dertien."
 Jaleesa: "Zijn ze hier ook weleens op bezoek geweest?"
 Q: "Ja. Ja."
 Jaleesa: "Ja hier mogen ze natuurlijk gewoon naar binnen."
 Q: "Jaha, want de bezoekeruimte ging ook op slot trouwens. Is gewoon een kamertje.
 (Jaleesa: "Oké.") Het was dat leiding daar wel aardig was, groepsleiding. Tis dat zij daar wel aardig waren. Andes uh.."
 Jaleesa: "Dus dat heeft je wel geholpen?"
 Q: "Anders zou ik, ik zou we gek worden daar denken ik. Ik zou wel doordraaien dan uh.."
 Jaleesa: Ja. En hoe is je band met de groepsleiding hier?"
 Q: "Ja prima ook eigenlijk."
 Jaleesa: "En met je mentor?"
 Q: "Met mijn mentor ook gewoon prima. Ja ik heb tot nu toe eigenlijk niet echt veel gezeik of zo met leiding. Kan nog wel komen toch, ja, dat heeft iedereen wel denk ik. (Jaleesa: "Ja."). Maar het is niet zo dat uh, tot nu toe, dat ik echt alleen maar gezeik heb en alles. Dus."
 Jaleesa: "En als jij hier klaar bent, waar zou jij dan heen willen? Zou je dan echt naar huis willen of een kamertraining of een open groep?"
 Q: "Ja het liefst een kamertraining. Thuis wonen dat uh, ik denk sowieso dat het niet meer gaat gebeuren, wil ik ook niet meer. (Jaleesa: "Oké.") Ook gewoon, ja joh thuis, uh, dan ben ik irritant om mee te leven joh. Ja dan wordt ik elke keer dan maar eruit gegooid. Dus uh.."
 Jaleesa: "Dus een kamertraining dat zou jij wel willen."
 Q: "Ja. Een kamertraining en daarna op mezelf. Ik wil terug naar Amsterdam."
 Jaleesa: "Ben je daar geboren?"
 Q: "Nee, ik ben in Haarlem geboren, maar ik ben daar wel echt ja.. Haarlem ben ik niet opgegroeid. Ja ik ben misschien een paar weken, daarna ben ik gelijk naar Amsterdam gegaan. (Jaleesa: "Oké.") Naar het westen. Maar ik wil gewoon, centraal."
 Jaleesa: "Ik wou zeggen maar Eefde en Amsterdam is een heel groot verschil."
 Q: "Nee, maar ik woon daar ook niet meer hoor, Amsterdam. (Jaleesa: "Nee.") Thuis, ja uh was vluchtadres. Ik heb ook in Parijs gewoond namelijk. (Jaleesa: "Oké.") Maar we wonen nu vluchtadres voor mijn pa in B. (Jaleesa: "Ja?") Er zijn nog steeds straatcontact verbod alles. Dus uh, ja, het is nog steeds een beetje.. ja geheim wonen we nog steeds voor mijn pa. Verder weet iedereen wel gewoon waar we wonen, maar mijn pa mag dat niet weten natuurlijk. Die is ook namelijk uh.. Ja ik weet niet waar mijn vader is. (Jaleesa: "Oh oké."). Ja het is lang geleden dat ik hem gezien heb. Op mijn zevende of zo voor de laatste keer. (Jaleesa: "Oh oké."). Toen werd ie gearresteerd. Dus uh, ja. Daarna heb ik hem eigenlijk niet meer gezien."
 Jaleesa: "Maar als je dus klaar bent, dan zou je graag naar een kamertraining willen. Stel dat ze tegen jou zeggen 'over zoveel maanden ga je naar een kamertraining.' Wat zou jij dan fijn vinden hoe jij daar op voorbereid wordt? Zou je het fijn vinden als je op gesprek gaat, een keer daar gaat kijken, een dagje mee gaat draaien? Wat zou jou helpen om die overstap tussen geslo, deze groep en een kamertraining kleiner te maken?"
 Q: "Ik denk, ja gewoon dat uh, uh, als ze me hier dan iets meer naar de stad laten gaan en me zelf laten koken of zo (Jaleesa: "Ja."). Gewoon uh, ja, zelfstandigheid en tuurlijk bereid ik mezelf ook wel voor op alles."
 Jaleesa: "En hoe doe je dat?"
 Q: "Ja vooral geestelijk dan. (Jaleesa: "Ja.") Maar uh ja, hier kan je natuurlijk niet uh, ze zeiden ook tegen mij dat je vanuit hier eerst naar een open instelling moet of zo, maar iedereen zegt weer iets anders dus. Maar stel dat ik vanuit hier naar een kamertraining ga, ik zou uh, ook veel nadenken en opschrijven van hoe en wat ik ga doen en met werk natuurlijk."
 Jaleesa: "Ja, want dan moet je dat natuurlijk allemaal zelf regelen."
 Q: "Ja, kamertraining wil ik heel graag dan in Arnhem of in Nijmegen doen. (Jaleesa: "Oké.") Dan ben ik nog wel in deze regio, gewoon ja in Gelderland, vlak bij thuis nog. (Jaleesa:

“Ja.”) En uh ja, maar daarna, en trouwens dan ben ik in de stad ook en hoef ik niet met de auto en zo. Want ik heb geen auto, dus dan kan ik gewoon alles met dichtbij, boodschappen en dit en dat.”

Jaleesa: “Maar je zou dus hier al willen, je weet bij de kamertraining moet je zelf koken, zelf boodschappen doen, (Q: “Ja.”), dus eigenlijk zou je hier al willen oefenen ermee, zodat als je daar (Q: “Ja.”) bent je het allemaal kan?”

Q: “Ja. En je moet ook werken natuurlijk. Want je krijgt wel een budget per week of paar maanden, (Jaleesa: “Maar dat is niet genoeg denk ik.”) maar dat is niet genoeg, dus je moet er ook wel een beetje bij werken, veel.”

Jaleesa: “En uhm, met verlof, krijg je dan, zou je dan ook willen dat je vrijheden en je verlof wordt opgebouwd? Dus dat je op een gegeven moment heel veel vrijheid hier hebt, want met een kamertraining heb je ook heel veel vrijheid.”

Q: “Ja. Kamertraining joh, dat is eigenlijk gewoon, ja je woont zelfstandig maar er zijn mensen die komen checken en je krijgt wat hulp. (Jaleesa: “Ja.”) Je ziet eigenlijk verder gewoon in de bewoonde wereld, dat is beter ook.”

Jaleesa: “En wat zou je dan van jouw mentor willen? Dat hij mee gaat de eerste keer, dat hij nog contact met jou opneemt als je daar zit of zeg je ik hoef helemaal niks?”

Q: “Ja dat weet ik eigenlijk nog niet. Ik ben nog vijftien, ik heb nog maximaal voor mezelf twee jaar de tijd. Op mijn zeventiende vind ik echt dat wel ja, opgerot moet zijn. (Jaleesa: “Ja.”) Ja uhm..”

Jaleesa: “Ja, je hebt er eigenlijk nog niet over nagedacht?”

Q: “Nee over groepen en kamertraining ja, maar dat contact niet echt.”

Jaleesa: “Nee, oh maar dat hoeft ook niet hoor.”

Q: “Maar ik weet wel, ja ik denk er nog wel veel over na ook. Ik vind het belangrijk dat ik een beetje overzicht heb van wat ik dan en dan ga doen. Maar bijvoorbeeld met werk, ik wil natuurlijk in Arnhem of Nijmegen vlak bij het centrale wonen, want ik wil natuurlijk, ja deejay worden en dan wil ik natuurlijk een beetje gewoon in clubs draaien toch. En zodra ik dan in Amsterdam woon op mezelf, dan wil ik in die Amsterdamse clubs draaien, die grote clubs, en kijken hoe ver je komt eigenlijk. (Jaleesa: “Ja.”) Tuurlijk moet er ook een andere baan komen, ik wil bijvoorbeeld heel graag een koffietent beginnen of zo. Gewoon een soort van Starbucks- achtig.”

Jaleesa: “Je hebt dus wel grote toekomstplannen.”

Q: “Ja.”

Jaleesa: “Dat is leuk.”

Q: “Maar ik vind barman ook weer vet, maar dan heb ik weer die drank en shit. Ik zit even te kijken en dan kan ik zelf ook mee zuipen, maar uh dat komt niet goed. Dan ben ik iemand die de hele voorraad leeg drinkt en dat is niet de bedoeling”

Jaleesa: “Maar goed dat je daar al over nadenkt.”

Q: “Ja maar dat gaat echt gebeuren, ik voel het al aankomen namelijk dus ja.”

Jaleesa: “Nee, dan zou ik dat niet doen.”

Q: “Nee.”

Jaleesa: “Maar uhm, nu zit je dus hier nog een paar maanden. Hoe vind je het om hier te zijn?”

Q: “Uhm ja, tot nu toe ja, ik heb natuurlijk wel uh, ja ik vind het klote dat ik nog niet op verlof ben, maar op zich. Deze groep is echt veel beter dan waar ik vandaan kom en uh ja. Ik uh probeer natuurlijk, want als je eenmaal gesloten hebt gezeten dan kom je ook gauw terug. Dan hoef je minder te doen om terug te komen. (Jaleesa: “Ja.”) Dus uh, ik ben nog wel steeds een beetje op me hoede, dat is ook maar beter ook. Het is niet zo dat ik op mijn tenen loop of zo..”

Jaleesa: “Het is wel prima hier vind je?”

Q: “Ja het is wel beter hier. Beter blijf ik hier ook. Ik had laatst namelijk een rechtszaak van uh, dat was deze week, dinsdag of zo, gewoon om de gesloten machtiging te verlening (Jaleesa: “Hmhm, oh ja.”) of niet. Of gewoon dat ik nu naar een open groep ga. Ik heb gezegd voor, tijdens die rechtszaak van uh ‘ja verleng die gesloten machtiging dan maar gewoon voor een jaar of zo’. Dan uh, dan uh, als ik eerder weg ga hier, dan houdt de

gesloten machtiging ook op. Maar als ik hier blijf, niet dat ik dan, ik wil hier liever wel eerst blijven hier, ik wil niet gelijk naar een andere plek en ik wil niet dat ie maar voor drie maanden wordt verlengd. Want stel dat ik hier drie maanden blijft, dan moet er weer een rechtszaak.”

Jaleesa: “Ja, maar dus eigenlijk, je wilt hier gewoon nog blijven, (Q: “Ja.”) zodat je eerst nog aan jezelf kan werken (Jaleesa: “Ja.”) totdat je echt zeker weet van ‘als ik straks op een kamertraining ga, dan gaat het goed.”

Q: “Ja, maar ook gewoon, van plek naar plek, kijk kamertraining dat kan nu nog niet omdat ik vijftien ben. Maar ik zou anders naar een open groep gaan, dat is weer een andere groep. Daar heb ik echt geen zin in. Dit is al de zevende plek dit jaar.”

Jaleesa: “Want als je weer naar een nieuw plek gaat, heb je weer een nieuwe plek, weer nieuwe mensen.”

Q: “Ja en daar wordt ik zo gek van.”

Jaleesa: “Ja, dus je wilt eigenlijk gewoon hier zitten en als je het hier klaar bent dan wil je naar een kamertraining.”

Q: “Ik bedoel hartstikke leuk en aardig hoor, dat ik overal langs mag komen, maar je wordt er wel gek van uiteindelijk hoor.”

Jaleesa: “Ja nee dat snap ik.... Nee, ja, het is heel duidelijk allemaal. Ik heb verder geen vragen. Ik vind dat je heel goed kan nadenken over wat je wilt en hoe je het vindt.”

Q: “Ja, maar dat soort dingen daar denk ik wel veel over na.”

Jaleesa: “Ja, maar dat is goed. Want je kijkt ook al met werk en zo, dat vind ik heel goed. Dat je al weet waar je wilt wonen, wat je met werk wil. Dus dan heb je nu gewoon nog mooi de tijd om eraan te werken dat het straks goed mag gaan.”

Q: “Ja.”

Jaleesa: “Heb jij zelf nog vragen of dingen die je wilt zeggen?”

Q: “Nee, nee.”

Jaleesa: “Oké. Dan wil je je bedanken.”

Q: “Graag gedaan.”

Bijlage VIII: Uitgewerkte + gecodeerde interviews

Respondenten

Naam	Functie
Lex Rutgers	Trajectregisseur
Sanne Nijboer	Trajectregisseur
Twan Wiggers	Trajectregisseur
Franklin en Arjan	Groepsleiders JeugdzorgPlus
Greg	Groepsleider vervolgvoorziening Nieuwmarke, groep Saturnus
Chris Stomp	Unitleider OGHeldring
Luciënne Prinssen	Teamcoördinator Moedige Meiden

Marcel Ruis	Groepsleider JeugdzorgPlus
Jongere 1	Cliënt
Jongere 2	Cliënt
Jongere 3	Cliënt
Jongere 4	Cliënt
Jongere 5	Cliënt

(*) Is dubbel bij meerdere categorieën onder gebracht.

Motivatie jongeren

- Cliënt x stond in het begin niet achter de plaatsing bij JZ+
- Cliënt x heeft plaatsing geaccepteerd bij JZ+
- Cliënt x was gemotiveerd (bij heropname)
- Cliënt S. was niet gemotiveerd bij JZ+
- Cliënt S. heeft plaatsing geaccepteerd bij jZ+
- Ze heeft zich nooit open gesteld op vervolgplek omdat het ter overbrugging was
- Ze zitten hier natuurlijk niet vrijwillig. Maar K was gemotiveerd bij JZ+
- De meeste hebben een boel pleeggezinnen gehad, een boel instellingen gehad, heel veel j
- Jongens hebben gemiddeld vijftien instellingen gehad. Dus ze zijn helemaal klaar met de --
- hulpverlening
- De motivatie van de jongeren die heropgenomen zijn is meestal ver te zoeken.
- Door middel van faseringen probeer je de jongeren te prikkelen en te motiveren door ze te belonen en sanctioneren.
- Creatief denken wordt gemist (door groepsleider F.).
- Er is geen ideale leeftijd voor behandeling, vooral motivatie is belangrijk (*)
- Om een jongere te motiveren kijken we naar zijn interesses en zijn problematiek. Ook (voor zo ver mogelijk) de verantwoording bij de jongere leggen.
- Op het moment dat je met een jonger kind de behandeling zo vorm geeft dat hij op een gegeven moment op zijn top zit en dan moet je hem eigenlijk uitplaatsen, maar dat krijg je niet voor elkaar. En dan zie je de behandelmotivatie weer naar beneden gaan.
- We hebben heel veel te maken met ongemotiveerde kinderen, dus als je dan hoort van 'nou het is december, maar in mei juni loopt mijn machtiging af en die wordt niet verlengt want dat zegt de rechter', ja dan heb je al geen behandelmotivatie meer (*)
- Omdat we nu ook JeugdzorgPlus zijn moeten we hier ook en de waarom vragen, maar we moeten hier ook de ja en nee doen. Dus je krijgt hier kinderen die hier totaal ongemotiveerd zijn.

- We hebben heel veel ongemotiveerde kinderen en dat is logisch op deze leeftijd
- We proberen te motiveren. Dat is behandeling. Dat is dat stoeien, conflicten aangaan, dat is uitdagen, dat is belonen, dat is een aai over de bol, dat is huilen met hem. Dat is constant de groep inzetten. Dus alle dingen die we hier hebben inzetten om het toch maar aangenaam te maken.
- Een kind van jongere leeftijd heeft een andere motivatie dan een jongere van oudere leeftijd (*)
- Wat mij opvalt bij de jongens die herhaaldelijk hier terug zijn gekomen, of die opnieuw weer worden aangemeld, is dat je eigenlijk wel merkt dat ze vrij laconiek zijn met alle vormen van straf, het doet ze eigenlijk niet meer zo veel (*)
- De motivatie ontbreekt vaak
- Ik bedoel het is prachtig hoor deze groep, maar het is allemaal van buiten af opgelegd. Het moet van binnenuit komen.
- *Ja ik zit mijn tijd uit, ik ben over twee maanden 18 en dan moet ik hier weg.*
- *Toen ik de eerste keer hier kwam, was het voor mij ook beter maar nu zit ik hier mijn tijd uit (*)*
- *In het begin ging ik veel in discussie en veel problemen maken, maar dan werd je vaak op je kamer gezet en dat heeft ook geen nut. Dus ik dacht, ik zit hier toch dus dan kan ik die tijd liever snel laten gaan dan dat ik de hele tijd op mijn kamer zit (*)*
- *Ik ben wel gemotiveerd om hier goed weg te gaan.*
- *Ik werk wel aan mijn doelen maar als het te lang duurt neem ik denk ik de benen(*)*.
- *Ik weet niet wat ik ervan moet vinden, ik vind er niet echt iets van maar ik wil hier niet zijn.*

Leeftijd

- Kijk de meeste jongeren die hier komen hebben het gewoon in de reguliere jeugdzorg niet gered. Die hebben er overal een zootje van gemaakt. Dan zijn ze vaak al zeventien of zeventien en een half, dan heb je nog een half jaar de tijd om er iets van te maken. Ze zijn dan helemaal hulpverlening moe.
- Maar je bent zo afhankelijk van leeftijd. Heb je een jongere die heel jong is, kun je daar natuurlijk heel veel uithalen.
- We krijgen zo vaak jongeren binnen die zeventien/zeventien half zijn, dan heb je zo weinig tijd.
- Maar met geld kun je natuurlijk een heleboel middelen inzetten, maar als dan de leeftijd niet meewerkt en de jongere is met achttien klaar, dan kom je in het vrijwilliger kader terecht.
- Als ze ouder zijn dan wordt het doel motiveren voor vrijwillige hulp.
- Als jongeren rond de vijftien zijn dan kun je nog eens een ander traject proberen.
- Maar we hebben best wel veel jongeren die van huis komen en daar ben je nog aan het

onderzoek van hoe en wat en voordat je zo ver bent en er mee aan de slag kan zijn ze achttien, en dan?

- En dan sommige jongeren die willen dat ook wel hoor dat geven ze ook duidelijk aan 'met achttien ga ik weg. Dan zijn ze zestien, dan probeer je wel wat te bereiken, maar in zijn hoofd heeft hij al van 'ik blijf toch niet, na mijn achttiende ga ik toch zelf zoeken. Er zijn ook jongeren die het wel groepen, maar uiteindelijk niet weg willen want het hier is wel een veilige basis.

- Er is geen ideale leeftijd voor behandeling, vooral motivatie is belangrijk (*)

- We hebben heel veel kinderen vorig jaar binnen gekregen die rond de zeventien en een half waren. Dus dan heb je maar zes zeven maanden om nog iets te gaan doen. En dan loop je tegen je deadline aan. En op het moment dat ze achttien zijn dan moeten ze er uit, dus dan ga je maar kiezen voor 'hé, als we maar een vervolgplek voor ze hebben en dan zien we wel waar het schip strand.

- Een kind van jongere leeftijd heeft een andere motivatie dan een jongere van oudere leeftijd (*)

- Jonge kinderen moeten thuis wonen, maar dat kan niet altijd.

- Voor jonge kinderen moeten we kijken naar een vervolginstelling die minder zwaar is, een open groep. Die kinderen die zijn er nog voor gemotiveerd, want die spelen de hele dag. Die doen twintig activiteiten, omdat ze dat leuk vinden.

- Op jonge leeftijd komt de behandeling beter tot zijn recht, Het ontwapende op die leeftijd is hoger en mensen accepteren dat veel makkelijker.

- Bij groep in de JZ+ zijn er minder heropnames op jongere leeftijd, op langere termijn is het onbekend.

- Er is nog een ander aspect wat heel belangrijk is, wat ik uit ervaring weet is gewoon de leeftijd waarop jongens binnen komen.

- Als je jongens binnen krijgt van zestien jaar of zestien en een half, die zijn soms nog net gevoelig voor het ingrijpen

- Als je jongens krijgt van zeventien jaar of ouder, die wachten gewoon, die zitten gewoon de tijd uit. Die zijn vaak ook over het algemeen moeilijk bereikbaar, die praten met je mee. Je denkt soms dat je ze bereikt, maar je merkt dan buiten de poort dat ze zich niets meer van volwassen aantrekken.

- Jongere jongens die zijn beter bereiken en daar kun je makkelijker stappen mee zetten

- *Ik was twaalf/dertien toen ik voor het eerst in de JZ+ kwam. Nu ben ik zestien.*

- *Ik was veertien toen ik voor het eerst in de JZ+ kwam*

- *Zestien jaar bij de eerste opname (geen heropname gehad)*

- *Ik ben vijftien, maar ik was acht toen ik voor het eerst naar een groep ging*

Thuisituatie:

- Ouders van x stonden in het begin achter de plaatsing bij JZ+
- Maatschappelijk werker in het gezin om ouders aandacht te geven
- Het was continu aantrekken/afstoten van ouders naar cliënt x, van cliënt x naar ouders
- De vraag is of moeder van cliënt x duidelijk is geweest in hoeverre het goed ging thuis.
- Ouders van x willen extra onderzoeken
- Moeder was heel wisselend met alles
- Moeder van cliënt S stond helemaal achter de plaatsing in de JZ+
- Moeder van cliënt S stond overal wel achter
- Moeder betrok haar zoon bij criminele zaken en kon geen grenzen stellen voor haar zoon.
- *Mijn ouders zijn hier wel eens op bezoek geweest.*

Duur behandeling JeugdzorgPlus

- Een maand of zes zeven
- De behandelduur hier is ongeveer twee a twee en een half jaar.
- Ik zit hier nu acht maanden
- Ik ziet hier nu 2.5 week (1^e opname)
- Ik zit hier nog tot augustus. (uiterekend nog drie maanden)
- Ik zit hier nu bijna drie weken (1^e opname in Eefde, maar wel in Harreveld etc. gezeten)

JeugdzorgPlus

- Kijk als je hier gesloten bent, wij werken met fasering; dan kunnen ze vrijheden verdienen, dan moet je aansluiten bij de vervolggroep (*)
- De deur is dicht dus hij kan niet bij je weg komen, hij moet met jou het gesprek aangaan
- Het kind moet gaan ervaren in die geslotenheid dat wij wel hele relaxte begeleiders zijn die het beste met haar voor hebben waar ze ook vertrouwen in gaat krijgen.
- We proberen ons te houden aan afspraken die we met elkaar maken. Daar loop ik weleens tegenaan binnen het team. Kijk als je een jongere echt doorplaatst naar een open setting moet je denk ik soms ook veel meer experimenteren, om het maar te proberen en gaat het dan mis dan kun je zeggen van 'kijk, dit bedoelen we nou. Je wilde zo graag, maar het gaat niet goed.
- Experimenteren vraagt creativiteit
- Jongeren die heropgenomen zijn voegen zich makkelijk
- Jongeren die heropgenomen zijn, zijn prettige jongens om op de groep te hebben omdat je ze al kent, maar daar zit misschien ook het probleem.
- Je wilt meer individueel naar jongeren kijken wat goed voor hem is en wat niet.

- Het team is soms beperkend omdat er nog oude denkwijze zijn.
- Een duidelijke visie is nodig en dat je samen inzichtelijk maakt wat de jongere nodig heeft om dingen te behalen
- Maar uiteindelijk willen we allemaal dat dit soort jongens goed terecht komen. En als we dat niet goed doen dan kost het ons nog veel meer geld als maatschappij zijnde denk ik.
- Er moet meer in teams besproken worden wat er gedaan kan worden in de werkwijze om jongeren beter door te laten stromen. Als mensen gaan denken en brainstormen, dan komen daar hele creatieve dingen uit.
- Als je een fysiek conflict hebt met een jongeren, mag je blij zijn dat de rest rustig op de bank blijft zitten.
- Er is tijdgebrek
- Maar je komt ook altijd met elkaar in de clinch als werker zijnde, met jouw collega. Maar dat heeft ook te maken met de emotie binnen het werk.
- Je hebt een behoorlijke doelgroep en we hebben behoorlijk wat jongens op de groep zitten, zeg maar.
- Vanwege de emotie binnen het werk zien we de mogelijkheden niet meer en zijn we niet meer creatief.
- Video Interactie training in het team zou goed zijn. Eng maar wel leerzaam.
- Ik denk dat intervisie en/of supervisie wel heel goed zou kunnen werken.
- Maar ook in de benadering, in het hele proces waar de jongere naar toe gaat. Ik denk dat daar heel veel winst te behalen is. En de eigen ontwikkeling van de werkers.
- Er gaat veel gebeuren: De verandering van werkers, de manager staat meer van de groep af, je krijgt meer zelfstandige teams, dus de mentor binnen de teams krijgen een eigen takenpakket van mogelijkheden. En wordt daar aangehouden en gaat het straks niet dan heb je daar een gesprek over, een ontwikkel gesprek. Plus het belang van supervisie/intervisie is ook al meerdere keren aangegeven.
- En ik denk, heel veel mensen zijn zich daar al wel van bewust, vooral de managers geloof ik en de gedragswetenschappers dus ik denk dat supervisie of intervisie alleen maar winst kan opleveren
- We hebben een aantal collega's die heel lang binnen.. heel lang op de zelfde plek zitten, die hebben wel bepaalde denkbeelden waarvan ik denk die passen niet meer bij de manier waarop we eigenlijk moeten werken met de jongens
- In die vijf jaar dat ik hier werk heb ik veel begeleiding gemist, nu niet meer zo.
- Als je als werker hier binnen komt wil je gewoon een vast aanspreekpunt en dat was er niet echt.
- Maar dat moet door, ik, dat moet dan ook meer een verplichting gemaakt worden

- Als je dus een goede werkbegeleiding geeft, gaat het niveau van werken ook omhoog. En gaat misschien een overgang van een jongere ook weer makkelijker.
- En nu wordt er gewoon veel meer van je verwacht, omdat ze korte trajecten willen, dan moet je mensen ook goed scholen. Kijk als mensen dan meer gaan nadenken, gaan ze ook meer nadenken over het vertrek van de ene instelling naar de andere instelling. En dat je op een goeie manier je mentorraat vorm geeft.
- Er zijn maar volgens mij vier procent of vierduizend bedden in de gesloten jeugdzorg in heel Nederland, dus dat wil wel weer zeggen de problematiek van deze jongeren.
- Dus het is een heel geworstel, gesloten jeugdzorg ten opzichte van de reguliere jeugdzorg.
- Dat is een groot verschil. En dat ligt een gedeelte aan reguliere jeugdzorg, maar het ligt ook een gedeelte aan de gesloten jeugdzorg.
- De behandeling moet meer op elkaar aansluiten.
- We zijn aan het verzakelijken in de gezondheidszorg en dat is gebaseerd op geld.
- Je moet eerlijk zijn over je cliënt tijdens het 'verkoppen' anders worden ze snel weer teruggeplaatst omdat de vervolgvoorziening anders niet voorbereid is om de problematiek die is achtergehouden.
- Door de regels en protocollen kun je niet altijd individueel kijken.
- Ik merk dat de structuur en de regelgeving zo strak is, ja, dat de jongens het vrij snel aanvaarden en het zelfs bijna prettig vinden, en zo meedraaien in de programma's.
- Wat wij dus heel vaak hebben met kinderen hier, is dat je dus eigenlijk gewoon bijna zakelijk werkt. Je laat het toe, tuurlijk ga je allemaal op een normale menselijke manier met elkaar om.. dat betekent ook dat je grapjes maakt en aardig bent maar je houdt altijd rekening met een bepaalde afstand (*)
- Dus je gaat geen appèl doen op een stuk loyaliteit, dat kan gewoon niet. Dat is vaak allemaal kapot (*)
- Als jij altijd in dat zakelijke, laat zien dat je je aan de afspraken houdt, dan creëer je absoluut wat. Maar als je in drie maanden, dan is een relatief kort tijdsbestek, als je het bijvoorbeeld een proces van vijf jaar daaraan voorafgaande en je moet dan weer doorplaatsen, dan krijg je weer de volgende plek met weer een nieuwe mentor, met weer een.. nieuwe gedragswetenschapper en nieuwe mensen enzovoort. Dan snap je al wel, het houdt ergens gewoon een keer op (*)
- Wat mij opvalt bij de jongens die herhaaldelijk hier terug zijn gekomen, of die opnieuw weer worden aangemeld, is dat je eigenlijk wel merkt dat ze vrij laconiek zijn met alle vormen van straf, het doet ze eigenlijk niet meer zo veel (*)
- Wij zitten hier in een setting waarbij je de middelen hebt, omdat je zo'n strak kader bent waarbij je dingen naar je hand kan zetten en dat het lijkt alsof je deze jongen weer in je handen hebt, weer in je grip hebt en dat je ze kunt laten doen wat je eigenlijk voor ogen

hebt. Maar op het moment dat ze vrijheid krijgen, zal je direct zien dat ze weer dat doen wat in ze op komt.

- Deze categorie die we hier binnen hebben is echt over het algemeen een stuk zwaar en er is meer kapot en dan heb je dus meer tijd en meer ruimte nodig om eigenlijk die stappen te kunnen zetten.(*)

- Wat goed was op het crisistraject waar ik werkte , was die diagnose. Er werd echt direct, werd aan de gang gedaan(*)

- Diagnoses stellen is niet wat we hier standaard bij binnenkomst wordt gedaan bij deze groepen.

- Dus het is echt heel belangrijk, je komt binnen, je gaat kijken wat er aan de hand is en meteen actie.

- Er zijn hier een paar bij die het hier eigenlijk toch wel heel prettig vinden want je weet precies waar je aan toe bent.

- En dat is wat je met deze jongens in deze setting, daar waar je wat met ze opbouwt, kan binnen een week weer kei hard afgebroken worden. Hun vertrouwen is heel broos.

- Je moet individueel aan de gang en dat maakt het wel eens lastig. Dat je vanuit een groepsproces werkt, terwijl je op individuele basis eigenlijk de succes moet boeken.

- *Voor sommige jongens is het wel beter om hier te zijn. Sommige jongens hebben het nodig, de structuur*

- *De tweede keer was het beter om na de JJI hier heen te gaan, omdat ik zo lang had vast gezeten en mijn voogd vertelde mij dat het niet goed is om gelijk van daaruit naar huis te gaan. Hij zei een hier kun je een beetje tot rust komen*

- *De eerste keer dat ik hier zat heb ik wel dingetjes geleerd zoals nee accepteren en omgaan met agressie*

- *In het begin ging ik veel in discussie en veel problemen maken, maar dan werd je vaak op je kamer gezet en dat heeft ook geen nut. Dus ik dacht, ik zit hier toch dus dan kan ik die tijd liever snel laten gaan dan dat ik de hele tijd op mijn kamer zit (*)*

- *Ik ben liever thuis als hier, maar als ik hier dan toch ben kan ik beter op een goede manier hier weggaan.*

- *Je kan wel regels omzeilen, maar alles komt boven tafel. Ik heb wel eens iets gedaan wat de leiding nu nog niet weet.*

- *Ik zou de school willen veranderen want die houdt zich niet aan z'n afspraken.*

- *Ik ken de groepsleiding al dus ik vind het niet zo erg om hier te zijn. Ik ben liever thuis, maar ik heb nog dingen te verbeteren.*

- *Ik ging goed om met mijn vrijheden, ik mocht de stad in, ik liet zien dat ik op tijd terug kon komen.*

- De JZ+ Zetten lieten me met moeite weggaan, omdat ze het nog niet zeker wisten. Ik hield me wel aan de afspraken.
- Ze hebben me door laten stromen omdat ik al anderhalf jaar daar zat. Het was een goede keus, maar op de open groep ging ook niet alles goed.
- Ik vond het hier (JZ+) dan op de vervolgvoorziening Commujon.
- Ik ben nog een paar keer hier op bezoek geweest.
- Ik heb zelf niet echt doelen of zo. Ik ben een beetje verslaafd geweest aan drugs dus daarvoor ben ik hier voor veiligheid geplaatst. Mijn leerdoel is van wiet afblijven en dat gaat redelijk goed.
- Voor ik hier kwam heb ik op/in crisisgroepen, opengroepen, harreveld, klinieken en een gesloten psychiatrische afdeling gezeten.
- Na vier weken mag je voor het eerst een uurtje op verlof.
- Ik vind het klote dat ik nog niet op verlof ben, maar op zich. Deze groep is echt veel beter dan waar ik vandaan kom en uh ja. Ik probeer natuurlijk, want als je eenmaal gesloten hebt gezeten dan kom je ook gauw terug. Dan hoef je minder te doen om terug te komen, dus ik ben nog wel steeds een beetje op me hoede, dat is ook maar beter ook. Het is niet zo dat ik op mijn tenen loop of zo. Het is wel beter hier. Beter blijf ik hier ook.
- Ik heb tegen de rechter gezegd dat hij de machtiging wel voor een jaar mag verlengen. Ik wil niet na drie maanden weer naar een andere groep. Dat wordt dan al mijn zevende plek dit jaar en voor kamertraining ben ik nog te jong.

Vervolgvoorziening/thuis

- Dan gaan we richting thuisplaatsing
- Gezinstherapeut heeft meer contact in het gezin dan ik als trajectregisseur
- Te open vervolgvoorziening
- Dus toen hebben we eigenlijk het draad vanaf hier weer opgepakt, maar dan richting fasehuis/ kamertrainingscentrum.
- De overstap is heel groot
- Dat je weet op welke knopjes je moet drukken om de jongere te begeleiden
- Alles is gekaderd in de JZ+. Ja, dan is de overstap naar een open instelling best wel groot, best wel moeilijk.
- Ze zijn ook bang voor kinderen uit de gesloten jeugdzorg
- Het nadeel is dat er een nieuwe therapeut gevonden moet worden.
- Nee maar dat is wel een probleem, een oorzaak van een probleem. Dat je gewoon uhm, je moet switchen van behandeling hè, van een therapeut en daar moet je ook weer een klik mee krijgen. En ja, daar kunnen ook dingen in misgaan
- Cliënt S was teleurgesteld maar heeft haar perspectief geaccepteerd.

- Er is gekozen voor een open groep ter overbrugging
- De vervolgvoorziening zocht contact met mij als het met cliënt S niet goed ging.
- De vervolgvoorziening was de te open, te weinig kaders.
- Dus uiteindelijk heeft het geresulteerd in een soort van elkaar gedogen, wat wel heeft gewerkt.
- Bij TRIAS was ze bekend, ze waren sceptisch over haar komst.
- Er zijn dingen uit gezet qua hulpverlening om moeder te ondersteunen
- Ze waren heel huiverig om hem weer op te nemen, omdat ze eigenlijk vonden dat het... omdat ze niet wisten of het hun gaat lukken
- Wat heeft Trias nodig en hoelang moet dat ongeveer gaan zodat deze jongen binnen de termijnen van de machtiging van gesloten jeugdzorg over geplaatst kan worden naar een open setting.
- De overstap van gesloten naar open jeugdzorg is groot en open en gesloten jeugdzorg is een enorm verschil
- Ja ik denk dat je eerst heel helder moet hebben wat het doel is van de vervolggroep
- De werkwijze en setting van open en gesloten jeugdzorg is heel anders.
- Er zijn teveel vrijheden en daar gaat het ook vaak mis (*)
- Nieuwmarke is een vervolgvoorziening van Internetzo. Het is een open groep met een besloten karakter
- Wij krijgen voornamelijk jongeren die vanuit huis hier geplaatst worden.
- Deze groep heeft een separeer en dat heeft een normale groep niet.
- Op deze groep is het niveau van het kind meestal erg laag.
- We hebben een jongere die moet eigenlijk doorgeplaatst worden en dan vertel je wat voor een jongere het is. Dan kom je bijna tot een compromis, maar dan vertel je wel van 'de jongere heeft wel eens een separeer nodig. En zodra je dat vertelt dan is het ineens van 'oh sorry, we hebben geen plek voor u.
- Soms heeft hij een separeer nodig voor zijn eigen rust, een prikkelarme omgeving.
- Elke vooruitgang die we kunnen boeken zijn we al tevreden mee.
- Het valt op dat de jongeren die uit de JZ+ hier komen, dat ze heel stil zijn in het begin, echt doen wat je zegt zeg maar. En beetje bij beetje slijt het een beetje bij andere jongeren erin van 'oh wacht even, ik heb meer vrijheid' en dan verandert het gedrag.
- We zijn wel een open groep, maar niet open genoeg.
- Maar juist hier moet je leren om met vrijheden om te gaan en niet denken van 'we sluiten het af'. Dat mis ik soms wel.
- In plaats van te leren mee om gaan is gewoon het afnemen zodat het hier veilig is. Dan is het wel hier veilig maar, dan is het een beetje schijnveilig.

- Het is toch makkelijker werken als je iets weghaalt, maar ja dan heb je altijd je andere collega's er mee.
- Het is een behandelgroep dat zeg ik ook altijd, dus dan moet je willen behandeld worden en moeten meewerken, als je dat niet wilt, dan ja dan hoor je hier niet thuis.
- Doe wat je zegt en zeg wat je doet is belangrijk voor de betrouwbaarheid.
- Tussen de JZ+ en hier is weinig verschil. Het is wel belangrijk om langzaam de vrijheden op te bouwen.
- Dus zodra ze een beetje teveel vrijheid proeven gelijk, dan gaat het meestal dan ook gelijk mis.(*)
- Hier werken we ook met faseringen.
- Wij hebben echt nodig dat een team een jongeren goed bespreekt denk ik. Als er iets mis gaat of voordat het mis gaat of als je iets opvalt of tijdens observatie of wat dan ook, gewoon echt aangeven
- Anders instellingen hebben geen opnameverplichting, dus kinderen lever je nog niet goed genoeg af om daar in te laten stromen en die organisaties die zitten ook met wachtlijsten, dus die zeggen naar mijn idee, gewoon heel simpel 'ja deze gedragscomponenten zijn te zwaar' of 'psychiatrisch beeld is te moeilijk, dus daar gaan we onze vingers niet aanbranden'
- En externe organisaties of organisaties die aansluitend hier op moeten zijn die uh, dat gat is gewoon enorm.(*)
- En het is helaas dat je over de rug van een kind moet gokken, maar soms hoop je dat een kind dan maar extra motivatie krijgt op een vervolgtraject en dat ie het daar wel goed gaat doen. Maar je ziet ook regelmatig dat ze daar niet aan kunnen voldoen en dan komen ze weer terug. (*)
- De vervolgvoorziening zegt ook: 'ja jouw kind is al vier keer weggelopen bij jullie, hoe kunnen wij hem binnenhouden?' Het is een heel touwtrekkerij.
- We maken de lijntjes korter door een keer een week mee te draaien of een weekend over te gaan. Nu is het nog vooral de communicatie tussen de gedragswetenschappers onderling, maar het zou mooi zijn als de groepsleiding een uitwisselingsproces gaan doen (*)
- Het is een complexe puzzel: we moeten het niveau waanzinnig omhoog krijgen, maar de middelen die je krijgt, die gaan er gewoon vanaf. Dus je moet veel effectiever gaan werken. -
- Maar aan de andere kant moet je ook zorgen dat er hier veiligheid.
- Het gebeurt wel eens dat een vervolgvoorziening contact opneemt met ons als het niet goed gaat.
- *Na mijn 18^e wil ik naar huis*
- *Ik mocht naar huis omdat het op de open groep ging, omdat ik me aan de afspraken hield. Ik was er aan toe om naar huis te gaan.*

- Als ik weg mag, mag ik naar huis met intensieve thuisbegeleiding. Er komen dan elke keer ongeveer mensen thuis en dat wordt langzaam afgebouwd als het goed gaat.
- Aan de open groep vond ik niks moeilijk, je had alleen meer vrijheid. Maar als je meer vrijheid hebt, wil je nóg meer vrijheid
- Na de crisisgroep van de JZ+ mocht ik naar een open groep.
- Op het terrein wisselde ik van open groep, maar daar deden ze niks voor mij en toen ben ik vier keer weggelopen (*)
- Ik ga waarschijnlijk volgende maand naar kamertraining
- De groepsleiding van de vervolgvoorziening luisterde niet naar mij en ze deden niks voor mij. Ik vroeg bijvoorbeeld 'mag ik naar buiten'? Ik krijg geen antwoord, ik krijg niks. Dus zo ging ik er maar vandoor. Maar ik dacht bij mezelf 'ja ik moet maar volhouden, ik ga naar kamertraining (*)
- Op kamertraining moet ik alles voor mezelf doen. Ik moet werk gaan zoeken, ik moet gewoon weer naar school en ik moet eten zelf koken en kopen. Eigenlijk is het een beetje op mezelf wonen. Dus, ik zou dat wel prettig vinden, dan heb ik geen gezeur van anderen om me heen.
- Over een paar maanden ga ik naar de Hoenderlogroep (open groep)

Verkorte trajecten

- Dus ze moeten hier maximaal negen maanden zitten. Als er een plek is, want daar wordt echt op aangestuurd, dat er zeg maar een half jaar voor het einde gewoon een plek moet zijn.
- Ja, dan kun je je afvragen of dit soort jongeren die zo beschadigd zijn, dit is de meest heftigste soort van jeugdzorg, of ze daar dan al aan toe zijn.
- Dus ook al zijn ze nog niet uitbehandeld of zijn de doelen nog niet bereikt, dan worden ze alsnog doorgeplaatst. De doelen worden voortgezet op de vervolgplek
- Verkorte trajecten is een mooie gedachte, maar erg kort als al die jongeren er voorheen uitgekapt zijn.
- Verkorte trajecten houdt iedereen scherp
- De neuzen staan de zelfde kant op.
- Door de verkorte trajecten merk je dat je heel hard moet werken om een gedragsverandering bij een kind voor elkaar te krijgen in een belachelijke tijd.
- Verkorte trajecten zijn onder andere een reden van heropnames (*)
- We hebben heel veel te maken met ongemotiveerde kinderen, dus als je dan hoort van 'nou het is december, maar in mei juni loopt mijn machtiging af en die wordt niet verlengd want dat zegt de rechter', ja dan heb je al geen behandelmotivatie meer (*)

- Kinderen zijn nu door de kortere behandelduur, externaliserende gedrag nog niet helemaal klaar om naar een vervolgvoorziening te gaan.
- Vroeger toen het nog justitie was had je meer tijd en loods je een kind door zijn jeugd heen.
- Nu heb je de druk van dat het snel moet, het moet kort, je moet snel die stappen zetten, want er is tijdsdruk, geldtekort, veranderingen in de politiek, bezuinigingen enzovoort. Daar wordt de laatste jaren naar gehandeld.
- Je moet ze niet naar drie maanden moet loslaten, want je weet dat het verkeerd gaat. Dus je moet eigenlijk inspelen op een langer traject (*)
- De tijd is gewoon te kort. Het is toch een mate van verantwoordelijkheid geven en daar heb je gewoon tijd voor nodig om te laten ervaren, te beseffen.
- Ik heb toch zoiets van je moet een langere adem hebben, meer geduld hebben en zien dat iets bodem begint te krijgen voordat je weer een jongere verder zet.
- En om dan korte trajecten te draaien en snel door te plaatsen is allemaal prachtig, maar daar wordt je ook vaak op afgestraft en zeker bij die jongens die hier zitten, die al zo'n staat van dienst hebben zoals in dit dossier bijvoorbeeld van zes zeven jaar waar van alles gebeurd is. Dan moet je niet verwachten dat je dat in een jaar hebt geregeld. Dat is een illusie.

Redenen van heropname

- En uiteindelijk is het toch weer geëscaleerd en is er een vechtpartij thuis geweest. En toen was het eigenlijk zo heftig dat ouders hebben gezegd, dit gaat zo niet langer, En toen is ze op een crisisplaatsing geplaatst bij Pactum in Arnhem.
- Als cliënt x niet naar huis zou zijn gegaan, zou ze langer in de gesloten jeugdzorg hebben gezeten.
- Op de crisisgroep ging het ook fout, helemaal ontspoord.
- Verschil open en gesloten jeugdzorg
- Op een open groep gaat het niet
- Sommige jongeren hebben we expres hier laten komen, zodat hij nog in beeld bleef. Dat is eigenlijk een heropname met een positieve reden, dus niet alle cijfers zijn per definitie slecht.
- Cliënt K heeft zich meerdere keren onttrokken aan de behandeling (*)
- Achteraf zouden we kunnen zeggen dat deze jongen op zich zo complex in elkaar zit..hij is terug gekomen omdat hij opgepakt is, weer voor delicten.
- Er zijn teveel vrijheden en daar gaat het ook vaak mis (*)
- In veel thuissituaties hebben ouders zelf ook veel problemen vaak. Nou ja met de nodige ondersteuning proberen we het ook wel eens, maar ja in heel veel gevallen gaat het gewoon altijd mis.

- Nou ja ik zou überhaupt wel eens willen weten welke jongere hier uit de gesloten jeugdzorg weggaat, wie het dan uiteindelijk echt goed gaat doen. Ik denk dat we daar erg van schrikken en dat dat erg laag is
- Hier op de groep gaat het dan goed, maar als hij thuis is geweest waar geen regels en grenzen zijn, dan moeten we er hier weer boven op zitten.
- Ze moeten dan omschakelen, maar eigenlijk begin je dan weer opnieuw.
- Dus zodra ze een beetje teveel vrijheid proeven gelijk, dan gaat het meestal dan ook gelijk mis.(*)
- Een reden van heropname is dat een jongere te lang op een groep zit. We hebben een jongere waar we al een jaar eigenlijk op zoek zijn naar een andere plek, hij is gewoon te lang hier. Als je ergens te lang bent, dan ben zit tegen de plafond.
- Het is eigenlijk het netwerk wat hij buiten heeft, waar je geïnvloed hebt, dat maakt dat ie terugvalt.
- Ik vind de heropnames nu weer even wat minder, maar vorig jaar zijn er behoorlijk wat geweest.
- Op het moment dat je een kind dat 18 is hebt doorgeplaatst, dan is een kind nog niet zo ver dat ie zich daar ook kan aarden en dan zit je weer met een probleem dat het kind toch weer terug geplaatst moet worden. We hebben echt weer kinderen teruggeplaatst gekregen voor een maand.
- Verkorte trajecten zijn onder andere een reden van heropnames (*)
- De eisen van een vervolginstelling (KTC of RIBW) die zijn gewoon zo ontzettend hoog en die kinderen die komen daar dan en vallen tussen wal en schip (*)
- Op het moment dat je weet dat het heel moeilijk is om een kind uit geplaatst te krijgen, dat je dan maar heel vroeg begint om een kind proberen uit te plaatsen. En dan misschien wel eerder uit plaatst om in ieder geval een plek te hebben.(*)
- En externe organisaties of organisaties die aansluitend hier op moeten zijn die uh, dat gat is gewoon enorm.(*)
- En het is helaas dat je over de rug van een kind moet gokken, maar soms hoop je dat een kind dan maar extra motivatie krijgt op een vervolgtraject en dat ie het daar wel goed gaat doen. Maar je ziet ook regelmatig dat ze daar niet aan kunnen voldoen en dan komen ze weer terug (*)
- We hebben te maken met strikt gesloten jongens en meisjes die nog veel moeten leren. Als je dan maar een heel korte tijd hebt daarin dan is dat is een flink gevecht.
- Er is teveel vrijheid opeens.
- Jongens willen vrijheid, dan worden ze geplaatst naar een open groep en dan zijn er weer nieuwe medewerkers die dingen gaan bepalen over hun vrijheid.
- Je moet ze niet naar drie maanden moet loslaten, want je weet dat het verkeerd gaat. Dus

je moet eigenlijk inspelen op een langer traject (*)

- Binnen gaat het goed, maar wel dankzij het feit dat hij binnen deze setting zit. Zodra hij buiten deze poort gaat en hij komt een jongen tegen, op die leeftijd ben je omgevingsgevoelig, heel omgevingsgevoelig.

- Een jongen moet weten dat als ie hier buiten de poort de keuze maakt van links of rechts en links is fout en rechts is goed, dan moet ie een afweging maken van 'als ik naar links ga en ik ga iets fouts doen, dan staat dit me te wachten. Dat is al een hele stap dat hij weet, dat er al iets aan gaat komen. Maar als hij ook nog eens kan bedenken van 'ja laat ik maar naar rechts gaan', ja dan is het absolute winst. Maar dat heeft tijd nodig, heel veel oefening nodig.

- Heropnames zijn het gevolg van niks geen interne sturingen, te omgevingsgevoelig, te gevoelig voor prikkels en spanning in sensatie en ongevoelig voor het feit dat daar dus consequenties aan verbonden zijn. Dat maakt ze helemaal niks uit.

- Het is echt complex, het is echt alle factoren die je je maar kunt bedenken spelen mee bij een heropname.

- Op het moment dat ze het goed doen, dan plaatsen we ze door. Dat is ook wel eens een beetje vreemd

- *Na vier keer weglopen werd ik weer heropgenomen hier in Eefde.*

Weglopen

- Cliënt x is weggelopen

- Verantwoordelijkheid van BJZ

- *Cliënt K heeft zich meerdere keren onttrokken aan de behandeling (*)*

- Ik moet eerlijk zeggen dat als we voor ons zelf spreken het redelijk meevalt, omdat je er zelf toch best wel veel aan kan doen om de jongeren binnen te houden

- Als een jongen belt met zijn vriendinnetje en zij is verdrietig, kan hij al weglopen

- Gebrek aan motivatie is altijd een reden om weg te lopen

- Schrikbarend hoe impulsief jongeren zijn

- Ze komen uit een drugs wereld en hebben nog schulden die ze moeten aflossen of geld dat ze nog moeten innen

- Belangrijk blijft de bejegening hoe je met de jongere omgaat Je kan hem een sanctie geven, maar belangrijker is te weten waarom ze weglopen.

- Het gesprek aangaan is belangrijk

- Het gesprek aangaan is ook niet altijd goed, maar ja als een jongere daar keer op keer naar moeder toe gaat, dan denk ik dat we in ons werk af en toe wat creatiever en niet meer zo - vanuit die starheid, vanuit dat opsluiten denken

- Als de maatschappij zegt 'hé, het kind zit in de gesloten jeugdzorg, maar het loopt weg', nou dan hebben we natuurlijk de apen gaar. Maar aan de andere kant mogen we ze ook niet 24 uur per dag opsluiten. Dat is een heel geworstel.
- Dus dan moet je af en toe, dan moet je daar in gokken en dan hopen dat kinderen van fouten leren en dan hoop je dat als ze even weggelopen zijn, weer terug komen en dat je dan de behandeling door kan zetten. Maar ja, de maatschappij vind daar weer wat van.
- *Ik heb drie jaar ook hier gezeten. Toen ben ik weggegaan van hier, toen ben ik naar een andere instelling gegaan, OGH in Zetten. Daarna ben ik naar een open groep in Nieuw Veldzicht gegaan in Almere en daarna naar huis, daar ging het niet goed vanwege verkeerde vrienden en andere dingen en toen ben ik weer hier geplaatst (JZ+). Hier zo ben ik vier keer weggelopen en ik ben nu weer vijf dagen terug*
- *Ik werk wel aan mijn doelen maar als het te lang duurt neem ik denk ik de benen(*)*.
- *Als ik wegloop, ga ik naar Flevoland waar ik woon, naar vrienden. Mijn moeder hou ik op de hoogte zodat ze zich geen zorgen maakt. De groep ziet me vanzelf wel een keer verschijnen wanneer ik terugkom of als ik opgepakt ben.*
- *Ik word liever hier teruggeplaatst dan in detentie. Maar ze moeten ook gaan kijken waarom ik steeds wegloop.*
- *Als je weggelopen bent wordt je op je kamer gezet en krijg je straf. Maar ze kijken niet waarom ik wegloop. Ik denk dat jongeren daardoor nog meer de neiging krijgen om weg te lopen.*
- *Als je weggelopen bent krijg je gesprek met de unitleider om te kijken wat het beste voor je is qua school en activiteit.*
- *Het is wel eens geprobeerd om mij niet gelijk na weglopen op mijn kamer te zetten, om gelijk in te stromen. Uiteindelijk ben ik toch wel weer weggelopen.*
- *Ik heb wel eens aangeven aan groepsleiders dat op de kamer zitten geen zin heeft en ze luisteren wel maar ze gaan niet naar de unitleidster maar die luisterde maar met een half oor geloof ik.*
- *Ik ben ook wel eens naar Christa gestapt en die heeft er wel eens wat aan gedaan.*
- *Op het terrein wisselde ik van open groep, maar daar deden ze niks voor mij en toen ben ik vier keer weggelopen (*)*
- *Na vier keer weglopen werd ik weer heropgenomen hier in Eefde.*
- *De groepsleiding van de vervolgvoorziening luisterde niet naar mij en ze deden niks voor mij. Ik vroeg bijvoorbeeld 'mag ik naar buiten'? Ik krijg geen antwoord, ik krijg niks. Dus zo ging ik er maar vandoor. Maar ik dacht bij mezelf 'ja ik moet maar volhouden, ik ga naar kamertraining (*)*
- *Ik zou eerst naar een gezinshuis gaan, maar omdat ik steeds wegliep ging dat niet.*

De doorplaatsing

- Nou haar verloven zijn natuurlijk opgebouwd vanaf het moment vanaf de kerst toen het slecht was gegaan en moeder en ouders daarna hebben gezegd 'we willen toch graag weer contact', toen zijn ze verloven gewoon weer opgebouwd
 - Twee drie maanden verlof opgebouwd voor thuisplaatsing
 - Vrijheden waren weer opgebouwd
 - Een keer kennismaken
 - Meeloopdag kan bijdragen aan een succes, maar het is nooit een garantie dat het goed gaat.
 - Die verloven gingen op zich goed
 - De laatste bespreking is drie maanden voor die tijd. Dan moet die instelling ook al aansluiten. Dat proberen we altijd wel hoor
 - Kijk als ouders en het kind wil heel graag dat ze weer thuis komen wonen, dan probeer je met bijvoorbeeld met therapie, gezinstherapie, of extra ambulante begeleiding probeer je te voorkomen dat het niet goed gaat.
 - Meeloopdag is moeilijk te realiseren
 - De mentor van de JZ+ kent de jongere en weet precies op welk knopje hij moet drukken om de jongere rustig te krijgen en die kent ook de gedragingen(*)
 - Ik heb haar zes maanden in nazorg gehad, in het begin face to face en later was telefonisch genoeg. (*)
 - Eerst kijken van wat is er nou precies aan de hand? Is het herkenbaar? Is het herkenbaar gedrag wat ze heeft laten zien? Uuh en dan heb je het daar eigenlijk onderling over, wat kunnen we hier nou mee qua benadering? (*)
 - En eigenlijk gewoon kijken of je weer bij elkaar kan komen, die verbinding kan zoeken.
 - De tussenschakel in communicatie zijn (*)
- Ik denk dat als dat er niet was geweest, dat de stekker er eerder uit was getrokken en dat er dan was gezegd, we kunnen hier niks meer mee
- Dus op een gegeven moment zijn we, eigenlijk heel kinderachtig, weer teruggegaan van, dit zijn de regels, daar ga je je aan houden. (*)
 - Al van te voren de vervolgaanbieder erbij te betrekken, is om erachter te komen wat zij nodig hebben om het daar te laten slagen
 - Als we weten waar die jongere voor is aangemeld en dan stem je daar af en zoek je daar contact. Of dat nou de gedragswetenschapper is, of ook trajectregisseurs of de mentoren. En dan probeer je met elkaar echt af te stemmen van wat moet die jongen dan nog leren, wil het zo meteen echt goed gaan slagen.

- Soms zetten we de verslaglegging al door naar gedragswetenschappers als we al weten voor welke groep zo'n jongen of meisje is aangemeld. En dan vragen wij wat er nog belangrijk is om te leren voor de jongere daar naar toe kan.
- Voor sommige instellingen is het wel makkelijker om hier naar toe te kunnen komen en ze te laten aansluiten en voor andere is dat moeilijk dus dan doe je het telefonisch
- In dit geval hebben we samen met J. bij Trias wezen kijken, op de leefgroep waar die is komen te wonen vanuit ons uit.
- Er had niks beter of anders gekund, maar hij heeft zijn draai niet kunnen vinden bij TRIAS.
- Er zijn grenzen aan de hulpverlening
- In dit geval, wat ik al zei, heel zorgvuldig, samen met Trias toegewerkt naar de overplaatsing.
- Heel duidelijk geweest over wat er wel en wat er niet kan
- Kijk als je hier gesloten bent, wij werken met fasering; dan kunnen ze vrijheden verdienen, dan moet je aansluiten bij de vervolggroep (*)
- Meer wennen aan de buitenwereld vergoot de kans op een doorplaatsing.
- Als de oudere kinderen in de JZ+ naar huis gaan, begeleiding in het gezin krijgen
- Het geld en de middelen zijn er niet voor om aan een betere doorplaatsing te werken
- Ik denk dat als je in een voortraject goed met mekaar samenwerkt en heel goed beschrijft wat het kind nodig heeft, de werkwijze en de verschillen. Maar dat zij soms net voor hun doen wat strakker moeten beginnen en wij soms voor ons doen net iets losser moeten eindigen.
- En er komt af en toe ook een terugkoppeling, maar denk ik niet altijd goed naar de teams.
- Persoonlijk ben ik vaak ingevlogen bij andere instellingen om de medewerkers van daar handvatten te geven (*)
- Plus dat we weleens instellingen uitnodigen met een jongere om een soort afschrikmoment hier te creëren
- Er is wel eens iemand hier geweest om mee te draaien en onze werkwijze te bekijken.
- Er is concurrentie tussen instellingen; wij zijn beter dan jullie.
- Maar als je zelf werker bent in zo'n setting, is toch wel een beetje een machowereldje.
- Contact houden wordt door vervolginstelling niet altijd gewaardeerd.
- Er moet veel eerder, daarom is het misschien ook wel goed dat het naar de gemeentes gaat, men erbij betrekken.
- Het moet er bij ons in de teams veel meer over gaan, maar dat kan niet want je heb meer eens in de twee weken teamvergadering. Er is te weinig tijd.
- Een dagje de jongere hier meelaten draaien doen we ook wel eens. We hebben toevallig nu een jongere die nu vanuit Eefde is gekomen, een autistische jongere. Het wordt individueel bepaald of dat goed zou zijn.

- Ja voor de jongere van de JZ+ is het natuurlijk een voordeel, want dan kan die ook een beetje kennismaken met die jongeren die hier zitten. Nadeel is, dan moet er op dat moment wel de groep moet er naar zijn zeg maar.
- Als wij weten dat de jongere wil hier komen, ook al brengt het onrust, de jongere die hier zit moet ook aan wennen.
- We werken in fases en na ongeveer een half jaar wordt een jongen elders alvast aangemeld.
- Contact en doorplaatsing kan altijd beter zeg maar. Ik kan zeggen ik ben tevreden, maar wat ik zeg 'eerlijkheid' is belangrijk
- Soms zitten jongeren hier aan de plafond en eigenlijk wil je hem zo snel mogelijk weg hebben voordat hij afzakt, Maar dan moet hij ook op een plek komen waar hij ook verder kan en niet dat ie weer inzakt en weer overnieuw moet beginnen. Dat wordt ook wel snel gedaan vind ik.
- En als je dat traject terugleidt, dan ga je ook naar kinderen kijken die vijftien zestien zijn.. dus als je dan al ergens behandelmotivatie hebt gevonden of motivatie hebt gevonden bij een externe instelling om daar een kind dan te plaatsen, dan doe je dat ook liever wat vroeger dan achteraf in de problemen te zitten.
- De eisen van een vervolginstelling (KTC of RIBW) die zijn gewoon zo ontzettend hoog en die kinderen die komen daar dan en vallen tussen wal en schip (*)
- Op het moment dat je weet dat het heel moeilijk is om een kind uit geplaatst te krijgen, dat je dan maar heel vroeg begint om een kind proberen uit te plaatsen. En dan misschien wel eerder uit plaatst om in ieder geval een plek te hebben. (*)
- En naar externe krijgen we steeds meer situaties van 'een kind mag een week proef draaien' De communicatie gaat steeds beter, je sluit steeds beter op elkaar aan.
- De laatste zes weken mag een kind elk weekend op verlof. Als hij naar een vervolginstelling kijken we wat hij/zij nodig heeft om te 'overleven'. . Nou dan moet je kunnen budgetteren. Intern hebben we cursus budgettraining. Dan moet je om kunnen gaan met vrijheden. - - We werken met fases en fase drie is de kennismakingsfase en fase zes is de vertrekfase. - - Nou daar tussen zit een behandelduur zeg maar van een jaar a ander half. Als je dan de -datum hebt dat een kind overgaat, dan probeer je hem zo vroeg mogelijk in fase op te laten schuiven, zodat hij kan oefenen met dingen die hij op zijn vervolgplek moet kunnen.
- Wat we doen is als we weten dat een kind bijvoorbeeld van hier naar Enschede naar een KTC gaat of naar het RIBW of naar een fasehuis, dan laten we hem al op verlof die kant op gang om te oriënteren. Dus ze gaan daar eens kijken naar een sportclub of naar een hobbyclub'. Dus binding krijgen met de groep waar je naartoe gaat.

- We maken de lijntjes korter door een keer een week mee te draaien of een weekend over te gaan. Nu is het nog vooral de communicatie tussen de gedragswetenschappers onderling, maar het zou mooi zijn als de groepsleiding een uitwisselingsproces gaan doen (*)
- Wat we ook doen is mensen die hier komen werken, toch eens een keer een oude jongere van een oudere instelling meenemen hier naar toe om deze jongeren te vertellen van 'hé maar zo werkt het op een KTC.
- Om een doorplaatsing zo succesvol mogelijk te maken leggen we in een vroeg stadium al contact met de ontvangende groep.
- We proberen out of the box te denken, maar wel binnen de regelgevingen en protocollen. -
- Dus bijvoorbeeld een jongeren vijf dagen op de open groep mee draaien en in het weekend nog even hier in de JeugdzorgPlus. Dus dat soort combinaties probeer je dan te krijgen, maar dit gebeurt niet veel.
- Moedige meiden werkt met MDFT. Het is een evidence based methodiek, Multi Dimensional Family Therapy. Dus dat wil zeggen dat we op alle vier de domeinen interveniëren.

Wij zijn er om de transfer te maken van gesloten naar open. Dus wat wij doen is kinderen die naar huis gaan, maar ook kinderen die uitstromen naar inderdaad of naar jullie (Intermetzo) of naar lijn 5 om die dus met een stevige interventie te begeleiden. We hebben vordering in gemaakt door de kloof die tussen open en gesloten stond te verkleinen. Dat betekent dat wij letterlijk twee maanden voordat een jongere uitstroomt gaan wij al beginnen en in het meest ideale geval en dan vier maanden dat iemand in de openheid zit begeleiden wij die dus nog om die overstap goed te kunnen maken.”

- We oefenen ook met het meisje op de nieuwe vervolgplek
- De effecten daarvan is dat een kind niet losgelaten wordt op het moment dat hij Lindenhorst verlaat, maar dat hij dan nog een vertrouwt persoon heeft die met hem eigenlijk, met hem of haar die overstap maakt en hem daarin ondersteunt. Dus een kind valt eigenlijk niet meer tussen wal en schip. Het percentage laat zien dat er minder heropnames zijn.
- Omdat wij een bredere samenwerking aan het opzetten zijn binnen Jeugdhulp op maat, zou dat natuurlijk een hele interessante discussie zijn of je MDFT ook niet bij Intermetzo in kan zetten. Maar het probleem is natuurlijk weer dat het wat verder weg zit.
- De therapeut wordt alleen ingezet als dat een toegevoegde waarde heeft, dus als de jongere naar huis gaat of als de jongere naar een KTC gaat.
- Als het systeem niet goed betrokken kan worden wordt er MPT ingezet.
- Soms gaan jongeren wel weer terug naar de geslotenheid, maar dan wel begeleid. Dus ze vallen niet meer tussen wal en schip.
- Het is een evidence based methodiek en er zijn interventies die uitgevoerd moeten worden maar de gesprekken worden naar eigen inzicht ingevuld.

- Met MDFT ga je altijd naar de oude pijn toe. Je gaat er vanuit, dat de oude pijn is een belemmering om te groeien en de band te verstevigen. Dat is het verschil vaak ook met begeleiden en het therapeutisch werken.
- Als het gezin geen domein is wordt er gekeken of er niet beter MPT ingezet kan worden.
- MDFT kan overal ingezet worden. Ook als een jongeren naar een open groep gaat, dan wordt dat het vijfde domein.
- Intern betekent het dat we alle afspraken die we met een jongeren hebben staan op dat moment, dus in welke fase hij zit en welke vrijheden daaraan gekoppeld zijn en belafspraken en dergelijke, worden allemaal overgedragen naar de groep. Als een jongen daar naar toe vertrekt, zodat hij dan niet meer een stap terug zet. Want dat is in het verleden wel gebleken dat je dan eigenlijk zegt je gaat een stap voorwaarts, je gaat naar een open groep, maar dat jongeren dat ervaren als een stap terug omdat ze opeens weer twee weken in een soort observatieperiode zitten, of soms zelfs nog langer. Dus dan zijn ze de vrijheden die ze hebben gekregen zijn ze opeens dan weer kwijt.
- Het is goed om te beseffen dat deze kinderen al een heel verleden achter de rug hebben en ook veel hulpverlening gezien hebben.
- Als je het hebt over al die wisselingen, dan zou je eigenlijk willen dat het iemand is die veel dichtbij staat. Die elke keer weer laat zien van ik ben er, ik ben er, ik ben er.. Dus het is weer iemand op afstand die eigenlijk beslissingen neemt desnoods of sturing geeft aan waar zo'n jongere eigenlijk niets aan heeft(*)
- Bij veel gaat het wel goed. Toen ik nog op het crisis traject werkte, maar dat was een lichtere doelgroep.
- En dat was het echt diagnose, kijken wat er echt precies aan de hand is en dan pas handelen en kijken wat je gaat doen. Dat was een groot succes.
- Deze categorie die we hier binnen hebben is echt over het algemeen een stuk zwaar en er is meer kapot en dan heb je dus meer tijd en meer ruimte nodig om eigenlijk die stappen te kunnen zetten.(*)
- Wat goed was op het crisistraject waar ik werkte , was die diagnose. Er werd echt direct, werd aan de gang gedaan(*)
- Een ander succes verhaal is toch eigenlijk de partijen die buiten ons omstaan. Dus voogden die betrokken zijn is van belang, maar ook zeker ouders of eventueel pleegouders of ook andere familieleden die wat kunnen betekenen voor een kind.
- Of het in de praktijk zou werken dat je mentoren laat mee stromen met een jongere waar op een gegeven moment een bepaalde band mee ontstaat, weet ik niet of dat goed is.
- Daar is hier weleens over gesproken van we laten een kind.. die krijg je binnen, je wordt mentor. En als dat goed gaat dan beweeg je mee tot eigenlijk de uitplaatsing. Ja dat zou een optie kunnen zijn, alleen dat is in de praktijk weer moeilijk te realiseren met ja, gewoon op

basis van rooster, groepen

- Maar waarom zou je hier een kind op deze groep langer laten zitten als blijkt dat na twee of drie weken, als je eigenlijk al een inschatting kan maken 'het is leuk en aardig, maar hij voegt zich hier zo naar de regels. Waarom zet je dan niet zo'n kind eigenlijk al meteen door naar een open groep of in ieder geval een behandelgroep waarmee je dan binnen de mentoraten eigenlijk iemand kan aanwijzen die dan het hele traject behandelt.

- Ik denk dat je misschien toch eerder moet overstappen en dan heb je niet dat je hier weer een band om zeep helpt

- Ja dat is nogal wisselend, we hebben hier verschillende dingen gezien qua mentor en nieuwe mentor in de overdracht.

- Mijn mentor in Zetten (OGH) heeft mijn vrijheid steeds meer opgebouwd.

- Mijn mentor heeft me daar heen gebracht en is mee gegaan op kennismaking ()*

- Voor mij deze overdracht/doorplaatsing voldoende, want ik kende al veel jongens van het terrein en dat maakte het makkelijker.

- Nee, ik heb helemaal geen gesprek gehad of zo. Maar, ja, ik wist helemaal niet wat het was. Maar toen ik daar kwam zei ik al gelijk 'ja, ik vind Eefde beter dan daar'.

- Ik heb nog niet geoefend, want ze weten nog niet zeker of ik naar KTC ga. Maar als ze dat weten dan krijg ik bijvoorbeeld het geld wat ik van hun krijg zeg maar die kamertraining om per dag van te leven, krijg ik dan ook van hier om eten van te kopen en dan zelf te koken. Want ja, meer is er niet echt, want wassen kan ik, strijken kan ik. Eigenlijk schoonmaken, alles."

- Ja ik heb nu wel meer vrijheden, maar verlof ga ik nooit eigenlijk. Ik mag wel bijvoorbeeld op bezoek naar mijn vader.

- Ik mocht daar (nieuwe plek) wel sowieso gaan kijken binnenkort. Mijn mentor regelt echt veel voor mij. Hij heeft ook geregeld, dat ik nu kan gaan en staan waar ik wil, ik mag naar de stad, ik mag naar overal. Maar ik heb eigenlijk niet echt veel meer nodig ofzo, want ja, ik ben al blij genoeg als ik hier weg ben. Dan ben ik eindelijk op mezelf ()*

- We hadden afgesproken dat we daar een keer gaan kijken, een informatie dag of zo

- Qua doorplaatsing zou ik willen dat ze me hier dan iets meer naar de stad laten gaan en me zelf laten koken of zo/ Gewoon zelfstandigheid en tuurlijk bereid ik mezelf ook wel voor op alles, vooral geestelijk dan. Stel dat ik vanuit hier naar een kamertraining ga, ik zou ook veel nadenken en opschrijven van hoe en wat ik ga doen en met werk natuurlijk."

Warme overdracht

- Eigenlijk moeten we zorgen, de nazorg die we moeten doen is voor een goede overdracht.

- En als er niets is dan blijf je nog even in beeld totdat er een goede overdracht is en dan kan het door gaan. (*)

- Ik vind eigenlijk dat een mentor altijd nog even moet bellen naar een jongere na een week of twee weken 'hoe gaat het, gaat het allemaal goed? En eigenlijk moet er ook telefonisch contact zijn tussen deze mentor en de mentor van de vervolgplek (*)
- Heropnames kunnen veel een deel misschien verminderd worden door een warme overdracht
- De trajectregisseurs verzorgen in ieder geval een warme overdracht (*).
- Onderling spreek je met de mentor af wie de warme overdracht doet (*).
- Nu is het soms gewoon wat meer afstemmen, van hoe gaan we de overdracht doen. Maar het gebeurt vaker dat nu de mentoren mee gaan, als het kan met de uren (*)
- Warme overdracht draagt bij aan succes.
- De warme overdracht is wel heel erg belangrijk om in ieder geval die communicatie tussen verschillende partijen open te houden
- Externe trajectbegeleiding heeft meegeholpen om het zo succesvol mogelijk te laten verlopen (*)
- Ik ben tevreden over hoe de overdracht is verlopen bij client K (*)
- Toen we eenmaal Trias zo ver hadden dat wij akkoord hadden voor een plaatsing daar...heb ik hun uitgenodigd om bij de eerst volgende bespreking aanwezig te zijn om alvast kennis te maken. Er is toen een gedragswetenschapper van Trias geweest en ze hadden toen, omdat ze toen ook al wisten op welke leefgroep hij zou komen in Zwolle, ook meteen een mentor toe gewezen en die is toen ook bij het gesprek aanwezig geweest.
- We hebben gewoon hele duidelijke afspraken met elkaar gemaakt over hoe dit te doen
- Hoe we hier de overdracht eigenlijk doen; de mentor komt mee en dan is er een warme overdracht en vind ik altijd fijn. En eigenlijk wat ze daar vertellen moeten we hier waar kunnen maken. En niet iets vertellen wat we niet waar kunnen maken, dat gebeurt ook wel eens.
- Gewoon dat de mentor mee komt en vertelt hoe alles echt in elkaar steekt. Niet dat we voor verassingen komen te staan. Liever niet dingen achter houden, zodat wij ook weten waar wij rekening mee kunnen houden.
- Een eerlijke overdracht is belangrijk.
- Als een jongere wordt overgeplaatst wordt er eerst met de groepen gebeld en een mentor toegewezen. Dan zorgen we dat de mentor van de jongere van hier aanwezig is tijdens het gesprek. De jongere vertelt hoe hij het daar heeft gedaan, als hij dat kan. En de mentor vertelt wat goed gaat en wat slecht gaat, wel eerlijk want dan weet de jongere het betrouwbaar is.
- Als ik mijn jongere wegbreng ga ik vaak nog even wat eten, als afscheid.
- Jawel, sommige jongeren die, hebben nog wel eens contact met de ouder mentor van de JZ+, maar dat wordt met de tijd minder

- Één gesprek met de jongere erbij is denk ik wel genoeg. Alleen maar voor verdere, meer informatie denk ik dat je altijd contact op kan nemen met de oude groep. Dat doen we ook wel eens.
- Een warme overdracht met eerlijkheid en een gemotiveerde jongere is voldoende.
- Een warme overdracht is belangrijk, maar misschien is het wel belangrijk dat je altijd terug kunt vallen of als je iets opvalt over een jaartje dat je alsnog terug kan bellen naar de JZ+ van 'dit is gebeurd, is dit vaker daar gebeurd?', dat je dan misschien toch meer informatie.
- Ik heb nog wel eens contact met de JZ+ medewerker. Zoals nu ook omdat hij sinds kort hier zit. Dus dan moet een beetje kijken wat en hij mist dingen dus dan moet je contact hebben. --
- Maar dat gaat meer om zakelijk dingen dan, nu nog, dan andere dingen.
- Het is fijn als het mogelijk is om contact te kunnen leggen met de oude mentor.
- Ik denk dat ook een verbeterpunt is denk ik hier. Als een jongere hier wordt aangemeld, dat ook gelijk aangemeld wordt elders.
- Vroeg aanmelden zal helpen. Je kunt beter weigeren, dan wachten denk ik.
- We proberen een steeds warmere overdracht te doen. Tot een jaar of vijf geleden was het gewoon ijskoud. Dan was de dag dat je over ging, je had een intakegesprek en wij gingen niet eens mee. Gelukkig zie je daar een trendverandering in. En nu zie je wel dat voogden steeds actiever betrokken worden bij. We krijgen ook groepsleiding van een andere instelling bijvoorbeeld de horizon op de jonge kinderen groep, groepsleiding brengt het kind zelf, die doet nog even een overdracht. Dus dat begint beter op elkaar aan te sluiten. Maar dat is van strikt gesloten naar strikt gesloten.
- Het gebeurt steeds meer dat mensen van een vervolgvoorziening al bij de evaluatie aanschuiven.
- En als het kind het moeilijk vindt om te schakelen en dat vinden ze eigenlijk toch echt wel allemaal, dan je moet een soort van overbrugging creëren.
- Dat is soms lastig of dat is heel vaak lastig. Moet je dan mee gaan en frequent gaan bellen, op bezoek gaan, om het daardoor dragelijker te maken voor het kind? Of creëer je dan eigenlijk dat een kind meer aan jou blijft vast houden en als het daar dan dingen tegen komt dat hem of haar niet bevallen dat hij dan eigenlijk weer terug wil?
- Want sommige kinderen zijn daar absoluut bij gebaad, die moet je helpen om dat bruggetje te slaan en zijn gewoon niet zo snel in contact. Dus als jij dan het woord voert en ze zitten ernaast en kunnen ze eigenlijk met je mee liften in het contact en kun je de brug creëren. Dat hebben we vanuit de crisis hier voor heel veel gedaan
- Ik ben hier wel eens met een jongen die naar Michaelshoeve ging, ben ik twee drie keer mee geweest alleen om daar kennis te maken. Een keer mee eten, een keertje een uurtje mee te gaan met het sporten van daar. Dat soort dingen werkte wel.
- Je creëert eigenlijk wel een vorm van vertrouwdheid dat je echt meeding in eigenlijk. Je

brengt het kind als het ware weg

- Ik heb nog twee keer contact gehad op mijn vervolgplek met mijn mentor van de JZ+ op zijn initiatief (*)

- Toen ik daar (vervolgvoorziening) zat kreeg ik pas een intakegesprek. Iemand van de JZ+ ging wel mee maar die heeft na een kwartier afscheid genomen en dat vond ik best klote want ik kon goed met die mensen.

- Jawel, ik zou het wel fijn vinden als hij mij wegbrengt. Maar ik denk sowieso dat hij mij wegbrengt, want ik kan niet met al mijn spullen op de trein (*)

Mentor

- Nou wat heel belangrijk is dat de groepsleiding hier en vooral haar mentor hier en cliënt x zelf weten wat er van haar verwacht wordt op de nieuwe plek

- Soms gaat de mentor mee naar de vervolgplek

- Gaan een band aan met de mentor, maar als de jongeren weg zijn horen ze niks meer. Dat is pijnlijk.

- Juist denk ik dat de mentor zou heel goed nog kunnen dienen als contactpersoon. Maar eigenlijk, dat hoor ik al jaren, dat er eigenlijk nooit meer contact is vanuit de mentor met de jongeren nadat ze hier weg zijn.

- Dus een jongeren mag best hier bellen naar de groep en vragen naar de mentor

- Ik vind eigenlijk dat een mentor altijd nog even moet bellen naar een jongere na een week of twee weken 'hoe gaat het, gaat het allemaal goed? En eigenlijk moet er ook telefonisch contact zijn tussen deze mentor en de mentor van de vervolgplek (*)

-De mentor van de JZ+ kent de jongere en weet precies op welk knopje hij moet drukken om de jongere rustig te krijgen en die kent ook de gedragingen(*)

- Onderling spreek je met de mentor af wie de warme overdracht doet (*)

- Er is na de JZ+ geen contact meer geweest met de mentor van client K.

- Jongeren hebben veel instellingen gehad, dan is de kunst aan ons om ze weer aan ons te binden

- Als wij nee zeggen dat we daar ook consequent en duidelijk in zijn, dan is het ook een nee.

- Persoonlijk ben ik vaak ingevlogen bij andere instellingen om de medewerkers van daar handvatten te geven (*)

- Als mijn mentorjongere weggaat, dan sta ik er best wel voor open om nog contact te onderhouden met de vervolginstelling. Het zou mooi zijn als daar een richtlijn voor is. (*)

- Ik denk dat heel veel mentoren het ook heel erg leuk vinden om nog contact te hebben. En als de werkers bellen denk ik dat iedereen bereid is om tips te geven zeg maar, wat ze kunnen gebruiken.

- Ik kan begrijpen dat er wordt gezegd dat contact houden met mentoren niet altijd wordt aangeraden, omdat het zich ook moet hechten aan de medewerkers van de vervolgvoorziening.
- Een band opbouwen en vervolgens niets meer laten horen is vreemd.
- Maar we worden wel op de hoogte gehouden hoe het met hem gaat, dat vind ik ook belangrijk. Ik vind het ook leuk.. bij jongens die weggaan. Ik bel ook wel eens achteraan naar mijn oude mentorjongeren zodat ze 'oh ja, die hebben echt om mij gegeven'.
- Wat wij dus heel vaak hebben met kinderen hier, is dat je dus eigenlijk gewoon bijna zakelijk werkt. Je laat het toe, tuurlijk ga je allemaal op een normale menselijke manier met elkaar om.. dat betekent ook dat je grapjes maakt en aardig bent maar je houdt altijd rekening met een bepaalde afstand (*)
- Dus je gaat geen appèl doen op een stuk loyaliteit, dat kan gewoon niet. Dat is vaak allemaal kapot (*)
- Als jij altijd in dat zakelijke, laat zien dat je je aan de afspraken houdt, dan creëer je absoluut wat. Maar als je in drie maanden, dan is een relatief kort tijdsbestek, als je het bijvoorbeeld een proces van vijf jaar daaraan voorafgaande en je moet dan weer doorplaatsen, dan krijg je weer de volgende plek met weer een nieuwe mentor, met weer een.. nieuwe gedragswetenschapper en nieuwe mensen enzovoort. Dan snap je al wel, het houdt ergens gewoon een keer op (*)
- Het is ook absoluut een vereiste in dit werk dat je als mentor professie hebt.
- Het is belangrijk om stabiliteit te creëren, zodat je uiteindelijk weer een kind aan de gang krijgt
- Er moet een balans zijn die de structuur kunnen neerzetten, die maar misschien wat minder actief zijn in de mentoraten, en je moet eigenlijk mensen hebben die daar veel actiever in zijn. En die wel dat vermogen hebben om permanent dat te kunnen bieden en elke keer weer, die band op te willen zoeken met een kind.
- Ik zie absoluut verschillen in mentoren waarvan ik bij de ene collega, echt vind dat hij de capaciteiten heeft om iets voor de jongeren te betekenen ook richting behandeling. En dat zie ik bij een andere collega gewoon echt minder terug. Dus ik vind dat je als jongere hier benadeeld kan worden
- In principe ben je gewoon altijd beschikbaar om in ieder geval nog weer of telefonisch die support te geven maar vaak beperk je dat je die support dus geeft aan nieuwe collega's op een andere groep of aan collega's op het terrein maar niet direct aan de jongere, dat is niet zo gebruikelijk hoor. Er zijn een aantal collega's die gewoon op eigen initiatief contacten onderhouden met jongeren ook als ze hier buiten zijn geplaatst, maar merendeel van de mensen niet.
- Er is geen vaste afspraak over het contact houden met de jongere als hij weg is. Dit is iets

wat je zou kunnen meenemen want er is geen een richtlijn hierin.

- Het is wisselend en afhankelijk van de persoon (mentor) of hij wel of niet op eigen initiatief wat onderneemt. Soms is het binnen de aanbeveling wel van die jongen vindt het wel zo lastig, dan wordt soms van hier uit aangeboden van als een jongen dat zo moeilijk vindt dan gaan we toch een keer kijken?

- Ik heb goed contact met mijn mentor, want hij houdt zich aan de afspraken.

- Mijn mentor heeft me daar heen gebracht en is mee gegaan op kennismaking (*)

- Ik heb nog twee keer contact gehad op mijn vervolgplek met mijn mentor van de JZ+ op zijn initiatief (*)

- Ik heb niet zo'n goede band met groepsleiders dus dan heb ik geen behoefte aan contact.

Op mij oude groep had ik wel een goede band en met hem heb ik soms nog contact.

- Trajectregisseur en mentor kan best allemaal in één (*)

- Als ik vraag iets aan mijn mentor, hij praat gelijk met mij. Als er iets is, hij praat gelijk. Als ik wat nodig heb, hij regelt het.

- Ik mocht daar (nieuwe plek) wel sowieso gaan kijken binnenkort. Mijn mentor regelt echt veel voor mij. Hij heeft ook geregeld, dat ik nu kan gaan en staan waar ik wil, ik mag naar de stad, ik mag naar overal. Maar ik heb eigenlijk niet echt veel meer nodig ofzo, want ja, ik ben al blij genoeg als ik hier weg ben. Dan ben ik eindelijk op mezelf (*)

- Ja ik denk sowieso wel dat ik nog contact met mijn mentor opneem. Hij woont ook in dezelfde woonplaats.

- Jawel, ik zou het wel fijn vinden als hij mij wegbrengt. Maar ik denk sowieso dat hij mij wegbrengt, want ik kan niet met al mijn spullen op de trein (*)

- Ik heb een goede band met mijn mentor. Als ik iets aan hem vraag dan gaat hij dat ook voor mij regelen. Drie keer in de week heb ik gewoon een gesprek samen om te kijken wat we nog kunnen doen, wat ik nodig heb enzo.

- Met andere groepsleiding kan ik ook wel goed opschieten.

- Ik vind het geen probleem dat ik een trajectregisseur én een mentor heb (*)

- Ik heb er nog niet over nagedacht of ik daarna nog contact zou willen met mijn mentor.

- De band met de groepsleiding is prima.

- De band met mijn mentor is prima.

- Ik heb tot nu toe eigenlijk niet echt veel gezeik met leiding. Kan nog wel komen toch, ja, dat heeft iedereen wel denk ik. (Maar het is niet zo dat, tot nu toe, dat ik echt alleen maar gezeik heb en alles.

- Ik weet nog niet of ik nog contact wil met mijn mentor straks, ik ben pas vijftien en ik heb voor mezelf nog twee jaar de tijd. Als ik zeventien ben vind ik dat ik wel opgerot moet zijn.

Trajectregisseur

- Ik ben degene geweest die in de externe trajectbegeleiding zat
 - Ik heb vinger aan de pols houden
 - Ik had wekelijks telefonisch contact en maandelijks face-to-face
 - Signalen van moeder heb ik serieus genomen
 - Na drie maanden was ik buiten beeld. Ze had nieuwe hulpverleners.
 - Eigenlijk moeten we zorgen, de nazorg die we moeten doen is voor een goede overdracht.
 - En als er niets is dan blijf je nog even in beeld totdat er een goede overdracht is en dan kan het door gaan.(*)³
 - Als wij vinden dat de jongeren er absoluut nog niet aan toe is om naar een vervolgplek te gaan, dan zullen we dat ook echt wel aangeven.
 - Je blijft bereikbaar
 - Een gesprek plannen van de client als het op de andere groep niet goed gaat
 - Ja wij zijn diegene die voor een goede overdracht moeten zorgen.
 - Maar we hebben natuurlijk een veel grotere afstand tot die jongeren dan de mentor
 - Ik ben mee op intakegesprek geweest
 - Ik heb de aanmelding gedaan, gesprekken met de jongere, kennismakingsgesprek, de intake. Ik ben blijven fungeren als contact persoon
 - Ik heb haar zes maanden in nazorg gehad, in het begin face to face en later was telefonisch genoeg.(*)
 - Eerst kijken van wat is er nou precies aan de hand? Is het herkenbaar? Is het herkenbaar gedrag wat ze heeft laten zien? Uuh en dan heb je het daar eigenlijk onderling over, wat kunnen we hier nou mee qua benadering?(*)
 - En eigenlijk gewoon kijken of je weer bij elkaar kan komen, die verbinding kan zoeken.
 - De tussenschakel in communicatie zijn (*)
 - Ik denk dat als dat er niet was geweest, dat de stekker er eerder uit was getrokken en dat er dan was gezegd, we kunnen hier niks meer mee
 - Dus op een gegeven moment zijn we, eigenlijk heel kinderachtig, weer teruggegaan van, dit zijn de regels, daar ga je je aan houden.(*)
 - Samen ben in op intake geweest met haar oude mentor van de vervolgplek
 - De trajectregisseurs verzorgen in ieder geval een warme overdracht (*).
- In iedere casus wordt de overdracht anders ingevuld
- Onderling spreek je met de mentor af wie de warme overdracht doet (*)
 - Als trajectregisseur zit je meer op het proces
 - Nu is het soms gewoon wat meer afstemmen, van hoe gaan we de overdracht doen. Maar het gebeurt vaker dat nu de mentoren mee gaan, als het kan met de uren (*)
 - Als trajectregisseur kun je meer verbinden

- De jongeren blijft door de trajectregisseurs langer in beeld
- En daarnaast ben ik mee om ieder geval de start op school, want ja daar vallen nog weleens wat gaten in
- Ik heb in samenspraak met de gezinsvoogd, de reclasseerder, school en de MST'er op de achtergrond meegekeken hoe het een en ander is gaan lopen.
- Externe trajectbegeleiding heeft meegeholpen om het zo succesvol mogelijk te laten verlopen (*)
- Je neemt de bemiddelende rol op je.
- In het begin van de nazorg had ik belcontacten over hoe het op school ging en ik heb een keer een gesprek gehad op school om te kijken hoe dat is verlopen.
- Ik ben tevreden over hoe de overdracht is verlopen bij cliënt K (*)
- We hebben gewoon hele duidelijke afspraken met elkaar gemaakt over hoe dit te doen
- Ik geloof dat er nu een jaar nazorg is door trajectregisseurs. Een keer in de zoveel tijd nemen ze een keer contact met elkaar op. En die blijft het traject regisseren. Die blijft het een beetje onder controle hebben.
- Op het moment dat je een kind uit wil plaatsen heb je wel iemand nodig die dat traject helemaal blijft volgen, maar we hebben er hier op dit moment maar vijf trajectregisseurs op 151 kinderen.
- Trajectregisseurs nemen veel uit handen van de pedagogisch medewerkers. Dat is wel een heel groot pluspunt. Zij gaan mee naar een intake, zij regelen bijvoorbeeld een WAJONG uitkering, zij zoeken contact met studiefinanciering.
- De trajectregisseur gaat meestal mee op intake. Niet de mentor want dat is niet haalbaar i.v.m. de kinderen op de groep.
- En dat is het voordeel van een ITB'er of een trajectregisseur, dat ie niks met de groep te maken heeft
- Als er meer tijd en geld is, zou de band tussen de jongeren en de trajectregisseurs kunnen verbeteren.
- Trajectregisseurs begeleiden het proces op een minder intensieve en minder therapeutisch manier
- Trajectregisseurs hebben we nog niet zo lang, maar het zijn regisseurs op afstand en hebben niet echt contact met het kind.
- *Mijn trajectregisseur zie ik alleen bij de zorgovereenkomst en heeft vooral contact met mijn moeder.*
- *Trajectregisseur en mentor kan best allemaal in één (*)*
- *Ik weet niet wie mijn trajectregisseur is. Die heb ik pas sinds kort gekregen en die is er pas het eerst volgende gesprek bij, ik heb haar nog nooit ontmoet.*
- *Ik vind het geen probleem dat ik een trajectregisseur én een mentor heb (*)*

- Ik heb eergister volgens mij nog een gesprek gehad met haar.

Samenwerking

- Afspraken maken met elkaar over wie de begeleiding doet, omdat mijn nazorg was afgelopen.
- Ik ben eerlijk geweest over wat ik heb moeten doen in de doorplaatsing. Eerlijkheid naar je collega instelling is je plicht
- Ik merk een beweging dat er wel veel meer de neiging is om samen te werken en dan op die manier naar de trajecten te kijken is. Soms moet je ook creatief omgaan met de beperkingen die je hebt.
- Kijk dat is hetzelfde als dat wij dat het voor open instelling wel eens fijner zou zijn dat de jongeren hier gewoon een weekje als time-out kan komen, maar dat kan niet omdat ze een gesloten machtiging moeten hebben.
- Soms zou het fijn zijn om meer in het traject te denken; wat is nou goed voor die jongeren. -
- Sommige kinderrechtters gaan daar wel in mee, maar sommige ook niet
- Hier is het gesloten, maar ze gaan dadelijk naar open. Daar moeten we nog een hele slag slaan denk ik om dan meer samen te werken.
- Twee nachten op de vervolgvoorziening wennen is wel een unicum, maar kan wel hele positieve gevolgen hebben.
- We hebben allemaal een doel en dat is dat het kind van A naar B komt. En nu is het, wij proberen het bij Intermetzo zo goed mogelijk te doen (GR A: "hmhm") en we proberen steeds meer de samenwerking te zoeken denk ik. Maar ook de andere instelling zou ook meer naar ons toe moeten. Wij ook, wij moeten er ook heel veel aandacht en tijd voor vrijmaken denk ik.
- Ja ik denk dat het echt te maken heeft met, iedere instelling doet het op zijn manier of haar manier, maar ik denk dat je mekaar nog veel meer kan vinden en dat je mekaar kan ondersteunen en helpen en ook met trainingen bij wijze van spreken, uitwisseling van mensen denk ik. Volgens mij is er nog zoveel te behalen.
- Het heeft veel met samenwerking te maken, alleen op dit moment moet die samenwerking niet, omdat wij een opnameverplichting hebben.
- We hebben ook wel gemerkt dat andere instellingen of andere groepen, ook hier op het terrein werkte het wel eens zo, dat er een beetje soort van wrijving ging ontstaan, omdat mensen dan krijgen van ja ze gaan vanuit de oude situatie vertellen hoe wij moeten gaan werken met het kind in deze nieuwe situatie..

Wat is de ideale situatie

- Mentoren contact met elkaar laten zoeken na afloop, maar ook daarvoor moet de instelling al aansluiten bij de besprekingen
- Als ze een nachtje mogen blijven slapen
- J. is typisch zo'n casus waarbij je in de JeugdzorgPlus eigenlijk een LongStay groep zou moeten hebben, waarin je dus niet afhankelijk bent van een machtiging gesloten jeugdzorg die elke keer maar drie maanden verlengt wordt. Die moet je gewoon langere periode binnen houden.
- Er is geen ideale doorplaatsing, het is allemaal maatwerk.
- Dat vervolgvoorzieningen op tijd betrokken zijn.
- Het is wat complexer dan zo te zeggen wat de ideale doorplaatsing zou zijn, want het blijft toch echt gewoon maatwerk.
- Het is nodig dat je zo snel mogelijk duidelijk hebt waarvoor het allemaal bedoeld is.
- Je moet de ideale doorplaatsing zo klein mogelijk houden
- Dat je nog denk ik meer uitbreiding hebt door middel van fasering
- Met de jongeren gaan kijken op de nieuwe groep
- De jongeren een keer een nachtje laten slapen.
- Oude en nieuwe mentor hebben onderling contact met elkaar en daardoor kun je goede afspraken maken.
- Dat je nog individueler kunt kijken naar de jongens
- Dat je samen met de jongeren nog meer kan wennen aan de maatschappij
- Als je echt de behandeling, het niveau omhoog wil halen, dan moet je misschien naar een andere samenstelling gaan.
- Derde dienst inplannen, zodat je met je jongere even weg kan gaan of een fatsoenlijk gesprek kan voeren,.
- Meer samenwerken; vaker eens een werker uitlenen dat je een constructie kan bedenken. - Dat bijvoorbeeld een groepsleiding zijn mentorkind gaat wegbrengen naar een open groep, en dan gewoon eens twee, drie diensten mee gaat die kant op. Of dat andersom ook eens een werker hier komt van 'oké, hoe werken wij dan hier binnen die geslotenheid?'
- Als mijn mentorjongere weggaat, dan sta ik er best wel voor open om nog contact te onderhouden met de vervolginstelling. Het zou mooi zijn als daar een richtlijn voor is.(*)
- Als het contact houden geïndiceerd wordt, als richtlijn valt daar veel winst te behalen.
- In de ideale situatie is zo'n trajectregisseur heel erg van belang en monitort hoe het op de groep gaat. En dat elke trajectbegeleider maar twee a drie kinderen heeft. Hij is dan elke week aanwezig bij de vergadering, heeft gesprekken met de jongere. Daarnaast dat de

groepsleiding een maand mee over gaat naar de vervolgvoorziening om de jongere daar te laten wennen en de groepsleiding van de vervolgvoorziening komt naar ons toe. In een vroeg stadium met de kinderen daar al een keer gaan oefenen. Samen met de ontvangende organisatie een plan maken 'hoe gaan we dat voor elkaar krijgen?

- En dan zou het mooi zijn dat een ontvangende organisatie ook voor een aantal kinderen een opnameverplichting zouden hebben, dat zou wat mij betreft ideaal zijn.

Bijlage IX: Resultaten dossieronderzoek (risico en beschermende factoren)

In de tabellen op de volgende pagina is een concrete uitwerking van het dossieronderzoek terug te vinden. In de eerste tabel de gegevens van de succesvolle doorplaatsing, opgevolgd door de heropnames in tabel twee. Om aan te geven wanneer een factor als risico (R) of als beschermend (B) wordt gezien, zal dit hieronder worden toegelicht. Wanneer de factoren niet worden beschreven in het dossier, zal dit worden aangegeven als 'niet bekend' (/).

Sociaal	Een goede ontwikkeling en/of positieve factoren m.b.t. de sociale ontwikkeling wordt gezien als 'beschermende factor'. Problemen m.b.t. de sociale ontwikkeling worden gezien als 'risicofactor'.
Emotioneel	Een goede ontwikkeling en/of positieve factoren m.b.t. de emotionele ontwikkeling wordt gezien als 'beschermende factor'. Problemen m.b.t. de emotionele ontwikkeling worden gezien als 'risicofactor'.
Lichamelijk	Een goede ontwikkeling en/of positieve factoren m.b.t. de lichamelijke ontwikkeling wordt gezien als 'beschermende factor'. Problemen m.b.t. de lichamelijke ontwikkeling worden gezien als 'risicofactor'.
Seksueel	Een goede ontwikkeling en/of positieve factoren m.b.t. de seksuele ontwikkeling wordt gezien als 'beschermende factor'. Problemen m.b.t. de seksuele ontwikkeling worden gezien als 'risicofactor'.
Hechting	Een veilige hechting wordt gezien als beschermende factor. Een onveilige hechting (hechtingsstoornis of hechtingsproblematiek) wordt gezien als risicofactor.
Gedrag	Positief gedrag (denk aan o.a. vrolijk, zelfstandig) zal worden gezien als beschermende factor. Negatief gedrag (denk aan agressief gedrag, zelfbepalend gedrag) zal worden gezien als risico.
Leeftijd	Een jongere leeftijd (17-) bij opname wordt gezien als beschermende factor. Een oudere leeftijd (17+) wordt gezien als risicofactor.
Intelligentie	Een gemiddelde of boven gemiddelde intelligentie wordt gezien als beschermende factor. Een intelligentie onder het gemiddelde wordt gezien als risicofactor.
Motivatie	Wanneer een jongere gemotiveerd is voor de behandeling, zal dit gezien worden als een beschermende factor. Is een jongere niet gemotiveerd, wordt dit gezien als risicoactor.
Zelfbeeld	Een positief zelfbeeld wordt gezien als beschermende factor. Een laag zelfbeeld wordt gezien als risicofactor.

Sociaal netwerk	Een ondersteunend netwerk wordt gezien als beschermende factor. Geen of een netwerk met negatieve invloed wordt gezien als risicofactor.
Dag- en vrijetijdsbesteding	Het beschikken over dag- en eventueel vrijetijdsbesteding wordt gezien als beschermende factor. Geen dag- en eventueel vrijetijdsbesteding wordt gezien als risicofactor.
Ingrijpende gebeurtenissen	Wanneer er geen sprake is geweest van ingrijpende gebeurtenissen (denk aan o.a. slachtoffer van mishandeling/ verwaarlozing/ seksueel misbruik/ loverboys, scheiding ouders) wordt gezien als beschermende factor. Wanneer er sprake is van ingrijpende gebeurtenissen wordt dit gezien als risicofactor.
Geschiedenis van weglopen	In het verleden nooit zijn weggelopen wordt gezien als beschermende factor. Meerdere malen zijn weggelopen wordt gezien als risicofactor.
Gezinssamenstelling	Een tweeoudergezin wordt gezien als beschermende factor. Gescheiden-, alleenstaand, samengesteld gezin etc. wordt gezien als risicofactor.
Gezinsklimaat	Een pedagogisch gezinsklimaat waar geen sprake is van problematiek/ psychopathologie van de ouders wordt gezien als beschermende factor. Een onveilig leefklimaat of wanneer er sprake is van problematiek/ psychopathologie van de ouders wordt gezien als risicofactor.

Dossieronderzoek succesvolle doorplaatsingen

Cliënten Beïnvloedbare factoren	J (71)	J (1132)	J (667)	J (738)	J (251)	M (54)	M (40)	M (56)	M (1242)	M (113)
Sociaal	B	B	R	R	B	R	B	R	B	R
Emotioneel	R	R	R	/	R	R	R	R	/	R
Lichamelijk	B	/	R	B	/	R	/	/	/	B
Seksueel	B	/	R	/	R	/	R	/	R	/
Hechting	R	/	R	/	/	R	/	/	/	R
Gedrag	R	/	R	R	R	/	/	/	R	R
Leeftijd	R	B	B	B	B	B	B	B	R	B
Intelligentie	R	B	B	B	R	R	/	R	/	/
Motivatie	B	B	/	/	R	R	B	B	B	B
Zelfbeeld	B	R	R	/	B	R	/	B	R	/
Sociaal netwerk	B	/	B	R	R	R	B	B	B	B
Dag- en vrijtijdsbesteding	B	B	B	/	B	B	B	B	B	B
Ingrijpende gebeurtenissen	/	R	R	R	R	R	R	/	R	R
Geschiedenis van weglopen	/	/	R	R	R	R	B	/	/	R
Gezinssamenstelling	R	R	R	B	R	R	R	R	R	R
Gezinsklimaat	B	R	B	B	B	R	R	R	R	R

Dossieronderzoek heropname

Cliënten Beïnvloedbare factoren	J (1365)	J (5941)	J (7349)	J (1233)	J (5583)	M (25)	M (387)	M (397)	M (1131)	M (642)
Sociaal	B	B	B	B	R	R	B	B	R	R
Emotioneel	R	R	R	R	/	R	R	R	R	R
Lichamelijk	B	/	R	B	/	R	/	R	R	R
Seksueel	/	/	R	/	B	R	/	/	R	/
Hechting	B	R	/	/	/	R	/	R	/	/
Gedrag	R	R	R	R	R	R	B	R	R	/
Leeftijd	B	R	R	B	B	B	B	B	B	B
Intelligentie	R	R	R	B	B	B	R	B	/	R
Motivatie	B	B	/	R	B	/	B	B	B	/
Zelfbeeld	/	/	R	/	R	B	B	R	R	R
Sociaal netwerk	R	R	B	/	R	R	R	R	R	R
Dag- en vrijtijdsbesteding	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
Ingrijpende gebeurtenissen	/	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Geschiedenis van weglopen	R	R	R	/	R	R	R	R	B	/
Gezinssamenstelling	R	R	R	R	B	R	R	R	B	R
Gezinsklimaat	R	R	R	B	R	R	R	R	R	R